

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

THE frat boy

he's
majoring
in your
desires

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR
NIKKI SLOANE

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

İçindekiler

PROLOG

BİR

İKİ ÜÇ

DÖRT

BEŞ

ALTI

YEDİ

SEKİZ

DOKUZ

ON ON

BİR ON

İKİ

ON ÜÇ ON

DÖRT ON BEŞ

ON ALTI ON

YEDİ ON SEKİZ

ON DOKUZ

YIRMI YIRMI

BİR YIRMI İKİ

YIRMI ÜÇ

YIRMI DÖRT

YIRMI BEŞ

YIRMI ALTI

SONSÖZ

TEŞEKKÜR

EDERİM

NIKKI'DEN YAZAR

HAKKINDA DAHA

FAZLA BİLGİ TELİF

HAKKI

PROLOGUE

Madison

Kalbim düzensiz atıyordu; bir an çok hızlı, bir an çok yavaştı. Sırtımdan aşağı ter damlıyordu. Sevdiğim çocuk gidiyordu ve onu durdurmak için yapabileceğim hiçbir şey yoktu.

Yaz boyunca ondan kalmasını istemek için pek çok fırsatım olmuştu ama bunun yerine onu gitmesi için *cesaretlendirmiştım*. Ona bunun muazzam bir fırsat olduğunu söylemiştim. Jack, Davidson Üniversitesi'nde her yıl sadece birkaç öğrenci alan uluslararası işletme programına kabul edilmişti. Bu ona kapılar açacak ve mezun olduktan sonra bir iş bulmasını sağlayacaktı.

Ve yurt dışında bir sömestr geçirdim.

Geçen ay pasaportu geldiğinde, Tanrım, çok heyecanlanmıştı. Jack her zaman seyahat etmeyi, dünyayı görmeyi arzulamıştı ama bunu bensiz yapmak zorundaydı. Üniversitede sadece üç dönemim kalmışken bir dönem izin almam mümkün değildi ve onunla Almanya'ya gitmeyi kesinlikle karşılayamazdım.

Bu beni öldürse de, heyecanlanmış gibi davrandım. Bundan vazgeçmesine izin vermeyecektim ve onu geride tutamayacak kadar çok seviyordum. Ayrıca, eğer kalmasını sağlarsam, sonunda bana kızacaktı.

Gitmesi gerekiyordu.

Bakışlarım, elinde pasaportu ve uçak biletiyle güvenlik kuyruğunda ilerleyen Jack'i takip etti. Sırt çantasına iştirilmiş kavisli bir boyun yastığı vardı ve doğrudan ona bakmak yerine attığı her adımda zıplamasını izledim.

Çünkü bu çok zordu. Çok acı vericiydi.

Onun TSA ajanına doğru ilerleyen şekli bile gözlerimin bulanıklaşmasına ve çenemin titremesine neden oldu. Vedalaşırken kendimi tutmuştum ama içim camdan yapılmıştı ve şimdi kırılıyordu.

Bana *her gün konuşacağımızı* söylemişti. *Sadece bir sömestr. Sen farkına bile varmadan dönmüş olacağım.*

Bunun doğru olmasına imkân yoktu.

Ama başımı salladım ve gülümsemeye çalıştım. Üzgün olmak ve bu günü onun için mahvetmek istemiyordum, ayrıca benimle ilgili son anısının gözyaşlarıyla çizilmiş, çökmüş bir yüz olmasını istemiyordum.

Bana veda öpücüğü verdiğinde sonum gelmiş gibi hissettim. Aramızda beş bin mil olsa da iyi olacağımıza yemin edebilirdi ve ben de umutsuzca buna inanmak istiyordum ama yapamıyordum.

Geçmişimde beni hayal kırıklığına uğratan o kadar çok insan vardı ki iyimser kalamadım. Güvenebileceğim tek sözün kendime verdiğim sözler olduğunu öğrenmiştim.

Jack pasaportunu görevliye uzattı, görevli de hızlı bir değerlendirmeden sonra onu içeri aldı. Nefesimi içime çektim ve onu kısa bir süreliğine bana doğru döndüren kapalı bölümü takip ederken tuttum.

Yavaşladı ve ne kadar üzgün göründüğümü fark edince yakışıklı yüzünü bir telaş kapladı.

"Madison," dedi, sesini güvenliği bekleyen insanların gürültüsünden yükselterek. "Her şey yolunda. Ağlama." Tekrar hareket etmeye başladığında rahatlatıcı bir gülümseme verdi. "Söz veriyorum, iyi olacağız. Seni seviyorum."

Dudaklarımı birbirine bastırdım, boğazımdaki taşı yuttum ve başımı salladım.
Konuşamadım, onu sevdiğimi de söyleyemedim. Ama en azından bu

ona tutamayacağı sözler vermemesini söyleyebildim.

Köşeye varana kadar bakışlarımı üzerinde tuttu, son bir an oyalandı ve sonra köşenin etrafında kayboldu.

Tamamen hareketsiz durdum, parçalanmış parçalarımı bir arada tutuyordum. Başka ne yapacağımı bilmiyordum. Nashville'deki bu havaalanından nasıl çıkacak, bir arkadaşımın ödünç aldığı arabaya geri dönecek ve küçük bir parçam ölmemiş gibi yoluma nasıl devam edecektim?

Ona çok aşkıttım.

İlgisiz insanlar, gidecekleri yere ulaşmak için acele ederek yoğun bilet satış alanında dolaşıyordu. Bir yolculuğu bitirmiyor, başlatıyorlardı ve Tanrım, onları nasıl da kıskanıyordum. Bu ezici korku yerine bir sonraki adımla ilgili o heyecanı yaşamak istiyordum.

Jack değişmiş bir adam olarak geri dönecekti; bundan emindim. Ve döndüğünde onun yeni hayatına uyum sağlayamayacağımdan korkuyordum.

BİR

Madison

Ufukta kara bulutlar belirmişti ve Jenn -kız kardeşim- endişeli görünüyordu.

"Bugün yağmur yağmayacağını söylemişlerdi," diye mırıldandı tertemiz spor ayakkabılarına bakarken.

Ses tonumu hafif tuttum. "Sizi uyarmaya çalıştık."

Nisan ayıydı, bu da bahar yağmurları demekti ve bu hafta her gün yağmur yağmıştı. Bakışlarım ondan önümüzde uzanan, kahverengi su birikintilerinin tarlayı süslediği engelli parkura kaydı. Üzerinde hiç çimen var mıydı? Şimdi her yer toprak ve çamurdu.

Lambda Theta Chi her finale kaldığında ve Fidelity Kupası için yarıştığında, yarış çok zorlu geçmişti. Aksine, çamur final yarışını daha eğlenceli hale getirmişti. Evimizin ön salonunda önceki yıllardan kalma, kız kardeşlerin tepeden tırnağa çamura bulanmış olduğu resimler vardı.

Bu yıl, parkurun tabanı hiç görmediğim kadar kötüydü. İp ağları, tırmanma duvarları ve kirişler dev bir çamur çukurunun üzerinde yükseliyordu. Birinin çamuru artırmak için parkura hortum sokması beni şaşırtmazdı.

Jenn'e yardımcı olmaya çalışarak, "Temizlenir," diye önerdim. Endişe aniden içime işledi. "Geri çekilmeyi düşünmüyorsun, değil mi?"

Bana saçmalıyormuşum gibi baktı. "Tabii ki hayır." Odak noktası yolun karşısındaki adam grubuna kaydı ve ifadesi sertleşti. "Onları ezip geçeceğiz."

Atta girl. Sadece ikinci sınıf öğrencisiydi ama neyin tehlikede olduğunu anlıyordu.

Sahanın öbür ucunda, Sigma Phi Alpha'nın göğüslerinde altın harflerle basılmış mavi tişörtler giyen çocuklarına baktım. Omuzlarımı dikleştirdim ve bakışlarımı daralttım.

Yunan Haftası boyunca, kız ve erkek öğrenci birlikleri arasında bir hafta süren bir turnuva düzenlenirdi; bu turnuva elli yıl önce başladığında dostça olabilirdi ama şimdi tamamen ciddiye.

Yunanistan genelindeki kan bağışına ek olarak, her ev Fidelity Kupasını kazanma şansı için mücadele etti. Her gün sadece kazanan evlerin ilerlediği farklı etkinlikler vardı, ta ki kafa kafaya finallere kadar.

Hayatta kalmıştık. Dans yarışması, halat çekme yarışı, trivia ve araba yarışlarından sonra biz Lambda'lar hala ayaktaydık. Daha önce birkaç kez finale kalmıştık ama kupayı hiç kazanamamıştık.

Elli yıl içinde değil.

Rakiplerimiz Sig'ler, bu öğleden sonra engelli parkura geldiğimizden beri bunu yüzümüze vuruyorlardı. Ayrıca, onlar geri dönen şampiyonlardı, ki-evet. Bu da işaret etmeye *bayıldıkları* başka bir şeydi.

"Bu yıl," dedim, "Lambda Theta Chi adını kupaya yazdıracak." Ellinci yıl dönümünde kupayı kazanmak çok daha tatlı olacaktı.

Jenn başıyla onayladı ve bayrak yarışının kendi ayağı için ısınmak üzere gerinmeye başladı. Bugün yarışacak olan Lambda'ların geri kalanı yakınlarda duruyordu ve Yasmin başını ya yarı uykulu ya da akşamdan kalma gibi görünen bir grup erkeğe doğru salladı.

Belki ikisi de.

Gülümsemesi düpedüz şeytandı. "Şunlara bir bakın. Ne olacağı hakkında hiçbir fikirleri yok." "Biliyorum. Neredeyse onlar için üzüleceğim," dedim, tamamen

yalan olmasına rağmen.

Parkurdaki bazı engeller, tarihsel olarak erkeklere avantaj sağlayan gücü destekliyordu, ancak bunu planlamıştık.

Maymun barları mı? Carrie direk dansı eğitmeniydi. Kolayca rekabet edebilecek üst vücut ve kavrama gücüne sahipti.

Kütük atlama bölümü mü? Luciana lisedeyken bir atletizm yıldızıydı ve en iyi atlayışı engelli koşuydu.

Zoe geçen yazı Utah'ta geçirdi ve serbest tırmanışa büyük ilgi duyuyordu. Duvara tırmanmak onun için çocuk oyuncağı olmalı.

Fiziksel olmayan başka bacaklar da vardı. Çözülmesi gereken bir bulmaca, çevrilmesi gereken bardaklar ve yenmesi gereken iğrenç bir şey vardı. Sanki düşük bütçeli bir reality show yarışmasından senaryolaştırılmış gibi hissettim ve bir kupa ve para ödülü için mücadele ediyor olsak da burada kamera yoktu.

Bugün yarışmayı izleyen tek kişi, diğer Yunan evlerinden yarışmaya katılmamış olanlardı. Hatta birkaçı tarafsız jüri olmak için gönüllü olmuştu.

Engelli parkurun başlangıç ve bitiş çizgisine yakın bir yerde, rüzgârda uçuşan siyah bir masa örtüsüyle kaplı bir masa vardı ve büyük, zarif kupa tepesine tünemişti. Fidelity Kupası gümüş rengindeydi, her iki yanında narin ve özenli kulplar vardı ve üzerinde önceki tüm kazananların isimleri güzel bir şekilde işlenmişti.

Geçen yılki galibiyetlerinden sonra Sig'ler kupayı sırayla bütün gün taşıdılar ve içinden tehlikeli derecede yüksek alkol içerdiğini düşündüğüm bir şey içtiler, çünkü onlar kötü şöhretli bir parti eviydi.

Bu şeyin zarar görmeden hayatta kalması bir mucizeydi ama kupa harika görünüyordu. Parlak yüzeyinde ne bir çentik ne de bir çizik vardı.

Biz Lambda'lar kupayı ve onun getirdiği övünme haklarını ne kadar çok istiyorsak, onunla birlikte gelen parayı da o kadar çok istiyorduk. Yunan Haftası turnuvasında yarışmak için her evin bir giriş ücreti ödemesi gerekiyordu. Küçük bir miktar yarışmayı yürütmek için harcanıyordu, ancak geri kalanı para ödülüydü. Kazanırsak beş bin dolar alacaktık ve o zaman çok ihtiyacımız olan su ısıtıcısını değiştirebilecektik.

Evimiz daha eskiydi ve erken kalkmadığınız sürece ılık bir duştan başka bir şey almayı unutabilirdiniz.

Onlar gidene kadar iyi bir sıcak duşun ne kadar terapi sağlayabileceğini fark etmemiştim. Tanrım, soğuk duşlardan çok sıkılmıştım. Bakışlarım özlemle Fidelity Cup'ın üzerinde gezindi.

Jenn'in sesi donuklaştı. "Bu düşündüğüm kişi mi?"

Bakmadan, tam olarak kimden bahsettiğini biliyordum, ama bir aptal gibi yine de bakışlarını takip ettim. Dikkatim Jack'e odaklandığında, keskin bir acı kalbimi parçaladı.

"Kim o?" Yasmin sordu.

"Madison'ın eski sevgilisi," dedi

Jenn hemen. "O bir Sig mi?"

"Evet." Sesim düzdü. Kendi kendime onu tekrar görmenin beni rahatsız etmediğini, çünkü bunu beklediğimi söyledim. Ocak ayından beri evdeydi ve hafta boyunca farklı etkinliklerde yarışmamız sadece aptalca bir şanstı.

Bir ay önce kampüste onunla karşılaşmıştım. O kadar şaşırmıştım ki, koşmaya başlamıştım, *gerçekten* koşmaya. Avludan fırlamıştım, ciğerlerimde hava kalmayana ve kampüs çok geride kalana kadar durmamıştım.

Dünyayı görmek istemişti.

Ama evini bu kadar özleyeceğini planlamamıştı. Buraya geldikten on gün sonra

Almanya, o zaten eve dönmeyi düşünüyordu. Doğru cevabın ne olduğunu bilmiyordum. Bencilce geri dönmesini istiyordum ama vatan hasretinin geçmesi muhtemeldi ve onun pişmanlık duymasını istemiyordum.

Ben de ona birkaç gün daha beklemesini söyledim. Uluslararası yurttan mücadele eden başka bir kız daha vardı, ertesi gece Zoom yaptığımızda bana söylemişti. Georgia'dan hoş bir kızdı ve ona evini hatırlatıyordu. Hızlı arkadaş oldular ve saat farkı yüzünden ulaşamadığımda, dersteyken ya da uyurken yanımda oldu.

Sadece üç buçuk hafta sürdü.

Başka biriyle yatağa girmeden önce gideli bir aydan az olmuştu. Bunu bana itiraf etme nezaketini göstermişti, gözleri yaşlarla doluydu ve af dilerken sesi utanç doluydu.

"Seni seviyorum," diye ağlamıştı.

Kendi içime çekildim, acıdan uyuşmuştum. "Aşık insanlar başkalarıyla yatmaz."

Telefonu kapattım ve yatağa girdim. Enkaz halindeydim ama en kötüsü ertesi sabaha kadar gelmedi. Telefonumu tekrar açtığımda ondan ne bir arama ne de bir mesaj vardı.

Tekrar denemek ya da bizim için savaşmak için hiçbir çaba göstermedi.

O günden beri konuşmamıştık, bu da kapanış olmadığı anlamına geliyordu ve bu

... . Kahretsin, yıkıcıydı.

Şu anda dünyada hiçbir şeyi umursuyormuş gibi görünmüyordu, hepsi kupayı çoktan kazanmış gibi davranan kardeşleriyle birlikte gülüyordu. Bakışlarımı kaçırıp bu hissi bastırdığımda içimdeki kargaşa fokurdadı. Jack burada olduğumu umursamıyordu.

Ben de aynısını yapabilirim.

Birinci sınıf öğrencisi Kayleigh, "Sig'lerle çıkmamızın yasak olduğunu sanıyordum," dedi.

Tiffany kısa, espriz bir kahkaha attı. "Saçmalama. Kiminle istersen çıkabilirsin. Yine de Sig'leri tavsiye etmem." Dönüp bana doğru bir bakış fırlattı ve ses tonu patronluk taşıyordu. "Değil mi Madison?"

Lambda Theta Chi'de kardeş olduğumuz üç yıl boyunca Tiffany ile iyi geçinmiştim ama tam olarak arkadaş sayılmazdık. Nedenini bilmesem de benden hoşlanmadığı gibi garip bir hisse kapılmıştım. Bildiğim kadarıyla ona hiçbir şey yapmamıştım ve bunu kişiliklerimizin çok farklı olmasına bağlıyordum.

A tipi ve fazla ciddiydi. Yine de bu onu kız öğrenci birliğimizin iyi bir başkanı yapmıştı. Süper organize, doğrudan ve aptalca bir drama gelişmeden önce olayları kapatmakta harikaydı, ki bu ne zaman büyük bir grup insan bir arada yaşasa kaçınılmaz olarak gerçekleşirdi.

Sig'lerle çıkma konusunda benden bir yanıt beklediği açıktı.

"Hayır." İçimi çektim. "Ben de tavsiye etmiyorum. Sahip oldukları ünün bir nedeni var."

"Hareket eden her şeyi becerdikleri için mi?" Kayleigh sordu.

"Evet." Acıyı sesimden uzak tutmak için mücadele ettim. "Çünkü bu doğru."

Bu alışveriş Tiffany'yi tatmin etmiş görünüyordu çünkü gerinmeye geri döndü.

"Lambda Theta Chi," diye gürledi bir megafondan bir ses, "ve Sigma Phi Alpha, lütfen yerlerinize geçin."

Gevşemiştim ama içimdeki her şey yine de gerilmişti. Gerçeklik anıydı. Yarışın hangi ayağında koştuğumu biliyordum ama kime karşı yarışacağımı bilmiyordum.

Lütfen Jack olmasın.

Diğer kardeşlerime iyi şanslar diledim ve parkurun sonuna doğru ilerledim.

çamur kaçınılmaz olsa da. Ayakkabılarımı ve kıyafetlerimi bilerek giymiştim, çünkü yapmam gereken son hamle çamurlu alanın en kötüsünden geçecekti.

Sig'ler dağılırken ve Jack, birkaç kardeşiyle birlikte benim gittiğim yöne doğru ilerlemeye başladığında kalbim gırtlığıma kadar yükseldi. Duygularımı bir kenara bırakabilseydim, bu eşleşmenin ne kadar iyi olabileceğini görebilirdim. Jack'in berbat bir denge anlayışı vardı.

Ama duygularımı bir kenara bırakamıyordum. Kafamı bulandırdılar ve odaklanmamı engellediler.

Parkurun sonundaki platforma doğru attığı her adım sinirlerimi zıplattı ve nefesim kesildi - ancak aniden döndüğünde tamamen durdu.

Çamurlu su birikintilerinden geçerek ilerledi ve lastik koşusu bölümünün önündeki yerini aldı. İçime öyle güçlü bir rahatlama dalgası yayıldı ki başımın döndüğünü hissettim.

Oh, Tanrıya şükür.

Büyük tırmanma duvarını geçtim ve arkasındaki basamakların dibinde bir adamın beklediği yere doğru yürüdüm. Onu turnuvanın başından beri tanıyordum ama adını ya da hangi evden olduğunu bilmiyordum. Boynunda gümüş bir düdük asılıydı, ben de ona sıcak bir gülümseme gönderdim.

Hakemle dost olmaktan zarar gelmez.

O da gülümsedi ama sonra bakışları beni geçip yaklaşan Sig'e kaydı ve adamın gülümsemesi daha da genişledi.

"Hey, dostum," dedi rakibimi selamlarken.

Döndüm ve ağzım kurudu.

Sigma Phi Alpha evinde yaklaşık kırk erkek vardı ve adını hatırlamasam da onu tanıyordum. Sig'ler fuck-boy'lardı ve önümdeki adam? Evlerinin ününe en büyük katkıyı yapan oydu.

İstese bile daha basmakalıp bir öğrenci derneği çocuğu gibi görünemezdi. Uzun boylu ve kaslıydı, siyah saçları ve aldatıcı derecede sağlıklı bir gülümsemesi vardı. Duruma ve nasıl davranmak istediğine bağlı olarak yakışıklı, sevimli ya da seksi olarak sınıflandırılabilirdi.

Geçen yıl gittiğim her Sig partisinde onu farklı bir kızla üst kata çıkarken görmüştüm. O zaman onu yargılamış ve bunun iğrenç olduğunu düşünmüştüm.

Ama şimdi?

Lanet olsun. Onu biraz kıskanıyordum.

Üniversitenin benim için deneysel bir pencere, cinsel bir Rumspringa olması gerekiyordu. Bunun yerine, Davidson Üniversitesi'ndeki en iyi yıllarımı, seksle benim kadar ilgilenmeyen Jack'e sadık kalarak geçirmiştik. Bunun bana kazandırdığı tek şey kırık, acı bir kalp ve geride kaldığımı hissetmek oldu. Kaybettiğim zamanı telafi etmem ve mezun olmadan önce mümkün olduğunca çok vahşi deneyim yaşamam gerekiyordu.

İğrenç derecede ateşli öğrenci birliği çocuğu elini bana doğru uzattı. "Selam. Colin Novak."

Teklif ettiği el sıkışmayı kabul ettim ve baskın olma çabasıyla normalde sıkacağımdan daha sıkı sıktım. "Madison Perry." Gülümsememin tadı aşırı tatlıydı. "Seni yenmekten zevk alacağım."

Colin'in gözlerinde hoş bir şaşkınlık parladı. Sonra derin ve gür bir kahkaha attı ve ben bu sestten hoşlanmamış olmayı diledim.

"Umarım hayal kırıklıklarıyla başa çıkma konusunda iyisindir." Tokalaşma sona ermişti ama elimi bırakmadı. "Ne diyorum ben? Elbette öylesin. Sen bir Lambda'sın."

Ağzım bir karış açık kaldı ve uzun bir süre ayırık dudaklarıma baktı. Bunda müstehcen bir şey vardı, sanki aletini yarattığım boşluğa koyarsa nasıl görüneceğini düşünüyordu.

Çenemi kapattım, elimi geri çektim ve dikkatimi hakeme yöneltip ona beklenti dolu bir bakış attım.

"Ah, doğru ya. Kurallar." Bir elini düdüğünün sarktığı kordona doladı ve bir platforma çıkan yıpranmış, ahşap merdivenleri işaret etti.

Yerden birkaç metre yükseklikteydi ve iki uzun kiriş yolun karşısındaki başka bir platforma doğru uzanıyordu. Kalaslar dardı ama uzun yıllar jimnastik yaparken üzerinde çalıştığım denge kirişlerinden daha genişti. Ayrıca iki kat daha uzunlardı ve minderlerin üzerine tünemek yerine çamurlu bir çukurun üzerine asılmışlardı.

"Tırmanma duvarındaki merdivene dokunmak yok," diye devam etti hakem, "ve sopayı elinize alana kadar basamaklara adım atamazsınız. Düşürürseniz ya da düşerseniz, basamaklara geri dönüp baştan başlamak zorundasınız. Kirişe tekrar tırmanmak yok. Anladın mı?"

Colin ve ben aynı anda "Anladım," diye cevap verdik.

Hakem başıyla onayladı. "Diğer tarafa geçtiğinizde, başlangıç noktasına kadar bir yaya yarışı olacak. Bitiş çizgisini ilk geçen kazanır." Uzun tırmanma duvarının etrafını görebileceği kadar geri çekildi ve başlangıç çizgisine doğru baktı. "Tamam, sanırım başlamaya hazırlanıyorlar. İkinize de iyi şanslar."

"Teşekkürler," dedim ama hakem fark etmemiş gibiydi. Colin'i izlemekle meşguldü, ki bu çok garipti. Kardeş miydiler?

En son yarışmak, bu şeyi eve getirmek için tüm baskının benim üzerimde olduğu anlamına geliyordu. Zoe duvarı aştığında geride olsaydık, umarım o zamanın bir kısmını telafi edebilirdim. Ama Colin'e karşı avantajlı olmayı çok isterdim ve o çok gerideyken, hala kirişi geçmeye çalışırken kendimi bitiş çizgisini yelken açarak geçerken hayal ettim.

Tahta tırmanma duvarı belki on iki fit yüksekliğindeydi, bu yüzden parkuru görmemizi engelliyordu. Takım arkadaşlarımızın ne durumda olduğunu bilmemiz mümkün değildi ama başlangıç çizgisinde büyük bir kalabalık vardı ve onların cesaretlendirici bağırışlarını duyacağımızı umuyordum.

Start tabancası olan megafon sireni çaldığında parkura başka kimsenin girmesine izin verilmedi. Herkes yarış bitene kadar kendi etkinliğine bağlı kalmak zorundaydı, böylece kimse yanlışlıkla yarışmacıların yoluna çıkmadı.

Spikerin sesi sahanın öbür ucundan gürledi. "Lambdalar ve Sigler, hazır mısınız?" Biz savaş çılgınlığımızı atarken durakladı. "O halde en iyi ev kazansın. Yerlerinize. Hazır olun."

Siren sesi duyuldu ve kalabalık tezahürlere boğuldu.

Madison

Nabzım iki katına çıktı ve yutkunarak Colin'e bir bakış attım. Tırmanma duvarının arka tarafına inen bir çift merdivenin birkaç metre gerisinde duruyordu. Duruşu hazırды ve kararlı bakışları duvarın tepesine sabitlenmişti. Duruşuyla ilgili her şey 'başlama zamanı' diye bağıırıyordu.

Ben de aynısını yaptım.

Bekleyiş gergindi ve neler olduğunu göremediğim için ekibimin ne durumda olduğuna dair ipuçlarını dinledim. Kız kardeşlerimin sesleri aniden yükselip diğer herkesi bastırınca kalp atış hızım yükseldi. Cesaretlendirici sözleri gergin ve çaresizdi. Bazıları "*sorun değil*" ve "*salla gitsin*" gibi ifadeler kullandı.

Kötü bir şey olmuş ve geride kalmışız gibi görünüyordu.

Duvarın diğer tarafında yukarı doğru tırmanan ayak seslerini duyduğumda şüphelerim doğrulandı. Zoe'ye ait olamayacak kadar ağırdılar, üstelik Colin'in baktığı merdivenin diğer tarafından gelen erkek homurtularıyla eşıleşiyorlardı.

Adam duvarın tepesinde belirlediğinde kalbim yerinden çıkacak gibi oldu ve paniğe kapıldım. Zoe henüz tırmanmaya başlamamış gibiydi.

Lanet olsun, ne kadar gerideydik?

"Sen halledersin, Zoe!" Beni duyacak kadar yakın olup olmadığına dair hiçbir fikrim olmadan bağırdım.

Duvarın üzerinden gelen adamı tanıdım çünkü Jack'in onun hakkında yakındığını hatırlıyordum. Riley kardeşlerinden içki dükkânından bir şeyler almalarını isteyip sonra da paralarını ödememesiyle tanınıyordu. İşler o kadar kötüye gitmişti ki, bir parola bile bulmuşlardı, böylece birinin içki alışverişı yaptığını asla anlayamıyordu.

Ama o bir enerji içeceği şirketinin varisiydi ve ailesi okula o kadar çok para bağışlamıştı ki, saha binasına onların adı verilmişti. Bu, ne kadar sinir bozucu olursa olsun Sigma Phi Alpha'dan asla atılmayacağı anlamına geliyordu. Onlara güç veriyordu.

Riley copu cebine ya da şortunun kemerine saklamış olmalıydı çünkü bir eliyle duvara tutunup diğer eliyle parlak kırmızı copu çıkardı. Sopayı Colin'e bıraktı, o da alır almaz havalandı. Zoe'nin duvara tırmanmaya başladığını duyduğum sırada Colin'in ayakları arkamdaki basamakları hızla çıkıyordu.

Kahretsin, çok hızlıydı.

"Evet, kızım," diye bağırdım. "Neredeyse vardın!"

Riley kendini duvarın üstünden sarkıttı ve ayakları yan korkulukların dışında kalacak şekilde, sanki bir denizaltındaymış ve köprüye ulaşması gerekiyormuş gibi basamakları atlayarak hızlı bir şekilde merdivenden indi.

Onu görmezden gelmeye çalıştım. Dikkatim takım arkadaşşıma odaklanmıştı ama çevresel görüşümde onun yaklaştığını fark etmekten kendimi alamadım.

Bu adamın olayı ne?

Zoe mavi sopamızı çenesinin altına sıkıştırarak duvara tırmandı. Eğilip başını kaldırdı ve sopayı serbest bırakarak beni bekleyen ellerime bıraktı.

Dışında-

Öyle bir şey olmadı.

Riley beni iterek içeri girdi ve copu havadan kaptı. Sopayı alır almaz döndü ve fırlattı. Sopa giderken parıldadı, benden uzaklaştı ve duvarın uzak tarafındaki çamurlu su birikintisine düştü.

Bana baktı ve yüzünde tam bir puşt gülümsemesi belirdi. "Oops."

"Ne oluyor *lan*?" diye sordum ama cevabını bekleyecek vaktim yoktu. O sopaya ihtiyacım vardı.

-artı bir mucize, eğer kazanma şansımız olsaydı.

Hakemden bir düdük sesi duymayı bekleyerek yapışkan çamurun içine daldım. Açıkça engellenmişim ve bu da yüzümün milyonlarca derece ısınmasına neden olmuştu. Sıkı bir kural takipçisiydim ve onlar az önce hile yapmışlardı.

Ama içi boş mavi çubuğu su birikintisinden aldığımda ... Hiçbir şey duymadım.

Riley'nin boktan kahkahası dışında hiçbir şey.

"Alo, hakem mi?" Öfkeyle bağırdım, çamura bulanmış ayaklarımın izin verdiği kadar hızlı yürüyordum.

Hakemin şaşkın bakışları bana kilitlenmişti, düdüğü tutan eli dudaklarının yarısına kadar donmuştu. Sanki düdüğü çalmak isteyip istemediğinden emin değildi. Belki çok korkuyordu, belki de sadece oğlu Colin'in sağlıklı bir şekilde öne geçmesini istiyordu.

Ondan istenen tek şeyi yapmayacaktı. Her zamanki gibi, başka kimseye güvenemezdim. Eğer bu şeyi kazanmak istiyorsam, bunu kendim yapmalıyım.

Tahta basamakları hızla çıkarken ayaklarım kayganlaşmıştı ve copu öyle sıkı tutuyordum ki ellerim ağrıyordu ama elimden kaymasına izin verecek değildim. Platformun tepesine ulaştığımda Colin'in benden ne kadar önde olduğunu gördüm ve çenemi sıktım. Neredeyse karşıya geçmişti, kollarını iki yana açmış yavaş yavaş yürüyordu.

Eğer o düşerse durum değişebilir.

Yıllar süren pratik bana kalçalarımın ve omuzlarımın kiriş üzerinde ortalanmasının ne kadar önemli olduğunu öğretmişti. Eğer hizanız bozulursa ve bunu hemen düzeltmezseniz ya da denge konisinin çok dışına çıkarsanız mahvolurdunuz.

Colin'in omuzları aniden sarsıldı ve hareket etmeyi bıraktı.

Bunu o kadar çok istemiş miydim, var olmasını irade etmiş miydim? Tehlikeli bir şekilde yana yatarken kollarının sallanması komikti. Merkezden ne kadar uzaklaştığını düzeltmeye çalıştı, ancak aşırı telafi etti ve kalçalarını ters yöne eğerek kaderini mühürledi.

"Kahretsin, hayır," diye inledi tahtadan atlarken ve tatmin edici bir *sıçramayla* aşağıdaki çamura ayaklarının üzerine indi.

Dengemi tehlikeye atmadan kaygan ayakkabılarımın izin verdiği kadar hızlı bir şekilde kirişin üzerinden koştum. Bu sırada o döndü ve platformun merdivenlerine doğru geri döndü, o kadar hızlı koşuyordu ki her yere çamur sıçrattı ve arkasından bir horoz kuyruğu tekmeledi.

Riskli olsa da, bakışlarımın bir nanosaniyeliğine onunkini bulmasına engel olamadım. Ona sözsüz bir şekilde takımının hile yaptığını ve *yine* de bunun önemli olmadığını söyledim.

Çünkü ben kazanacaktım.

Diğer taraftaki platforma ulaştığımda, basamaklardan aşağı koştuğumda ve dönüşü yaptığımda kan kulaklarımda yüksek sesle akıyordu. Adrenalinim yükselmiş, beni uzaktaki bitiş çizgisine doğru itiyordu. İnsanların aşağı yukarı zıpladığını görebiliyor ve ben onlara doğru koşarken kız kardeşlerimin coşkulu çığlıklarını duyabiliyordum.

Çamur ama.

Çimento kadar kalındı ve attığım her adımda sanki beni kucaklıyor, olduğum yere hapsetmeye

alışıyordu. Onun acımasız pençesine karşı savaşırken ayak bileklerim itiraz ediyordu. Kilin içinde mi koşuyordum?

Bitiş çizgisi boyunca uzanan beyaz kurdelenin yarısına gelmişim ki çamur ayakkabımı bırakmayı reddetti ve tamamen çıkardı. Tökezledim ama yere düşmemeyi başardım ve itmeye devam ettim.

Kazanmak zorundasın. Sadece birkaç adım daha.

Ardından çorabım çıktı ve soğuk, ıslak çamur ayak parmaklarımı ezerken yüzümü buruşturdum. Hassas bir ayağım vardı ve çok acı verici bir şeye basmamak için dua ederek bacaklarımı çalkalanmaya devam etmeye zorladım. Uzun boylu değildim ve uzun bir adımım yoktu, bu yüzden ayaklarımı olabildiğince hızlı hareket ettirerek bunu telafi etmek zorundaydım.

Kırk metre ötede, kazanacağımdan emindim. Lambda'ların geri kalanı sevinçle alkışlıyor, birbirlerine sarılıyorlardı. Kollarımı sıkarak kendimi finişe kadar taşımaya çalıştım.

Ama son yirmi metrede bir şeyler değişti. Arkamdaki hızlı ayak seslerini duydum ve kız kardeşlerimin yüzlerindeki heyecanın donduğunu gördüm. Heyecan yerini korkuya bıraktı ve odakları arkamdaki çocuğa kaydı, ikinci denemesinde bir şekilde kışı aşan ve şimdi beni geçmekle tehdit eden çocuğa.

"Hayır," diye soluk soluğa bağırdım, o da yanıma çekip ilerlemeye başladı.

Bacaklarımdaki kaslar yandı. Ciğerlerim ağrıyordu. Ama son beş metre için ne kadar kendimi zorlasam da yeterli olmadı. Colin çok uzun, çok hızlı ve çok iyiydi.

Benden bir saniye önce çizgiyi atlayarak geçti ve beyaz kurdele kopmadan önce göğsüne doğru uzandı.

Daha yavaşlamayı bitirmemiştik ki kalabalık tarafından yutulduk. Lambda'lar etrafımda çember çizerken Sig'ler çocuklarını zaferle yere vurdular, belki de ben öne eğilip ellerimi dizlerimin üzerine koyup başımı eğerek nefes almaya çalışırken bir koruma kalkını görevi görüyorlardı.

Etrafımda bir ses uğultusu vardı ama ben onları duyamıyordum. Tek odaklanabildiğim nasıl hile yaptıklarıydı. Riley yasadışı bir şekilde batonumuza dokunmuş ve onu kenara atarak bize değerli saniyeler kaybettirmişti. Eğer atmasaydı, Colin'i birkaç saniye farkla geçip finişe ulaşacaktım.

Onların zaferi bizden çalınmıştı ve ben onu geri alacaktım.

"Onlar," diye nefes aldım, "hile yaptılar."

Sadece Jenn beni duyuyor gibiydi. "Ne?"

Nefesimi içime çektim, doğruldum ve Colin'in etrafında toplanmış olan adamlara ters ters baktım. "Sigs

aldatıldım."

Sesim kutlamalarını delip geçecek kadar yüksekti ve birkaçı dikkatini bana çevirdi.

"Neden bahsediyor bu?" diye sordu çocuklardan biri, o da omuz silkti.

"Yarı yalınayak olduğumu görmezden gelerek Sig'lere doğru topallayarak yürüdüm, "Adamınız Riley beni kasten yavaşlatmasaydı nasıl kazanacağımdan bahsediyorum."

Colin kardeşlerinin arkasından, yüzünde şüpheli bir ifade ve gömleğinde insanların kutlama sırasında onu tuttuğu çamurlu el izleriyle çıkageldi. Ayağa kalktı ve uzun burnuyla bana baktı. "Ne, şimdi mi?"

"Riley sopamı aldı ve fırlattı. Ben de peşinden gitmek zorunda kaldım."

Başımın üzerinden Riley, Zoe ve hakemin bitiş çizgisinde diğerlerine katılmak için yavaşça ilerledikleri engelli parkurun sonuna doğru baktı. Colin bir an için söylediklerimi düşündü ve sonra başını salladı.

"Düdük sesi duymadım."

Ellerim yanlarımda asılı kaldı ve onları yumruk yaptım. "Hayır, ve ben de neden

hakem kullanmadı. Tüm bunlar onun gözleri önünde oldu."

Riley çamurda yürüyordu ve yaklaştığında kafası karışmış gibi görünüyordu. "Kazandık mı? Neler oluyor?"

Colin başını bana doğru salladı. "Bu hile yaptığını söylüyor."

Riley bir elini göğsüne götürerek "Kim, ben mi?" diye bağırdı. Bakışları benimkini buldu ve odaklandı. "Tam olarak nasıl hile yaptım?"

"Sopamı aldın ve karşıya fırlattın-"

Saçma sapan şeyler dinlemek istemiyormuş gibi elini salladı. "Hayır, tatlım. *Düşürdün* sapan. Hatan için beni suçlama."

Tatlım?

Öfke kafamın içinde bir arı kasırgası gibi kabardı ve o kadar yoğunlu ki bir an için görüşüm bulanıklaştı. Konuşmadan önce kendimi toparlamak için yavaş ve ölçülü bir nefes almak zorunda kaldım, çünkü öfkem beni kontrolden çıkarabilir diye endişelendim.

Neyse ki bu, Zoe'nin bize doğru gelmesi için zaman kazandırdı. Yürüyüşü sırasında bir noktada durdu ve çamurdan bir şey çıkardı ve yaklaştığında benim için ayakkabımı aldığını fark ettim.

"Riley'nin sopamızı nasıl çaldığını gördüğünü anlat onlara," diye yalvardım.

Sahadaki tüm gözler ona döndüğünde kısa bir süre durdu ve konuşmaya hazırlanarak ağzını açtı. Ama hiçbir şey söylemedi ve bakışları benimkilere indiğinde gerçeği gördüm. Ne söyleyeceğinden emin değildi.

Sesi tereddütlüydü. "Copu bıraktıktan hemen sonra ayağım kaydı ve neredeyse düşüyordum. Duvarın üzerinden geri döndüğümde tek gördüğüm yerde duran cop ve peşinden koşan sendin."

"Gördün mü?" Riley ellerini kalçalarına koydu ve sesi haklı çıkmış gibiydi. "Onu düşürdü." Yüzümün kenarlarından alevlerin çıkmaması mucizeydi. "*Ben düşürmedim.*"

"Öyle mi?" Sesi, kazanacaklarını bildikleri bir davayı savunan bir avukat gibi sakın ve gerçekçiydi. "Bakalım Elijah ne diyecek." Dikkati hakeme yöneldi. "Onun copu düşürdüğünü gördün, değil mi?"

Elijah'ın ifadesi donuklaştı, yalana uyup uymama ya da doğru olanı yapıp Sig'lerin elinden galibiyeti alıp almama konusundaki düşüncelerini gizledi. Başını sallarken beni görmemesi için göz çizgisi belli belirsiz düştü. Sesi kısıktı. "Bu doğru."

Bana son derece inandırıcı gelmedi ama Sig'ler için bunun bir önemi yoktu. Bu onlar için fazlasıyla yeterli bir kanıttı ve bazıları hemen kutlamalara geri döndü.

"Hayır," dedim. "*Hayır.*" Fidelity Kupası'na doğru bir parmak salladım. "Lambda Theta Chi meşru kazanandır. O kupa bizim."

Elinde megafon olan adam, turnuvayı yöneten Yunan konseyindeydi. Bu da onun aslında baş jüri olduğu, son sözü onun söyleyeceği anlamına geliyordu. Uzun bir iç çekti. "Bakın, hakem düdüğü çalmadı."

Hayal kırıklığım kritik seviyeye ulaşıyordu. "Çünkü o da Sig'lerle birlikte!"

Sig'lerden birkaçı alay etti ve alıngan görünmeye cüret etti, ama hiçbirisi Colin kadar alıngan değildi. Gözlerini devirdi. "Tanrım, tam bir eziksin."

"Hayır, değilim," diye tısladım. "Çünkü ben kaybetmedim."

Belki dikkatini dağıtmak ve durumu yatıştırmak istedi, belki de bana destek olamadığı için bir barış teklifi olarak yaptı, çünkü Zoe yanıma geldi, eğildi ve çamur dolu ayakkabımı çıplak ayağımın yanına yere koydu.

Güzel bir jestti, ama omurgamdan yukarı tırmanan yalnızlık hissine yardımcı olmadı. Hayır.

"Aman Tanrım," diye bağırdım. "Onun yüzüne vurdun!"

Kafamın içindeki bir ses, "*Seninkini hedefliyordu*" diye fısıldadı.
Colin şaşırırnış görünüyordu. Belki özür dilemek ya da ona vurmak istemediğini söylemek istiyordu ama

hasar verildi.

İçimde alevlenen öfke tüm kız kardeşlerim tarafından paylaşılıyordu ve bazıları benden daha çabuk harekete geçti. İlk çamur yayını Lambda'lardan geldi ve sadece Colin'e değil, çevredeki birkaç Sig'e de isabet etti. Bunun üzerine içlerinden biri bir savaş çılgılığı attı ve çamur bize doğru fırlatıldı.

Bana belli belirsiz 300 filmindeki o sahneyi hatırlattı; o kadar çok ok atılmıştı ki gökyüzü kararmıştı. Çamur yağıyor, her yere sıçırıyordu. Saçımdaydı. Gözlerime. Ve en kötüsü de ağızımdaydı.

İlk atışı ben yapmıştım ama Colin karşılık verince topyekûn savaşa girmiştik. Alan katliama dönüşmüştü ve hiç kimse güvende değildi, izlemeye gelen diğer evler bile. Boğa borusu çalan adam yolumdan çekilmeye çalıştı ama o da sırtından vuruldu.

Hepimizin bu kadar çabuk kaosa sürüklenmesi şaşırtıcıydı.

İnsanlar kaçıştı, bazıları arkasına saklanmak için diğerlerini canlı kalkan olarak kullanırken çamur topladılar. Bu büyük bir eşitleyiciydi, herkesi kahverengiye boyuyor ve hangi evden olduklarını gizliyordu. Dost ateşi vardı ve anarşi hüküm sürüyordu.

Çömeli pis ellerime mümkün olduğunca çok çamur kürekledim ve tespit edebildiğim bir sonraki Sig'in üzerine cehennemi salmaya hazırlandım.

İlk tanıdığım kişinin Jack olması aptalca bir şans mıydı?

Benden yirmi adım uzaktaydı ama bir şekilde hedefin kendisi olduğunu hissetti çünkü olduğu yerde döndü ve bana baktı. Bakışları dolu ellerime kaydı ve sonra yüzünü kaplayan endişeyle tekrar bana döndü.

Bu senin şansın. Yakala onu.

Geri çekildim, fırlatmaya hazırlandım ama gücüm azaldı. Yaptığı şeyden ne kadar nefret etsem de... ondan nefret etmek şaşırtıcı derecede zordu ve bu yüzden tereddüt ettim. Öylece kalakalmıştım, kararsızlık içinde kilitlenmişim. Bir yandan, o bir Sig'di ve bunu hak ediyordu. Ama öte yandan, o benim ilk aşkımdı. Bu kadar güçlü bir bağ kurduğum birine çamur atmak daha zordu ve ben-

Bir parça başımın yan tarafına çarptı, kulağımı tıkadı ve beni yana savurdu. Gözlerimi çamurun geldiği yere diktim.

Bu Sig mi? Ondan nefret etmek daha kolaydı.

Colin Novak'ın yüzünün birkaç kısmı dışında temiz bir yeri yoktu ve ben de ona ateş ederken bunları hedef almıştım. Bir tanesi doğrudan isabet etti ve burnundaki ve ağızındaki kiri silerek kustu.

Yanımdan şakacı bir çılgık geldi, ardından kahkahalar yükseldi. Bazı insanlar çamur savaşının tadını çıkarıyor, sadece eğleniyorlardı. Ama Colin ve benim için? Bu ölümcül derecede ciddiydi.

Tam biraz daha çamur almak üzereydim ki gözümün ucuyla parlak bir şey dikkatimi çekti.

Herkes çamurda kavga etmekle ya da şaka yollu güreşmekle meşgulken, Fidelity Kupası masanın üzerinde fark edilmeden duruyordu. Her nasılsa masa örtüsü, üzerinde en ufak bir çamur lekesi olmadan buraya kadar gelebilmişti. Sanki herkes kupaya hak ettiği saygıyı göstermesi gerektiğini biliyordu, özellikle de ellinci yıldönümünde.

Colin'e kupanın Lambda'lara ait olduğunu söylemişim ve şimdi ona göstermek istiyordum.

Tüm o çamurun altında bile yüz ifadesinin değiştiğini görebiliyordum. Ne planladığımı biliyordu ve bundan hiç hoşlanmamıştı.

"Aklından bile geçirme," diye bağırdı etrafımızı saran telaşın üzerine. "Bu Sig'lerin."

Masaya doğru fırladım, bu da onu aynısını yapmaya zorladı.

Bu kez çamurda debelenmek daha da zordu ve geçen seferki gibi bir adım nde olmama rağmen o bana yetişti. Aynı anda masaya ulaştık, ikimiz de elimizi bir tutamağa uzattık.

"Bu bizim," dedi Colin, fınanı masadan alıp elimden kurtarmaya çalışarak. "Hayır," diye homurdandım. "O bizim." Bardağın sapını ekiştirdim, çaresizce ondan kurtarmaya çalışıyordum.

Bir parçam bunun ne kadar saçma olduğunu anladı. İki yetişkinin bir kupa için kavga etmesi, korkunç derecede yanlış giden bir Küçükler Ligi maçı gibiydi. Ama o anda bunu sindiremiyordum. Jack'i tekrar görmekle başlayan, Riley'nin kimsenin bana inanmadığı aldatması ve son olarak Colin'in acımasız yorumuyla bugün her şey bir felaket olmuştu.

Bu benim kaldıracılabileceğimden daha fazlaydı, tıpkı eski, narin kupaya uyguladığımız gücün onun kaldıracılabileceğinden daha fazla olması gibi.

Tüm gücümle ekiştirdim, ancak sapın bir kısmı elimde koptu.

Tüm bu g aniden yok olduğunda, Colin hazırlıklı değildi. Geriye doğru devrildi, çamurda kaydı ve düşmeye başladı. Acı veren bir ıtırtıyla sert bir şekilde yere düştü ve koca, aptal vücudunun altındaki fınanın anını dzleştirdi.

Pazartesi günü, işler hafif bir karmaşadan tam bir felakete dönüştü.

Arkadaşım Jorge, kestirmek için kullandığım sandalyenin yanında belirdiğinde, ders aralarında öğrenci birliğinin salonunda dinleniyordum. Sesi gereksiz yere yüksekti ve diğer insanların bize bakmasına neden oldu.

"Hey, dostum. Bunu gördün mü?"

Neden bahsettiğine dair en ufak bir fikrim yoktu. "Neyi gördün?"

Kucağıma katlanmış bir gazete bırakıldı. Künyesine göre kampüs gazetesiydi. Açarken yorgun gözlerimi kırıştırdım.

Artık tamamen uyanıktım.

Dik oturdum ve eğildim, aşağıdaki büyük, tam renkli resme geçmeden önce büyük, kalın metni taradım.

Yunan Haftası Karmaşa İçinde Bitti, manşetten duyuruldu.

İşte oradaydım, çamura bulanmıştım ve iki elim de Sadakat Kupası'nın sapına sarılmıştı. Karşımda Lambda Theta Chi'den Madison adında bir kız vardı, o da çamur içindeydi ve diğer sapı tutuyordu.

Fotoğrafın açısı nedeniyle benim yüzüm onunki kadar iyi görünmüyordu ama kızgın ifadesi ya da iki küçük çocuk gibi halat çekme yarışına girmiş olmamız hiç de yanlış değildi. Fotoğraf, sap kırılmadan ve ben düşmeden saniyeler önce çekilmiş olmalıydı.

Yanımda kötü bir çürük vardı ama bundan kimseye bahsetmemiştim. İhtiyacım olan son şey insanlara neler olduğunu hatırlatmaktı.

Ama bundan kaçış yoktu. Birkaç kişi TikTok'ta izlenme rekorları kıran klipler yayınlamıştı ve bu ön sayfa haberiyle tüm okul öğrenecekti.

Şu anda makaleyi okumaya zahmet etmedim. Katlamanın altında iki küçük resim vardı. Biri çamur savaşı sırasında çekilmişti, diğeri ise düzleştirilmiş Fidelity Kupası'na aitti. Bazı kısımları alüminyum folyo gibi ufalanmış, bazıları da eğilip bükülerek pürüzlü, çukurlu kenarlar oluşturmuştu.

Çok acırdı.

Jorge yanımdaki sandalyenin kalın kolçağının ucuna oturdu. "Yunan konseyi bu akşam zorunlu bir toplantı düzenledi," diyerek ikinci paragrafta yer alan bir metni işaret etti, "bunu tartışmak için."

Satırları gözden geçirirken içimde bir endişe kristalleşti. "Turnuvayı emekliye mi ayırmak istiyorlar?"

Oh, adamım. Elli yıllık geleneği sona erdirmekten sorumlu kişi ben olamazdım. Her Yunan öğrenci benden nefret ederdi çünkü her ev bu yarışmayı dört gözle beklerdi.

Ayrıca, her kazandığımızda parayı harika bir şey için kullanıyorduk. Bu yılın kazancı mı?

Daha da iyi kullanılabilirlerdi.

Grady Coleman ve ben aynı öğrenci sınıfındaydık ama o eve benden çok daha iyi uyum sağlamıştı. Takılması kolay, havalı bir adam olduğu bir gerçektir. Bunu her gün kanıtlıyordu: Hiçbirimiz iğrenç Riley ile aynı odayı paylaşamazken o paylaşabiliyordu.

Birkaç ay önce Grady'nin annesine meme kanseri teşhisi konu. Bu konu hakkında pek konuşmuyordu ama Riley FaceTime'da konuşmalarına kulak misafiri olduğundan bahsetti. Grady'nin annesi kemoterapi yüzünden hasta olduğu için işten çok fazla ücretsiz izin almakla mücadele ediyordu.

Bu fikri kimin ortaya attığını hatırlamıyorum ama biz üst sınıflar, kazanırsak parayı ona yardım etmesi için vermeye karar vermiştik.

Cuma gecesi yapacağımız zafer partisi ertelenmişti. Başkanımız, kupayı mahvettikten ve çamur kavgasını başlattıktan sonra bunun zevksiz olacağını düşündü ama Cumartesi günü Grady'yi plana dahil ettik. Konseyden çeki alır almaz ona teslim edecektik.

O heyecanlandı ve belki diğer birkaç kişi de heyecanlandı, ama böyle bir şey olduysa bile ben bir şey görmedim.

Güzel bir şeydi. Bektan bir hafta sonundan sonra hepimizi iyi hissettirdi.

Ama Madison Perry'nin istediği olsaydı böyle olmazdı.

Neden Jack'le birlikte olduğunu hiç anlamamıştım. Onun için anlıyordum. Çok seksiydi.

Ama Jack? İyi bir adamdı ama ineğin tekiydi ve daha iyi bir kelime bulamadığım için unutulabilirdi.

Onu bu yüzden aldatmış olmalıydı. Erkek arkadaşı ülke dışına çıkar çıkmaz onu unuttuğunu düşünmüştüm.

Almanya'dan döndüğünde birisi ona "Madison'la ne oldu?" diye sormuştu. Söylemeye utanmıştı ama sonunda onun kendisini aldattığını açıkladı.

Çocuklar ona hak etmiş olabileceği şeyler söylediler ama ben katılmadım. Jack'ten daha iyisini yapabilirdi ve belli ki bunu anlamıştı. Onu suçlayabileceğim tek şey bu ilişkiyi daha önce bitirmemiş olmasıydı.

Jack'in bu kadar çabuk hayatına devam etmesi bana garip gelmişti. Yurtdışındaki sömestrinden yeni bir kız arkadaşıyla dönmüştü, Georgia Tech'ten bir kız. Artık onunla birlikte bile değildi. Şimdi ikinci sınıftan biriyle çıkıyordu.

Görünüşe göre yalnız kalmaya dayanamıyordu.

Ben mi? Ben tam tersiydim. Özgür olmayı çok seviyordum, ayrıca uzun süreli birlikte olmak istediğim biriyle tanışmaya yaklaşmamıştım.

Tuhaf bir nedenden ötürü dikkatim gazetedeki deli Madison'ın resmine döndü.

Yüzü çamur içinde ve bal rengi saçları dağılmış olsa bile, görünüşü inkar edilemezdi.

Kişiliğine yazık oldu ama.

Jorge muhtemelen kızın resmine bakmak yerine makaleyi okuduğumu düşünmüştür. Ellerini kollarının altına sıkıştırarak olduğundan daha da geniş görünmesini sağladı.

"Toplantıda olsan iyi olur dostum," dedi. "İnsanlar suçlayacak birini arayacaklar."

Ne demek istediğini anladım. Kendimi savunmak için gitmem gerekiyordu. Belki de suçun küçük bir kısmını hak ediyordum - herkes genellikle cezayı misilleme yapan adamın çektiğini biliyordu. Ama bana kalırsa suçun yüzde doksan beşi Madison'a aitti.

Orada olmamasını ve hepsini almasını umuyordum.

Yunan konseyi toplantısı bir iletişim binasının konferans salonlarından birinde yapılıyordu ve ... Ben yanlış salona gitmiştim.

"Franklin'de," dedim koridorda dolaşan kıza, oranın terk edilmiş olmasına en az benim kadar şaşırmış görünüyordu. Onu geçen dönemki toplantılardan birinden tanıyordum ama bir şey

bilmiyordum.

Adının ne olduğuna dair hiçbir fikrim yoktu.

Arkasını döndü ve yanıma geldi. "Jackson dediklerine yemin edebilirim."

"Evet..." Adımlarımı hızlandırdım, sadece geç kalacağım için değil, aramıza biraz mesafe koymak istediğim için de.

Ama adımlarımı takip ederek bana kolayca ayak uydurdu. "Titanların şapkasını geri alabildin mi?" "Ne?"

"Son konuştuğumuzda. Arkadaşının ödünç almasına izin verdiğini ve asla geri vermeyeceğinden emin olduğunu söylemiştin."

Beynim kafamın içinde itişip kakışıyor, konuşmayı hatırlamaya çalışıyordu ama kız tanıdık gelmiyordu. Unless-

"Kahretsin," dedim. "Sen ve ben ..." Parmaklarımı önce ona sonra da kendime doğrultarak silah yaptım.

Kız topuklarını sıkarak sert bir şekilde durdu. "Oh, vay canına."

Bununla ne yapacağımdan emin değildim çünkü bu bir cevap değildi.

Yüzü tiksintiyle buruştu. "Merak etme. Senin için olduğu kadar benim için de unutulmazdı."

Bunun doğru olmasına imkân yoktu ama bunu yüksek sesle söylemeyecektim. Göğsüm utançla gerildi. "Özür dilerim."

Özrüm samimiydi. Hıyarlık etmek istememiştim -bazen aptalca davranıyor ve düşünmeden bir şeyler söylüyordum. Ama umursamadı ve benden yeterince hızlı uzaklaşmadı.

Başımı eğdim ve aceleyle cam kapılardan çıktım. Tüm iletişim binaları bir araya toplanmıştı, ben de kaldırım boyunca koşarak yandaki büyük tuğla binaya gittim.

Kahretsin, ben geldiğimde toplantı çoktan başlamıştı ve kalabalığın arasında evimi bulmak zorunda kaldım. Konferans salonu büyüktü, stadyum koltukları ve ön tarafta büyük projektör ekranları vardı. Konsey üyeleri yere oturmuş, önlerinde uzun bir masa açılmıştı.

Sonunda Sig'leri sol koltukların yarısında gördüm ve mümkün olduğunca hızlı ve sessiz hareket ederek Jorge'nin yanındaki boş koltuğuma oturdum.

"Bize katılman ne güzel," diye mırıldandı nefesinin altından. "Jackson Hall'da olduğunu sanıyordum," diye fısıldadım.

"Herkesin nerede olduğumuzu anladığından emin olalım," dedi konseydeki kadınlardan biri mikrofonuna. "Yönetim turnuvaya her zaman müsamaha gösterdi, ancak turnuva olmasaydı daha çok hoşlarına giderdi. Bu fiyasko sadece hepimizi kötü göstermekle kalmıyor, aynı zamanda turnuvayı düzenlemekten vazgeçmemiz için ihtiyaç duydukları fırsatı da yaratıyor."

Seyircilerden bazıları seslerini yükselterek onaylamadıklarını dile getirdi. Kalabalıktan biri

"Kimsenin canı yanmadı" diye mırıldandı.

Konseydeki bir adam önündeki mikrofonu kaptı ve koltuğunda öne doğru eğildi. "Bu doğru değil. Kavgadan sonra en az bir kişinin acil bakıma gittiğini biliyorum."

Meclis üyesi dirseklerini masaya dayadı. "Bazılarınız bunun önemli bir şey olmadığını düşünebilir. Hepsi iyi eğlenceliydi, ama hadi ama. Biz daha iyi biliyoruz. O çamur kavgası çok çirkindi. Çocukçaydı ve tam bir utanç kaynağıydı. Daha da kötüsü hikâye ulusal çapta ilgi görüyor. Üniversite olanlardan utanç duyuyor ve hepimiz de utanmalıyız."

Konuşma sırasının masanın sonundaki meclis üyesinde olduğu açıktı. "Eğer turnuvayı tekrar düzenlemek istiyorsak, okulun şartları var. Bunlardan bazıları gelecek yıla kadar yürürlüğe girmeyecek şeyler ama bir tanesinin hemen gerçekleştirilmesi gerekiyor. Yani bu gece."

Hemen, bunun nereye gittiğini beğenmedim. Sesi çok ağır, çok ciddi idi. "Yaptırımlar," diye sözlerini tamamladı konsey üyesi. "Bazı seçenekleri tartıştık ve harekete geçmemiz gerekiyor

Böylece yaşananlara göz yummadığımıza dair bir mesaj göndermiş ve bir daha yaşanmamasını sağlamış oluruz."

Tüm ev başkanları ön sırada oturuyordu ve başka bir kardeşlikten biri söz aldı. "Ne tür yaptırımlar?"

"Bu yıl para ödülü verilmeyecek," diye cevap verdi konsey üyesi, bakışları biz Sig'lerin oturduğu yere doğru kaydı.

Başkanımız Charlie anında sandalyesinden kalktı. "Durun bir dakika. Sigma Phi Alpha turnuvası adil bir şekilde kazandı."

"Öyle mi?" diye sordu biri salonun öbür ucundan. Salon öğrencilerle doluydu ama yine de sesin nereden geldiğini bulmak kolaydı. Madison'ın toplantıya katılmaması buraya kadarmış.

Kollarını kavuşturmuş ve kızgın bir ifadeyle sandalyesine geri oturdu ve beni hangisinin daha çok kızdırdığını söyleyemedim. Hâlâ aldatmamızdan bahsediyor olması mı, yoksa bu gece birbirimize karşı yarıştığımız zamanki kadar seksi görünmesi mi?

Meclis üyesi ya Madison'ı duymadı ya da onu görmezden gelmeye karar verdi. "Adil olmayan şey, Fidelity Kupası'nın doğrudan sizin evinizin başlamasına yardım ettiği kavganın bir sonucu olarak yok olması. Ödül parasını Sig'lere vermek yerine kupayı tamir etmek için kullanacaksınız."

Diğer meclis üyelerinden biri, "Tabii bu mümkünse," diye ekledi.

Grady'ye bakmaktan ve yaşadığı hayal kırıklığını görmekten kendimi alıkoyamadım. Ona annesi için para sözü vermiştik ve şimdi bu para elinden alınıyordu. Bu onun için adil değildi ve buna sebep olduğum için düzeltmek için elimden geleni yapacaktım.

"Bu suçu orantısız bir şekilde bize yüklüyorsun," dedim yerimden kalkarak. "Çamur kavgasını biz başlatmadık ve bardağı berbat eden tek kişi de ben değildim. Neden tamir için para ödemesi gerekenler Sig'ler?"

Diğer kardeşlerim de aynı fikirde olduklarını mırıldanırken Charlie bana dönüp çenemi kapamamı ve yerime oturmamı söyleyen bir bakış fırlattı. Yerime geri kaydım ve Charlie memnun bir şekilde konseye geri döndü.

"Colin haklı. Lambda Theta Chi de en az onun kadar, hatta daha fazla sorumludur." "Bu yüzden Lambda'lara onarım masraflarının yarısı kadar ceza kesilecek."

Charlie sessiz olmam için bana tehditkâr bir bakış attı ama kendimi tutamadım. "Onarımın Sigs'e düşen kısmını ben karşılasam nasıl olur?" Spor salonundaki yaz işimden hâlâ biraz para biriktirmiştım. "O zaman para ödülünü verecek misin?"

Masanın sonundaki meclis üyesi bana sanki ona açık bir barda içki ısmarlamayı teklif etmişim gibi baktı. "Hayır. Kavgayı başlatan bir eve ödül vermemiz mümkün değil. Kupa tamir edildikten sonra kalan ödül parası Yunan burs fonuna bağışlanacak."

Nabzım güm güm attı. Lanet olsun. Neden misilleme yapmıştım ki? Madison'ın bana çamur atmasına izin verseydim ve karşılık vermeseydim, bir kahraman olarak kurtulabilirdim. Koltuğuma daha da gömüldüm, düşüncelere daldım. Bu benden çok onun suçuydu.

"Konsey ayrıca Lambda Theta Chi ve Sigma Phi Alpha'nın bir yıl süreyle gözetim altında tutulmasına karar verdi," dedi konsey üyesi kadın ve dramatik bir şekilde duraklayarak, "ve önümüzdeki beş yıl boyunca turnuvada yarışmalarını askıya aldı."

Kalabalık şu ana kadar sessizdi. İnsanlar fikirlerini arkadaşlarına söylerken nefesler tutuldu ve anlık konuşmalar oldu. Bazıları doğrudan konseye seslenerek bunun çok sert olduğunu ya da yeterince ileri gitmediğini söyledi.

Bunu düşünürken hareketsiz oturuyordum ama ön tarafta bir kız ayağa kalktı ve ellerini uzattı,

Konsey onu duyabilsin diye insanları susturmaya çalışıyordu. Lambda'ların başkanı mıydı? "Daha iyi bir seçenek olmalı," dedi. "Bir kişi yüzünden tüm evi cezalandırmayın," dedi. doğru ifadeyi aradım, "çürük elma".

"Tiffany haklı," dedi Charlie. "Bir kişinin hatası yüzünden beş yıl mı? Ve bu işe karışanlar sadece Lambda'lar ve Sig'ler değildi. Konseyin yarısı oradaydı ve herkes gibi çamur atıyordu."

Başımı salladım ama sonra donakaldım. *Beni* çürük elma olarak mı görüyordu?

Tiffany, sanki Charlie konuyu kaçırıyormuş gibi konuştu. "Turnuva umurumda bile değil." "Tabii ki umurumda değil," diye fısıldadı Jorge bana. "Lambda'lar hiç kazanamadı."

Bir elini kalçasına koydu. "Benim itiraz ettiğim şartlı tahliye. Sonbaharda acele haftasına katılmamayı göze alamayız."

Charlie'nin duruşu sertleşti ve yüzünü göremesem de, 'oh, kahretsin' diye bağırarak bir ifadesi olduğunu hayal ettim. Çünkü acele haftası olmadan, gelecek yıl üye çekme şansımız yok olacaktı.

Tiffany'nin ses tonu açıktı. "Dediğim gibi, bir kız kötü bir seçim yaptı diye birliğimin geleceğini mahvetmeyecek başka bir seçenek olmalı."

Meclis üyesi ona eleştirel bir gözle baktı. "Bir öneride bulunmak ister misiniz?"

Cevabın ondan bu kadar çabuk gelmesi şaşırtıcıydı. "Çürük elmayı çıkarın."

"Tiffany," dedi Madison ayağa fırlayarak, "ne yapıyorsun?"

"En iyi çözüm bu." Tiffany gözlerini konseyden ayırmadı ve Madison'a arkasını döndü. "Bireyi sorumlu tutun, tüm evi değil."

Hakkını vermeliyim. Örgütü kurtarmak için kız kardeşini satacak kadar acımasızdı. Ortalık yine sessizleşmişti ve odanın diğer ucunda olmasına rağmen Madison'ın nabzının gümbür gümbür attığını duyabildiğime yemin edebilirdim. Göğsü hızla inip kalkıyordu, sanki nefes alacak hava bulamıyormuş gibiydi.

"Ama," dedi güçsüz bir sesle, "yaşadığım yer orası. Lütfen bunu yapmayın."

Meclis üyelerinden biri "Eğer bu yolu seçersek," dedi, "kavgayı başlatmaktan sorumlu iki kişi olduğunu unutmayın."

Bakışları Charlie'ye kaydı ve ağzım kurudu.

Kalbim durdu.

Sadece Madison'ı değil, beni de kovmayı düşünüyorlardı. Aslında, tahliye bildirimimi imzalamak için evimin başkanına baktılar.

"Yani," diye yavaşça konuştu, sanki kaçınılmaz olanı ertelemeye çalışıyormuş gibi, "seçeneğimiz göz hapsi ve turnuva uzaklaştırması mı, yoksa ... Colin'i Sigma Phi Alpha'dan atmak mı? Bunu yaparsak başka bir yaptırım uygulanmayacak mı?"

Konsey üyeleri aynı fikirde olup olmadıklarını anlamak için birbirlerine baktılar ve öyle görünüyorlardı.

Sondaki meclis üyesi mikrofonuna daha da yaklaştı. "Okulun kararımızı onaylaması gerekecek ama evet."

"Pekala."

Bunu ya da Sigma Phi Alpha'nın benim gerçek evim olduğunu düşünmedi bile. Ona ters ters baktım ve sandalyemden kalktım; sırtıma sapladığı bıçak yüzünden bu daha da zor oldu.

Ben bir mirastım.

Babam, büyükbabam ve iki amcam Sig'di. Babamla tek ortak noktamız buydu. Eğer aileme atıldığımı söylersem, iş biterdi. Onlar için bardağı taşıran son damla,

ve üniversiteye veda edebilirim.

Konsej üyesi Tiffany ve Charlie'ye "Lütfen öğrencilerinizin tüm bölüm faaliyetlerini derhal durdurmalarını sağlayın," dedi. "Ve hemen alternatif bir ev aramaya başlamalarını öneririm."

Her şey çok hızlı ilerliyordu. Bacaklarım güçsüz ve güvenilmez hissediyordu. Davidson Üniversitesi'nde konut sıkıntısı yaşanmasa bile -ki yaşıyorduk- Nisan ayındaydık. Hangi cehennemde yaşayacaktım?

Bulamayacağım cevapları ararken bakışlarım bana bakan insan denizinin üzerinde gezindi. Bunun yerine, odağım en az benim hissettiğim kadar berbat görünen diğer kişiye kaydı.

Daha önce hiç kimseden nefret etmemiştim.

Ama beni okul birliğinden attıran kıza -evsiz kalmak üzere olduğum gerçeğinin sorumlusu olan kıza- bakarken ağızma asitli bir tat doldu. İşte o an Madison Perry'den vücudumdaki her hücreyle nefret ettiğimi anladım.

DÖRT

Madison

Cuma günü saat 17:00'ye kadar evden taşınmam gerekiyordu çünkü Salı günü okul yaptırımları onaylamıştı. Artık bir Lambda değildim ama Tiffany nezaket göstererek nereye gideceğimi bulmam için bana hafta sonuna kadar süre vermişti.

Pazartesi gecesi toplantıdan sonra odama dönmüş ve ağlayarak uyumuştum. Tüm hayatımın bir anda değiştiği ilk sefer değildi, bu yüzden belki de elimde bir deneyim olması bunu atlatmama yardımcı olur dedim kendi kendime. Ama yine de zor ve bunaltıcıydı ve bir gece kendime acıyarak yuvarlanmama izin verdim.

Sonraki iki gün boyunca her boş dakikamı, çok az sayıda olan seçeneklere bakarak geçirdim.

Sömestr sonuna kadar pansiyon için ödediğim para iade edilmeyecekti. Barınma için kesinlikle hiç param yoktu, bu yüzden depozito, artı ilk ve son ayın kirasını bir yere yatırmamın hiçbir yolu yoktu - uygun bir yer bulsam bile. Bahar döneminin bitmesine sadece bir ay kalmışken, Nisan ayında kimse oda arkadaşını aramıyordu.

Ailemin yanına geri taşınamazdım. Beş saat uzaklıkta St. Louis'de yaşıyorlardı. Ve onlardan kesinlikle para isteyemezdim.

Perşembe sabahı tam bir panik içindeydim. Bir yer bulmak ya da eşyalarımı birlikte kız öğrenci yurdunun önündeki kaldırımında oturmak için yirmi dokuz saatim vardı. Banka hesabımda birkaç gün otelde kalabilecek kadar para vardı ama yemek yemeye param yetmezdi ve para bittikten sonra ne yapacaktım?

Bazı kızlar yardım etmeye çalıştı. Danielle'in teyzesi ve amcası kampüse yakın bir yerde yaşıyordu ve boş bir yatak odaları vardı. Orada kalmama izin vermeleri için onlarla konuşacağını söylemişti ve bu noktada tüm yumurtalarım Danielle'in sepetindeydi.

Jenn dolabımın yanında durmuş, kazakları askılardan indirip bir kutuya düzgünce yerleştiriyordu. Taşınmaya hazırlanmama yardım etmeyi teklif etmişti çünkü bunu yapmakta zorlandığımı görebiliyordu, ayrıca aramaya devam edersen gerçekten zamanım yoktu.

Masamda dizüstü bilgisayarımın başında oturmuş, ev arkadaşı arayan insanlarla ilgili yeni ilanlar bulmak için interneti tarıyordum. Daha önce çok kabataslak olduğu için elediğim bazı ilanları tekrar gözden geçirmek için kendimi zorluyordum.

Bugün standartlara sahip olamayacak ya da öldürülmekten endişe edemeyecek kadar çaresizdim. "Bu da ne?" Jenn sordu.

Dönüp plastik bir giysi torbasıyla kaplı bir askıyı çıkarışını izledim.

İçimi bir hüznün acısı kapladı. "Jack'le birlikteyken balomuz için aldığım bir elbise."

Yazın tesadüfen indirim reyonunda bulmuştum ve bedenime uygun olduğu için çok heyecanlanmıştım. Pembe altın rengi elbiseye aşık olmuştum. Dalgalı bir yakası vardı ve kat kat transparan kumaştan oluşan eteğine doğru inen minik payet çizgileriyle süslenmişti. Elbiseyi o kadar çok sevmiştim ki, ayrıldıktan sonra dansa gidecek birini bulacağımı düşünerek elbiseyi saklamıştım. Ama şimdi? Lambda Theta Chi'nin balosuna gitmeyecektim. Çünkü ben bir Lambda değildim.

"Sence bunu satabilir miyim?" diye sordum. "Hala etiketleri var."

Jenn plastiği kaldırıp elbiseye baktı ve yumuşak, hüzünlü bir ses çıkardı. "Çok güzel. Güzel"

mi?

tasarımcı mı?" Etiketini kontrol etmeye gitti ve öyle olmadığını görünce, plastiği tekrar aşağıya doğru kaydırıldı. "Belki."

Cevabın hayır olduğunu bildiğim halde neşeli görünmeye çalışmasını takdir ettim.

Eşyalarını toplamaya devam etti ve ben suçluluk duygusuna kapıldım. "İstemiyorsan bana yardım etmek zorunda değilsin," dedim usulca. "Ben artık senin ablan değilim."

Başını eğdi ve bana sert bir bakış attı. "Yardım ediyorum çünkü sen benim arkadaşısın, Madison."

"Gerçekten minnettarım dostum."

"Elbette. Hey, bunun berbat bir şey olduğunu biliyorum," dedi, "ama en azından bir umut ışığı bulabilirim." Her zaman çok pozitifti. "Öyle mi? Neymiş o?"

"Eminim yeni evinizde sıcak bir duş vardır. Bu sabah Yasmin'e su ısıtıcısına bağış toplamak için OnlyFans'ta duş şovları yapmayı önermeye hazır olduğumu söyledim." Sesinde alaycı bir ton vardı, ciddi olup olmadığını merak etmeme yetecek kadar.

Aklıma gelen fikirle nabzım hızlandı. "Yapar mıydın?"

"Seks şovu yapmak mı? Lütfen. Kimse bunu görmek için para ödemez," elini vücudunda gezdirdi, "bunu." Bu çok aptalcaydı. Hoştu, güzel kıvrımlı bir vücudu vardı ama çekiciliğinin tamamen farkında değil gibiydi. "Peki ya sen?"

Sandalyemin arkasına yaslandım ve sorusuna nasıl yanıt vereceğimi düşündüm. Muhtemelen hızlıca cevap vermeme, ani bir karar vermeme bekliyordu. Bu, üzerinde dikkatle düşünülmesi gereken bir şey değildi ama yine de ...

"Bilmiyorum," diye yalan söyledim. "Belki." Çünkü cevabım evetti ama bunun için beni yargılayıp yargılamayacağından emin değildim.

Hareketleri yavaşladı ve ifadesi değişti ama bu eleştirmek için değildi. Meraklı görünüyordu. "Gerçekten mi?" Başımı salladığımda ağzının köşesi hafif bir gülümsemeye dönüştü. "Kuzenim bir kamera kızı. Çalışma saatlerinin çok iyi olmadığını ama iyi para kazandığını söylüyor."

"Bunu aklımda tutacağım," dedim şakacı bir tonda, ama tamamen ciddiydim.

Dolapla yüzleşmek için geri döndüğünde aklım başımdan gitti. Cinsel açıdan deneyimsizdim ama namuslu değildim, utangaç da değildim. Ya tüm sorunlarımın cevabı basit ama alışılmadık bir çözümse?

Bankın kenarına oturdum ve sinirlerime hakim olmaya çalışarak kuru bir şekilde yutkundum. Otelin lobisi süslü ve kalabalıktı ve kimse orada beklediğimi fark etmemiş gibiydi.

Bakışlarım girişe aşırı odaklanmıştı. Nina adında biriyle olacağından başka bu buluşma hakkında ne bekleyebileceğime dair hiçbir fikrim yoktu. Gönderdiğim e-postaya yanıt veren o olmuştu ve mesajlaşarak sohbet ettikten sonra burada buluşmayı teklif etmişti.

Zarif sarışın bir kadın belirip döner kapıdan içeri doğru ilerlediğinde insanları izliyordum. Yüksek topuklu ayakkabılar giymiş, pahalı bir elbise giymişti ve Louis Vuitton çantasının çakma olmadığından emindim. Bankta beni fark edip yaklaşmaya başladığında nefesim kesildi.

Bu Nina mıydı?

Otuzlu yaşlarının ortalarında görünüyordu, kusursuz bir cildi ve harika bir vücudu vardı. Yetişkinlere yönelik bir film şirketinin sahibinden ziyade bir yetenek gibi görünmesi beni çok etkilemişti.

"Madison?" Sesi derin, dumanlı ve biraz da seksiydi. "Merhaba, ben Nina." Tokalaşmak için manikürlü elini uzattı, ben de tuttum.

"Tanıştığımıza memnun oldum." Ne kadar korktuğumu görmemesini umuyordum. Onunla ilgili her şey para diye bağırıyordu, ayrıca o kadar güzeldi ki kafam karışmıştı.

Gülümsedi ve otelin barını işaret etti. "Ne içelim?"

Çoğunlukla boş olan bara doğru ilerlemeye başladığında onu takip edip etmediğime bakmadı, sadece takip edeceğimi varsaydı.

Ben de öyle yaptım. Ama sofistike bir içki bulmaya çalışırken beynim boşaldı. "Uh . . ."

"Burada harika narlı martini yapıyorlar. Denemek ister misin?"

"Elbette."

Barın üzerine eğildi ve siparişimizi verdi ama biz barmenin içkilerimizi karıştırmasını izlerken o oturmadı. Otel gösterişli ve lüks bir yerdi ve yakındaki içki menüsündeki fiyatlara göz attığımda kokteylleriyle ne kadar gurur duyduklarını gördüm. Nina bir elini cilalı tezgâha dayamıştı ve güzel kıyafetleri içinde rahat görünüyordu, oysa ben kendimi yersiz hissediyordum.

Rolüme uygun giyinmek için elimden geleni yapmıştım. Dar kotlar, topuklu botlar ve göğüs dekoltesini göstermek için düşük kesimli siyah bir kazak. Şimdi çok mu uğraştım diye merak ediyordum.

Barmenin yakut kırmızısı içkilerimizi martini bardaklarına doldurmasını izlerken, "Davidson'da öğrencisin, değil mi?" diye sordu.

"Evet. Güz döneminin sonunda mezun oluyorum." "Bölümün?"

"Adli muhasebe."

İnsanlara söylediğimde genelde nasıl tepki verirlerse öyle tepki verdi. Şaşkınlık ve ardından gelen ilgi. "Matematiğin büyük hayranısın, değil mi?"

"Sayıları severim," dedim. "Yalan söylemezler."

Bu cevabı büyüleyici bulmuş gibiydi ama sonra içkilerimiz hazırды. Barmen içkileri koydu ve kadın ona bir kredi kartı uzattı. "Açık tutalım." Adam başıyla onayladı ve kadın bana dönmeden önce içkilerden birini aldı. "Köşede bir masa var. Orada konuşabiliriz."

İki uzun sandalyesi olan küçük, yüksek masaya doğru ilerlerken içkimi bulaştırmamaya dikkat ettim. Koltuklarımıza yerleştikten ve o martinisinden bir yudum aldıktan sonra Nina bana odaklandı.

"Gerçekten çok güzelsin." Bunu bir iltifattan çok bir gözlem gibi söylemişti.

"Teşekkür ederim."

"Neden bana kendinden bahsetmiyorsun? Seni tanımak isterim, ondan sonra sana kendimden bahsederim ve ev hakkında konuşabiliriz."

Hem cesaretimi toplamak hem de söyleyeceklerimi hazırlamak için oyalanmak amacıyla içkimden bir yudum aldım.

Ama meyveli içecek düşüncelerimi dağıttı. "Vay canına, haklısın. Bu içecek tehlikeli olabilir." "Değil mi?" Gülümsedi.

Bardağı yavaşça yere bıraktım ve parmaklarımın sapın dibinde dinlenmesine izin verdim. "Ne öğrenmek istiyorsun? Tecrübelerimi mi? Kaç içecek bir arada içtiğimi mi?"

Gözlerini kırpıştırdı. "Ben daha çok seni bir insan olarak düşünüyordum. Eğer her şey yolunda giderse, gelip benim evimde yaşayabilirsin."

"Oh." Yüzüm kızardı. Potansiyel bir oda arkadaşı olarak benimle görüşmek istiyordu. "Doğru. Şey, ben

birlikte yaşaması kolay biri olduğumu düşünürler. Ben her sabah yatağını toplayan ve lavaboda bulaşık bırakmayan bir kızım. Odamda bir şey izlerken kulaklık takarım, böylece sessiz olurum. İşime bakarım ve başkalarının eşyalarına saygı gösteririm."

"Bu iyi." Ama aradığı şeyin bu olmadığı belliydi. Başını yana eğdi. "İlanıma neden yanıt verdiniz? Dürüst olabilirsiniz. Sizi yargılamayacağıma söz veriyorum."

"Paraya ya da kalacak bir yere ihtiyacım var." Bakışlarımı martini bardağımın üzerindeki parmaklarıma indirdim. "Ya da her ikisi de, ideal olarak."

"Hey, anlıyorum. On yıl önce benim hikayem de böyleydi. Beş parasızdım ve Hammond, Indiana'da yaşıyordum. Hiç duydun mu?"

"Hayır."

"Orası Orta Batı'nın koltuk altı, size oranın nasıl bir yer olduğu hakkında bir fikir verebilir." Yüzündeki ekşi ifadeyi bir kenara itti ve normale döndü. "Çaresizdim ve özgür olmak için her şeyi yapmaya hazırdım, bu yüzden bir yetişkin filmi için yapılan oyuncu çağrısına cevap verdim. Bu beni seks işçiliğinde bir kariyere götürdü ve çoğu insan buna inanmıyor, çünkü doğru olmasını istemiyorlar, ama hayatımı inanılmaz bir şekilde değiştirdi."

Yüzümü buruşturmamaya ya da kuşkulu görünmemeye çalıştım. "Gerçekten mi?"

"Evet," dedi. "Kesinlikle pişman değilim. Yaptığım işi seviyorum ve eğer o seçmeler olmasaydı kocamla tanışamazdım." Gözleri yeniden bana odaklanmadan önce, sanki o anıyı hatırlıyormuş gibi kendi kendine gülümsedi. "Genelde bu buluşmalara benimle gelir ama bu akşam başka bir randevusu vardı."

"O da mı porno işinde?"

Bu soru onu eğlendirdi. "O Scott Westwood."

"Oh." Sanki ismi tanımam gerekiyormuş gibi söylemişti ama tanımıyordum ve yüzümdeki boş ifade onu daha da heyecanlandırmıştı.

"Sanırım çok fazla porno izlemiyorsun. Oldukça ünlü biri." İçkisinden bir yudum aldı. "İşler yolunda giderse bunu değiştireceğiz. Diğer şirketlerin ne tür içerikler çıkardığını, neyin harika bir performans olduğunu görmek isteyeceksiniz. Ama fazla ileri gidiyorum. Hâlâ seni tanımam gerekiyor. Nerelisin?"

"St. Louis."

"Seni buraya ne getirdi? Okul mu?"

"Evet. Davidson'da üst düzey bir işletme programı var ve Missouri ile eyalet içi değişim programı uyguluyorlar." Aksi takdirde bunu asla karşılayamazdım. Ayrıca ailemle arama biraz mesafe koymama da yardımcı oldu ki yaşanan onca şeyden sonra buna ihtiyacım vardı.

"Evinize ne olduğunu sorabilir miyim?"

Sorusu sıradan bir soruydu ve konuşmak için dudaklarımı araladım ama ne söyleyeceğimden emin değildim. Ona kız öğrenci birliğinden atıldığımı söylersem, nedenini soracaktı ve o zaman hayatımın en utanç verici günlerinden birini itiraf etmek zorunda kalacaktım. Ayrıca, öfke sorunlarım olduğunu düşünecek ve elimdeki tek ev bulma şansını da kaybedecektim -Danielle'in teyzesi hayır demişti.

Nina gözlerimdeki korkuyu görmüş olmalı ki yüz ifadesi endişeyle doldu. "Hey, sorun yok. Evdeki herkes sınırlara ve özel hayatına saygı duyar. Sadece kendini rahat hissettiğin şeyleri paylaşırsın. Eğer partnerinden ayrıldıysan ya da oda arkadaşınla bir sorun yaşadıysan, bilmem gereken tek şey bu."

"Evet," dedim çabucak. "Bir ayrılık. Olan buydu."

Ona yalan söylediğim için kendini kötü hissediyordum ama bu yanlış yapılamayacak kadar

önemliydi. *Sadece yazı atlatmam gerekiyordu.* Çok çalışarak ve şansla, uygun fiyatlı bir daire ya da ev arayan bir yer bulabilirdim.

Güz dönemi için bir oda arkadaşı.

Ve eğer mantığı çarpıtmak isteseydim, Lambda Theta Chi ile ilişkimin sona erdiğini iddia edebilirdim.

-Beni kötü bir kız arkadaş gibi terk etmişlerdi.

"Bunu duyduğuma üzuldüm," dedi. "İyi misin?"

Nefesimi içime çektim. "Ani oldu ama evet. İlerlemeye odaklanmam gerekiyor."

Güven verici bir şekilde başını salladı. "Bunu yapmanın yolu bu." Gülümsemesi sinsî bir hal aldı. "Ve eminim aklını onlardan uzaklaştırmana yardımcı olabiliriz."

Zorla gülümsedim.

"Lafı açılmışken," dedi, "daha önce böyle bir şey yaptın mı?"

"Hayır. Yani, erkek arkadaşıma birkaç çıplak fotoğraf gönderdim ama daha fazlasını değil."

"Ama performans sergileyerek rahat edeceğini mi düşünüyorsun? Seni vazgeçirmek istediğimden değil ama bunun özellikle uzun vadede yaratacağı etkiyi göz önünde bulundurmalısın. Bugün her şeyi göstermekte bir sakınca görmeyebilirsiniz ama beş ya da on yıl sonra bu durum değişebilir. İnternet büyük bir yer - benim başladığım zamandan çok daha büyük - ama yine de *sonsuz*." Ses tonu ciddiydi. "O zili bir kez çaldınız mı, bir daha geri alamazsınız."

Derin bir nefes aldım. "Anlıyorum."

"Tamam." Tatmin olmuş görünüyordu. "Daha önce hiç oyunculuk yaptın mı?"

Başımı sallayarak onayladım. "Son yılımda okul piyesinde başroldeydim."

"Oh, bu harika." Hoş bir şaşkınlıkla baktı. "İstediğim fotoğrafları çektin mi?" Göğsüm sıkıştı. "Evet."

Telefonumu çıkardım, daha önce çektiğim fotoğraflardan oluşan gizli albüme ilerledim ve telefonumu ona uzattım. Fotoğrafları düşünceli bir şekilde inceledi, sanki çırılçıplak olduğum görüntüler değilmiş gibi.

Seksi görünmek ve istediği gibi poz vermek için elimden geleni yapmıştım ve resimlerimi ona sadece yüz yüze geldiğimizde göstermem gerektiğini söylediğinde minnettar olmuşum. Tam olarak söylediği kişi gibi görünüyordu, ama yine de. Tamamen yabancı birine çıplak resimlerimi, özellikle de yüzümü gösterenleri e-postayla gönderecek değildim.

"Burada sorun yok. Harika bir vücudun var." Telefonumu bana geri verdi. "Peki, paranın yanı sıra, neden bunu yapmakla ilgileniyorsun?"

Bir kez daha beynim bomboş kaldı. Buna bir iş görüşmesi gibi hazırlanmalıydım ama görüşmemiz o kadar hızlı gelişmişti ki zamanım olmamıştı.

Nina bana acıdı. "Sanırım demek istediğim, sanatçılarımız eğlendiğinde izleyicilerimiz de eğleniyor. Bunu yapma düşüncesi seni hiç tahrik ediyor mu? Gergin olduğunu anlıyorum, ama bir parçan da heyecanlı mı?"

Masanın altında dizlerimi birbirine sıkıştırdım ama yine de fark ettiğine yemin edebilirdim. Sesim fısıltıya dönüştü. "Evet."

Kaşı, ağzının köşesiyle mükemmel bir uyum içinde kalktı. "Öyle mi? Özellikle ilgilendiğin bir şey var mı?"

Vücudumdaki tüm nem güneye doğru göç etmeye başladı. Muhteşem bir kadındı ve bana bakışları kışkırtıcıydı, sanki beni tatlı niyetine yemeyi düşünüyormuş gibiydi. Ve eğer isterse, belki de ona izin verirdim.

Bana neyle ilgilendiğimi sordu ve ben de ona dürüst bir cevap verdim.

"Hepsini söylesem garip olur mu?" Martinimden hızlıca bir yudum aldım, bu bana geri kalanını söylemek için cesaret verdi. "Üniversiteye gittiğimde, tüm bu yeni şeyleri deneyeceğim

zaman olduđunu dűşűndűm. Yeni deneyimler. Vahşı yerlerde, erkeklerle, kızlarla ya da *hem* erkek *hem* kızlarla seks yapmam gerekiyordu. Ama

Onun yerine, onunla iki yıl geçirdim ve ... bunların hiçbirisi olmadı. Pencerem kapanıyor."

Nina bana sanki bir elmas bulmuş gibi baktı. "Ah, kızım. Kapanmıyor. Deney yapmanın son kullanma tarihi yoktur ve olmak istediğin kişiyi bulmak için izne ihtiyacın yok."

Dudaklarımı birbirine bastırdım. Bir açıdan söylediklerinin doğru olduğunu biliyordum ama yine de mücadele ettim. Üniversite hayatım baskıdan başka bir şey değildi. Hayatımın geri kalanında yapmaktan mutlu olacağım tek işi seçme baskısı. Çılgın, hayat değiştiren deneyimler yaşamak için. Ve belki de ruh eşimi bulmak için.

Dört yıla sığdırılacak çok şey vardı. Bir insan bütün bunları nasıl yapabilir?

"Gecenin geri kalanı için düşüncem şu," dedi Nina. "İçkilerimizi bitireceğiz ve sonra stüdyoya gideceğiz. Eğer seçmelere katılmak istersen, sana bir partner bulurum. Ve eğer bu iyi giderse, ki eminim öyle olacak," göz kırptı, "ve daha fazlasını yapmakla ilgilenirsen, sana nasıl çalıştığımızı ve ev kurallarını tam olarak anlatacağım. Eğer size göre olmadığına karar verirsiniz, sorun değil. İçerik için size bin dolar ödeyeceğiz, hepsi bu."

İçkisinden bir yudum alırken bunu sindirmeme izin verdi ve tepkimi ölçmek için gözleriyle beni inceledi. Belki de daha fazla iknaya ihtiyacım olacağından endişeleniyordu.

"Bence çok eğlenirsin," diye devam etti, "ve istediğin her şeyi keşfetmene yardımcı olma şansını elde etmeyi çok isterim. Ne dersin?"

Sesim titriyordu ama nabzım heyecanla atıyordu. "Kulağa bir plan gibi geliyor."

Nina'nın evine giderken sıradan şeyler hakkında sohbet ettik. Sevdiğimiz filmler. Sevmediğimiz şarkılar. Ama yine de sohbete ayak uydurmakta zorlandım. Gergindim. Nasıl olmayayım ki? Oraya vardığımızda, eğer istekliysem, bir sözleşme imzalayacak, kıyafetlerimi çıkaracak ve o film çekerken bir yabancıyla sevişecektim.

Gülünç derecede
vahşiydi. Ve *heyecan*
vericiydi.

Titreyerek derimden çıkacakmışım gibi hissettim.

İnternetteki ilanda da belirtildiği gibi ev kampüse çok uzak değildi ama bu kadar güzel bir mahallede olmasını beklemiyordum. Şık bir tuğla tabelanın bulunduğu alt bölgeye döndüğünde, geniş gözlerle evlere baktım.

Her birinin üç ya da daha fazla arabaya yetecek büyüklükte bir garajı varmış gibi görünüyordu. Arka bahçelerdeki özenli yüzme havuzları ferforje çitlerin arkasından görünüyordu. Çimler kusursuz bir şekilde düzenlenmiş ve bakımları yapılmıştı.

Ve evlerin birkaçı o kadar büyüktü ki, *yayılma* veya *konak* terimlerini kullanabilirdim.

Yukarıya doğru kıvrılan ve eğimli bir araba yoluna saptı ve bakışlarım olgun ağaçlar arasında yuvalanmış eve giden yolu takip etti. Evlerin en büyüğü gibi görünüyordu, mahallenin geri kalanının üzerinde yükseliyordu.

Garaj kapılarından biri açılıp Nina lüks SUV'sini içeri soktuğunda kalp atışlarım hızlandı. Hâlâ yabancı biri olduğu için değil, kendimi güvende hissettiğim içindi. Ayrıca Jenn'e planlarımdan

bahsetmiş ve telefonumun yerini onunla paylaşmışım.

Hayır, kalbim hızla çarpıyordu çünkü olacıklara alışmaya başlamışım ve bunun için sabırsızlanıyordum.

Para, fırsat, deneyim ...

Hepsini.

Yolcu tarafından çıktım ve etrafıma bakındım. Ev bir tepenin yamacına inşa edildiğinden, garajın yüksek tavanları vardı ve ana kat olduğunu tahmin ettiğim yere çıkan ahşap bir merdiven vardı. Ama biz merdivenleri kullanmadık. Uzak duvarda bir kapı vardı ve Nina o tarafa yöneldi.

Geçtikten sonra, bir dizi ışık düğmesini çevirdi ve çantasını ön köşelere sıkıştırılmış U şeklindeki masalardan birine koydu. Oda küçük ve L şeklindeydi, sol duvar boyunca bir koridor uzanıyordu ve bu şekilde planlanmadığı hissine kapıldım. Belki de bir zamanlar tek bir geniş alandı ama şimdi ev sahiplerinin ihtiyaçlarına uyacak şekilde bölümlere ayrılmıştı.

"Düzenleme bölümüne hoş geldiniz," dedi. "Eşyalarınızı buraya koyabilirsiniz."

Masanın üzerinde birkaç monitör vardı ve fareyi oynatarak bilgisayarı uyandırdı. Ekranlardan birinde birden fazla görüntü belirirken alt dudakımı ısırdım. Aynı boş yatak odasının farklı kamera açıları gibi görünüyordu.

Masanın yanında düzgünce istiflenmiş kamera ve ışık ekipmanları vardı ve şarjı bitmiş bir pil bankası yeşil renkte parlıyordu.

Nina'nın çantasındaki telefon titredi. Telefonu aldı ve mesaja baktı. "Harika. Scott dönüyor." Masanın çekmecelerinden birini açtı ve aradığını bulana kadar kâğıtları karıştırdı. "Bu, tek seferlik çekimler için standart sözleşmemiz."

Birden fazla sayfa çıkardı ama sadece yarısını bana uzattı. Diğer yarısını odanın diğer tarafındaki masanın üzerine koydu, sonra bir elini garip koridora doğru savurdu.

"Size stüdyoyu göstereyim, sonra da forma bakabilirsiniz. Orada daha fazla alan var."

"Stüdyo" kurgu alanından daha büyüktü ve monitörlerde gördüğüm yatak odasının aynısıydı, bunu kafa karıştırıcı buldum. Dışarıda gece olduğunu ya da bir bodrumda olduğumuzu asla bilemezsiniz. Oda aydınlık ve havadardı, yatağın her iki yanında sahte pencereler vardı ve Buzlu camdan ışık süzülüyordu.

Orta boy yatakta bembeyaz çarşaf lar vardı ve her iki taraftaki masalar sahte bitkiler ve sessiz sanat eserleriyle süslenmişti. Mükemmel bir arka plandı, asıl gösterinin ne olması gerektiği konusunda dikkati dağıtmadan bakmak için yeterince ilginçti.

Yatağın karşısındaki duvarda tripod üzerinde büyük bir halka ışık ve tam ortasına monte edilmiş bir kamera vardı. Onun arkasında da düz ekran bir televizyon duvarın üzerine tünemişti. Aynı kamera açılarının hepsi ekranda farklı kutularda görünüyordu ve ben kendimi ve Nina'yı çeşitli açılardan görüyordum.

Televizyona baktığımı fark etti ve yumuşak bir kahkaha attı. "Bu konuda endişelenmene gerek yok. Adamınız geldiğinde ikinize de işaretlerinizin nerede olduğunu açıklayacağım ama o kadar da önemli değil. Işıkların önündeki her şey kapsama alanında. Monitörü daha çok sahneleme ve pratik için kullanıyoruz."

"Oh." Sözcüğüm soluk soluğaydı.

Adamın geldiğinde, demişti.

Kontratı kavrayışım sıkılaştı, kâğıt kırışarak bana varlığını hatırlattı. Aşağı baktım ve sayfanın üstündeki modern ve hafif kadınsı Petal Productions logosuna odaklandım. Bir yetişkin film şirketi için beklediğimden çok daha güzeldi.

"Neden oturup okumuyorsun?" dedi. "Ben gidip bir kalem alacağım."

Oturmak için tek yer yataktı ve o açık kapıdan kaybolduğunda ben de yatağın kenarına oturdum. Kontrat karmaşık değildi. Sahne için bana ne kadar ödeme yapılacağı ve Petal Productions'ın sahneyi yalnızca abonelik platformu üzerinden dijital olarak dağıtacağı yazılıydı.

Elinde bir kalem ve bir şişe suyla geri dönüp ikisini de bana uzattığında, ben hâlâ ikinci sayfaya doğru ilerliyordum.

"Sorunuz var mı?"

Sözleşmeyi kastediyordu ama elimde değildi. Merakım beni yenmeye başlamıştı. "Bu işi birlikte yaptığım adam hakkında bana ne söyleyebilirsin?"

"Çok değil, ama sadece Scott'ın departmanı olduğu için. Bu gece de yeni birini getiriyor."

"Yeni biri mi?" Endişem tavan yaptı. Ortağımın tecrübeli olduğuna güveniyordum.

Ne yaptığını bilse daha iyi olmaz mıydı? Bu şekilde bana rehberlik edebilirdi.

Endişem anlaşılmış olmalı çünkü Nina doğruldu. "Eğer bu seni rahatsız ediyorsa, bu yeni adam olmak zorunda değil. Onunla ortak olmayı tercih edersen Scott'ın bunu yapacağına eminim."

Çılgılık atmamak için kendimi zor tuttum. "Kocanı mı kastediyorsun?"

Bende bir sorun mu vardı? Çünkü yüz ifadesi sanki tuhaf olan *benmişim gibi* görünüyordu. Sonra aklına bir fikir geldi ve dudaklarında bir sırıtiş belirdi. "Ah. Kocamı becermek konusunda endişelisin."

Ne tür bir surat yaptığım hakkında hiçbir fikrim yoktu ve boş tutmaya çalıştım.

"Tamam." Ses tonu eğlenceyle doluydu. "Birincisi, bu oyunculuk. Kıskanmıyoruz çünkü bu bizim için sadece bir iş. İkincisi, Scott'ı becermek için para ödeyecek bir sürü insan var ve unutmayın, bu anlaşmada ben *size para* ödeyeceğim."

Daha fazla iknaya ihtiyacım varmış gibi mi görünüyordu?

"Üçüncüsü," diye ekledi, "başkalarını sikmesinin seksi olduğunu düşünüyor muyum?" Gözleri şehvetle parlıyordu. "Evet. Evet, öyle düşünüyorum."

Bunu aklım almadı.

Aşık insanlar başkalarıyla yatmaz.

Ama o çok gerçekçiydi. Kendinden çok emindi. Ve bu inanılmazdı.

Yine de, her ne kadar ona inansam da, o izlerken bu kadının kocasını becermek gibi bir şansım yoktu. Yeni deneyimlerden yanaydım ve yabancıların izlemesi fikri beni tahrik ediyordu ama Tanrım.

Bebek adımları.

Nina parmaklarını sarı saçlarının arasından geçirdi ve omzunun üzerinden geriye doğru itti. "Diğer adam mı? Vesikalık fotoğrafını gördüm ve bence çok seksi ama Scott bir profesyonel. Yani kiminle ortak olacağın sana kalmış. Kötü bir seçim yapacağını sanmıyorum."

Yine de bu gerçekten bir seçim miydi? Boğazımı temizledim, orada sıkışmış yapışkan hissi atmaya çalıştım. "Yeni adamı deneyeceğim."

Bunu hallettikten sonra sözleşmeyi tamamlamaya odaklandım. Risk ve yapım şirketinin seçme sahnelerindeki zorunlu prezervatif politikası hakkında geniş bir bölüm vardı. Okumayı bitirip bilgileri iyice sindirdiğimde ayağa kalktım ve her şeyi komodine taşıyıp boş yerleri kişisel bilgilerimle doldurmaya başladım.

Sistemimdeki statik elektrik dalgalanması göz önüne alındığında elimin bu kadar sabit olması şaşırtıcıydı. Alt satıra adımları ve tarihi karalarken hem endişe hem de sabırsızlık içindeydim.

En son seks yapmamın üzerinden iki ay geçmişti ve o rastgele ilişki o kadar etkisiz olmuştu ki, hiç olmamış gibi davranmak daha kolaydı. Ama bu, başka birinin dokunuşunun beni aydınlatmasının üzerinden onlarca yıl geçmiş gibi hissettirdiği anlamına geliyordu.

Umarım bu gece bu durum değişir.

Nina'ya sözleşmeyi ve kalemi uzattım, o kendi payına düşeni imzalarken ben de su şişesinin kapağını açtım ve kocaman bir yudum içtim. Kapağı tekrar yerine takıyordum ki ofis kapısının gıcırtyla açıldığını ve ayak seslerinin diğer odaya girdiğini duyduk.

". . arabasının altında bir soğutma suyu birikintisi vardı," dedi seslerden biri. Ayak sesleri sanki kişinin kafası karışmış gibi aniden kesildi. "Nina mı?"

"Buradayız." Noel sabahı çocuğunun hediyesini açmasını bekleyen bir ebeveyn gibi bana baktı. İki çift ayak sesi yükseldikçe ve adamlar bize doğru ilerledikçe kalbim boğazıma fırladı.

Kapıdan ilk giren Scott olmalıydı. Otuzlu yaşlarının ortasındaaydı, koyu sarı saçlarının tepesi uzun, yanları kısaydı. Bana doğru dostça bir gülümseme fırlattı ve ardından karısına *onaylıyorum der* gibi bir bakış attı. O kenara çekilirken ve sahne partnerim odaya girdiğinde ağzım kupkuruydu.

Keskin bir nefes aldım ve her şey tamamen durgunlaştı.

Hayır, paniklemiş bir ses kafamın içinde çığlık attı. *O değil*.

Bakışlarımız kilitlendiğinde sarsılarak durdu ve gözlerinde karanlık bir şey parladı. Sanki şok, öfke ve sıcaklık bir araya gelmiş ve yepyeni, adı konmamış bir duygu yaratmıştı.

Sinir bozucu derecede ateşli öğrenci birliğindeki çocuğa bakarken, patlamamak için içimdeki tüm gücü kullandım. Colin'in burada ne işi vardı?

BEŞ

Colin

Yıldızlara vurulmak utanç vericiyse, Scott Westwood'la tanıştığında yıldızlara vurulmak daha da mı utanç vericiydi? Adam tam anlamıyla bir efsaneydi. Uzun zamandır bu işin içindeydi ve iki yüzden fazla kişiyle sahne almış olmalıydı.

"Evli," diye tekrarladım inanamayarak.

"Evet, dostum," dedi. "İki yıl oldu."

Teyit etmek için bakışlarım BMW M3'ünün direksiyonundaki eline gitti ve yeterince emin oldum.

Siyah bir alyans vardı.

"Kıskanmıyor mu?" diye sordum. "Senin ne yaptığını biliyor, değil mi?"

Güldü. "Nina'yla dokuz yıl önce bir oyuncu seçmesinde tanıştım, yani evet. Ne iş yaptığımı biliyor." Sola dönmek için beklerken dönüş sinyali sessizce tıkladı ve bana doğru bir gülümseme fırlattı. "Bu seçimlerde ne olacağını asla bilemezsin. Aynı şey bu gece senin de başına gelebilir."

Çünkü içki içerken bana seçmelere birlikte katılacağım kızın da en az benim kadar taze olduğunu söylemişti. "Müstakbel eşimle oyuncu seçimlerinde tanışmasam iyi olur" dedim.

Yüzündeki gülümseme buharlaştı ve ses tonu karardı. "Öyle mi? Senin için porno çekmek sorun değil de onun için mi?"

"Hayır, hayır, hiç de öyle değil." Parmak uçlarımı alnıma sürttüm. "Ben eş kısmını kastetmiştim."

Hıyar gibi konuşacağım ama uzun vadeli şeylerden pek hoşlanmıyorum." Ya da genel olarak bağlılık, ama bu yorumu kendime sakladım.

Sanki söylediklerinin tek kelimesine bile inanmıyormuş gibi tepeden bakan bir tavırla söyledi.

"Oh. Anladım."

Araba dönüşü yaptı ve caddede sinsice ilerledi ve konuşmamız sona erdiğinde, baskıyı tekrar hissetmeye başladım.

Daha önce onunla buluşmaya kendime güvenerek gitmiştim. Yakışıklıydım, buna uygun güzel bir aletim vardı ve daha önce birkaç kez halka açık yerlerde seks yapmışım, bu yüzden kamera çekmeye başladığında performans gösterebileceğim konusunda kendimi rahat hissediyordum.

Kahretsin, hiç utangaç olmamıştım.

Ama Scott'la konuştukça durumun ciddiyeti yüzüme balyoz gibi indi. Bu gece iyi geçmezse, aileme evden atıldığımı söylemekten başka çarem kalmayacaktı, bu da eve dönmeme izin vermeleri için yalvarmak zorunda kalacağım anlamına geliyordu.

Ve muhtemelen yapmayacaklardı.

Medya sayesinde çamur kavgasını zaten biliyorlardı ama neyse ki hikâyenin tamamını bilmiyorlardı. Sadece kavgaya katılmam bile babamdan tehditkâr bir telefon almam için yeterliydi.

Kahretsin, bu seçmeyi mahvedemezdim.

Scott tanıdık tuğla tabeladan sağa döndüğünde, koltuğumda daha dik oturdum. "Bu mahallede mi oturuyorsun?"

"Evet." Sesine şüphe karıştı. "Neden?"

"Benim de burada yaşayan bir arkadaşım var." Bu doğru muydu? "Her zaman değil," diye

düzelttim. "Sadece Vanderbilt'ten yaz için eve geldiğinde." Yanından geçerken yolu işaret ettim.
"Babasının evi şu sokağın sonunda."

"Dünya küçük."

Hem öyleydi hem de değildi. Burası Nashville banliyösünün en zengin mahallesiydi, bu yüzden o kadar da şaşırtıcı değildi. Ama Preston'ın Scott Westwood'un evine bu kadar yakın yaşaması ve bizim bundan haberimizin olmaması aklımı başımdan almıştı. Gerçi okul yılı boyunca arkadaşım evde pek bulunmuyordu ve bugünlerde onun evinde daha da az takılıyorduk. Ayrıca Scott'ın gerçek soyadı Woodson'dı.

Konuşmayı sürdürmek istiyordum, böylece Scott benimle takılmanın kolay olduğunu düşünecekti. "Demek karınla oyuncu seçmelerinde tanıştın. Nasıl geçti? Sahneyi oynadın ve sonra numarasını mı istedin?"

Döndü ve arabayı ilerideki devasa bir eve doğru giden dik araba yoluna sürdü. "Tam olarak değil. Çekimler bittikten sonra ona çıkma teklif etmek istedim ama aynı zamanda bir sürüngen gibi görünmek de istemedim ve bunu nasıl yapacağımı düşünmekle o kadar meşguldüm ki neredeyse fırsatı kaçıırıyordum."

Garajda bir Porsche Cayenne'in yanına park ettikten sonra, o hikayesine devam ederken ben de onu takip ettim ve arabadan indim.

"Ona dışarı kadar eşlik etmeyi teklif ettim ve o zaman benimle eve geleceğini anladım." Bir kapıdan geçip ofis benzeri garip bir alana girdik. "Arabasının altında bir soğutma suyu birikintisi vardı." Arabayı durdurdu ve boş alana göz gezdirdi. "Nina mı?"

"Buradayız," diye koridorun sonundan bir ses geldi.

Scott oraya doğru ilerledi, ben de aynısını yaptım, garip alana yerleştirilmiş bilgisayarlara bakmaya pek fırsatım olmadı. Bir köşeyi döndü ve yasal olarak öyle olmasa da yatak odası olarak düzenlenmiş bir odaya girdi. Pencereler sahteydi.

Scott'ın karısı olması gereken kadını gördüğümde beynim yavaşladı. Kahretsin, çok seksiydi. Uzun boylu, sırik gibi bir sarışın ve sikişmek için yaratılmış bir vücuda sahipti.

Damarlarımdaki kan durdu, katılaştı.

Beynimin bağlantısı kesildi ve kapandı.

Tek yapabildiğim hayatımı mahveden kıza bakmaktı.

"Bu Colin," dedi Scott, etrafımda kara bir bulut gibi dönen öfkeden habersiz. Bu bir tür şaka mıydı? Çünkü o kıcı kalkık, deli Madison Perry'nin seçmelerdeki partnerim olmasının imkânı yoktu.

"Ve bu da Madison." Sonra Nina beni işaret etti ve kıza döndü. "Gördün mü? Sana onun sica

k." Madison'ın sesi düzdü. "Tanıştık."

Kalbim yeniden çalışmaya başladı ve kısa bir nefes aldığımda ellerim sıkıca kenetlendi. Yumruklar. Dövüşmek istediğim için değil, içimde çok fazla gerilim olduğu için onu tutacak bir şeye ihtiyacım vardı.

Ona buradan defolup gitmesini söylemek istedim. Bu seçmeler benim için çok önemliydi ve onun bunu mahvetmesine izin veremezdim. Ama lanet olsun. Ortağım olması gerekiyorsa, ona ihtiyacım yok muydu?

Scott'ın bakışları ben ve Madison arasında gidip geliyordu. "Yani . . . Sanırım siz ikiniz çoktan-" "Hayır," diye dehşet içinde hep bir ağızdan söylendi.

Sahneye çıkmayı reddetmesi mümkün müydü?

Karşımda duran ve şimdiye kadar gördüğüm en güzel kıza baktım ve kanım dondu.

Aklım onu becerme fikrine karşı çıkıyordu ama aletim? O başka bir hikayeydi. Bir *düşün*, dedi ikna edici bir ses. *Seni beceren kıızı becermek istemez misin? Onu dizlerinin üzerine çöktürüp sikini*

emdirmek ya da arkadan sikerken yatağa domaltmak ateşli olmaz mıydı?

Madison'ı çıplak ve ter içinde, inlemeler arasında nefes nefese kalmış, bana yalvarırken hayal ettim.

onun gelmesini.

Şimdi *bunu*, benimle seçmelere katılmaktan vazgeçmesinden çok daha fazla istiyordum.

Odadaki sürtüşmeyi herkes hissetti ama ilk konuşan Nina oldu. "İkinizin pek de arkadaş olmadığınız izlenimine kapılıyorum."

"Değiliz," dedim, kendimi rahat görünmeye zorlayarak. "Ama sorun değil. Benim için sorun değil."

Madison meydan okuduğumu anladı ve meydan okurcasına ters ters baktı. "Bu benim için de bir sorun değil."

Acımasız bir gülümseme dudaklarımı büktü. Güçlü görünmeye çalışmış ama başaramamıştı. Anlayabildiğim kadarıyla, bu bir kazan-kazan durumuydu. Eğer vazgeçerse, bu benim suçum değildi. Seçmelere katılmam için başka birini bulacaklardı. Ama eğer kabul ederse, ne kadar iyi olduğumu gösterecektim. Hatta belki onu sikime bağımlı hale getirip sonra da keserdim.

"Tamam." Nina'nın bunun işe yarayacağına yüzde yüz ikna olmadığı belliydi ama odağını kocasına çevirdi. "Onun sözleşmesini masana koydum. O kendininkini imzaladı bile. Ben onlarla temel konuların üzerinden geçerken sen de bunu ve kulak içi kulaklıkları almak ister misin?"

Scott başıyla onayladı ve beni iki kadınla yalnız bırakarak kapıdan çıktı. Başparmaklarımı kot pantolonumun ceplerine soktum, kendimi çok garip hissetsem de rahat görünmek için elimden geleni yaptım.

"Sahne yönetimiyle başlayacağız." Yan masadan, muhtemelen Madison'ın sözleşmesi olan bir dizi kâğıt aldı. "Çekimler sırasında Scott ve ben odada olmayacağız. Eğer ikimizden biri içeride olursa, oyuncular bize bakma eğiliminde olurlar ve izleyicinin sahnede sadece oyuncuların olduğuna inanmasının daha iyi olduğunu gördük. Senaryosuz gibi görünen bir şeyi izlemeyi seviyorlar, öyle olmasa bile. Ancak ihtiyaç duyduğunuzda takacağınız monitörler aracılığıyla bizden yönlendirme almaya devam edeceksiniz. Bunlar kulağınızın içine gizlenebilecek kadar küçük cihazlar."

Kapıya doğru yürüdü ve kapıyı yarıya kadar kaydırarak kapatırken bunun bir cep kapısı olduğunu gösterdi. "Ayrıca, çekim sırasında sesi dışarıda tutmak için burası kapalı olacak, ancak Scott ve ben

ekranlar tüm zaman boyunca dışarıda. Herhangi biriniz rahatsız olur ya da herhangi bir noktada durmak isterse, hatta sadece bir sorunuz olursa, lütfen bize bildirin. Her zaman düzeltme yapabiliriz ve kendinizi güvende hissetmeniz bizim için çok önemli."

Scott içeri girdiğinde kapıyı iterek açtı, elinde güneş gözlüğü kılıfı büyüklüğünde iki kutu ve tamamlamam gereken evraklar vardı. Sonra komodinlerden birine yöneldi ve dolabın kapağını açarak içindeki prezervatif kutusu ve kayganlaştırıcı şişelerini ortaya çıkardı.

"Ve madem güvenlikten bahsediyoruz," kutunun içinden bir prezervatif çıkardı, "bu sahnede korunmanın zorunlu olduğunu ve bu konuda sıfır tolerans politikamız olduğunu bilmenizi isterim."

Prezervatifi sehpanın üstüne koydu ve bana odaklandı.

"Hazır olduğunuzda ya da içimizden biri size söylediğinde bunu ona değil, size takacaksınız. Biz güvenli olduğunu düşünmeden önce ikinizden biri çıkarırsa, sahne biter. İkinize de ödeme yapılmayacak çünkü görüntüleri kullanamayacağız."

"Ayrıca aklınızda bulunsun," dedi Scott, "birlikte çalıştığım herkese güvenli bir sanatçı olmadığınızı söylerim."

Yani politikalarını ihlal eden herkesi kara listeye alırdı ve ne kadar bağlantılı olduğu göz önüne alındığında, bu bir kariyer katili olurdu.

"Anladın mı?" Nina söyledi.

"Evet, hanımefendi," diye cevap verdim hemen.

Madison m¼cadele ediyor gibi gör¼n¼yordu. Kurallarla değil ama buraya ne yapmak için geldiğiyle ilgili tüm kavramlarla. Dudaklarını birbirine bastırmış ve hızlıca başını sallıyordu ama gözleri

masanın üzerinde duran folyo paketine baktı. Sanki her an bacakları çıkacak ve kaçacakmış gibi pakete baktı.

Onun burada ne işi *vardı*?

Onun hakkında pek bir şey bilmiyordum. Jack'le birlikte olduğu süre boyunca evde sadece birkaç kez kalmıştı. Onun hakkında hiç hikaye duymamıştım. Çok düz ve dar görünüyordu. Sıkıcı. Siktir, seksi seviyor muydu ki?

Orada öylece yatan bir partnerim olması beni heyecanlandırmıyordu. Bahsetmiyorum bile, bu beni

Kötü.

Nina dolabın kapağını sessiz bir tıkırtıyla kapattı. "Güzel. Prezervatif ve kayganlaştırıcı burada."

Diğer sehpayı göstererek, "Eğer ilgileniyorsanız oyuncaklar da orada. Kızlar ve erkekler için eşyalarımız var."

Bana küçük bir göz kırptı ve ben bunu nasıl yorumlayacağımı bilemedim. Sertleşmek için yardıma mı yoksa Madison'ı boşaltmak için yardıma mı ihtiyacım olduğunu ima ediyordu? Şüpheliyim, *bayan*, demek istedim ama kendimi tutmak için çenemi sıktım.

"Madison'a da söylediğim gibi," dedi Nina, "burada birden fazla kameramız var, yani beyaz çizgilerin önünde kaldığınız sürece çekimde olacaksınız."

Tripodun önündeki halının üzerinde duran ince beyaz bant şeridini işaret etti. Bakışlarım oradan duvardaki televizyon ekranına gitti. Hatta tavana monte edilmiş ve doğrudan yatağın üzerine yerleştirilmiş bir kamera bile vardı.

"Yatağı kullanmak zorunda bile değilsiniz," diye ekledi Scott. "Bu ikinize ve sahneye bağlı. Çekimimizi hiçbir şeyin engellememesi için konumlandırma konusunda size yardımcı olacağız ve en iyi açıları yakaladığımızdan emin olacağız."

"Aklınızda tutmanız gereken bir şey daha var." Nina derin bir nefes alıp gülümsedi ve yüz ifadesi gururla doldu. "Petal Productions kadınlara aittir ve markamız herkes için zevktir. Heteroseksüel erkek bakışına hitap etmiyoruz ve oyuncularımıza eşit ekran süresi ve ücretle eşit davranıyoruz. Ayrıca ürettiğimiz her şey için bir kuralımız var." Etkili olması için durakladı. "Her orgazm gerçektir."

Stüdyo ışıkları altında hava sıcaktı ve omurgamdan aşağıya boncuk boncuk ter akıyordu. Sanki üzerimde zaten yeterince baskı yokmuş gibi. Bir kıza iyi vakit geçirtebileceğimden emindim ama orgazmın bazıları için kesin bir şey olmadığını bilecek kadar çok kadınla birlikte olmuşum ve bunun neredeyse imkânsız olduğu birkaç kadın vardı.

Madison'ın göğsünün hızla inip kalkmasını izledim ve sergilediği tüm endişeyi içimde hissettim. Birden, yedek plan olarak oyuncaklarla dolu bir dolabım olduğu için minnettar oldum.

Çünkü kim kızın gelmediği bir porno izlemek ister ki?

Her ne düşünüyorsa, kararını vermişti. Madison'ın boğazı bir yutkunmayla sarsıldı.

Elini kalçasına koydu ve kendini beğenmiş bir gülümsemeyle bana baktı. "Kulağa harika geliyor." Gözlerinde bir meydan okuma ateşi vardı. Bunu yapamayacağımı düşünüyordu. Ben de onun gülümsemesine karşılık verdim.

"Evet, katılıyorum."

Nina, "Süslemekte, performans sergilemekte sorun yok," dedi, "ama sahte iniltiler bizi kapatır ve en son istediğimiz şey insanların videolarımızı kapatmasıdır."

"Merak etme," dedim. "İnlemeleri gerçek olacak."

Madison sanki kendimi utandırmışım gibi güldü ve sonra nezaketen sesini kesti.

Bu, Nina ve Scott'ın birbirlerine bakmalarına neden oldu. Belki de anlaşmamızın ne olduğunu merak ediyorlardı. Oda garip bir şekilde sessizleşti ve onlar bizi seçme konusunda fikirlerini değiştirmeden önce bir şeyler yapmam gerektiğini biliyordum.

Scott'ın elindeki evraklara doğru başımı salladım. "Bunu imzalamamı ister misin?"

Sözleşmeyi bana uzattı ama kağıtları almaya çalıştığımda bırakmadı, bakışlarımı üzerime çekti

onunkine kadar.

Sesi alçaktı. "Bizi değil onu düşünürsen her şey yoluna girer. Anladın mı beni?"

Yaptım ve bu kalbimi kırdı. Madison'dan nefret ediyordum. Onu ya da nasıl hissettiğini umursamak istemiyordum ama eğer bu seçmelerde başarılı olacaksam ...

Yapmak zorundayım.

Madison

Nina kapıyı kapattığında Colin'le yalnız kalmıştım. Nina kulaklığı takmama yardım ederken o da sözleşmeyi okuyup imzaladı. Bir kulaklıktan biraz daha küçüktü ve kulağımın içine sıkıca oturdu, düşmesi pek mümkün görünmüyordu.

Scott sesi test etmek için masasına gitti. Sesi net bir şekilde geliyordu ve Nina Colin'e yardım etmeye devam etti.

Seçeneklerimi düşünürken beni sallanan bacaklarımın üzerinde öylece bıraktı. Küçük bir parçam çıldırıyordu çünkü geri dönüşü olmayacaktı. Nina'nın dediği gibi 'zil çalmayacaktı'. Ve bu sahneyi Colin'le yapmak bir kâbus senaryosuydu.

Belki de kabus çok güçlü bir kelime oldu.

Davidson'da köy bisikleti olsa ve her kız ona binse bile, bunun bir nedeni vardı. Sinir bozucu derecede çekiciydi ve oyun oynamasıyla ünlüydü. Geçen yıl Sig'in evine gittiğimde, işlerinin hayranı olduğu belli olan bir kızla yattığını duymuştum.

Sürtük olması umurumda değildi. Seksten hoşlanıyordu ve bir sürü istekli partner bulmuştu, yani gerçekten ... bu kadar büyütülecek ne vardı?

Hayır, mücadele ettiğim şey onun zalimliğiydi.

Anı zihnimde tekrar tekrar canlandı. Terlemiş ve dayak yemiş bir halde ayakkabımı bağlamak için çamurun içinde diz çökmüş, kimsenin söylediklerime inanmamasına şaşırıştım. Kendimi çok yalnız ve savunmasız hissetmişim ve o da saldırmak için o anı seçmişti. Jack'in aldatması özel olduğunda yeterince aşağılayıcıydı, ama Colin bunu herkesin önünde açıkladığında, bu acımasızdı.

Şimdi de bu adamı becereceksin.

Her birimiz geniş yatağın bir köşesinde duruyorduk, ellerimiz kalçalarımızda ve dar bakışlarımız birbirimize sabitlenmişti. Birbirimizle savaşıyormuşuz gibi görünüyor olmalıydık ve belki de öyleydik. Kesinlikle bir savaşın içindeymişiz gibi hissediyorduk.

Sesi o kadar kısıktı ki, muhtemelen odadaki mikrofonlar duymayacaktı. "Bunu benim için mahvetme."

Dudaklarım yarı gülümseme, yarı yüz buruşturma şeklinde kıvrıldı. "Bunu benim için mahvetme."

Birbirimize baktık, aramızdaki sürtünmenin kıvılcımlar yaratarak havayı doldurmasını görmezden geldik. İkimiz de açılış hamlesini yapmak istemiyorduk. Tepki vermek harekete geçmekten daha kolaydı.

Zamanın durduğu bu yatak odasında sadece biz vardık.

Ama yalnız *değildik*.

Kulaklıklarımızdan Scott'ın sesi geldi: "Bunu yapıyor muyuz çocuklar?"

Colin hazırlıklı bir nefes aldığı anda nabzım yükseldi. Bana yaklaşmasını bekliyordum ama onun başka fikirleri vardı çünkü gömleğinin kenarlarından tutup başının üzerine doğru uzattı.

Sıkı göğsü görüldüğünde sarsıldım. Tanrım. Kaslıydı ve Tanrı vergisi karın kasları vardı. Şehvet dalgasına göz kırptım, onu istemiyordum.

Bu kadar iyi görüldüğü için canı cehenneme.

Gömleğini fırlattı ve çenesini kaldırarak delici, öfkeli gözlerle bana baktı. "Senin sıran."

Üstümü çıkarmamı emretmesi umurumda değildi, ama vücudum gergindi, bu da işimi zorlaştırıyordu.

takip etmek için. Ama başardım. Kazağımı yukarı çekip çıkarırken bakışlarını üzerimde tuttum ve uzun, dalgalı saçlarımı karıştırdım.

Bu hareket onu şaşırttı. Belki blöfümü gördüğünü ya da utanacağımı düşündü ama hayır. Onu istemiyordum ama *bunu* istiyordum.

Gözlerinde sıcaklık alevlendi ve bakışları yeni çıplak tenimde gezinirken çenesindeki bir kas kıpırdandı. Gri sütyen demi kesimdi, bu yüzden göğüslerim kupların üzerinden dökülme tehdidi altındaydı ve az önce yaptığım gibi bir arzu dalgasıyla savaştığını gördüğüme yemin edebilirdim. O da görünüşümden hoşlanmak istemiyordu.

Vay canına, ortak bir noktamız var.

Oda sıcaktı ve birbirimize baktığımız süre uzadıkça nefes alacak hava bulmak zorlaşıyordu. Yaklaşmasını ya da ellerini üzerime koymasını istemiyordum çünkü ne olacağını bilmiyordum.

Ya beğenirsem?

Kendimi ve durumu kontrol altında tutmam gerekiyordu.

Düşünebildiğim tek şey buydu ve bu yüzden sütyenimin arkasındaki kopçayı açarken ellerim kararsızdı. Colin bir adım öne çıktı, sanki bunu yapan o olmak istiyordu ama çok geç kalmıştı. Bant gevşedi, kuplar düştü ve askılar sütyen halıya düşene kadar kollarımdan aşağı kaydı.

Dondu kaldı ve dudakları aralandı.

Beni üstsüz görmek beynine kısa devre mi yaptırmıştı? Daha önce onlarca kızı çıplak gördüğünden emindim, bu yüzden ondan böyle bir tepki almak gururumu okşamıştı. Bakışları açıkta kalan tenimin her santimini okşarken kan beynimde yüksek sesle vınladı. Ve o ağır bakışlarını benimkilerle buluşmak için kaldırdığında, kollarımda tüylerim diken diken oldu.

Bu geceden önce sadece birkaç kişiye gösterdiğim bir şeyi gördüğünü bilmediğini umuyordum. Nina gibi cinsel açıdan kendine güvenen bir kadın olmak istiyordum.

Düşüncelerimi duymuş muydu?

"Ona sana dokunmasını söyle," diye kulağıma fısıldadı.

"Lanet olası ellerini vücudumdan çek," diye ağzımdan kaçırdım ve gözlerim büyüdü. İstedimden çok daha agresif bir şekilde ağzımdan çıkmıştı ve eğer oda bir barut fıçısıysa, benim emrim kibriti çakmıştı.

Öne doğru atıldı ve bir eli belimi kavrarken diğeri göğsümü avuçlayınca nefesimi yuttum. Dokunuşuyla içimden endişeli bir iç çekiş geçti ve bu o kadar dikkat dağıtıcıydı ki, yaklaşan öpücüğünden kaçınmak için sadece son saniyede başımı çevirdim.

"Dudaktan öpmek yok," dedim nefes nefese.

Colin hareketsiz kaldı ama teması kesmedi, bu da göğsümün hâlâ onun sert ellerinde olduğu anlamına geliyordu. Boyu benden birkaç santim daha uzundu ve üzerime doğru gelirken yüzünü bir şaşkınlık kapladı. Kısa sürede yerini başka bir duyguya bıraktı; kızgınlık gibi görünen bir duyguya.

Bu kuraldan memnun değildi.

Nedenmiş o?

"Dudaktan değil mi?" Ses tonu karanlıktı. "Bana uyar."

Yalan gibi görünse de. Başını boynumun kıvrımına doğru eğdi, kulağımın altındaki hassas deriyi emebilmek için yüzünü içeri soktu. Bunu yaparken elini hareket ettirdi ve meme ucumu başparmağı ile avucunun kenarı arasında sıkıştırabilirdi.

Elektrik içime doldu ve bacaklarımı kemiksiz bırakmakla tehdit etti, bu yüzden ellerimi geniş omuzlarına koyarak kendimi sabitlemekten başka çarem yoktu. Teni sıcak ve yumuşaktı ama boynuma yapışan ağzı sıcak ve aceleciydi.

Yaptığım şey, bunu kiminle yaptığım ve en kötüsü de ne kadar iyi hissettirdiği çılgıncaydı.

Gözlerim ağırlaştı, onu engelleyebilmek ve neden olduğu hislere daha iyi odaklanabilmek için kapanmak istedim. Ama o kadar sert emiyordu ki, kafamın içinde bir alarm çaldı. Bunu yapmaya devam ederse, bu göt deliği bir iz bırakacaktı.

Öyle mi? Bu oyunu iki kişi oynayabilir.

Tırnaklarımı göğsünün mükemmel manzarasında gezdirdim, ona iz bırakacak ve ciddi olduğumu anlayacak kadar baskı uyguladım. Sonunda ağzı bir rahatsızlık tıslaması çıkarabilecek kadar gevşedi ve ılık nefesi göğüslerimin üzerinde yuvarlandı.

Ona bakarken kaşlarım havaya kalktı. Bu savaşı ben kazanmıştım, değil mi?

Ancak belimdeki el aşağı inerek kıcımlı avuçladı ve beni ona doğru itecek kadar sertçe sıktı. Meme uçlarım sert noktalar halinde sıkışmıştı ve çıplak göğsüne sürtündüklerinde, içime istenmeyen bir elektrik daha gönderdiler.

Biliyormuş gibi sırttı.

Birbiriyle çelişen düşünceler kafamın içinde yüzüyordu. Bu adamdan nefret ediyordum, değil mi? Bir ya da iki basamak aşağı indirmeyi düşündüğüm ukala bir pislikti. Ama beni hırpalamasından neden hoşlanıyordum? Sanki tam olarak ne kadar sert istediğimi biliyormuş gibi göğsümü avuçluyordu ve haklı olmasından nefret ediyordum.

Gücümün bir kısmını geri kazanmam gerekiyordu, bu yüzden elimi bedenlerimizin arasına soktum ve avucumu kot pantolonunun fermuarının üzerinde gezdirdim. Memnuniyetle homurdandı ve ben neredeyse gülüyordum. Çoktan sertleşmişti ve yine bunu gurur verici buldum. Sadece 13 yaş üstü şeyler yapıyorduk.

Nina, "Önce pantolonunun çıkması gerekiyor," dedi.

Bu seslerin kulağımıza gelmesinin benim için olduğu kadar onun için de tuhaf olduğunu söyleyebilirim, çünkü yüzünde sarsıcı bir ifade belirdi. Sonra Colin bize döndü ve beni yumuşak bir şekilde geriye doğru itti. Yatağa oturmama neden oldu ve beni sırtüstü yatırıp yanımdaki yatağa tırmanmadan önce ona ters ters bakma fırsatı bulabildim.

Oh.

Nemli ağzı köprücük kemiğimden başlayıp göğsümden aşağıya doğru bir sıra öpücük bıraktığında yavaş bir nefes aldım. Dudakları tenimin üzerinde gezinerek meme uçlarımdan birine doğru ilerledi. Ağzı durmadan daireler çiziyor ama asla en çok istediğim yere gitmiyordu.

O anda aklıma tuhaf bir düşünce geldi. Beni dudaklarımdan öpme şansını reddederek, bunun bedelini bana başka şekillerde ödetmeyi planlıyordu.

Alaycı öpücükleri beni benden aldı ve hiç düşünmeden doğrulup yer değiştirdim. Sıcak ağzı sonunda meme ucumu yakaladı ve emdi, benden fısıltıyla sessiz bir inilti çıkardı.

Memnun kıkırdaması bir zafer çağrısıydı ve o zaman bu savaşı kaybettiğimi anladım. Ama savaşı kazanmaya kararlıyım. Ellerimi saçlarına doladım ve yoldan çıkmaya çalıştığında onu kontrol etmek için kavrayışımı kullandım.

Bu sadece bir süre işe yaradı, çünkü parmakları kotumun yırtmacını çalıştırmaya başladığında nefesim kesildi ve karnımdaki kaslar titremeye başladı. Üstsüz olmak bir şeydi, ama külotum küçüktü ve aslında çıplak olmak üzereydim.

Fermuarımı indirirken dişlerimi alt dudağıma gömdüm. Kot pantolonumu indireceğini düşünmüştüm ama onun yerine bir elini külotumun kemerinin altından geçirdi. Parmakları pantolonumun derinliklerine doğru ilerledi.

Parmaklarının klitorisime değmesi şok ediciydi.

O kadar şaşırmıştım ki, karşılık olarak ellerimi onun kalın pazusuna doladım. Durması için bir

işaret olarak değil, tutunacak bir şeyim olsun diye. Basit, hafif dokunuşu vücutumda keskin bir zevk dalgası yarattı.

"Çok ıslaksın." Colin'in sesi hınzırca ve tepeden bakıyordu. "Neden bu kadar ıslaksın?" Yüzüm ısındı. "Neden şimdiden sertleştin?" Ben de karşılık verdim.

Tembel bir sırıtış fırlattı ve bu içimde başka bir alarmı harekete geçirdi. Gülümsemesi, özellikle de gerçek olduğunda, tehlikeliydi. Düşüncelerimi etkisiz hale getirip bulanıklaştırıyordu ve bir an için ondan neden bu kadar hoşlanmadığımı unuttum.

Parmakları külotumun içinde hareket etti, bana sürtündü ve yardım edemedim ama eğildim.

Yat

ak. "Siktir," diye inledim nefesimin altında.

Gözlerinin beni inceleme şekli. Sanki bana dokunma şeklinden hoşlanacağımı tahmin etmemiştir. O

tekrar okşadı, aynı sonucu doğrulayan başka bir veri noktası topladı. Ve bu yetmezmiş gibi, ağzı tekrar göğsüme yapıştı, böylece parmakları klitorisimin üzerinde yavaş daireler çizerken dili meme ucumun üzerinde dönebiliyordu.

Kolundaki tutuşumu sıkılaştırdım ve buna karşılık olarak kasları esnedi. Scott, "Ona tam olarak ne yaptığını görmek istiyoruz," dedi.

Çünkü pantolonum kameranın önündeydi.

Colin benden uzaklaştı, yataktan indi ve parmaklarını açık kot pantolonumun yanlarından geçirdi, ama sonra durakladı. Bana bakarken kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu. Bunu sorun etmediğimden emin olmak için mi kontrol ediyordu?

Onun altında hareket ettim. Bacaklarımı yatağın ucundan sarkacak şekilde düzeltiltim ve ayakkabılarımdan birini çıkardım. Yüksek bir gümbürtüyle yere düştü ve bu, kotu bacaklarımdan aşağı sıyırmaya başlamak için ihtiyaç duyduğu işaretti.

O çalışırken ben de diğer ayakkabımı çıkardım ve kot pantolonumu ayak bileklerime kadar indirdiğinde, çoraplarımı da çekiştirerek her seferinde bir bacağımı çıkardı. Görevine o kadar odaklanmıştı ki, bunu yaparken bana gerçekten bakmış gibi görünmüyordu.

Şimdi yatağın ayak ucunda durup dipsiz gözleriyle beni içine çekiyordu ve ağzım kurudu. Aklımın bir köşesinde kamera için endişelenmem gerektiği vardı. Ona her ne gösteriyorsam, Nina ve Scott'a ve nihayetinde onların izleyicilerine de gösteriyordum ama bunu düşünemezdim.

Neredeyse çıplak olan bedenime, son parçamı ondan saklayan gri kumaş ve dantel parçasından nefret ediyormuş gibi bakan çocuk. Kahretsin, sarhoş ediciydi. Gözlerini üzerimde hissettikçe daha da şehvet sarhoşu oluyordum.

"Göğüslerini ellerinin arasına al, Madison. Onları birbirine doğru it." Nina'nın sesi gergindi. Bizi izlerken tahrik mi oluyordu?

Kalın bir şekilde yutkundum ve ellerimi karnım boyunca, her bir göğsümü bir avuç tutup onları bir arada tutana kadar kaydardım. Bunu yaparken bakışlarımı Colin'in değişmeyen bakışlarına kilitledim, böylece seksi hareketimin neden olduğu arzunun her zerresini görebildim. Gözleri kapandı ve dudakları tek bir kelime mırıldanırken hafifçe kıpırdadı.

Sikeyim.

Zihnimi onun kim olduğundan ayırırsam, bir fanteziden fırlamış gibi görünüyordu. Göğsü ve kolları mükemmel bir şekilde şekillendirilmişti ve tonlanmış kaslarının kotunun üstünden görünen iç çamaşırının altında da devam ettiğinden emindim. Kahverengi saçları elimi sürdüğümde beri dağınıktı ama bu onun çekiciliğini daha da artırıyordu.

Gülümsemesinin tehlikeli olduğunu düşünmüştüm ama belki de özellikle dudaklarıydı. Dolgun ve anlamlılardı ve dili en üsttekinin üzerinde gezindiğinde bir şaşkınlık sesi çıkardım.

Yüz ifadesi açtı ve dudaklarını yalayışındaki kışkırtıcı ifade ne yapmayı düşündüğünü açıklıyordu.

Kollarımın üzerinde doğruldum ve dizlerinin üzerine çöktüğünde kalbim öfkeli bir tempoda çarpmaya başladı. Küçük bir parçam yapmak üzere olduğu şeyden dehşete düşmüştü ve çok daha büyük bir parçam da bunun için yalvarmak üzereydi. Bu dudaklar, kaybedeceğime emin olduğum başka bir savaşı başlatacaktı.

Ve muhtemelen seveceksin.

Dizlerimi birbirinden ayırdı, sonra oluşan boşluğa doğru ilerledi ve eğilerek kabaran göğsüme tüy gibi hafif öpücükler bıraktı. Ağzı aşağı doğru inerken, bacaklarımın birleştiği yere doğru bir yol çizdi.

Işıklar sıcaktı ve üzerimizdeki kameraların objektifleri daha da sıcaktı ama hiçbirisi titreyen tenimde gezinen ağzıyla kıyaslanamazdı. Muhtemelen terden parlıyordum ve makyajımı tazelemem gerekiyordu ama sığağa rağmen titriyordum.

Dudaklarımı birbirine bastırdım ve öpücüğü en mahrem yerimi örten dantele konduğunda sesimi çıkarmadım ve bu sessizliğim onun hoşuna gitmedi. Bakışları benimkilere kaydı ve düşünceleri gözlerinden okunuyordu. *Ah, öyle mi? Buna ne dersin?*

Bir parmağını külotumun kenarına soktu, kenara çekti ve ağzını üzerime koydu.

İç çekerek yatağa geri döndüm. Bu bile yeterli bir cevap değildi. Dili klitorisimin üzerinde gezinene ve boğazımdan bir inilti kopana kadar tatmin olmuş görünmüyordu.

"Biraz yana kayabilir misin, Colin?" Scott söyledi. "Çok fazla gölge var."

Dizlerinin üzerinde kayarak yeni bir pozisyona yerleşirken döşeme gıcırdadı ve bir elini uyluğumun iç kısmına koyduğunda irkildim. Böylece bacağımı geriye itip beni hem ona hem de kameraya daha fazla açabilecekti.

"Evet, güzel."

Bu sefer dili çekingen değildi. Hassas tenime sürterek klitorisimle alay etti.

Zevk merkezimde patladı ve uzuvlarıma yayıldı. Lanet olsun, çok iyi hissettirdi.

Çarşafı altımda topladım ve onun yetenekli ağzının gücü altında kıvrandım. Dili acımasızdı. Beni yalayarak mutluluk havai fişekleri yarattı ve bacaklarımda bir titreme dereceli olarak yükseldi. Beni bu şekilde hissettirirken ondan nasıl nefret edebilirdim ki? Bu imkansızdı.

Sadece külotumun önünü yumruklayacak ve aşağı çekecek kadar durakladı. Kayışlar giderken ayaklarıma dolandı ve gider gitmez bacaklarımı geri itti, böylece üzerime inmeye devam edebilecekti.

Nina'nın sesi, "Ayak parmaklarını göstermeye çalış Madisson," diye talimat verdi. Her şey dönüyor, yarışıyor.

İstedikini yaptım, sonra nefes nefese kaldım, başımı arkaya eğdim ve gözlerimi kapattım. Onu becermeye karar vermiştim ama sonuna kadar düşünmemiştim. Her orgazmın gerçek olması gerekiyordu, ama bana bir orgazm yaşatmasına izin vermek bir tür teslimiyet değil miydi?

Ona *hiçbir şey* vermek istemedim.

Ama - kahretsin - dili çırpındı ve beni o kadar kıvrandırdı ki, muhtemelen içten içe yanıyor gibi görünüyordum. Biraz da öyle hissettirdi. Her vuruşu yakıcıydı.

Bir eli kalçamın iç kısmında duruyordu ama diğer eli göğüslerimden birini kavrayana kadar yukarı doğru kaydı. Hain bedenim onun dokunuşuna doğru eğilerek onu cesaretlendirdi ve ya memnuniyet ya da kına yakma ya da muhtemelen her ikisi birden olan bir ses çıkardı.

Gözlerimi açtım ve başımı kaldırdım, ki bu büyük bir hataydı.

Bu, dili pembe tenimde gezinirken derin gözlerinin beni izlediğini ve ne kadar eğlendiğini görebildiğim anlamına geliyordu. Kameralar kayıta olmasaydı böyle mi olurdu? Yoksa bu gece bir

rol oynayan farklı bir insan mıydı?

Durum böyle olsaydı bir açıdan anlardım. Farklı bir insan gibi hissediyordum ama değildim.

Oyunculuk. Belki de gerçekte olduğum, ama her zaman kimsenin görmesine izin vermeyecek kadar korktuğum sınır tanımayan kız buydu.

Beni ağzıyla becermesini izlemek şok ediciydi ve o kadar ateşliydi ki doğrudan ona bakamıyordum. Bakışlarım yukarıdaki hareketlere takılarak uzaklaştı, bu daha da büyük bir hataydı çünkü televizyonda bizim şeklimizi gördüm.

Yatağın ayak ucundaydım, o diz çökmüş, başı bacaklarımın arasında, elleri çıplak bedenimdeydi. Bakışlarım ekrandaki bir kutudan diğerine sıçırıyor, bizi tüm farklı açılardan görüyordu. Tepeden. Yandan. Bir tanesi Colin'in dilinin tam olarak nasıl hareket ettiğine ve yaladığına odaklanmıştı.

Bundan ne kadar nefret etsem de, birlikte ne kadar iyi göründüğümüz inkar edilemezdi.

Dilinin ucu şişmiş klitorisime masaj yaparken nabzım son hızla atıyordu. Benden çıkardığı inilti... Bu kadar erotik bir ses çıkarabileceğimi bilmiyordum.

Onu yavaşlatmam gerekiyordu.

Beni bu kadar çabuk tahrik etmesi ve vücudumu bir patlamaya hazır hale getirmesi utanç vericiydi. Ellerim saçlarının arasına daldı ve onu pozisyon değiştirmeye zorladı. Muhtemelen yardım ettiğimi, onu beni uçuracak doğru noktaya yönlendirmeye çalıştığımı düşünecekti, oysa ben gizlice tam tersini yapıyordum.

Çok iyi hissettirmedeği sürece iyi hissettirmesi benim için sorun değildi.

Neyin peşinde olduğumu biliyor muydu? Saçlarını ne kadar sıkı tutarsam tutayım, direniyordu. Ağzını içeri soktu, dudakları klitorisimin etrafında kapandı ve emdi. "Kahretsin," diye inledim, hem zevkten hem de hayal kırıklığından.

Onunla savaşmanın yanı sıra vücudumla da savaşmak zorundaydım. Eğildim ve kalçalarım eğilerek onun işini kolaylaştırmaya çalıştım. Bana dokunmaya doyamıyormuş gibi ellerini tenimde gezdirdi. Yukarı aşağı hareket ediyor, bacaklarımı, karnımı, göğüslerimi okşuyordu.

Aklım başımdan gidiyordu.

Her saniye ona karşı zemin kaybediyordum. Daha önce bir kez rakip olmuştuk ve ikinci kez yenilmeye tahammül edemezdim.

Bu yüzden başını kendimden uzaklaştırdım ve sahip olduğum en güçlü sesi kullandım. "Senin sikini yalamak istiyorum."

Garip olan şey bunun bir yalan olmamasıydı. Onu ağzımda, kontrolüm altında tutmanın verdiği bir güç vardı. Bana yaptığı gibi onu da inletip inletemeyeceğimi görmek için sabırsızlanıyordum.

Yüz ifadesi şaşkınlıkla asılı kaldı. İğrenç ifadem onu hazırlıksız yakalamıştı ve bundan faydalanmam gerekiyordu. Yataktan fırladım, onu da benimle birlikte ayağa kalkmaya çağırdım ve zevk hala vücudumda sekiyor olsa da, bacaklarım yeterince sağlamdı, bir kez dik durduğumda zar zor sallandım.

Colin ayağa kalktı ve ellerim aceleyle kot pantolonunun fermuarına gittiğinde beni durdurmadı ama aynı zamanda kızgın görünüyordu. Beni orgazm etmek istiyordu ve ben onun planını bozmuştum.

Ama o uyum sağlayabiliyordu. Pantolonunu çıkarmak için uğraşırken öne doğru bir adım attı ve beni geriye doğru hareket etmeye zorladı. O kadar hızlı hareket etti ki sırtım duvara çarptığında yanımdaki sehpa sarsıldı.

Eğer dikkatim bu kadar dağınık olmasaydı, belki de bizi bu noktaya ne kadar iyi getirdiğinden etkilenebilirdim. Yan masamız yanımdaydı, prezervatif mükemmel bir şekilde ulaşılabilir bir

yerdeydi. Ama ben onun fermuarını indirmeye, sonra da hem iç çamaşırını hem de kot pantolonunu çentikli kalçalarının üzerinden aşağı indirmeye odaklanmıştım.

"Dön. Sırtını duvara yasla Colin," dedi Scott.

Aldığı sıkı nefesi duydum. Öğrenci birliği çocuğu başkasından emir almayı sevmezdi ama itaat etti. Bizi olduğumuz yerde döndürdü ve ben pantolonunu iterken Colin'in sırtı duvara çarptı.

Kot pantolonunun bacaklarından aŖađı sarkacağını ummuŖtum ama ereksiyonuna asılı kalmıŖtı. Bir dizimi büküp pantolonunu indirdim ve aletini serbest bıraktım.

"Güzel." Nina'nın sesindeki gülümsemeyi duyabiliyordum.

Kıpırdamadan durdum, çıplaklığına göz kırptım. Sonra bakıŖlarım ona doğru fırladı. "Oh, *siktir git*," diye inledim.

YEDİ

Madison

Hayat adil değildi, bu yüzden *elbette* Colin'in büyük bir aleti vardı. Porno seçmelerine katıldığı için bunu beklemeliydim ama yine de beni kızdırdı. Yakışıklılığı ve vakıf fonuyla yeterince kutsanmamış mıydı?

Paradan gelip gelmediğini bilmiyorsun.

Ama diğer tüm Sig'ler ayrıcalıklı küçük zengin çocuklar gibi davrandıkları için öyle olduğunu varsaydım. Bazılarının varlıklı olduğunu biliyordum. Riley kesinlikle öyleydi. Kampüsteki saha binası ailesinin adıyla damgalanmıştı. Ve Jack'in ailesinin bir değil, iki tane yazlık evi vardı.

Colin'e küfrettiğimde dudaklarında kocaman bir gülümseme belirdi ve gözleri gururla doldu. "Hepsi senin için bebeğim," diye alay etti, aşırı dramatik bir şekilde.

Dudaklarındaki sırtışı silmek istedim, bu yüzden parmaklarımı aletin etrafına sardım ve sıktım - sertçe. Yüzündeki şakacılık kayboldu ve tek bir nefeste gözle görülür bir şekilde bir dizi duygudan geçti. Dokunuşumdan duyduğu zevk. Basınçla ilgili kafa karışıklığı. Sonra kavrayışımın çok sıkı olduğu endişesi.

Bunu sadece bir uyarı olarak yapmıştım, acı vermek için değil ve tutuşumu gevşettiğimde yüzünde gözle görülür bir rahatlama oldu. Yumruğumu uzun, özenli ve yavaş bir hareketle aşağı ve yukarı doğru kaydırduğımda yüz ifadesi bir kez daha ihtiyaç haline geldi. Göğsünün ağır bir nefesle kalkması güzeldi ve gözlerinin kenarında bir yalvarışla bana bakması hoşuma gitti. Ama ne istediğinden emin değildim.

Nazık olmamı mı? Daha sert? Daha hızlı mı?

Ya da ona verdiğim sözü yerine getirmemi mi?

Dizlerimin üzerine çökerek görevim için rahatlardım. Aleti kalın ve inanılmaz derecede sertti ve dudaklarımı ıslatmak için yaladığımda, avuçlarımın içinde zonkluyordu. Kahretsin, çok sıcaktı.

Neredeyse onun kadar ateşliydi.

Bir tür baştan çıkarıcı kadınmışım gibi uygunsuz öpücüğümle alay ederken parmaklarımı tabanının etrafına doladım ve onu sabit tuttum. Yumuşak ucunu dudaklarımda gezdirdim, dilimle alay ettim ve tüm bunlar olurken şeytani bir gülümsemeyle ona baktım.

Destek için duvara yaslandı ve ağzımı daha geniş açıp aşağı doğru kaydığımda yüksek sesle iç çekti. Kahretsin, çok büyüktü. Onu daha derine çekmek için ağzımı iki yana açmam gerekti. Dilimin düz kısmıyla onu okşadığımda, güçlü kalçalarındaki kasların gerilme şeklinden keyif aldım.

Bu hoşuna gitmişti. Kendisine bunu yapan kızdan hoşlanmasa bile bundan çok hoşlanıyordu.

Külübe hoş geldin.

Hareket etmeye başladığımda Colin'in nefesi düzensizleşti, ağzımı sabit bir hızda onun üzerinde ileri geri pompaladım. Aletin tükürüğümle kaplanması ya da çenemin bu kadar açık tutulmaktan yorulması hiç zaman almadı, ama devam ettim.

Onu boşaltırsam ne olur? Bu benim hatam olmazdı ve bu onun kendini kontrol edemediği izlenimi yaratabilirdi. Ayrıca, o zaman onunla yatmak zorunda kalmayabilirdim.

İçimden bir ses bu fikre yüksek sesle karşı çıktı.

Lanet olsun. Kendime onu istemediğimi söyleyebilirdim ama bu bir yalan olurdu.

En azından onun işini kolaylaştırmama gerek yoktu. Yumruğumu ağzımla eş zamanlı olarak

hareket ettirdim, emerken kaygan tenini kavradım. Diğer elim kalçasında geziniyor, kalçasını kucaklamak için yukarı doğru hareket ediyordu.

toplar ve masaj.

Hareketim Colin'den ağır bir memnuniyet iniltisi çıkardı ve bakışlarım onu izlemek için yukarı kaydı. Bir elini dağınık kahverengi saçlarında gezdirdi ve kaslı pazusunu gösterdi, sonra gözlerini kapatıp başını arkaya eğdi. Duvara sert bir gümbürtüyle çarptı ve ne kadar erotik görüldüğüne hazırlıklı değildim.

Karnımın alt kısmındaki bir kas sıkıştı.

Onu sıkarak kendime zevk veriyordum ve gözlerini açıp bana baktığında bu zevk daha da arttı. İlk başta bakışları bulanık ve odaksızdı ama bana kilitlendikçe keskinleşti ve yoğunlaştı.

Yavaşladım, onun büyüğü altında donup kaldım. Aramızdaki bağ aniden o kadar güçlenmişti ki, dehşet vericiydi. O anda sadece ikimiz vardık. Başka insanlar ya da kameralar yoktu.

Dünya kayboldu.

Scott'ın sesi kulaklıklarımızdan duyulduğunda ikimiz de irkildik. "Saçını tutabilir misin?"

Colin'den geri çekildim ve o öne doğru eğilip parmaklarını elmacık kemiklerimin üzerinde hafifçe gezdirirken kıpırdamadan durdum. Dokunuşu hoştu. Ve kafa karıştırıcıydı. Saçımın tellerini topladı ve iki elini kullanarak gevşek bir at kuyruğu yaptı. Sorun şu ki artık elleri başımın arkasındaydı ve kontrolü benden çalma fırsatına sahipti.

Onu tekrar ağzıma aldığım anda kontrolü ele aldı, aletini istediği hızda sokup çıkarıyordu. Onunla sevişmiyordum, o benimle sevişiyordu. Kendimi desteklemek için ellerimi kalçalarının ortasına koydum, tamamen onun daha fazla vurmasını veya çok derine itmesini bekliyordum.

Ama yapmadı.

Başa çıkabileceğim eşit, ölçülü bir hızda hareket etti ve ... seksiydi. Şehvetli bir ritimle ilerlerken ve geri çekilirken vücudunun alt kısmının esnemesi cidden ateşliydi. Baldırlarının etrafında biriken kot pantolonun gitmesini istememe neden oldu. O da benim kadar çıplak olmalıydı.

O da aynı şeyi mi düşündü? Tam kot pantolonunu çekmeye başlamıştım ki, ayaklarını birleştirerek yer değiştirdi. Ayakkabılarını çıkarmasına izin verdi ve sonra saçlarımın perdesi ben geriye çekilirken avuçlarından düştü. Eğildi ve çıplak kalana kadar her şeyi bacaklarından itti. Çorapları, kot pantolonu, boxer'ı ve ayakkabıları, bana yeniden odaklanmadan önce tekmelediği bir yığındı.

Bu sefer elleri saçlarımı toplayıp başımın arkasına doladığında o kadar nazik değildi. Yüzümü öne doğru yönlendirirken daha fazla güç ve aciliyet vardı, ağzımı sert, nemli horozunun etrafına yerleştirmem için beni çağırıyordu.

Biraz sert olmasından hoşlanmak yanlış geliyordu ama yine de içimde bir sıcaklık birikiyordu. Başladığımızda şehvet donuk bir zonklamaydı, ama şimdi nabızı durmaksızın atıyordu. İhtiyacım korkunç bir hal almıştı.

"Seni bu sakin üzerine boşaltacağım." Sesi karanlıktı, günahkâr bir hırıltıydı.

Geri çekildim, nefes nefese kalmıştım. Ağzımdan tükürük damlıyordu ve gözlerim ona bakarken saçlarımı sıkıca kavramıştı.

"Öyle mi?" Onun saldırganlığıyla eşleştim. "O zaman yap şunu artık."

Meydan okumam karşısında gözleri büyüdü ve çenesindeki kaslar esnedi. Gözlerinin ardındaki düşünce her neyse, uğursuz ve heyecan verici görünüyordu. Değer verdiğim insanlarla tatlı ve romantik seks yapmıştım. Bu gece tam tersini arzuluyordum ve o da bunu yerine getirmekten mutlu görünüyordu.

Colin aniden ellerini kollarımın altına soktu ve beni yukarı çekti. Ayağa fırladım, beni ne kadar hızlı hareket etmeye zorladığını ve ne kadar nefessiz kaldığımı görünce başım döndü.

Prezervatifi masadan kaldırdığını görmedim ama duydum çünkü beni duvara doğru çevirdi. Folyo ambalaj yırtılıp açılmadan önce elinde buruştu ve ayaklarımın dibinde yere düştü.

Arkama geçip bir elini kıcıma koyduğunda ve yüzünü yanaklarımın arasına gömerek beni açmak için kullandığında ciğerlerimden bir nefes koptu.

Öpücüğü şok ediciydi. "*Tanrım,*" diye bağırdım.

Bunu bana daha *önce* kimse yapmamıştı. Dili ağzımı yoklarken ağzı gür ve kötüydü ve beynimde teller kesişti. Bu his hoşuma gitmişti ama zihnim daha az ikna olmuştu. Çok kirliydi. Yanlıştı. Ve beni ne kadar tahrik ettiğinden bacaklarım titriyordu. Yere yığıldım, yüzüstü duvara çarpmamak için ellerimi duvara dayadım.

Ama bunu yapmaya devam etmesini isteyip istemediğime karar veremeden dili aşağı kaydı. Klitorisimin üzerinde kayarak bana farklı, daha tanıdık bir zevk verdi. Gözlerimi kapattım, hassas et tomurcuğunun üzerinde ileri geri gidip gelmesinin tadını çıkarıyordum ve o kadar zevkliydi ki, prezervatifi taktığını zar zor fark ettim.

Stüdyoya gelmeden önce en çok gerildiğim an buydu. Daha önce sadece birkaç partnerim olmuştu ve zamanı geldiğinde tamamen yabancı birinin beni becermesine izin verebileceğimden emin değildim.

Ama ondan hoşlanmasam da Colin yabancı sayılmazdı. Ve artık *burada* olduğumuza göre - kahretsin - çok hazırdım.

Kameraların kayıta olması durumu daha da seksi hale getiriyordu. Ancak fiziksel olarak aşırı yüklenmeyle mücadele ediyordum. Sarsıntılar bacaklarımı sarsıyor, tüm vücudumu titretiyordu.

Bir elini kalçama koyarken, diğer eliyle lateks kılıflı aletin ucunu amıma sürttü. Belki alay etmek içindi, belki de güvende ve hazır olduğunu göstermek içindi.

Belki de bir uyarıydı.

Daha fazla eğildim, kollarımı duvara dayadım, böylece ellerimi yumruk haline getirebildim. Vücudumdaki tüm kasları gerersem titremenin daha az belirgin hale geleceğini umuyordum ve bunu durdurmak için her şeyi yapardım.

Üzerime doğru eğildiğinde göğsü sırtıma aniden sıcak bir şekilde değdi ve ağzını kulağıma yaklaştırdı. "İyi misin?" diye fısıldadı.

Onun endişesi beni daha da titretti ama bu korkudan değil arzudan kaynaklanıyordu. "Evet," diye nefes aldım. Tereddüt etti, emin değildi. Sanki bana inanmamış gibiydi.

Kalın bir şekilde yutkundum ve sahip olduğum her şeyi güçlü bir ses çıkarmaya döktüm. "Ver onu bana."

Onun katılaştığını ve sonra doğrulduğunu hissettim. En azından bir parçasının bunu benim kadar çok istediğini umuyordum. Belimdeki eli daha sıkı kenetlenirken, hazırlıklı bir nefes çekti, vücutlarımızı hizaladı ve yavaşça içeri doğru bastırmaya başladı.

Onun rahatsız edici, zevkli gerginliği ağzımı sessiz bir *oh haline getirdi*. Bu kadar iyi hissettirmesi şok ediciydi. Kendini daha derine iterken, ayak parmaklarım halının üzerinde kıvrılmaya çalıştı. Başım ön kollarımdan birine yaslanarak sarktı.

Bir elini başımın arkasındaki saçıma soktu ve çekiştirerek vücudumun üst kısmını ona doğru eğilmeye zorladı. Bu bir soruydu ama bir talep gibi geldi. "İstediğin bu muydu?"

"Evet," diye nefes nefese kaldım. Başka bir cevap yoktu.

Aleti, içine girmeye devam ettikçe devam etti *ve devam etti*. Ve daha fazla derine inemeyeceği anlaşıldığında, hareket etmeyi tamamen bıraktı. Zaman durdu, tek bir anı on yıl uzunluğuna kadar uzattı.

Sinirlenmiş gibi söyledi. "Siktir, çok sıkısn."

Bu bir iltifat mıydı? İ kaslarım tepki olarak sıkıştı, onu içimde boğdu ve nefesi sanki dişleri sıkılmış gibi tıslayarak çıktı. Görebildiğim kadarıyla değil. Önumdeki tek şey

ellerimi çıplak beyaz duvarın üzerine koymuştum.

İçimde sonsuza kadar bu şekilde sıkışıp kalacağımız, birbirimize bağlanacağımız, onun içimde kalacağı korkusu kabardı. Kalçalarımı ileri doğru salladım, sadece ucu içeride kalana kadar, sonra tekrar sikiğin üzerine bastırdım.

Zevkten görüşüm bulanıklaştı. O kadar derin ve sertti ki, şehvet tekrar yapmamı istiyordu. Bu sefer daha hızlı hareket ettim, üzerinde dalgalandım ve artık inlemelerimi bastırmayı umursamıyordum.

Başka bir şey düşünemeyecek kadar iyi hissettiriyordu.

Kalçamdaki eli beni rahatsız edecek kadar sert bir şekilde sıktı. Durmamı ya da en azından yavaşlamamı istiyordu ama ben bu deneyimden çok fazla zevk alıyordum. Bu sadece fiziksel olarak ne kadar harika hissettirdiğinden değil, aynı zamanda kontrolün bende olmasından da kaynaklanıyordu. Güç veriyordu ve onu böyle kullanmayı seviyordum-

Saçlarım artık onun tutuşuyla gergin değildi ve avucunun aniden kıcıma çarpması beni sersemliğimden uyandırdı. Bu şaplak acıtmamıştı. Tek yaptığı dikkatimi çekmek ve beni duraklamaya zorlamaktı.

Ses tonu şok edici derecede karanlıktı. "Beni becerme sırası sana da gelecek, ama şu anda *Seni ben becereceğim.*"

Ağzım bir karış açık kaldı ve ima ettiği şey karşısında içimde bir öfke cehennemi kabardı. Belki de benden nefret ettiğini hatırlattığı için minnettar olmalıydım, çünkü bir an için ondan ne kadar nefret ettiğimi unutmuştum.

Sessizliğimi kabul ettiğimi sandı. İki eliyle belimi kavradı ve sonra tehdidini yerine getirdi. İçime girdi, hızla vücutlarımızı birbirine çarptıran cezalandırıcı bir ritim oluşturdu.

Duvara çarpmamak için ellerimi duvara dayamak zorunda kaldım ama Tanrım. Kalçalarını iterek aletini içime sokması gözlerimin yuvalarından fırlamasına neden oldu. Tüm sinir uçlarım yanıyor, zevkten karıncalanıyordu.

"Madison," dedi Nina'nın sesi, "saçını sağ omzunun üzerinden geçir ve yüzünü görebilmemiz için sola bak."

Bir elimi duvardan bir anlığına kaldırdım, saçlarımı omzumun üzerinden savurdum ve başımı ters yöne çevirdim. Yüzümdeki ifadenin ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu. Arzu mu? Memnuniyet mi?

Titreme geri gelmişti. Bacaklarıma dolanıyor, beni aşağı çekmeye çalışıyor ve Colin'in kalçalarını şiddetli bir şekilde kıcıma vurmasıyla ayakta durmamı zorlaştırıyordu. Ama bir şekilde ayakta kalmayı başardım. Bir eli her zaman belimdeydi ve bu müthiş temposu sırasında bizi sabit tutuyordu ama diğer eli dolaşıyordu. Omurgamdan yukarı, ön tarafıma doğru kayarak, yaptığımız şeyin ritmik gücüyle sallanan göğüslerimden birini kavradı.

Göğüs ucumu sıkması bembeyaz bir ateş gibi yanıyordu ve içime daha fazla mutluluk akıtıyordu. Kan kulaklarımda uğulduyor, inlemelerimin ve zevk çığlıklarımın sesini bastırıyordu. Mükemmel acıyı bulmuştu, beni orgazma doğru tırmandırmak için tam olarak doğru noktaya vuruyordu.

Panik içime işledi.

Daha önce hiç sadece penetrasyonla *boşalmamıştım* ve onun bu zaferi sahiplenmesini istemiyordum. Bunu ya da orgazmımı sahiplenmeyi hak etmiyordu. Gözlerim kapandı ve kaşlarım konsantrasyon içinde bir araya geldi, beni doğru inşa ettiği aceleyi geri tutmaya çalıştım.

Bunu yapmayın. Kazanmasına izin verme.

Bunun kaybedilmiş bir savaş olduğunu biliyordum ama yine de savaştım. Göğsüm, elinin

yolculuğu boyunca sadece bir durak olmuğu ve o elini gevşekçe boğazıma dolayana ve beni tekrar içine çekene kadar devam etti. Terden yapış yapış olmuş göğsünün düzlüğü kürek kemiklerime baskı yapıyordu.

Bu efor ona zarar vermeye başlamıştı. Zorlu nefesi, iniltilerle noktalanıyordu.

zevk alıyordu ve göğsünün hızla inip kalkışını hissedebiliyordum. Boşalmamı istiyordu ve belki de bunun neden henüz gerçekleşmediği konusunda kafası karışmıştı.

Onu alt etmek gerçek değildi. Başka bir plan yapmalıyım.

Bu yüzden, her ikisini de destek için kullandığımdan bir elimi duvardan çekmeyi göze alamasam da, yine de yaptım. Sıcak nefesi kulağımı doldururken, uzandım, parmak uçlarımı tam birleştığımız yerin üzerine koydum ve ovmaya başladım.

Kendime dokunmak titrememi bir kademe daha artırdı ama buna değdi çünkü harika hissettiriyordu. Klitorisimi daha hızlı ovuşturdum, vücudunun benimkine dalma hızına uydu ve yaklaşan orgazm aniden tam tepemdeydi.

Sadece birkaç saniye daha ve kendimi orgazma ulaştıracak kişi ben olacaktım, o değil. En fazla bir yardım talep edebilirdi.

Ancak Colin'in eli boğazımdan çekildi ve kendime dokunmak için kullandığım elime indi. Parmakları benimkilere dolandı, elimi itti ve sonra benim yaptığım şeye devam etti.

Hayır, başım nefes nefese kaldı. *Evet*, vücudum ağladı.

"İçindeki benim sikim," dedi, "ve parmaklarım sana dokunuyor." Ses tonu baştan çıkarıcıydı ama aynı zamanda güçlüydü. "Seni boşaltan *benim*."

Orgazmı durdurmak için çok yaklaştım, bu yüzden parmakları devraldığında teslim olmaktan başka seçeneğim yoktu.

Dudaklarımdan zevk dolu bir çığlık döküldü ve vücudumun içinde bir patlama meydana geldi. Karıncalanma dalgaları halinde uzuvlarıma yayıldı ve ardından her şeyi zevkli bir şekilde uyuşturdu.

Zihnim boşaldı ve hayatımın en güçlü orgazmını yaşamam için yer açıldı. İçimden bir kasırğa gibi geçti ve aynı derecede yıkıcıydı. Geri çekilmeye başladıktan sonra bile gücü beni tepeden tırnağa titretti.

En kötüsü de, titreyen bacaklarımla mücadele etmek için sahip olduğum son enerjiyi de çaldı.

Kendime gelmeyi henüz bitirmemiştim ama kontrol edilemeyen titremeler o kadar utanç vericiydi ki, hiç düşünmeden elimi aşağıya uzatıp durdurmaya çalıştım. Nefes nefese kalırken spazm geçiren kalçamın arkasını tuttum ama bu büyük bir hataydı. Duvardaki bir el ve iki kemiksiz bacak beni dik tutmaya yetmiyordu.

Yığılmaya başladığımda nefes nefese kaldım. Dizlerim büküldü ve yere doğru çöktüm-

Colin güçlü kollarını bedenime dolayarak düşmemi engellerken, "Oha," diye fısıldadı. "Tuttum seni."

Onun tutuşu zihnimi savaşa soktu. Bir yanım ondan kurtulmak isterken, diğer yanım çılgınca titremeye devam ederken sıcak kollarını daha sıkı sarmak istiyordu. Orgazmın son etkisi de azalırken beni kucağında tuttu ve ona yaslandığım için kalbinin göğsünün içinde ne kadar hızlı attığını hissedebiliyordum.

Benimkini yansıtıyordu.

Sonunda titremem azalmaya başladı ama hâlâ kendi başıma ayakta duramıyordum. Şimdi ne yapacaktık?

Bir planı vardı ve bu plan beni kollarının arasına almayı içeriyordu. Bunu bu kadar zahmetsizce yapması şaşırtıcıydı ve ben keskin bir nefes aldım. Bu samimi ve romantik bir şeydi. Dönerken bana bakmadı, birkaç kısa adım attı ve yatağın üzerine eğilerek beni çarşafların üzerine bıraktı. Beni kendisine bakarken görmek istemediği izlenimi veriyordu.

Yatağa tırmanıp hala titreyen ayırık bacaklarımla arasına dizlerinin üzerine yerleştiğinde gözlerim fal taşı gibi açılmıştı.

Tanrım, hiç durmayacaklar mıydı?

Pek olası görünmüyordu, çünkü bu pozisyonda her şeyi görebiliyordum. Aletini bacaklarımın arasına sokup içime girdiğinde yüz ifadesindeki memnuniyeti izleyebildim. Ellerini kalçalarımın altına koyup beni daha iyi becerebilmek için alt bedenimi şilteden yukarı kaldırırken kollarındaki ve göğsündeki kasların esnemesini gördüm.

Sevmediğim biri tarafından bu kadar tahrik edilmek nasıl mümkün olabilirdi?

Scott, "Sırtını eğ Madison," diye talimat verdi. "Arkaya uzan ve bir elini yatak başlığına koy."

Buna uyduğumda, göğüslerimin tavana doğru bakmasına neden oldu ve Colin'in yaptığı her zorlu itişte zıpladılar.

"Oh, siz ikiniz," dedi Nina'nın sesi sıcaktı, "bu çok ateşli görünüyor."

Onun gördüklerini daha iyi hayal edebilmek için gözlerimi kapattım. Dizlerinin üzerinde nasıl durduğunu, içime girmek için beni nasıl doğru açıyla tuttuğunu ve benim nasıl bir yay gibi kavisli olduğumu. İtişlerinin gücü ve elimin yatak başlığının üzerinde olması, başlığın hızla duvara çarpmasına neden oldu.

Ona ayak uydurmak için elimden geleni yaptım ama daha çok gezintiye çıkmıştım. Duvara karşı yaptığımız her şey benim içindi, ama bu? Bu onun içindi.

Yaklaşıyor muydu?

Başlığa dayanmayan elim uyluğunu kavriyordu ve avucumun altındaki kalın kas gerildi. Aslında, içindeki her şey kasılıyor ve geriliyor gibiydi. Ağır nefes alıp verışı artmış, itiş kakışları sertleşmiş ve düzensizleşmişti.

Aniden kalçalarımı bıraktı ve ben de yatağa düştüm. Böylece bir eliyle prezervatifi çekip çıkarırken diğer eliyle de mastürbasyon yapmaya başladı. Yumruğunu sikinin üzerine indirmesini hayranlıkla izledim. Göğsü devasa nefeslerle kabarıyor, yüzünde coşku ifadeleri belirliyor ve dudaklarından bir inilti fişkırıyordu.

Boşalırken omuzlarının titremesi şimdiye kadarki en seksi şeydi.

Daha önce hiç bir erkek üzerime boşalmamıştı. Kalın ipler halinde fişkırdı, karnıma ve göğüslerime ılık ılık sıçradı, yumruğu yavaşlayıp durana kadar fişkırdı. Üzerimde yükselirken tamamen hareketsiz yattım, son damlasını sikinin başından sıkarak tenime damlattı.

Uzun ve kendine gelen bir nefes verdiğinde topuklarının üzerine oturdu, ellerini titreyen dizlerimin üzerine koydu ve sonunda bana bakar gibi oldu.

Ne düşündüğü hakkında en ufak bir fikrim yoktu. Gözleri temkinliydi ve muhtemelen benim onu incelediğim kadar o da beni inceliyordu. Alnında boncuk boncuk ter vardı ve bileğinin tersiyle terini sildi ama bakışları benimkilerden ayrılmadı. Bana baktığı süre uzadıkça daha da yoğunlaştı, ta ki ben onun gücü altında kıvranmak isteyene kadar.

Sonra hareket etti.

Eli boynumun altına kaydı ve beni yukarı çekti, böylece önünde oturuyordum. Dölünün soğuk damlalarını tenimde hissedebiliyordum ama bu konuda hiçbir şey yapmadım. Çünkü bir şeyler düşündüğü belliydi ve eğer korktuğum şey buysa, onu durdurmak için hazırlıklı olmam gerekiyordu.

Boynumun arkasındaki eli yanağımı avuçlamak için yukarı kaydı ve o kadar sert yutkundu ki adem elmasının sallanışını gördüm. Başımı yukarı kaldırıp ağzımızı birleştirmek için eğildiğinde nefes almayı bıraktım.

"Hayır," diye fısıldadım, o kadar yakındı ki nefesinin sıcaklığını dudaklarımda hissedebiliyordum.

Durdu, olduğu yerde dondu kaldı ve uzun bir an boyunca ne istediğimi önemsememeyi düşünüyor gibiydi. Sanki beni öpmeye o kadar ihtiyacı vardı ki, öpmemek onu öldürüyordu.

Yine de yapmadı. Colin sinirli bir iç çekti ve gözlerini kapatıp aramızdaki mesafeyi kapattı, sadece dudaklarımızı değil alınlarımızı birleştirdi. Teni benimkine bastırdı ve başparmağı

yanağıma sürdü. Tıpkı beni kucağına alıp yatağına taşıdığı zamanki gibiydi.

Bu jest samimi ve romantikti.

Heykel gibi oturdum, ne yapacağımı bilemiyordum ve beni öpmesine izin vermeyerek doğru seçimi yapıp yapmadığımdan emin değildim. Belki de fikrimi değiştirmem için bana zaman tanıdığı için burada oyalanıyordu. Ağzı tam oradaydı ve dudaklarımı dudaklarına değdirmem için neredeyse hiç hareket etmem gerekmeyecekti.

Bu gerçekleşmeyince derin bir nefes aldı ve ayağına kalktı, sanki buna razı olmak zorundaymış gibi alnıma nazik bir öpücük kondurdu.

Her şeyi tersine çevirdi. Bu gece buraya yeni şeyler, yeni deneyimler denemek için gelmiştim ve o da bunu yapmıştı.

Sadece hem bedenimi hem de zihnimi bu kadar tamamen sikmesini beklemiyordum.

SEKİZ

Colin

O her neyse ondan sonra kafam allak bullak oldu.

Hayatının en ateşli sevişmesini mi kastediyorsun?

Scott bana dolaptaki mendillerden bahsettiğinde, onları çıkardım ve Madison'a temizlemesi için paketi fırlattım. O da paketi yataktan kaptı ve ben bir sürüngeymişim gibi kaçtı.

Prezervatiften kurtuldum ve kıyafetlerimi tekrar üzerime geçirdim, göz ucuyla onu izliyordum. Daha önce de çıldıran kızlar görmüştüm. Bazen benimle yatağa ne kadar çabuk girdiklerinden utanırlardı ya da seks sonrası çıplak görülmekten garip bir şekilde gerilirlerdi. Ama şimdi ona ne oluyordu? Bu değildi.

Giyinmekte zorlandı çünkü hâlâ sarsılmıştı. Daha önce hiç böyle titreyen biri olmamıştı ve bunun çok tahrik edici olmadığını söylersem yalan söylemiş olurum. Onun üzerinde böyle bir etkim olduğunu bilmek egomu okşuyordu.

Ama onun da yan etkileri vardı.

Onu öpmeme izin vermediği için biraz sinirlenmiştim ve bunun beni etkilemesine izin verdiğim için kendime çok kızmıştım. Neden birdenbire bunu önemsemeye başlamıştım ki? Öpüşmek güzel bir şeydi ama anlaşılmayı bozan bir şey değildi. Daha önce hiç önemli olmamıştı.

Belki de sadece on yıldır beni aptal bir öpücükten mahrum bırakan ilk kız olduğu için sinirlenmiştim. Sıkımi içine sokmama izin vermesi ne kadar saçmaydı, ama ağzımı onunkine değdirmem zor bir sınırdı?

Kızın deli olduğunun bir başka kanıtı.

Kazağını yerine çekti ve odanın diğer tarafından bana baktı, sanki ona kötü bir şey yapmışım gibi davranıyordu, ki bu saçmalıktı. Seks berbattan *başka bir* şey değildi.

Ona bunu söylemek için ağzımı açtım ama neyse ki Scott kapıyı çekip odaya girerek beni düşünmeden konuşmaktan kurtardı.

"Şey, bu ... ilginçti," dedi.

Karısı onu takip etti ve yüz ifadesinden neden bahsettiğini bilmediği anlaşılıyordu.

"Farklıydı ama bu kötü bir şey değil." Parmaklarını sarı saçlarının arasından geçirdi. "Bence çok seksiydi."

Utangaç değildim ama geldikten sadece birkaç dakika sonra karşılarında durmak, her şeyi izlediklerini bilmek ve sonra geri bildirim almak garipti. En azından olumluydu, bu da iyiye işaretti.

"Scott ve ben bunu tartıştık ve sana evi gezdirmem, nasıl çalıştığımızı açıklamam ve bize katılmak isteyip istemediğini görmem gerektiğini düşünüyoruz." Nina'nın bakışları benden Madison'a kaydı. "Tabii bir dakika daha istemiyorsanız?"

Madison'ın omuzları dikleşti, etkilenmemiş gibi görünmeye çalışıyordu ama sesi bu akşamki kadar güçlü değildi. "Hayır. Kulağa harika geliyor."

Nina'nın dikkati tekrar bana yöneldi ve ben de çenemi kaldırdım. "Evet, hazırım."

Scott düzenleme üzerinde çalışmak üzere ofis alanında kalırken, karısı da tur rehberimiz oldu. Garaja geri döndük ve ayaklarımız ahşap merdivenleri gümbürdeyerek sahanlığın üstündeki kapıya kadar çıktı.

Bizi çamur odası gibi küçük bir koridora götürdü ve sonra sola dönerek süslü, yüksek

son mutfak. Her şey modern ve beyazdı, paslanmaz çelik aletler ve bir ton ocağı olan bir gazlı ocak vardı.

"Mutfak," dedi Nina, her ne kadar belli olsa da. Ticari büyüklükteki buzdolabına doğru yürüdü ve kapaklardan birini açtı. "Herkes eşyalarını etiketlesin, aksi takdirde adil oyun olur."

Elbette, eşyaların üzerine isimler karalanmış ve içindeki içeceklerin etrafına renkli lastik bantlar gerilmişti.

"Odanızda mini buzdolabı istiyorsanız sorun değil. Jaquan'da bir tane var."

Kapıya doğru eliyle işaret ederek bir sonraki gideceğimiz yerin oturma odası olduğunu gösterdi. En az mutfak kadar güzeldi. Şık mobilyalar, duvarlarda büyük boy sanat eserleri ve pahalı lambalar mekânı süslüyordu. Oda şık olmasına rağmen aynı zamanda davetkârdı. Kendimi burada kanepede dinlenirken görmek kolay olurdu.

Ve Sig'lerin evindeki, mobilyaların çoğunu koli bandıyla tutturdıkları ortak odadan çok uzaktaydı.

Nina'nın turu bize ev ofisi, yemek odası ve kendisinin ve Scott'ın yatak odasının kapısı da dahil olmak üzere ana katın daha fazlasını gösterdi, ardından mutfaktan geçip koridora geri döndük.

Bu sefer sağa gittik, bu da bizi garajın üstündeki boşluğa götürdü. Bu da başka bir koridor muydu?

Sol duvarda iki kapı vardı ve tam arkada geniş bir banyonun açık kapısını görebiliyordum. Nina ilk kapının tokmağını tuttu, çevirdi ve iterek açtı. "Bu senin olabilir, Colin."

Işığı yaktı ve uzun, dar bir yatak odası ortaya çıktı. Köşede orta boy bir yatak, kısa bir şifonyer ve giysileri asmak için uzun bir dolap vardı. Bir dolap yoktu ve işte o zaman garip koridorlar daha anlamlı gelmeye başladı. Garajın üstündeki alan muhtemelen tek bir büyük oda olarak inşa edilmiş ama daha sonra iki küçük yatak odasına bölünmüştü.

Yine de Sigma Phi Alpha'da yaşadığım yatak odası yerine geçen dolaptan daha büyük ve daha güzeldi. Nina bize Jaquan ile paylaşacağım banyoyu gösterdi, bu da şu anki yaşam koşullarımdan büyük bir adımdı.

Nina bizi yukarı çıkarıp Madison'a ait olabilecek odayı gösterene kadar oldukça iyi bir anlaşma gibi görünüyordu. Gömme dolabı olan gerçek bir yatak odasıydı ve bu katta yaşayan diğer kızla paylaşacağı bir Jack-and-Jill banyosu vardı.

Hayal kırıklığına uğramış bir yüz ifadesi takınmak istememiştim ama Nina bunu gördü ve bana bilmiş bir gülümseme verdi. "Bu haksızlık gibi görünüyor ama bazen çekimler için kızların odalarını kullanıyoruz ve kızlar kendi alanlarına daha iyi bakıyorlar. Ayrıca, kızların saç ve makyaj yapması gerekiyor, bu yüzden kendi banyoları oluyor."

Bu adildi.

İkinci katta depo olarak kullandıkları bir oda daha vardı. Yatak odası ışıklandırma ekipmanları, yedek mobilyalar, arka planlar ve dekorlarla doluydu ama biz oyalanmadık.

Merdivenlerden inerken, "Bu tura havuz ve jakuzinin bulunduğu arka bahçe dahil değil," dedi. "Ayrıca, fitness merkezi olarak kullandığımız küçük bir havuz evimiz var."

Sonra turun tamamlandığını duyurdu, bizi yemek odasına geri götürdü ve oturmamızı söyledi.

"Sana içecek bir şey getireyim mi?" diye

sordu. "Biraz su alacağım," dedi Madison.

"Benim için de öyle." Elimi sandalyelerden birinin arkasına koydum, çektim ve oturdum.

Nina mutfaka yöneldi ve Madison bir anlığına tamamen terk edilmiş gibi göründü. Sonra ben çoktan kendi sandalyemi aldığım için hangi sandalyeye oturacağına odaklandı. Ben de stratejinin

O da uzun masanın diğer tarafına geçip tam karşımdaki koltuğu seçtiğinde hiç şaşırmadım.

Ona bunun onun hatası olduğunu söylemek istedim.

İkimizin de onun yüzünden yeni bir ev aradığımızı hatırlatmak için.

Ama hiçbir şey söylemedim. Konuşursam ağzımdan bambaşka bir şey çıkmasından korkuyordum, belki de onunla seks yapmanın ne kadar ateşli olduğu hakkında.

Nina'nın dönmesini sessizce beklerken bakışları odanın içinde geziniyor, kasıtlı olarak benden kaçıyordu. Çok gergin ve garipti.

Her gün böyle olacak.

"Burada yaşayamazsın," dedim.

Dikkati bana yöneldi ve gözleri kısıldı. "Nedenmiş o?" "Çünkü burada yaşayacağım."

Yüz ifadesi karardı. "Bununla başa çıkabilir ya da gidecek başka bir yer bulabilirsin."

Ama başka bir yer yoktu. Kendi evimi tutacak param yoktu ve ailem öğrenmeden dönem sonuna kadar bir arkadaşımın kanepesinde kalamazdım. Neredeyse tüm arkadaşlarım da Sig'di.

Nina mutfaktan iki bardak su ve kolunun altına sıkıştırdığı bir dizi siyah klasörle döndü. Önce Madison'ın bardağını, ardından klasörlerden birini koydu, sonra da aynısını benim için yaptı.

"Devam et ve aç onları." Masanın başındaki sandalyeye oturdu.

Çevirip açtım ve kâğıtları çıkardım. Bu da başka bir kontrattı, ama bu akşam imzaladığımdan çok daha uzundu.

"Bunlar teklif mektuplarınız," dedi. "Soldaki rakam kira tutarı, sağdaki ise içerik için ödediğimiz tutar. Ayda dört video yaparsanız kirayı karşılırsınız." Ellerini masanın üzerine koydu ve parmaklarını birbirine geçirdi. "Ne kadar iş yapabileceğinize dair bir şart ya da sınır yok. Daha fazlasını yapmak ve ekstra para kazanmak istiyorsan, harika. Haftada bir videodan daha azını yapmak istiyorsan, aradaki farkı karşılaman gerekecek."

"Ne kadar uzun olmaları gerekiyor?" Madison sordu.

"Performansa göre değişiyor. Solo sahneler on dakika gibi. Bir partnerle olanlar yirmi dakika kadar kısa olabilir. Bir handjob veya belki bir oral seks kadar hızlı olabilir, ancak bir saatten daha uzun da olabilir. İçerik neyi gerektiriyorsa o oluyor. Ayrıca olay örgüsü ve sahnelemesi olan ve genellikle birden fazla kişiyi içeren 'hikaye' sahnelerimiz de var." Nina karşımdaki kıza doğru seksi bir gülümseme attı. "İlgilendiğin üçlü seks kutusunu işaretleyebiliriz, Madison."

Madison'ın bakışları düştü ve önündeki masada duran sözleşmeye bakarken utancını gizlemeye çalışarak gözlerini hızla kırıştırdı.

"İki erkek ve bir kız mı?" Kendimi durduramadım; bilmek için ölüyordum. "Yoksa iki kız ve bir erkek mi?" Nefesini içine çekti, omuzlarını geriye attı ve meydan okuyan bakışlarını bana yöneltti. "İkisi de."

Yüz ifadesi benden utanmayacağını haykırıyordu ama niyetim bu değildi. Sadece merak etmiştim. Ve onu küçümsemeyi bırakmalıydım. Bakışları yakıcı ve etkileyiciydi, ateşte dövülüp dövülmediğini merak etmeme neden oldu.

Nina önümüzde duran sözleşmeleri işaret etti. "Video sayısı konusunda bir zorunluluk yok ama çeşitlilik bekliyoruz. Örneğin sadece soloları teslim edemezsiniz. Petal Productions bir yıldan daha az bir süredir faaliyette, dolayısıyla kütüphanemizi büyütmeye devam ediyoruz. Ancak farklı içerikler için fikirler bulmanıza yardımcı olacağız. Her Pazartesi akşamı saat dokuzda bir araya geliyor, fikirlerimizi paylaşıyor ve haftanın programını belirliyoruz."

Belki de bilgiyi sindirmemiz için bize biraz zaman tanımak için durakladı.

"Aradığınızdan daha fazla zaman ayırmak gibi geliyorsa, bir günde birden fazla sahne çekebileceğimizi unutmayın. Solo bir sahneyle başlayabilir, sonra bir veya iki partner ekleyebilirsiniz."

Aklıma hemen Madison ve başka bir kızla birlikte olma fikri geldi. Daha önce hiç üçlü yapmayı deneyecek iki kız bulamamıştım ve heteroseksüel olmama rağmen bir kız başka bir erkekle paylaşmaya karşı değildim ama böyle bir şey olmamıştı. Madison gibi ben de yapılacaklar listemden üçlü kutucuğunu işaretlemekten çekinmezdim.

"Şimdiye kadar sormak istediğiniz bir şey var mı?"

Madison bir şey soracaktı ama ben ondan önce davrandım. "Evde kaç kişi var?" "Ben ve Scott, artı Abbie ve Jaquan. Ara sıra başka insanlar da misafir olarak geliyor. yıldızlar, ama biz evde altı tane olmasını istiyoruz. Bir oyuncumuz Aralık ayında, bir diğeri de Şubat ayında ayrıldı, bu yüzden bir süredir arayış içindeydik ve bu boşlukları doldurmak için sabırsızlanıyoruz." Madison'a baktı. "Ne sormak istiyordun?"

Bana doğru baktı. "Benim de sorum buydu."

"Pekâlâ. Devam etmeden önce başka sorunuz var mı?" İkimiz de başımızı sallayınca masadan kalktı ve ayağa kalktı. "Teklifi kabul ederseniz, düzenli olarak cinsel yolla bulaşan hastalıklar testine tabi tutulmanız gerekecek ve tüm kadın sanatçılarımız için doğum kontrolü zorunludur. Bunlar için ödeme yapmanıza gerek yok. Tüm bu masraflar şirket tarafından karşılanacak."

Yan masaya doğru yürüdü, bir çekmeceyi kaydırarak açtı ve iki kalem çıkardı.

"Test sonuçlarınız temiz çıktıktan sonra, ikiniz de kabul ederseniz evdeki herhangi biriyle prezervatifsiz cinsel ilişkiye girebilirsiniz. Ancak evin dışından biriyle seks yaparsanız, korunmanız zorunludur. Evi bilgilendirmeniz gerekecek ve siz ya da partneriniz yeniden test yaptırıp aklanana kadar prezervatif kullanmalısınız."

Bir kalemi açık dosyamın yanına koydu, sonra diğerini masanın üzerinden Madison'a doğru kaydırды.

Nina'nın ses tonu dostça ama kararlıydı, "Hepimiz aynı fikirdeyiz," dedi, "az önce teklif ettiğim hiçbir şey pazarlığa açık değil. Hayatım boyunca yeteri kadar pazarlık yaptım, o yüzden bu konuyu aştım sayılır." Doğruldu. "Sorusu olan?"

"Eğer imzalarsam," dedi Madison, "ne zaman taşınabilirim?"

Bu soru Nina'yı heyecanlandırdı. "Yarın." Akıllı saatinin ekranı aydınlandı ve mesaja baktı. "Scott'ın bir saniyelğine bana ihtiyacı var. Her şeyi gözden geçirmene izin vereceğim ve bir dakika içinde döneceğim."

Önce mutfığa sonra da salona girerken ayak sesleri azaldı.

Kâğıdı elime aldım ve okumaya başladım ama masanın diğer tarafındaki hareket dikkatimi çekti. Madison kalemini açtı, son sayfaya döndü ve imza satırına bir şeyler karaladı.

Aptal mıydı o? Bu bir yarış değildi ve "pompalı tüfek" çağırmaya da benzemiyordu. İlk imzayı atan, kimin taşınacağı konusunda diğerini alt edemezdi. "Okumadın bile."

Kalemini imzalanmış sözleşmenin üzerine bıraktı, sandalyesine geri oturdu ve kayıtsız görünüyordu, ama bunun sadece bir maske olup olmadığını merak ettim. "Bir anlamı yok," dedi. "Çok ileri gittim ve gidecek başka bir yerim yok."

Söyledikleri göğsüme bir kurşun gibi saplandı.

Benim için de aynıydı. Kalemimi aldım, son sayfayı çevirdim ve imzaladım.

DOKUZ

Madison

Yeni evimdeki ilk gecem beklediğimden daha iyiydi. Yatak rahattı, oda sessizdi ve eşyalarımı yerleştirdikten sonra uzun, *sıcak* bir duş almıştım.

Banyonun yarısını paylaştığım kız Abbie, bavulumu yukarı çıkardıktan hemen sonra kendini tanıtmak için yanıma geldi. Uzun, kumral saçları, parlak mavi gözleri ve kalp şeklinde muhteşem bir yüzü vardı. Burnunda küçük gümüş bir yüzük parlıyordu.

Yardım etmeyi teklif etmedi - sadece ihtiyacım olduğunu varsaydı ve Yasmin'in eşyalarımı indirdiği ön kapıya kadar beni takip etti. Eski kız kardeşim arabası olan tanıdığım tek kişiydi ve neyse ki eşyalarımı kampüs dışına taşımama yardım etmesi için Yasmin'in kolunu çok fazla bükmem gerekmemişti.

Abbie kutuları yukarı taşıdı, sonra yatağımın üzerine çarşafı serdi ve kenarına oturarak bana evde nasıl yaşamaya ve çalışmaya başladığını anlattı. Georgia'nın küçük bir kasabasından gelmiş, şarkıcı olmak gibi büyük hayalleri varmış ve on sekiz yaşına geldiğinde Nashville'e taşınmış. Ancak bu hayalleri gerçekleştirmemiş, bu yüzden eski güzellik yarışması birincisi modellğe yönelmiş.

"Faturaları ödemeye yetmeyince bir süre eskortluk yaptım."

Eskiden Olive Garden'da çalıştığımı insanlara söylediğim gibi söylemişti ve nasıl tepki vereceğim konusunda endişelenmeden bunu yapması takdire şayandı. Tabii ki, artık evdeydim, bu yüzden muhtemelen yargılamayacağımdan emin hissediyordu.

"Yetişkin filmlerine geçtim, Scott ile bir sahne yaptım ve şirket başladığından beri Petal ile birlikteyim." Doğrulup omzunu bana doğru eğerek kışkırtıcı bir poz verdi ve sesi boğuklaştı. "Lexi Grey o zaman doğdu." Normale döndü, bacaklarını altına katladı. "Henüz bir sahne ismi seçmedin mi?"

Dolaba koymak için giysileri askılara yerleştiriyordum ve hareketlerim yavaşladı. Kaşlarımı çattım. "Bunu henüz düşünmemiştim."

Bana tatlı bir gülümseme verdi. "Markanızı yansıtmak için doğru olanı seçmeniz önemli. Kısa ve hatırlaması kolay bir şey seçin. Yine de ilginç yazımlar yapmayın. İnsanların sizi Google'da arayabilmesini istiyorsunuz."

Sanki bu işte kariyer yapacakmışım gibi konuşuyordu ama benim planım bu değildi. Sadece diplomamı bitirmek istiyordum. Ama çok tatlı ve yardımseverdi, bunu takdir ettim.

"Her neyse," diyerek yatağımdan kalktı ve yanıma geldi, "birlikte çalışmayı dört gözle bekliyorum." Güzel gözlerinde bir elektrik vardı ve elini koluma koydu. "Çok güzelsin. Birlikte çok eğleneceğiz."

Onun dokunuşuyla nabzım hızlandı. Arkadaşçaydı, ama alttan alta bir seks akımı vardı ve hava inceldi - ama iyi anlamda. Muhteşemdi ve bana dokunuyordu ve aramızdaki çekimin karşılıklı olduğunu bilmek heyecan vericiydi.

Buradaki her şey heyecan verici olabilir.

Lambda'nın evinde eşyalarımı toplarken, birkaç şeyi geride bırakmaya karar vermiştim. Utanç. Çekingenliği. Kapalı zihnimi. Petal Productions'ta yaşamaya ve çalışmaya karar vermiştim. Kendimi bu deneyimin içine atmayı kabul etmiştim.

Sesim yumuşak ve düzensizdi. "Ben de birlikte çalışmayı dört gözle

bekliyorum." Gölümsemesi geniş ve seksiydi.

Yerleşmem için beni bıraktığında ve eşyalarımı yerleştirmeyi bitirdiğimde, karton kutuları parçaladım ve geri dönüşüm kutusunun olduğunu varsaydığım garaja doğru iki set merdivenden aşağı taşdım.

Garajın diğer tarafından sesler geliyordu ve Colin'i duvara dayalı bir merdivenin üzerinde gördüğümde kollarımdaki yassılaştırmış kutuları daha sıkı sıktım. Yakınlarda siyah bir bisiklet vardı ve Scott onun yanında durmuş, elinde bir elektrikli matkap ve bir ekipman kancası tutuyordu. Diğer bisikletlerin asılı olduğu duvar kancalarıyla eşleşiyordu.

Bisikletini koyması için yer açıyor olmalılar.

Scott matkabı Colin'e verdi ve onu çalışırken izlerken nefesimi tuttum. Duvarı ve arkasındaki çiviye delerken ön kolundaki ve pazusundaki tendonlar esnedi. Onun çıplak olduğu anı kaçınılmaz bir şekilde gözümün önüne geldi.

"Hey, Madison." Scott orada dikilip aptal gibi baktığımı fark etmiş olmalı. "Yardımcı olabilir miyim?"

Colin'in delme işlemi durdu ve omzunun üzerinden bana bakmak için döndü. Gözleri eleştirel ve davetkâr değildi. Beni burada istemiyordu.

Öyle mi? Sana da aynısından.

Ondan kaçmak istemiştım, ki bunun mümkün olduğunu düşünmek saflıktı. Zaten onunla karşılaşmıştım ve evde kalalı üç saatten az olmuştu.

Bakışlarımı başka yöne çevirip Scott'a diktım ve elimdeki kutuları kaldırdım. "Geri dönüşüm mü?" "Evet, şurada." Merdivenlerin altındaki arka köşeyi ve iki uzun tekerlekli kutuyu işaret etti.

Biri yeşil, diğeri maviydi ve hangisinin çöp, hangisinin geri dönüşüm olduğu belliydi. Sadece renklerinden dolayı değil, yeşil olanın üstünden birkaç karton kutu çıkmıştı. Kutularımı elimden geldiğince iterek ekledim.

"Bu yakında çıkacak mı?" Ben sordum. "Biraz dolu."

"Evet, yarın sabah alacağız."

Yardımcı olmak isteyerek kolu tuttum ve açık garaj kapısına doğru çektim-

"Bekle, henüz dışarı çıkamaz." Scott'ın sesi teslim olmuş gibiydi. "Hava henüz kararmadı. Eğer arabaları çok erken çıkarırsak ceza alırız."

Çöp kutusunu çekmeyi bıraktım ve dik konuma getirdim. "Kim ceza verdi?"

"Ev sahipleri derneği." Sanki bu önemli bir meseleymiş gibi yüksek sesle ve uzun uzun iç çekti. "İlk taşındığımızda o kadar da kötü değildi ama geçen yıl ev sahipleri birliği kontrolden çıktı."

Colin matkabı Scott'a geri verdi ve kancayla değiştirdi. "Oh, evet. Arkadaşım Preston burayı işleten kadının özellikle babası için büyük bir baş belası olduğunu söyledi. Adı neymiş?"

"Judy." Scott bu kelimeyi ağzında berbat bir tat bırakıyormuş gibi telaffuz etti. "Bizim için diğer ev sahipleri kadar kötü değil çünkü alt bölümün en tepesindeyiz. Onun radarında değiliz ve bunun böyle kalması için elimizden geleni yapıyoruz." Birden ciddileşti. "Aklıma gelmişken, eğer etrafı kurcalamaya gelirse, ona mentor programımızın bir parçası olduğunu söyle."

"Uh, ne?" Colin düşüncelerimi yüksek sesle dile getirerek sordu.

"Tadilatı yaptığımızda işimize burnunu soktu ve evlerin sadece 'müstakil aile' imarlı olduğunu söyledi. Airbnb'de listeleyemiyoruz ve genellikle kiracı almamıza izin verilmiyor." Matkabın başını söktü ve ucu dışarı çıkardı. "Judy'ye anlatılan hikâyeye göre Nina ve ben evimizi ev tutmaya gücü yetmeyen birkaç üniversite öğrencisine açmaya karar vermişiz. *İyi* çocuklar," dedi, sanki doğrudan Judy ile konuşuyormuş gibi davranarak. "Parti peşinde olmayan saygılı çocuklar. Sadece diplomalarını almak isteyen çocuklar."

"Ve bu işe yaradı mı?" Colin sordu.

Scott gülümsedi. "Biz sessiziz. Mükemmel komşularız ve burada yaşayan yetişkin sayısını altı ya da daha az tuttuğumuz sürece hiçbir şey yapamaz." Dikkati bana ve yeşil çöp kutusuna yöneldi. "Şimdilik onu yerine koyabilirsin. Ben sonra çıkarırım."

Başımı salladım ve plastik tekerlekleri gıcırdayarak yerine geri döndü.

Colin kancayı açtığı deliğe vidalamayı bitirdi ve merdivenden indi. Bakışlarını bana dikti ve gözlerinden öfke fişkırdı. "Yeni odanızda her şey hazır mı?"

"Evet." Aşırı tatlı bir gülümseme takındım. "Ve bu harika. Dolapta çok fazla yer var ve banyomda bolca tezgah alanı var."

Yüz ifadesi bozuldu ve delme işlemi sırasında üzerine düşen alçıpan tozunu vurguladı. Normalde bir sürtük değildim, ama o beni sarstı.

Bu raundu kazandığımı düşünerek kendimle fazlasıyla gurur duyuyordum, ta ki gömleğinin eteğini tutup yukarı çekene ve alnını silmek için kullanana kadar. Bu, mükemmel şekilde oyulmuş karın kaslarını ortaya çıkardı ve onları görünce keskin bir nefes aldım. O çentikli kasların nasıl hissettirdiğini neden bu kadar canlı detaylarla hatırlıyordum?

Nefes alışımı duymuş ve ona nasıl bakakaldığımı görmüştü ve sırtışı bana bu savaşı da kaybettiğimi söylüyordu. Topuklarımın üzerinde dönmekten ve ondan uzaklaşmak için acele etmekten başka yapacak bir şey kalmamıştı.

Diğer oda arkadaşım ve iş arkadaşım Jaquan ile evdeki ilk sabahımda kahvaltı ederken tanıştım. O içeri girdiğinde mutfağın köşesindeki kabinin bir ucunda oturuyordum, dikkatim mısır gevreğimden çok telefonumdaydı.

Gömleksiz ve güzeldi, beni fark etmeden önce tavaya iki yumurta koymuştu ve fark ettiğinde de yüzünde rahat bir gülümseme belirdi. "N'aber Madison?"

"Merhaba, Jaquan."

Yumurtalarını bıraktı ve mutfak adasının üzerine eğildi, beni incelerken güçlü kollarını tezgâha dayadı. Gözleri karanlık ve çok etkileyiciydi, büyüleyiciydi. Seksi olması şaşırtıcı olmamalıydı, ama izlediğim pornolarda adamın yüzünün gösterilmesi bile nadir görünüyordu. Ya gösterildiyse? Orta derecede çekici olması bile pek mümkün değildi.

Ama Nina, Petal'ın heteroseksüel erkeklerin bakışlarına hitap etmediğini söylemişti ve bu adam? O bunun kanıtıydı.

Siyah saçları kısıydı, tıpkı güçlü çene çizgisi boyunca uzanan mükemmel bakımlı sakalı gibi. Onda anında tepki verdiğim ve kafamda bir alarmı tetikleyen bir şakacılık vardı.

Çekici ve tehlikeli derecede yakışıklı görünüyordu ve evdeyken her türlü yeni şeyi denemeyi kabul etmiş olsam da - birlikte yaşadığım birine aşık olmak listemde yoktu.

"Abbie haklıydı." Sesi derin ve dumanlıydı. "Çok ateşlisin."

Kalbim küt küt atmaya başladı. "Evet, ben de sana."

Kıkırdadı, doğruldu ve ocağa geri döndü. "Yumurta ister misin?" "Hayır, teşekkür ederim." Mısır gevreğimi işaret ettim. "Ben böyle iyiyim."

"Tamam." Ocağı yaktı. "Kahvaltıdan sonra sevişmek ister misin?"

Sarsıldım, kaşığım kâsemin içinde şangırdadı. "Pardon?"

Mikrodalga fırının üzerindeki saate baktı. "Eğer birlikte bir sahne çekip fazladan para kazanmak istersen, önümüzdeki birkaç saat için hiçbir işim yok. Elde tutarak, POV tarzında çekebiliriz."

Aman Tanrım.

Gözlerimi kırpmadan ona baktım. Çok güzeldi ve az önce bana yumurta yapmayı teklif ettiği gibi benimle seks yapmayı da teklif etmişti. Artık benim hayatım bu muydu? Hem heyecan verici hem de panik yaratıcıydı. Yarım saniye boyunca teklifini kabul edip etmemeyi düşündüm.

Aşağı indiğimde tam bir çöp gibi görünmediğimden emin olmuştum ama hiç makyaj yapmamıştım. Dünden beri saçımı yıkamamıştım ve kamera karşısında kendime güvenmemi sağlayacak kadar güçlü bir kuru şampuanım olmadığından emindim.

Bu da duş almam, saçımı şekillendirmem ve makyaj yapmam gerektiği anlamına geliyordu. Sahne adımı da henüz seçmemiştim.

Beni hazırlıksız yakalamıştı, bu fırsat için tamamen hazırlıksızdım.

"Teşekkürler, ama," -nefesimi tutmaya çalışıyordum- "erteleyebilir miyiz?"

Reddedilmem önemli bir şey değildi. Yumurtalarını karıştırdı ve rahatça başını salladı.

"Kesinlikle."

Jaquan kahvaltısını hazırlamayı bitirdiğinde karşıma oturdu ve yemek yerken birbirimizi tanımaya başladık. Benden daha yaşlıydı. İşletme bölümündeki son yılında bir yüksek lisans öğrencisiydi. Atlanta'lıydı ve o da benim gibi Nashville'e Davidson Üniversitesi için gelmişti - MBA programları mükemmeldi.

Yüzü aniden değişti, sanki aklına yeni bir düşünce gelmiş gibiydi. "Geçen yıl bir kez karşılaşmamış mıydık?"

"Hiç sanmıyorum." Elbette onu hatırlardım. Çok yakışıklıydı.

"Profesör Yung uluslararası programa kabul edilenler için bir toplantı düzenlemişti. Yemin ederim sen de oradaydın."

Kalbim sıkıştı. "Oh, haklısın." Bu onu neden hatırlamadığımı açıklıyordu. Jack'e körü körüne aşık olmuştum. "Erkek arkadaşım kabul edilenlerden biriydi."

"Ah. Siz ikiniz hala birlikte misiniz?" Küçümseme içime doldu. "Hayır."

"Güzel." Çatalını tabağına koydu ve koltuğuna geri oturdu. "Kız arkadaşlarının bunu yapmasını sorun etmediklerini söyleyen erkeklerin çoğu?" Aramızda bir ileri bir geri işaret etti. "Bununla ilgili bir sorunları olduğunu anlıyorlar, özellikle de benimle."

"Bunu yapıyorsan biriyle çıkman mümkün mü?" Parmağımı aramızda gezdirerek onun hareketini taklit ettim.

"Kişilere göre değişir." Omuz silkti. "Nina ve Scott başardı. Ama bence ikisinin de işin içinde olmasının faydası oluyor. Bu şekilde daha az kıskançlık oluyor."

Tabağını aldı ve lavaboya doğru yürürken vücudunun ne kadar yontulmuş olduğuna bakmamaya çalıştım. Evdeki herkes çok güzeldi - Colin'in de buna dahil olduğunu istemeyerek de olsa kabul ediyordum - bu yüzden kendimi en zayıf halka olarak görmemek zordu.

Deneyim söz konusu olduğunda kesinlikle öyleydim.

Bu durum Pazartesi gecesi yapılan ilk ev toplantısında tartışmayı durdurup açıklama istemek zorunda kaldığımda acı bir şekilde ortaya çıktı. Elimi kaldırmaya çalıştığımda Colin kıs kıs güldü.

Nina bunu sevimli buluyor gibiydi. Yüzünde kocaman bir gülümseme belirdi. "Evet,

Madison?" "JOI?" Tekrar ettim.

"Mastürbasyon talimatı. İzleyiciye tam olarak nasıl yapmasını istediğinizi anlattığınız yerdir. Hatta bir geri sayım bile ekleyebilir ve izleyicinin sizinle aynı anda gelip gelemeyeceğini görebilirsiniz."

"Ah," dedi Abbie şirin bir ses tonuyla, bana gülümseyerek. "Çok masum." Sıcak ifadesi gerçektir ve patronluk taslamıyordu. Yanımda oturduğu için kolunu omuzlarıma doladı ve sesi alçaldı. "Endişelenme Madison. Seni hızlandırmaya yardım edeceğim."

Nefesimi yuttum. Çok yakınımdaydı, çok güzel kokuyordu ve kolu bana dolanmıştı. Bu kadar rahat ve arkadaş canlısı olması kalbimin çarpmasına neden oldu. Ama tam ona yaslanmaya başladığım anda kolu düştü ve koltuğunda dik oturdu.

"Oh! Bunu oynamalıyız," diye açıkladı. "Şu masum şey. Diyelim ki o duşta ve ben içeri girip ona sürpriz yapıyorum. O da, '*Hayır, ben iyi bir kıyım. Asla yapamam*' der. Ama sonra onu baştan çıkarıyorum."

Hikâyesinin gerçekten yaşanmış olması fikri içimdeki her şeyi gerdi. Kendimi paylaştığımız cam düşün içinde, Abbie'nin odaya girişiyle irkilmiş bir halde hayal ettim. Bu şok edici olacaktı ve ancak kıyafetlerini çıkarıp kapıyı açarak yanıma gelip ellerini vücuduma koyduğunda daha da şok edici hale gelecekti.

Ağzım kurumuştur, muhtemelen içimdeki tüm nem aşağı inip kalçalarımın arasına yerleştiği için.

"Hoşuma gitti," dedi Nina. "Bu senin için nasıl Madison?"

Her çift göz bana çevrildiğinde oda rahatsız edici derecede sıcaktı ve sesimi bulmak için çok çalıştım. Bunu yapmak istemediğim için değil, kimsenin ne kadar tahrik olduğumu bilmesini istemediğim için. "Elbette. Sanırım deneyebiliriz."

"Özür dilerim," dedi sözümü keserek. "Bunun senin için hâlâ yeni olduğunu biliyorum ve daha önce aynı seks şeylerini yapmadın. Seni zor durumda bırakmak istememiştim."

"Sen ...?" Abbie bir elini göğsüne götürdü ve dudakları kocaman, parlak bir gülümsemeye dönüştü. "Aman Tanrım. İlk kız kıza sahnelerinizin bir parçası olmayı çok isterim."

"Tamam," dedim.

"Öyle mi?"

Eğildi ve omzunu omzuma çarptı ve bu samimi hareket yüzümde sıcaklığın çiçek açmasına neden oldu.

Scott, "Başka bir sahne için buna ekleme yapabiliriz," dedi. "Erkeklerden biri, kız kardeşini ve arkadaşını birlikte yakalayan üvey ağabey olabilir. Belki de eğlenceye katılmasına izin vermezlerse ailelerine söylemekle tehdit eder."

Zihnim fanteziye katkıda bulundu. Kapı gıcırdayarak açılıp sahte kardeşim içeri girerken ellerimin Abbie'nin sabunlu teninde gezindiğini hayal ettim. Şantajını planlarken gözleri hınzır bir memnuniyetle doluydu.

Bu masada oturan ve bu rolü oynayabilecek iki seçenek vardı ... öyleyse neden bakışlarım önce Colin'e kaydı? Gözlerini kırpmadan ve tamamen hareketsiz bir şekilde bana baktı. Sanki nefes bile almıyordu ve bu fikirden nefret edip etmediğini anlamak imkânsızdı.

Ya da *sevdiyse*.

Ama önce Jaquan konuştu. "Evet, dostum. Bununla biraz eğlenebilirim."

Hem hayal kırıklığı hem de rahatlama hissettim. Abbie ya da Jaquan'la henüz bir şey yapmamıştım ama onlar *daha güvende hissettiriyordu*. İkisi birlikte bir şekilde şu anda mükemmel bir manken taklidi yapan öğrenci birliğinden daha az patlayıcı görünüyordu.

"Hmm." Nina dirseğini masaya koydu ve çenesini avucuna dayadı. "Bu Colin ve Madison'ın ilk haftası. Herkesin yeni biriyle ortaklık kurmaya hevesli olduğunu biliyorum ama onları bunaltmak istemiyorum. Ayrıca, henüz testlerden geçmediler."

Çünkü klinikteki randevum yarın sabah için ayarlanmıştı.

Sonuçları almamız birkaç gün sürecekti. Seçeneklerini düşünürken odağı başımın üzerinden geçti ve odaklanamadı.

"Bu hafta işi basit turalım," diye açıkladı. "Colin, Madison ve Abbie ile sahneye çıkabilir ve siz nz sadece elle veya oral seksle yetinin. Herkesin güvende olduğunu ve prezervatiflerle uğraşmak zorunda kalmayacağını bilene kadar seks yapmayı erteleyin." Dikkati Colin'in üzerindeydi. "Senin için de uygun mu?"

Dudakları bir kelime oluşturmak için aralandı ama tereddüt etti ve bakışları bana doğru döndü. O da benimle aynı şeyi mi hayal ediyordu? Abbie onun bir yanında, ben de diğer yanında durmuş, ellerimiz onun aletine sarılmış, onu boşaltmak için birlikte çalışıyorduk. *Tanrım*.

Bu görüntü dizlerimi birbirine kenetlememe neden oldu.

Gözleri o kadar yoğunlaştı ki gözlerimi kaıramadım ve uzun bir an için sisli duşta sadece ikimizi hayal ettiği gibi garip bir hisse kapıldım. Ama gözlerini kırpıştırdı, gözlerini temizledi ve bakışlarını kaçırdı.

"Evet." Başını salladı. "Sorun değil."

Sade tonu sanki takım için bir tane alıyormuş gibiydi. Sanki bu onun için bir tür zorlukmuş gibi.

Onu.

Kanım ısınırken bir kaşımı kaldırdım. Eğer benimle sahne almanın zor, şey ... bu *iyiydi*. Haklı olduğunu kanıtladığım için mutluydum.

Madison

Abbie'yle duşta hayal ettiğim sahnenin gerçekte çok farklı olduğu ortaya çıktı. Olayı ortak kullandığımız banyoda hayal etmişim ama çekim için uygun değildi.

Bunun yerine, Çarşamba günü öğleden sonra son dersimi bitirdikten sonra Nina ve Scott'ın geniş banyolarında çekim için hazırlık yapmalarına yardım ettim. Aydınlık ve havadardı, devasa duşun tabandan tavana fayansları arasında ince gri çizgiler dönüyordu. O kadar büyüktü ki, başlı başına bir odaydı.

Yüksek bir cam duvarla çevrili duşun bir tarafında modern bir ayaklı küvet, diğer tarafında ise uzun bir bank vardı ve duş başlığı ile gider ıslak alanın ortasındaydı.

Bu şey çok seksiydi ve Nina ile Scott'ı istedikleri zaman kullanabildikleri için kıskanıyordum. Gerçi şu anda durum böyle değilmiş gibi görünüyordu. Şampuanlar ya da duş malzemeleri lavaboların altına saklanmıştı, bu yüzden alan temiz ve çıplaktı.

Işıkları, kameraları ve mikrofonları kurarken Nina her birinin nasıl kullanılacağını anlattı. Umudum, ileride bunu kendi başıma yapabilmem ve yüklemeye hazır yüksek kaliteli videolar hazırlayabilmemdi. Bana ışığı hedefleme, yansıtıcı yüzeylere dikkat etme ve sahneleme fikirleri konusunda ipuçları verdi.

Bana anlattıklarına dikkatle odaklandım çünkü odaklanmazsam Abbie'yi ve sahnemizi düşünecektim ve kalbimin ritmi bozulacaktı. Heyecanlıyım ama aynı zamanda gergindim. Çok çekici ve arkadaş canlısıydı ama daha önce hiç başka bir kadınla birlikte olmamıştım ve ya bunu başaramazsam?

Nina bundan bahsettiğimde soğukkanlıydı. "Eğer fikrini değiştirirsen, endişelenme. Sen ve Abbie burada birer solo sahne çekebilirsiniz."

Doğal ışığı taklit etmek için difüzörlerle örtülmüş büyük dikdörtgen ışıklara baktım. Sökmek, taşımak ve başka bir yere kurmak o kadar da zor değildi ama yine de başka bir yerde baştan başlamak zorunda kalmak acı verici olurdu. "Aynı yerde çekilse sorun olur mu?"

"Elbette, ama izleyiciye aynı yer gibi görünmeyecektir. Diyelim ki sizin sahnenizde duş başlığının altında duruyorsunuz. Abbie'ninki ise küvetin kenarında oturduğu yakın bir sahne olabilir. Bu iki video çok farklı hissettirecektir." Mekânın ne kadar aydınlık olduğunu test etmek için bir ışık ölçer tuttu. "Henüz bir isim seçmedin mi?"

Nefesimi içime çektim ve aptal gibi görünmemeyi umarak omuzlarımı kaldırdım. "Evet," bir tutam saçımı kulağımın arkasına doğru taradım, "Annika Adore'u düşünüyordum."

Bunu düşünceli bir şekilde değerlendirdi. "İşe yarıyor. Arkasında bir hikâye var mı?" "Ailem neredeyse bana Annika adını verecekti. Bu onların ikinci tercihiydi."

Tanrım, hem sevimsiz olduğunu düşünmediğim hem de Abbie'nin bana verdiği kurallara uyan bir isim bulmakta zorlanmıştım. Diğer başarılı yetişkin aktrisleri araştırdım ve hemen internette bir tavşan deliğine düştüm. Eğer bu işte iyi olmak istiyorsam, öğrenmem gereken çok şey vardı.

Ekipmanlar hazır olduğunda Nina beni hazırlanmam için üst kata gönderdi. Saçlarım için fazla zaman harcamadım çünkü at kuyruğu yapmam söylenmişti ve plan ıslatmamak olsa da, kıvırmaya ya da düzeltmeye çalışmanın bir anlamı yoktu. Duşun buharı harcadığım tüm çabayı boşa çıkaracaktı.

Aynı nedenle makyajımı hafif yaptım ve Abbie banyonun köşesinden başını eğdiğinde ikinci kat su geçirmez maskaramı sürüyordum. "Hey, iyi görünüyorsun."

Gülümsemesi boğucuydu. "Benimle yaramazlık yapmaya hazır mısın?"

Sinirlerim boğazımda yapışkan bir yumru oluşturmıştı ama onu yuttum. Bunu istiyordum. Ya istemediğime karar verirsem? Önemli değil, değil mi?

Nina ve Scott bizi banyolarında bekliyorlardı ve o bugün erken saatlerde aldığı notları gözden geçirmekle meşgulken, Scott kulak içi monitörleri bizim için hazırlamıştı.

"Sadece bir hatırlatma olarak, bunlar suya dayanıklıdır," dedi, "ancak su geçirmez değildir."

Bana uzattığını aldım ve kulağımın içine yerleştirdim, anlayışla başımı salladım. İşte o zaman ensemdeki tüyler farkındalıkla diken diken oldu. Vücudum Colin'in gelişini her şeyden önce hissetti ve lavabolardan birinin üzerinde asılı duran aynadan ona bakmak için döndüm.

Yalınayaktı, kot pantolon ve yulaf ezmesi rengi bir Henley giymişti. Bu kadar rahatken bile bu kadar iyi görünmesi beni anında hayal kırıklığına uğratmıştı. Son otuz dakikamı üst katta sahneye hazırlanarak geçirmiştim ama onun tek yapması gereken kıyafetlerini giymekti.

Zahmetsiz tarzının bu kadar çekici olması tam bir saçmalık.

"Hey, Colin." Abbie herkese karşı kullandığı aynı sıcak tonu kullandı ama bu bir ihanet gibi hissettirdi. O bir pislikti ve ondan hoşlanmasını istemiyordum. Ve eğer ondan hoşlanması gerekiyorsa, beni *daha çok* sevmesi önemliydi.

"Merhaba," diye cevap verdi. Ona doğru gülümsemesi seksiydi ve kaşlarımı çattım.

"Bu konuyu daha konuşmadık. Üvey kardeş rolünü mü oynuyorum?" Abbie Nina'ya sordu.

Yaşlı kadın güldü. "Hayır. Güven bana. Madison ve Colin üvey kardeş rolünü oynamak için doğmuşlar. Birbirlerinden hoşlanmıyorlarmış gibi davrandıklarında fazla rol yapmalarına gerek kalmıyor."

Abbie'nin ifadesi şaşkınlıkla genişledi ve onay için bana baktı. "Colin'den hoşlanmıyor musun?"

Ben daha tek kelime edemedim, "Etmiyor," dedi, "ama merak etme. Hislerimiz karşılıklı."

İçimi çektim. "Biz arkadaş değiliz." Birlikte sahne aldığımız gece kullandığı cümleyi tekrarladım. "Ama bu benim için bir sorun değil."

Şüpheli görünüyordu ama sonra Nina senaryonun üzerinden geçmeye başladı ve sormak istediği soruları susturdu.

Neyse ki ezberlememiz gereken replikler yoktu. Bize sahnenin kurgusu ve kısa konuşmamızın hikayeyi satması için gitmesi gereken yön verildi. Bu da diyalogun kulağa daha gerçekçi gelmesini sağladı.

Başka tartışma kalmadığında ve herkes çekime başlamaya hazır olduğunda Nina, Scott ve Colin banyodan çıktı. Karı koca alt kattaki ofise inerken, Colin giriş yapma zamanı gelene kadar yatak odasında kaldı.

Bu, Abbie ve benim banyoda yalnız olduğumuz anlamına geliyordu ve gerginlik sırtıma tırmanmaya başladı. İlk başta fark edemeyecek kadar meşguldü, kulak içi monitörlerimizden bir sesin gelip başlamamızı söylemesini beklerken aynada makyajını kontrol ediyordu. Sonra bakışları yansımadan benimkilerle buluştu ve yumuşak bir gülümseme verdi.

"Endişelenme. Sana iyi bakacağım."

Bahse girerim yapacaksın, diye içimden bir ses mırıldandı ve endişemin bir kısmı dağıldı.

Kulağımdaki cihazın ses kalitesi mükemmel değildi ama Nina konuştuğunda onu yeterince iyi anlıyordum. "Ne zaman hazır olursan, Madison."

Lisede sahneye çıkmadan önce kuliste yaptığım gibi, ciğerlerimi havayla doldurdum ve yavaş, sakinleştirici bir tempoyla dışarı ittim. Sahne için olmam gereken kişiyi hayal ettim ve karaktere bürünmek için elimden geleni yaptım.

Bugün Annika Adore'u yaratıyordum. Ve kim olmak istiyorsa o olabilirdi.

Abbie'ye bakarken dudaklarım gülümseyerek genişledi ve sözsüz bir şekilde başlamak üzere olduğumu söyledim. "Duş almak istemediğine emin misin?" diye sordum. "Çok zor bir antrenmandı." Ses tonum

alnımı silerken parlak ve neşeliydi, olduğundan daha terliymiş gibi davranıyordu. "Eğer istersen misafir banyosunda bir duşumuz daha var-"

Elini sallayarak sorumu geçiştirdi. "Hayır, ben iyiyim." "Bir tane almamın sakıncası yok, değil mi? Sadece durulanmam gerekiyor."

Başını eğmesi ve yüz ifadesinin değişmesi o kadar mükemmeldi ki. Sanki seksi planı senaryoda yazılmamıştı - gerçekten de şu anda, tam şu anda aklına geliyordu. Bakışları vücudumda aşağı doğru kaydı, formda atletimi ve dar taytımı inceledi. "Sen devam et."

Onun boğucu sesine aldırılmıyormuş gibi davrandım. "Buzdolabında bir sürü şey var. İstediğin her şeyi alabilirsin ve umarım şerefsiz üvey kardeşim üst katta kalır ve seni rahatsız etmez."

Bir kez daha elini salladı. "O kadar da kötü değil."

"Her neyse." Gözlerimi devirerek bir üretim yaptım. "Neyse, uzun sürmez."

"Tamam." Sesi alçak ve seksi idi. "Yakında görüşürüz."

Dönüp kapıya doğru yürümeden önce son bir kez gülümsedi ve çıkarken kapıyı arkasından kapattı.

Banyodaki tek kişi olmak garip bir duyguydu ama yalnız olmadığımı biliyordum.

Düşün tam karşısındaki lavabonun üzerine tünemiş bir kamera vardı ve yatak odasının kapısı kadrāja girecek kadar sola doğru açılmıştı. Ve cam duş kapısının diğer tarafında iki kamera daha vardı. Birini köşede yüksek bir yere, gidere bakacak şekilde, diğerini de küvetin üzerindeki gömme oyuğa monte ettik. Tüm kameraları birbirlerini çekmeyecekleri bir yere yerleştirmek zor olmuştu ama Scott bunu çözmüştü.

Düşün kapısını çekerek açtım ve suyun ısınması için kolu çevirdim ve atletimi çıkarırken kamera lenslerinin beni izlediğini hissettim.

"Daha yavaş," dedi Nina.

Neredeyse ağzımdan bir küfür çıkacaktı, çünkü bildiğim kadarıyla spor sütyenini çıkarmanın seksi bir yolu yoktu. Ama bunu bir gösteri haline getirmek için elimden geleni yaptım ve sütyenimi, ardından da taytımı çıkarırken garip davranmadım.

Scott, "Kıyafetlerini çerçevenin dışına attığından emin ol," dedi, ben de öyle yaptım.

Geniş banyo soğuktu ve düşün kapısını açıp elimi suya soktuğumda meme uçlarım sertleşti. Yeterince sıcak olduğundan emin olunca içeri girdim ve düşün akıntısına yaklaşarak suyun göğsümü ve vücudumun alt kısmını yıkamasına izin verdim.

Cam bir bariyer vardı ama duş alanı o kadar büyüktü ki pek yardımcı olmadı. Soğuk hava ıslak tenimin etrafında dolaşıyordu ve titrememek için hemen sıcaklığı yükseltmek zorunda kaldım. Sahnenin çekiminin çok uzun sürmemesini ummak zorundaydım yoksa sıcak suyumuz bitecekti.

Bu düşünce aklımdan geçerken bir kıkırdamayı bastırdım. *Bunu Lambda evinde çekmek zorunda kaldığınızı hayal edin.* Su birkaç dakika içinde buz gibi olurdu.

Fayans tezgahın üzerinde etiketsiz bir şişe vücut yıkama suyu ve gri duş kremi vardı ve bana söylendiği gibi köpürtüp yıkamaya başladım. Beyaz, köpüren köpükler bazı yerlerde üzerime yapışıyor, bazı yerlerde ise kaygan tenimden aşağıya doğru iniyordu.

Sahnenin bu kısmının bu kadar seksi olacağına hazırlıklı değildim. Kendimi okşadım, durulanırken ellerim karnımdan aşağıya ve kalçalarımın üzerinden baloncukları kovaladı. Performansım şehvetli ve keyifliydi.

Nina, "Sirtınızı kapıya verdiğinizden emin olun," dedi.

Ağırlığımı ayaklarımın üzerinde kaydırdım, arka duvara bakacak şekilde döndüm ve ellerimi kaydırmaya devam ettim

sırılsıklam tenimin üzerinde.

Karo zemine yağan su gürültülüydü, Abbie'nin girişinin ya da beni izlerken nasıl soyunduğunun sessiz seslerini maskeliyordu. Duş kapısı açılana ve soğuk etrafımda dönerek beni yerimde döndürene kadar gerçekten hiçbir şey duymadım.

Şaşırmış gibi davranmaya gerek yoktu. Duşa giren ve nefis bir gülümsemeden başka bir şey takınmadan bana yaklaştırmaya başlayan muhteşem kadın beni gerçekten şaşırtmıştı. Kalçalarından birinin yan tarafında renkli bir dövme vardı ama dikkatimi çeken, bakılacak çok fazla şey vardı.

Göğüsleri mükemmel gözyaşı damlalarıydı ve koyu pembe meme uçları delinmişti. Beli inceydi ve kalçaları genişleyerek ona klasik güzel bir kum saati figürü veriyordu.

O kadar ateşliydi ki, zar zor dayanabildim. Onun sıcaklığı zihnimi yavaşlattı ve onun ani gelişine nasıl tepki vermem gerektiğini hatırlamam tam bir saniye sürdü.

Nefes nefese kaldım ve ellerimi çıplaklığımı korumak için zayıf bir girişim olarak kullandım, geri çekildim ve soğuk fayansa yaslanana kadar hareket ettim. "Burada ne yapıyorsun?"

Gözleri kapalıydı, şehvetle doluydu. "Bana istediğimi yapmamı söyledin," dedi ve aramızda neredeyse hiç boşluk kalmayacak şekilde yaklaştı, "ve ben seni istediğime karar verdim."

Nefesimin kesilmesi hiç zaman almadı ve onun güzel mavi gözlerine bakarken sahnenin nerede bitip gerçeğin nerede başladığını merak ettim. Deneyimsiz bir kız rolünü oynuyordum ama bu gerçektir. Baştan çıkarıcı bir kadın gibi davranıyordu ama bunun *da* doğru olduğundan emindim.

Bu sahneyi çekmemiş olsaydık, yine de beni baştan çıkarmaya çalışır mıydı?

Su Abbie'nin kusursuz teninden aşağı süzülüp kıvrımlarında gezinirken nabzım boynumda bir davul gibi çarpıyordu. Çok yakınımdaydı ve bir elini başımın yanındaki fayansa, diğerini de kalçamın hemen dışına koyup beni içine hapsettiğinde daha da yakınlaştı.

"Birlikte oynamak istemiyor musun?" Sesi kadife gibiydi.

"Oynayamayız," diye fısıldadım.

İtirazım saçmalıktı ve yüzüne bilmiş bir gülümseme yayıldı. "Neden?" "Çünkü ailem eve gelip bizi yakalayabilir. Çünkü sen benim arkadaşısın." Ona baktım.

Ağzıma bastırınca nasıl hissedeceğimi merak ediyordum. "Ve daha önce hiç böyle bir şey yapmadığım için."

"Sen çok iyi bir kızsın," diye alay etti. "Kötü olmak istemiyor musun?" Elini duvardan kaldırdı ve parmak uçlarını pazılarımın üzerinde gezdirdi. "Sana nasıl yapılacağını gösterebilirim."

Dokunuşu tüy kadar hafifti ama içimde elektrik dalgalanmalarına neden oldu. Kötü olmayı *çok* istiyordum.

Yüzümdeki ifadeden ne düşündüğüm anlaşılmış olmalı ki, hoş bir şaşkınlıkla baktı ve sorusunu sessiz bir şekilde sordu. "Öyle mi?"

Çabucak başımı salladım.

Çenemi başparmağı ve işaret parmağı arasında kavrayıp eğildiğinde gözlerim kapandı. Abbie'nin öpücüğü tek bir nefes için nazikti, sanki tüm gücünü serbest bırakmadan önce toplayabileceği tüm kısıtlama buydu. Dudakları dudaklarıma bastırdı, ağzımı açmamı ve dilini karşılamamı istedi, ben de öyle yaptım. Benimkine karşı kayganlaştı ve bacaklarımda bir nabız zonkladı.

Başka bir kadını öpüyordum.

Çıplak olan.

Yumuşak, sıcak bedeni benimkine yapıştı ve son nefesimi de çaldı. Islak göğüslerimiz birbirine yaslandı ve sertleşmiş meme uçlarına takılı gümüş halterleri hissetmeme izin verdi.

Tanrım.

Öpücüğü tutkuluydu ama romantik değildi. Cinsel ve edepsizdi, sanki ağzımı kendi ağzıyla beceriyordu ve ben de tam olarak böyle olmasını istiyordum. Onun yoğunluğuna ayak uydurmaya çalıştım ve ellerimi yüzünde birleştirerek ona tutundum.

Elleri vücudumu keşfetmeye başladığında şehvetten başım dönüyordu. Avuç içleri bazı yerleri hâlâ sabunla kayganlaşmış ıslak tenimde gezinirken şehvetli dokunuşu beni ateşliyordu. Kollarımın, karnımın, kalçalarımın üzerinde. Bir elini bedenimle duvar arasına sıkıştırdı, böylece kıcımlı yumuşak bir şekilde sıkabildi. Ben de onu takip ederek ellerimi sırtının seksi kıvrımlarında gezdirdim.

Ama öpücüğünde olduğu gibi, dokunuşu da ilk başta sadece kısıtlıydı. Göğüslerimi avuçladığında, şaşkınlık sesim onun baskın ağzının altında ezildi. Beni sıkıca kavradı ve bacağına bacağımanın arasına kaydırды, böylece kalçasının üst kısmını amıma doğru itebildi.

Agresifti ve bunun baskısı kahretsin. Çok iyi hissettirdi. Arkamda duvarın desteği olduğu için mutluydum, özellikle de bacaklarımın arasındaki nabız ağrısına dönüştüğünde. Colin'le yaşadığım o garip titreme şimdi de ortaya çıkarsa, dik durmak için alabileceğim tüm yardıma ihtiyacım olacaktı.

"Mmm," dedi, gırtlaktan. "Harika göğüslerin var."

Eğilip meme uçlarımdan birini ağzına aldığında başım fayansa çarptı. Nefes nefeseyken çıkardığım ses duvarlara çarparak düşün içinde yankılandı. Dudakları ayrılmıştı, böylece ben ve üzerimizdeki kamera dilini etimin üzerinde dönerken görebiliyorduk.

Bir elini göğsümden aşağı ve karnımın üzerinden geçirip yeni çıplak amıma doğru ilerlediğinde kollarımda tüylerim diken diken oldu. Ücretsiz güzellik randevuları Petal evinde yaşamamanın bir başka avantajıydı ... ya da belki de cezaydı, çünkü Pazartesi öğleden sonra ağda yaptırmak hiç de keyifli bir deneyim olmamıştı.

Ama şimdi buna değerdı, çünkü Abbie'nin parmak uçları daha da aşağıya indiğinde, beni ne kadar tahrik ettiğini hissedebiliyordu. Klitorisimi ovaladıkça zevk artıyor, aklımı bulandırıyor.

Henüz titremiyordum ama duvara yaslandım ve derim fayansın üzerinde gıcırdamaya başladı. "Hoşuna gitti mi?" diye sordu alçak bir sesle.

Cevap açık değil miydi? Onayımı mırıldandım.

"Daha yüksek sesle, Abbie," dedi Scott. "Seni akan suyun sesinden duymamız gerek."

Kulaklıklarımızdan gelen talimatları hiç kaçırmadı. Sesi daha güçlüydü.

Daha günahkâr. "Peki ya bu?"

İki parmağım içime girerek beni duvara doğru itti. Vay anasını. Ellerimi Abbie'nin kalçalarında kenetledim, parmaklarını daha derine, ilk parmak eklemlerine kadar sokarken ona tutundum.

Ses tonundan seks ve güç damlıyordu. "Parmaklarımın içinde olmasından hoşlanıyor musun, iyi kız?" Söyleyecek kelime bulamadım. Tek yapabildiğim başımı sallamaktı.

Ben inleyip kıvrılırken o parmaklarını pompalıyordu. Isı duşu doldurdu, nefes aldığım tek şeyin buhar olduğundan emin olana kadar bizi çevreledi. İkimiz de aşağıya baktık, beni iki yetenekli parmağıyla becerirken elinin ritmik hareketini izledik.

Ağzım açık kaldı ve o da memnuniyetimi yüzüne yansıttı. Nina,

"Sıraya geç," diye talimat verdi.

Aklımı kaçırmıştım, bu yüzden sırayı anlamakta zorlandım, ama Abbie bizi korudu. Parmaklarını geri çekti ve soğuk fayans bankta oturmam için bana rehberlik etti. Bakışlarım içgüdüsel olarak tam karşımdaki oyuğa sıkışmış kameraya gitti-

Scott, "Kameraya bakma," dedi.

Bakışlarımı önümde yere diz çökmüş olan kıza çevirdim. Elleri vücudumda geziniyordu.

Bacaklarımı ayırdım ve o kadar yüksek sesle yutkundum ki duyulabiliyordu. İrislerinin dış halkası laciveritti ama geri kalanı parlak bir safirdi.

"Ona ne yapacağını sor, Madison." Nina'nın sesine bakılırsa, onu şeytani bir sırıtışla hayal ettim. Bizi izlemek hoşuna mı gidiyordu?

Sesim beklediğimden daha titrek çıktı. "Ne yapacaksın?"

Abbie nefesini verdi ve sırıttı. "Seni öpeceğim," başparmağını yarığımdan geçirip klitorisimin üzerinde gezdirdi, "tam buradan. Tam bu güzel amcığın üzerine."

Heyecandan kıpırdandım, ama aynı zamanda onun bu ifadesi bende acıya varacak kadar şiddetli bir zevk yarattığı için de tahrik olmuşum. Koltuğuma geri yaslandım ve dudaklarımı birbirine bastırarak onu cesaretlendirdim.

Kendimi ona sunuyorum.

"Siktir," diye nefes aldım ağzı temas ettiğinde.

Yavaş, neredeyse iffetli öpücükler klitorisimin hemen üzerindeki hassas cildime ve sonra hemen altına dikildi. Beklentimi ortaya çıkararak alay etti.

Uyluklarımın iç kısımlarına doğru yayılan hafif titreme Colin'le yaptığım sahneden çok farklıydı. O titremeler tüm bedenimi sarsmış, sanki her hücrem birbirine bağlıymış, birbiriyle ilgiliymiş ve bir şeyler için haykırıyormuş gibi çekirdeğimden dışarı yayılmıştı.

Emin değildim. Kesinlikle o değildi. Sadece bir şey.

Bu küçük titremelerin yanında hiçbir şeydi. Saçının gevşek tellerinin hassaslaşmış tenimi gıdıklamasına istemsiz bir tepkiydi.

Gür dili klitorisimde gezinirken düşünmek istediğim son şey Colin Novak'tı ama yine de olan tam olarak buydu. Ağzını üzerimde kullanırken, şu anda kapının diğer tarafında ne yaptığını merak etmekten kendimi alamadım. Yaklaşan sahnesi için kendini sertleştiriyor muydu?

Abbie'nin bana oral seks yaptığını mı hayal ediyordu?

Mastürbasyon yaparken beni düşünmesi fikri beni dehşete düşürmeliydi ama bu beni rahatsız etmedi. Bu fikrin hoşuma gittiğini itiraf etmek istemiyordum - bir parçam hoşlansa bile.

Abbie'nin yoğunluğu bu kadar çabuk artırması şaşırtıcı değildi. Dili klitorisimin üzerinde fiske vurup çırpınırken, aynı iki parmağını tekrar içime soktu. Bacaklarımı açarak ona daha fazla yer açtım ve bir parmağımı saç çizgisinin üzerinde gezdirerek bir tutamı yolundan çektim.

İçimdeki sızı olanları seviyordu ama aynı zamanda açgözlüydü. Orgazm olmak için yanıp tutuşuyordu ve yarattığı ihtiyaç beni tüketiyordu. Beni yutmakla, bir su birikintisi içinde eritmekle tehdit ediyordu.

İnledim ve altımdaki fayansı tırmaladım. Yaptığı işte çok iyiydi ve yıllardır sahip olduğum bir fanteziyi gerçekleştiriyordu ve kamera izliyordu-

Ağzını, soracak kadar uzun süre kaldırdı. "İyi bir kız olacak mısın ve Ben mi?"

"Aman Tanrım," diye nefes nefese kaldım.

Sorusu beni ateşe boğdu ve bedenim onu memnun etmek için çaresiz kaldı. İnlemelerim büyüdü

Parmakları daha hızlı, daha hızlı ve daha *hızlı* iterken daha yüksek sesle ve daha sık ...

Orgazm beni yukarı çekti, büyük bir dalga sırasında yüzeyde yüzmek gibi. Kendimi ona teslim ettim, doruk noktamda titrerken beni coşkuya sürüklemesine izin verdim. Alçak sesle inlemem memnuniyetle ağırlaşmıştı ve ne olduğu açıkça belli olduğu için Abbie'nin uzman dili durdu.

Vay anasını.

Her şey karıncalanıyor ve sıcaktı.

Ayağa kalktı ve üzerime eğilerek ağzını benimkine yapıştırdı. Öpücüğü yakıcıydı ve tadım dudaklarında kaldı.

Kirliydi.

Ve çok sıcak.

"Gördün mü?" dedi ben nefesimi tekrar kontrol altına almak için mücadele ederken. "Güzel değil miydi?"

Orgazm sonrası zihnim kelimeleri bir araya getiremeyecek kadar bulanıktı. Sadece ona ve arkasındaki duştan düşen, ikimizi de hafifçe buğulandıran suya baktım.

Sonunda bir elini dirseğimin altından geçirdi ve nazikçe banktan kalkmama yardım etti. "Hadi," dedi sessiz bir sesle ama muhtemelen mikrofonların duyabileceği kadar yüksek bir sesle. "Hadi seni temizleyelim."

Vücut yıkama şişesini aldı, şişeyi bana uzatmadan önce avucuna bir parça sıktı ve ellerini birbirine sürttü. Sabun vücudumda kayganlaştı, kaygan elleri her yerde kayıyordu. Onun şehvetli dokunuşu hoşuma gitmişti ve ben de onun hareketini tekrarladım, cildini temizlemek için hafif kokulu sabundan kendi avuçlarımı kullandım.

Öpüşürken bizi hayal ettim. Köpükle kaplı bedenlerimiz birbirine yapışmış, ellerimiz birbirine kenetlenmiş, suyun altında hareket ediyorduk. Bu ilk sahnenin sonuydu ve bir sonraki sahne başlamadan önce bu sessiz anın tadını çıkarmaya çalıştım.

"Çok güzel kızlar," dedi Scott. "Devam edebilir ve yolumuza devam edebiliriz."

Orgazmdan sonra kalp atışlarım yavaşlamıştı ama tekrar yükselmeye başladı.

Son sabun da vücutlarımızdan arındırılmıştı ve o duş kapısına uzandığında derin bir nefes aldım.

"Bekle," dedim ve tereddüt etmesine neden oldum. "Bana kendimi çok iyi hissettirdin. Ya iyiliğine karşılık vermek istersem?"

Abbie'nin gözleri parladı ve o kadar inandırıcı bir oyuncuydu ki, yüz ifadesindeki heyecanın ne kadarının gerçek olduğunu merak ettim. Sevinçle güldü ve beni tekrar koltuğa doğru çekti.

"Soracağını umuyordum," dedi kendini kenara oturmak için alçaltırken.

Bacaklarını benim için açan seksi kadına baktım ve kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu. Başka bir kadının beni becermesine izin vermek fantezimin sadece bir parçasıydı ve bu çok daha büyük olan diğerydi. Bunu denemeyi, bir kadının zevkle inlediğini duymayı ve buna neden olanın ben olduğumu bilmeyi arzuluyordum.

Bir bacağımı altına katlayıp önce bir dizimi, sonra diğerini ıslak zemine koyarken ciğerlerim sıkışmıştı. Avuç içlerimi yukarı doğru kaydırduğımda uzun bacakları ellerimin altında pürüzsüzdü. Dizlerinin üzerinden. Uyluklarına. Ellerim neredeyse birleşene kadar ilerledim, bacaklarının vücuduyla birleştiği yerde durdum.

Durakladım.

Emin olmadığım için değil, işi uzatmak istediğim için. Onun bana yaptığı gibi bir beklenti yaratmak için.

Abbie çok heyecanlıydı ya da sabırsızdı ya da belki de canlandığı karakter sahnede en üstte kalmak istiyordu. Elini başımın arkasına götürdü, parmaklarını at kuyruğumun etrafında dolaştırdı ve sonra beni ileri doğru itti. Beni acele ettirmeye çalışmadığı izlenimine kapıldım. Bunu bana ne kadar çok istediğini göstermek için yapmıştı.

İçine doğru eğildim, başparmaklarımla onu açtım ve dilimin ucunu bacaklarının ortasındaki et düğmesinin üzerinde gezdirdim. Memnuniyet iniltisi o kadar seksiydi ki, tekrar duymak için sabırsızlanıyordum.

Teni yumuşak ve ıslaktı, dilimi gezdirdiğinde bacakları zevkten titriyordu. Karo zemin dizlerime sert geliyordu ve ben de kambur duruyordum ama Tanrım, durmak istemiyordum. Tadı farklıydı.

Güzel.

Dudaklarımı klitorisinin etrafına kapattım ve emdim, kıvranmasını ve iç çekmesini sağladım. "İşte bu," dedi nefesi kesilmiş bir halde. "Ye şu amcığl."

Emrine itaat etmeden önce ona karşı nefes nefese kaldım, sıcak nefesim teninde yankılandı. Dilimi bir telaş içinde hareket ettirdim. İleri geri, yukarı aşağı ve-

Camın diğer tarafında biri yüksek sesle boğazını temizledi ve başımı kaldırıp sese doğru döndüm.

Abbie gibi, Colin'in girişi de sessiz olmuştu ve öfkeli bakışlarım onun üzerinde keskinleşti. Onunla geçirdiğim zamandan o kadar keyif alıyordum ki, onu tamamen unutmuştum ve bu yüzden sözümü kesmesine ters ters baktım.

Yüzünde kocaman bir sırıtışla camın hemen dışında durdu ve elindeki telefonu video çekiyormuş gibi havaya kaldırdı.

Abbie benden daha hızlı tepki verdi. Dehşet dolu bir şaşkınlık sesi çıkardı, beni geri itti ve ayağa fırladı. Sonra beni de yanına çekerek duşun içinde mümkün olduğunca geriye çekilmeye zorladı. Sanki ondan kaçabilirmişiz gibi.

Sonunda kendime geldim ve ne yapmam gerektiğini hatırladım. "Aman Tanrım! Çık dışarı!"

"Hayır," dedi basitçe. "Aslında, sana katılmam gerektiğini düşünüyordum."

"Ne? Sen aklını mı kaçırdın?" Çığlık attım.

"Bize onun kim olduğunu söyle," diye cesaretlendirdi Scott.

Çünkü seyircilerin bir hatırlatmaya ihtiyacı olacaktı. Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturarak göğüslerimi örtmeye çalıştım. "Bize katılamazsın. Sen benim üvey kardeşimsin," diye tükürdüm ona. "Defol git buradan!"

Şüpheli bakma cüretini gösterdi. "Gitmemi istediğine emin misin?" Başını elindeki telefona doğru çevirdi. "Eğer beni dahil etmek istemiyorsan, sanırım bunu ailelerimize göstermekten başka yapacak bir şeyim yok. Eminim siz kızların burada ne yaptığınızı merak edeceklerdir."

Abbie'yle kaçamak bir bakış alışverişinde bulunduk ve uzun bir süre boyunca tek ses duştan yağan yağmur oldu.

Telefonu indirdi ve arka cebine soktu. "Tamam o zaman." Bakışları bana odaklandı. "Senin kaybın. Onu daha hızlı çıkarabilirdim."

Bu cümle gevşek senaryomuzun bir parçası olsa da nabzım aşırı hızlandı. "Öyle mi?" Nefesimi yuttum. "Bunu daha iyi yapabileceğini mi düşünüyorsun?"

Benim sesim kararsızdı ama onunki değildi. Gözleri kibirle parlıyordu. "Yapabileceğimi biliyorum."

Çenemi kaldırdım ve dik durmak için omuzlarımı geriye attım. "Tamam." Öne çıktım ve duş kapısını iterek açtım. "Kanıtla."

ON BİR

Colin

Alt kattaki montaj bölümüne inmeden önce Scott yatak odasındaki televizyonu açtı. Girişleri değiştirdi ve sesi kıstı ve neye baktığımızı anlamam sadece yarım saniye sürdü.

Tezgâhın üzerine yerleştirdikleri ve tüm duşu geniş açıyla gören kamera yayın yapıyor ve ekranda gösteriliyordu. Kulak içi monitörlerimiz olmasına rağmen, yayın Abbie ve benim neler olup bittiğini ve rollerimiz için banyoya ne zaman gireceğimizi bilmemize yardımcı oldu.

Kahretsin, ne zaman izleyebildim? Sahnem için sertleşmekte hiç sorun yaşamadım.

Islak, çıplak ve başka bir kızı öperken Madison'dan ne kadar nefret ettiğimi unutmak biraz daha kolaydı. Ve hangisinin daha yakışıklı olduğunu düşündüğümü söylemek garip bir şekilde zordu - oysa bu pek de bir yarışma olmamalıydı.

Abbie kesinlikle ateşliydi.

Piercingleri ve onu kötü yola düşmüş iyi bir kız gibi gösteren dövmesi vardı. Seksi ve vahşiydi, güzel göğüsleri ve uzun bacakları vardı. Ailemin filtrelerini aşp internette bulabilecek kadar büyüdüğüm andan beri porno izliyordum ve Abbie ekranda en çok sevdiğim kızların mükemmel bir örneği idi.

Ama . . . Madison.

Sadece seksi değil, güzeldi de.

Başka bir kadınla ilk kez birlikte oluşunu izlerken gözlerimi alamıyordum. İçinde durduğum oda birden alev aldı ve terlemeye başladım.

Ama Abbie'nin yüzünü Madison'ın amına gömmesini izlerken çenemi sıktım, çünkü Madison'ın inlemelerinin kapalı banyo kapısından süzüldüğünü duyabiliyordum ve bu beni garip bir şekilde kışkandırdı.

Sanki bir parçam Madison'ın üzerine gidip onu boşaltan kişi olmak istiyordu, Abbie değil. Ki bu aptalcaydı. Zaten seçmelerimi çekmiş ve nefret ettiğim kızla ikisini de yapmıştım, neden umurumda olsun ki? Ayrıca, nadiren aynı kişiyle birden fazla kez birlikte olurum. İsteyeceğim son şey ikimizden birinin duygularını yakalamaktı.

Tek seferde halletmek en iyi yöntemdi.

Evde bu kuralı askıya almam gerekecekti ama bu bir işti ve Scott herkesin profesyonel olduğuna dair bana güvence vermişti.

Madison boşalırken çok güzel görünüyordu. Bunu yapan ben olmasam da, bu sefer başka bir şey düşünmek zorunda kalmadan onu tekrar görebildiğim için mutluydum. Yan profilden çekilmişti ve kamera oldukça uzaktaydı ama yine de vücudunun orgazm dalgalarıyla nasıl titrediğini görebiliyordum.

Sahnemiz sırasında olduğu gibi titremedi. Bununla bir ilgim var mıydı? Bu fikirle lanet olası sikiğim kotumun içinde sarsıldı.

Odaya girmek için sabırsızlanıyordum çünkü o zaman kontrol bende olacaktı ve beklemek beni biraz geriye götürdü. Seks olayının üstesinden gelebileceğime emindim ama oyunculuk benim için yeniydi ve berbat etmek ya da sahneyi mahvetmek istemiyordum.

Sonunda o an geldi ve kapıyı iterek açtığım anda tüm sinirlerim buharlaştı. Nasıl kaybolmasınlar ki? Madison duşun zemininde dizlerinin üzerindeydi ve dili Abbie'nin

ve aletim fermuarımın altında şişerken kot pantolonum daha da sıkılaştı.

Nina'nın bana verdiği telefonu elime aldım ve odanın derinliklerine doğru ilerlerken kayıt yapıyormuş gibi davrandım. Kızlardan birinin beni fark etmesini bekliyordum ama ikisi de başka bir şeye dikkat edemeyecek kadar yaptıkları işe dalmış görünüyorlardı.

Boğazımı temizledikten sonra Madison'ın öfkeli bakışları benimkileri buldu ve ... sürtünmeden bu kadar hoşlanmam çok garipti. Sahneyi kurmak için ihtiyacımız olan diyalogun üzerinden geçmek neredeyse eğlenceliydi, duş kapısını iterek açması ve am yalamakta iyi olduğumu kanıtlamam için bana meydan okumasıyla sona erdi.

Tişörtümü çıkarıp atarken, karede olmadığından emin olmak için dikkatli gözlerle ellerimi takip etti. Ardından kemerimi ve fermuarımı açtım, sonra da onlar gibi çıplak kalabilmek için her şeyi ayak bileklerime kadar indirdim. Bir tomar kot pantolondan dışarı adımımı atarken, onları tekmeledim ve karo zeminde sessizce kaymalarını sağladım.

Ona daha önce görmediği bir şey göstermiyordum, bu yüzden Abbie'nin tepkisini izlemek daha mantıklı olurdu ama bakışlarımı Madison'a sabitledim. Omuzları gergindi, gözleri iriydi ve nefes alış veriş sığıdı. Sanki beni bu şekilde görmeye hâlâ hazır değilmiş gibiydi.

Açık kapıya doğru yürürken aletimi okşadım, mümkün olduğunca sertleştiğimden emin oldum ve

-Evet. *Kontrol et.* Duvarla çevrili odaya girdim ve cam kapıyı arkamdan kapattım.

Kızlar yan yana duruyordu ve bizi sadece duştan akan su ayırıyordu. Abbie bana ilgiyle baktı ve dudaklarında gizlenen belli belirsiz gülümseme hoşuma gitti. İyi görüldüğümü biliyordum ama onun da aynı şekilde düşündüğünü bilmek güzeldi.

"Seni durdurmak istememiştin," diye mırıldandım.

"Öyle mi?" Abbie sordu. "Yaptığımız şeye geri dönmemizi mi istiyorsun?"

Hayatımda duyduğum en iyi fikirmiş gibi sıırıttım. "Sana oral seks yaptığı yer mi? Evet."

Kaşı kalktı. "Bizi izlemek hoşuna mı gitti?"

Cevabımı düşünmeme gerek yoktu. "Siktir, evet."

Madison'a döndü ve kollarını ona doladı ama bakışlarını benden ayırmadı. Madison'a onu sersemletecekmiş gibi görünen yavaş ve seksi bir öpücük vermeden önce son ana kadar bakışlarını benden ayırmadı. Geri çekildiğinde, Madison'ın alnında bir parmağını gezdirdi ve nemli saçlarından bir tutamı gözlerinden geriye doğru itti.

"Hadi üvey kardeşine bir gösteri yapalım." Abbie'nin sesi baştan çıkarıcıydı.

Madison'ın bir cevabı yoktu ama diğer kızın onu banka götürmesine izin verdi. Abbie oturduktan ve Madison dizlerinin üzerine çöktükten sonra ben de öne doğru yürüdüm.

"Sadece izlemek istemiyorum," diye açıkladım. "Katılmak istediğimi söyledim."

Abbie'nin bakışları şimdi dudakları kalçasının içinde gezinen kıza odaklanmıştı. "O zaman sen de katıl." Bunu söylemesini beklediğim şekilde söylemişti, *ne bekliyorsun?*

Uzun koltukta fazla yer yoktu, bu yüzden oturduğumda tam onun yanımdaydım, pazularımız birbirine değiyordu. Madison'ın hedefine doğru yolculuğu duraklamıştı ve diğer kızın bacakları arasındaki seksi yarıktan sadece bir santim uzakta duruyordu. Beni izlerken gözleri fırtınalıydı ve ifadesinde karanlık bir şeyler vardı.

Oh, kahretsin. Ne olduğunu anladığımda dudaklarımda şeytani bir gülümseme belirdi. *Bölgeci* biriydi.

Ve buna bayıldım. Abbie'yi benimle paylaştığı için mutsuzsa, çok kötüydü.

Döndüm, Abbie'nin yüzünü kavradım ve ağzımı onunkinin üzerine kapattım. Bu onun çıkardığı iniltiyi bastırdı, çünkü geride kalmak istemeyen Madison'ın ağzı da aynı anda temas etti.

Abbie'nin onu öpmemle ilgili bir sorunu yoktu. Dili benimkine sürtündü ve memnuniyet duygusu omurgamdan aşağı indi. Öpüşürken aklım saatte yüz mil hızla koşuyordu. Madison'ın bir kızla ilk birlikteliği idi ama bu benim için de bir ilkti. Daha önce hiç aynı anda iki kızla birlikte olmamıştım. Onun ağzı Abbie'deydi ve Abbie'nin ağzı da benimkindeydi, yani hepimiz birbirimize bağlıydık.

Madison beğendi ya da beğenmedi.

Her ne yapıyorsa, Abbie bundan hoşlanıyor gibiydi, çünkü yerinde duramıyordu. Bankta kıvrılırken öpüşmemiz kesildi, ben de boynunu emmek için aşağı indim. Ellerimi daha fazla işine sokmanın zamanı gelmişti, bu yüzden birini boynunun diğer tarafına sürükledim ve göğüslerinden birini kavradım.

Göğüs ucundaki sert halter seksiydi ama Madison'ın dilinin hareket ettiğini görmek için başımı kaldırıp aşağıya baktığımdaki manzara kadar seksi değildi. Beni izlediğimi fark edince gözleri yukarı kayd ve başka tarafa bakmasını bekledim ama bakmadı. Sanki bu geri adım atmayı reddettiği bir meydan okumaymış gibi bana baktı.

Kelimeler düşünmeden ağzımdan döküldü. "Çok ateşlisin." Madison ona sözlü bir tokat atmışım gibi sarsıldı ve kafamın içinde alarmlar çalmaya başladı.

"İkiniz de çok ateşlisiniz," diye düzelttim çabucak, dikkatimi ondan ayırıp doğrudan Abbie'ye yönelttim. "Seni diliyle becermesi hoşuna gidiyor mu?"

Abbie başını salladı ve coşkuyla inledi.

Göğsünü sabit tuttum ve dudaklarımı meme ucunun etrafına kilitlemek için aşağıya eğildim. Bu ondan daha derin bir inilti çıkardı. Belli ki tüm ilginin üzerinde olmasından hoşlanıyordu. Dilimin ucunu halterin iki ucundaki metal boncukların üzerinde döndürdüm ve Madison'ın dilinin Abbie'nin klitorisinin üzerinde benzer bir şey yaptığını hayal ettim.

Nefesi kesik kesik gelip gidiyor, yumuşak inlemelerle dolup taşıyor, duş odasını dolduruyor ve duvarlarda yankılanıyordu.

Nina kulaklıklarımızdan "Birinin Colin'in sikine el atması gerekiyor," diye yorum yaptı ve ben de yaklaşmakta olan zevk bombası için kendimi desteklemek zorunda kaldım.

İki kız da ellerini bana doğru uzattı ama Abbie'ninki onunkinden önce hedefe ulaştığında Madison kancadan kurtulduğu için garip bir şekilde memnuniyetsiz görünüyordu. Yine de buna odaklanamadım çünkü Abbie'nin parmakları aletimin etrafında sıkılaştı ve beni ucundan dibine kadar okşarken tüm düşünceler durdu.

İçgüdüler devreye girdi.

Elim Abbie'nin memelerinden kurtuldu ve Madison'ın başının arkasına dayanana kadar vücudundan aşağı kayd. Abbie'nin yumruğuyla beni sikmesinin verdiği sıcaklık dalgalar halinde üzerime akıyordu ve görüşüm zevkten daralmış ve bulanıklaşmış olmasına rağmen Madison'a baktım.

"Şu haline bak." Sesim boğazımın derinliklerinden geliyordu. "Sanki bu senin lanet olası işinmiş gibi am yiyorsun.

Tadı nasıl?"

Madison bir nefes verdi. Sorum onu hem şok etmiş hem de heyecanlandırmıştı ve iyi kız dilini bana cevap verecek kadar uzun süre durdurdu. "Tadı güzel," diye nefes nefese kaldı, "güzel."

Bakışları benimkilerden hiç ayrılmadı ve duştaki buharlı hava yoğunlaştı. Yoğun bakışları içimi delip geçtikçe daha da derinleşiyor, o kadar içime işliyordu ki bir parçasının sonsuza dek orada sıkışıp kalabileceği gibi tuhaf bir fikre kapıldım.

Abbie'nin tutuğu aniden tehlikeli derecede iyi hissettirdi, bu yüzden elimi Madison'ın başından çekip Abbie'nin vuruşlarını yavaşlatmak için kullanmak zorunda kaldım. Elini kavradım ve ihtiyacım olan yavaş tempoda ona rehberlik ettim.

Abbie'nin dikkati dağılsa iyi olurdu. Madison'a, "Parmaklarını onun içine sok," dedim.

Derin bir nefes çekerken omuzları yükseldi ve sonra hareket etti. Gergin miydi? Yoksa sadece anı mı uzatıyordu? Çünkü yavaşça doğruldu, topuklarının üzerine oturdu ve sonra bakışlarını Abbie'nin çıplak amına indirdi.

İki parmağını içeri soktuğunda Abbie memnuniyetle inledi ve bacaklarını daha da açarak benimkilere bastırdı. Beni boşaltmasını istediğim yavaş tempoyu anlamış gibi görüldüğü için elini bıraktım ve dizinin iç kısmını kavradım. Bacağını benimkinin üzerine çekerek Madison için açık tuttum.

Bu bir davetti ve o da memnuniyetle kabul etti.

Abbie'yi hem ağzıyla hem de parmaklarıyla becerebilmek için eğildi.

"Aferin kızıma," dedim sessizce.

Gözlerini kapattığında kalbim duracak gibi oldu. Aramızdaki bağı koparması hoşuma gitmemişti ama-

Vay anasını.

Titreme geri gelmişti ve omuzlarını titretiyordu. Üşüdüğü için değildi; bu oda bir milyon dereceydi ve yükseliyordu. Titremesinin sebebi ben miydim? Teoriyi test etmek istedim.

"Bana elini ver," diye ağzımdan kaçırdım. "Ben de onun tadına bakmak istiyorum."

Abbie bir nefes verdi, belki de Madison'ın parmaklarını ondan uzaklaştırdığım için sızlanmasını gizliyordu ama bu Madison'ı durdurmadı. Dizlerinin üzerine kalktı ve ıslak parmaklarını ağızıma bastırdı.

Dudaklarımı etraflarına kapatıp emdiğimde, aramızda alevlenen ateşe tamamen hazırlıksızdım. Gözleri zevkle kapandı ve sonra tüm vücudu titrerken şaşkınlıktan irileşti.

Elini geri çekmeye çalıştı ama ben bileğini yakaladım ve Madison'ın narin parmaklarından Abbie'nin tadını son zerresine kadar emebilmek için sabit tuttum. Tüm bu süre boyunca ona baktım. Garip bir şekilde, bu Madison'la yaptığımız en seksi şeymiş gibi geliyordu.

Şimdiye kadar, beynim neşeyle fısıldadı.

O da aynı şeyi mi hissediyordu? Nefes bile almıyor gibi görünüyordu. Ama sonunda onu bıraktığımda tekrar ayağa kalktı.

"Haklı," dedim Abbie'ye dönerek. "Tadın gerçekten güzel." Seksi ağzının kenarlarında belli belirsiz bir gülümseme belirdi.

İkimizin de ona odaklanmasından hoşlandığı için, parmak uçlarımı göğüs dekoltesinin arasından geçirip vücudunun ortasından aşağı doğru kaydırdım, parmaklarımın pedleri klitorisini keşfedene kadar durmadım.

Yumuşak, ıslak tenine bir vuruş onu kıvrandırmaya yetmişti. Ama onu hızlıca boşaltacağıma söz vermişim ve bu yüzden Madison'a baktım. "O parmakları tekrar içine sok. Hadi onu birlikte boşaltalım."

Madison planıma hemen dahil oldu. Topuklarının üzerine çöktü ve iki parmağını Abbie'nin içine sokarak parmak boğumlarına kadar gömdü. Elinin hemen üstünde, Abbie'nin klitorisine daireler çizdim.

Elini aletimin üzerinde tutmak onun için çok iyi hissettiriyordu.

"Orospu çocuğu." Elini bıraktı ve bana en yakın olanı, yani ön kolumu kavradı. "Beni boşaltacaksın."

Bu sahne Madison'la yaptığım ilk sahneye hiç benzemiyordu ama yine de kafam o zamanki gibi karmakarışık. Abbie'yi orgazm etmek istiyordum ama Madison'ın orgazm olmasına yardım edeceğim için çok daha heyecanlıydım. Neden böyle olmuştu ki?

"Daha hızlı," diye teşvik ettim. "Avucun yukarıda olursa daha kolay olur."

Hiç tereddüt etmeden yönümü takip etti ve avuç içi tavana bakacak şekilde elini ters çevirdi. Bu sayede parmaklarını daha derine ve daha hızlı sokabiliyor, Abbie'nin G noktasına çarpma olasılığı

artıyordu.

Ben de hızımı artırdım, parmaklarımın altındaki şişmiş klitorisi agresif bir şekilde ovuşturdum ve

Abbie'nin inlemelerinden zevk alıyordu. İnşa ediyorlardı, bitiş çizgisine doğru yarıyorlardı. "İşte bu," dedim. "Küçük dar amcığı parmaklarını sıkıyor mu?"

Madison'ın bakışları benimkilere kaydı.

"Evet." "Neredeyse varmak üzere."

Belki de Abbie bunu doğrulamak zorunda olduğunu hissetmişti. Sözleri de inlemeleri ve sızlanmaları kadar muhtaçtı. "Çok yaklaştım."

Bu Madison'ın başka bir vites bulmasına yardımcı oldu. Parmaklarını o kadar sert ve hızlı hareket ettirdi ki, pazusunun büküldüğünü gördüm. İtişlerinin gücü Abbie'nin kalçalarını titretti. Üzerine eğildim, dilimi göğüs uçlarında gezdirdim, onu uçurumun kenarına itmek için elimden geleni yapmayı umuyordum çünkü Madison'ın bu kadar zorlu bir tempoyu daha ne kadar sürdürebileceğinden emin değildim.

Abbie'nin nefes alış veriş i daha da düzensizleşti ve öyle yüksek bir inilti çıkardı ki, bir kalp atışı boyunca beni sersemletti. Üzerime örttüğü bacağındaki kaslar gerildi, ayak parmakları sivrildi ve bir titreme vücudunu şiddetle sarstı.

"Geliyorum," diye inledi.

Madison da ben de yavaşladık ve onun aldığı zevki izledik.

Orgazm kısıydı ama çok *şiddetli gibiydi* ve azalırken Abbie'nin vücudu gevşedi. Odak noktam o olmalıydı ama gözlerimin Madison'a dönmesine engel olamadım. O bu konuda ne düşünüyordu? İlk kez başka bir kadını orgazma ulaştırıyordu. Eğer o da benim gibi biriye, çok heyecanlanmış olmalıydı.

Bekle, hayır. Benim gibi bir şey olmasını istemedim.

Yüzündeki ifade -bilmiyorum- şaşkınlık mıydı? Hem gururlu hem de şaşkın görünüyordu ve beni istediğimi almaktan alıkoyan her neyse ... kırıldı.

Öne doğru eğildim ve yüzünü ellerimin arasına aldım. Onu öpmeye çalışacağım belli olunca gözleri inanılmaz derecede büyüdü. Aptal olmasaydım panik içinde donup kaldığını fark ederdim ama bunu fark edemeyecek kadar hızlı hareket ettim.

Dudaklarım onunkilere öpücük denemeyecek kadar kısa bir şekilde değdiğinde, elimden kurtuldu ve aniden geri çekilerek giderin etrafında biriken suya sıçradı.

"Ne oluyor be?" Nina'nın sesi kızgınlık doluydu ve benimle konuştuğundan emindim. Madison son sahnemizde sınırı belirlemişti ve hâlâ geçerli olup olmadığını sormadığım için suç bendeydi.

"Scott'ın sesi kulaklıklarımızı doldurdu: "İşe ilk başladığımda Madison'la aynı kurala sahiptim ve buna uymayan insanlarla çalışmayı bıraktım. Anladın mı Colin?"

"Özür dilerim," dedim hem kulağımdaki çifte hem de bana ters ters bakan kıza içtenlikle.

Abbie doğruldu ve bankta dönerek dudaklarını boynumun kıvrımına soktu. "Zavallı şey," dedi patronluk taslayan bir ses tonuyla. "Üvey kardeşin seni öpmek istemiyor." Eli sikime döndü ve içimdeki her şeyin zevkle gerilmesine neden olacak kadar sert bir şekilde sıktı. "Ama eminim bu siki emmek istiyordur."

Hakkını vermeliyim.

Abbie sahnemizin raylar üzerinde kalmasını sağlamak için ne yapması gerektiğini çok iyi biliyordu. Eli ritmik vuruşlarla aşağı yukarı hareket ediyordu ve ben onun tutuşu altında nabız gibi atıyordum.

Yumruğunu sıkarken Abbie'nin dikkati Madison'a kaydı. "Öyle değil mi?" diye sordu, her ne kadar retorik gibi görünse de. "Ne kadar sert ve büyük olduğuna baksana. Dudaklarını bunun etrafına dolamak istemiyor musun?"

Madison beni eleştirel bir gözle incelerken nefesimi tuttum. Bana güvenip güvenemeyeceğini

düşünüyordu ve ben de bunu mahvettiğim için kendime kızıyordum. Tabii ki, dizlerinin üzerine çöküp kararlı bakışlarını Abbie'nin üzerine diktiğinde ve eğilip Abbie'den bir öpücük çaldığında bu kendime yönelttiğim öfke sona erdi.

Diğer kız.

Ağızlarının birlikte hareket edişini ve Madison'ın dil darbelerini izlemek intikamcı bir his veriyordu.

Benim sahip olamadığım şeyle gösteriş yapıyordu.

Bu düşünce beni yaktı.

Bitirmelerini sabırsızlıkla bekledim ama biter bitmez sanki içinde bir şalter atmış gibiydi. Bir elini sikimin etrafına doladı, Abbie'ninkini yolundan itti ve ağzını etrafıma gömdü. Her şey o kadar hızlı oldu ki ciğerlerimdeki hava kesildi.

Ağzının sıcaklığı kavurucuydu. Ve müthişti.

Koltuğumda geriye yaslandım, dili aletimin başının üzerinde dolanırken kürek kemiklerimin soğuk fayansa yaslanmasına izin verdim. Zevk vücudumda dolaşıyor, görüşümü bulanıklaştırıyordu. Her şey bulanıktı ve onun muhteşem dili kadar yumuşaktı.

Abbie dudaklarını dudaklarıma bastırdı ve ben de onu öpmek istediğim açıda tutmak için bir elimi başının arkasındaki saçlarına soktum. Bir kızın ağzı sikimdeyken diğerinin ağzının benimkinde olması garip ve yeniydi ama aptal aklım susmuyordu.

Tek düşünebildiğim Madison'ın öpüşmeme kuralının ne kadar adaletsiz olduğuydu. Abbie'yi öpmekle ilgili bir sorunu yoktu ve aletimin şu anda nerede olduğuyla ilgili de bir sorunu yoktu.

Peki tam olarak neden onu öpemedim?

Hiçbir anlamı yoktu ve bundan nefret ediyordum ve ondan nefret ettiğimden çok daha fazla nefret etmeye başlamıştım.

Abbie'nin avuç içi göğsümün ortasına dayanmış, parmakları yayılmıştı ve dudakları boğazıma doğru bir çizgi çizdiğinde, eli de aşağı kaydı. Beni tam sikimin dibinden kavradı ve Madison üzerime inerken beni sabit tuttu.

Sikimin yavaşça, durmaksızın ağzına kayması kalbimin göğsümde güm güm atmasına neden oldu. Kahretsin, yumuşak pembe dudakları gidebildiği kadar aşağı ittiğinde ve sonra istikrarlı bir şekilde geri çekildiğinde çok iyi görünüyordu. Göğsümün hızla inip kalkışını şehvet dolu gözlerle izledim.

Onu tekrar becermek istedim.

Hemen şimdi. Nefes alışını ve inleyişini duymak ve tüm vücudu o kadar sert sallanırken üzerime boşalmasını hissetmek istiyordum ki, sanki parçalanacakmış gibi görünüyordu.

Daha hızlı sallanarak zevkimi daha da artırdı. İçgüdüsel olarak, bir elimi başına koyup beni daha derine çekmesi için onu yönlendirmek üzere uzandım ama bunun yerine elimi kalçama atıp sıkı bir yumruk haline getirdim.

Abbie'nin daha önce aldığı tadı aldım, her iki partnerim de sadece bana odaklanmıştı ve bu bağımlılık yapıyordu.

Madison ağzını benden çektiğinde bunun nedenini söylemek zordu. Belki çenesi ağrıyordu, belki çok hoşuna gitmişti ya da büyük ihtimalle nefes almak için duraklamaya ihtiyacı vardı. Cildi düşün buğusundan nemlenmişti ve ayrık, şiş dudaklarının arasından düzensiz bir şekilde hava çekiyordu.

"Ayağa kalk," diye emretti Scott. "Onlara yer açın ki ikisi de üzerinize çıkabilsin."

Banktan inerken bacaklarım biraz sersemlemişti ve destek almak için sırtımı iki duvar arasına sıkıştırarak düşün köşesinde durmak için yalpaladım. Abbie banktan inip Madison'ın yanında dizlerinin üzerine çöktü.

Her iki kız da muhteşem gözleri ve parıldayan çıplak vücutlarıyla bana bakıyordu ve bu benim fantezilerimden birinin hayata geçmiş haliydi. Gördüklerimin gerçek olduğundan emin olmak için

birkaç kez göz kırpmam gerekti. Abbie bana gülümsedi, dilinin ucunu mükemmel beyaz dişlerinin üzerinde gezdirdi, sanki beni yutmak istiyormuş gibiydi. Kahretsin, her zaman istediğim porno yıldızının ta kendisiydi.

Çok seksiydi, ama . . .

Lanet olsun.

Bilinmeyen bir nedenden dolayı bakışlarım onun yanındaki iyi kıza kaydı. Profesyonel değildi ve seks konusunda deneyimli görünmüyordu ama bu bedenim için önemli değildi. Onu çoktan elde etmiş olmama rağmen onu çok istiyordum.

Kızlar dizlerinin üzerinde kayarak hem bana hem de birbirlerine yaklaşıp rahatlamaya başladılar. Elini bana ilk saran Abbie oldu ve uzun, sivri tırnakları soluk bir nane rengine boyanmıştı. Tenim Madison'ın ağzından dolayı hâlâ ıslaktı, bu da Abbie'nin yumruğunun sikimin üzerinde kolayca ileri geri kaymasını sağlıyordu.

Dudaklarını aralayıp ağzını etrafımda gevşetmeden önce bana birkaç kez pompaladı. Sıkı bir nefes aldım, sikimin ağzının içinde kayboluşunu izledim, ancak bir an sonra tükürüğüyle parlayarak ortaya çıktı. Bir eliyle beni sabit tuttu ve diğer elini Madison'ın omzuna koyarak onu da katılmaya çağırdı.

Dillerini zonklayan ereksiyonumun üzerinde gezdirdiler, her kız bir tarafı tutuyordu. Nabzım atmaya başladı ve ucunda bir damla döl birikti ama Abbie yumruğunu kullanarak onu uzaklaştırdı.

Karşılıklı oral seks onun kontrolünde başlamıştı, ama devam ettikçe kontrolü kurnazca ondan çaldım. Parmaklarının beni sıkması, beni doğru açıda tutması, böylece sikimi bir kızın bekleyen ağzından diğerine görebilmem inanılmazdı.

Bir ileri bir geri gittim, ayaklarımın dibine tünemelerinin ve bana her dönüşleri sanki lanet olası bir hediyeymiş gibi bakmalarının tadını çıkardım. O kadar güçlüydü ki dizlerim yumuşadı. Kızların birbirleriyle olan ilişkileri, Abbie'nin boştaki elinin Madison'ın sırtının ortasına hafifçe dayanması bile bu deneyime katkıda bulunuyordu.

Beni paylaşmaktan mutlu olan arkadaşlara benziyorlardı ve elektrik omurgamdan dışarıya doğru yayılıyordu. Ortaya çıkan ısı ayak parmaklarımın ve parmak uçlarımın karıncalanmasına neden oldu.

Ama sonsuza kadar bu ikisi arasında gidip gelemezdim çünkü vücudum *daha fazlasını* istiyordu. Daha hızlı, daha derin.

Aletimi Madison'ın ağzına girebileceği kadar soktuğumda, Abbie beni aniden içinden çıkardı. Sanki kendi sırası için çok hevesliydi ve diğer kızinki bitmeden kendi sırasını aldı.

Peki ya Madison? O bundan hoşlanmadı.

Aralarındaki arkadaşlık soğumuştur ve Abbie'ye kendi ilacından bir doz verdi. Abbie'yi iterek yoldan çekti ve kontrolü ele aldı. Sıkılmış dişlerimin arasından inledim çünkü sıcaklık merkezime yayılıyordu. Sanki benim için kavga ediyorlardı ve beynimin karanlık kısmı buna bayılıyordu.

Madison'ı daha önce de rekabet ederken görmüştüm. Diğer kadınla dövüşmek istemesi mümkün müydü?

Kazanmaya kararlı mıydı?

Eğer öyleyse, kavga kısa sürdü. Abbie pes etti, diğer kızın yardımcılığını yapmaya razı oldu ve dudakları aşağı indi. Ağzına aldı, yaladı ve tırnaklarını yumuşak bir şekilde taşaklarımda gezdirdi. Omuzlarımı sarsan tatmin ürpertisini durduramadım. Aynı anda bu kadar zevk almak delilikti.

Madison beni daha önce emdiğinden çok daha derin bir şekilde emdi ve ben muazzam bir inilti çıkardım. Her şey daralıyor ve odaklanıyordu, tıpkı kopma noktasına doğru gerilen, gittikçe daha sıkı bükülen bir ip gibi.

Yakında boşalacaktım ve uzun zamandır ilk kez bunu kontrol edebileceğimden emin değildim. Şu anda kendimi zar zor tutuyordum. Sırtımı düşün köşesine dayamış, bir elim kızların başındayken bacaklarım hem gergin hem de sallanıyordu. Bunu hem ikisine de bağlı kalmak için hem de seksi görüldüğünü umduğum için yapmıştım.

Ancak bedenimin kendi gündemi vardı ve ben hızla onun kölesi oluyordum. Düşünmeden,

İki elimi de Madison'ın yüzünde buldum. Dipsiz gözleri ve ağızındaki aletimle bana bakıyordu ve ben daha fazlasını yapmak için acil bir ihtiyaçla doluydum. Onu ne kadar çok istediğimi göstermek için.

Parmaklarımı çenesinin kenarından yukarı doğru sürükledim, yüksek, narin elmacık kemiğini okşadım ve başını kavrayabilmek için saçlarına geri döndüm. Ağızının derinliklerine daldım ve dili beni okşadığında minnetle iç çektim. Diğer kız gözden kayboldu ve sadece ben ve Madison kaldık.

Zevkin iğne uçları bacaklarımı hızlandırdı, benzinin içinden geçen ateş gibi hızlandı. Sözcük benden temizlendi. "*Siktir.*"

Orgazmım üzerime çöktüğünde hâlâ ağızının içindeydim ama kafamın içinde çalan uyarı sirenleri beni sahneyi mahvetmekten kurtardı. Son saniyede kendimi dışarı çektim, aletimi tuttum ve öfkeyle sarsmaya başladım.

Abbie mutlu bir şaşkınlık sesi çıkardı. Göğüslerini avuçladı ve kendini Madison'a bastırarak bitirmem için bana mükemmel bir nokta sundu. Mastürbasyon yapmaya devam ettim ve göğüslerine birkaç kısa sperm şeridi çizdim. Madison boşalırken irkildi ama yüzündeki ifade iğrenme değil, sadece şaşkınlıktı.

Boşalırken inledim ve vücudum gergin olmasına rağmen odaklanmamış gözlerle kızlara baktım. Onların memnun gülümsemeleri hislerimin devam etmesini sağladı ve artçı bir zevk şoku ürpermeme neden oldu. Akan düş sessizliğe gömüldü. Nefesimi tutmaya çalışırken ağızım açık kaldı ve duyabildiğim tek şey kafamdaki kan akışıydı.

İyileşme yavaş ve durgundu.

Ben üzerlerinde dolaşırken, Abbie ellerini duşta ıslattı ve sonra vücutlarını temizlemek için kullandı. Şehvetli ve erotikti.

Madison da öyle düşünmüş olmalı.

Eğildi ve Abbie'yi öptü. Yavaştı. Kışkırtıcıydı.

Bakışlarımı kaldırdım ve hiçbir şeye bakmadım. Madison'ın beni öpmemesi umurumda değildi, diye kendime hatırlattım, çünkü ondan nefret ediyordum. Öğrenci birliğinden atılmamın ve buraya gelmemin sebebi oydu.

Kafamın içindeki bir ses bana etrafıma bakmamı söyledi. Bunun nesi gerçekten bu kadar kötüydü?

Yüzümün kenarından bir ter damlası süzüldü ve onu silmek için elimin tersini kullandım. Dışarı sı sıcaktı, bu da Woodson'ların spor salonuna dönüştürdükleri havuzlu evin içinin bir milyar derece olduğu anlamına geliyordu.

Müstakil evin muhtemelen misafirler için olması gerekiyordu, ama içi tamamlanmamıştı. Elektrik ve suyu vardı, duvarlarda alçıpan vardı ama yerler çıplak betonu ve tavan açıktı. Kliması yoktu ama pencereler ve arka tarafta hava akışı için açılabilen bir çift kapı, ayrıca tüm ekipmanın bulunduğu büyük odada birkaç döner fan vardı.

Çok fazla vardı. Bir koşu bandı, sabit bisiklet, hepsi bir arada ağırlık makinesi ve bir dambıl rafı. Yoga matları ve egzersiz bantları rulo haline getirilmiş ve köşedeki bir kutuda saklanmıştı.

Klimanın olmaması dışında güzel bir yerdi.

Geçen yaz arkadaşım Troy'un beni kendi spor salonunda kişisel antrenör olarak çalışmaya ikna etmesine izin vermiştim. Bu yaz da ücretsiz üyelik nedeniyle bunu tekrar yapmayı düşündüm ama Troy bu sefer orada olmayacaktı. Müzik kariyeri yükselişteydi ve bugünlerde şehre pek uğramıyordu.

Bu ev spor salonunda sonsuz sayıda makine ve serbest ağırlık olmasa da ihtiyacım olan her şey vardı ve çok daha yakındı. Özel olduğundan bahsetmiyorum bile. Buraya geldiğim ilk üç gün yalnızdım. Ağırlık kaldırırken kulaklık takmak zorunda kalmıyordum ya da çok ağır başlarsam ve ağırlığı azaltmak zorunda kalırsam birilerinin beni sessizce yargılamasından endişe etmiyordum.

Kendimi pompalamak için telefonumdan rap ve rock karışımı bir müzik dinledim çünkü bugün düşük tekrarlı bir gündü, bu yüzden zorlanmalı ve yapabildiğim en fazla ağırlığı kullanmalıydım. Bu, tişört giyip çıkarmak gibi kolay şeylerin önümüzdeki iki gün boyunca berbat olacağı anlamına geliyordu, çünkü çok ağrıyordum.

Ama buna değdi. Hayatımın en iyi formundaydım ve bu şekilde kalmam önemliydi.

Duvarlardan birini kaplayan aynalar vardı ve dambılı omzuma kadar kıvrırken pazumun esnemesini izledim. Her iki tarafta beş tekrar, sonra baş üstü bir hareketle

Spor salonunun kapısı açıldı ve kim olduğunu görmek için omzumun üzerinden dönerek durakladım.

Harika.

Madison kapı aralığında durmuş, sanki ben onu pusuya düşürmüşüm gibi bana bakıyordu. Bakışları terli ve çıplak göğsümden yakındaki ağırlık sehпасına fırlattığım tişörtlü kaydı. Buraya spor yapmak için geldiği belli olmasına rağmen arkasını dönüp kaçmayı düşünüyor gibiydi. İnce, beyaz bir spor sütyeni ve siyah bir tayt giymişti ve bir elinde su şişesi vardı.

Bir an için ne yapacağını bilemedi. Kafasında dönen düşünceleri görebiliyordum. Burada olduğumu bilseydi gelmezdi ama şimdi geri çekilirse zayıf görünecekti.

Benim kazanmama izin vermiş olacaktı ve Madison buna dayanamazdı.

Derin bir nefesle göğsü kalktı ve omuzları yükseldi, sanki daha büyük ve kendinden emin görünmeye çalışıyordu. Koşu bandına doğru yürürken ve su şişesini yüksek sesle bardak tutucuya yerleştirirken yüzü kayıtsızlık maskesiydi.

Dambılı kıvrıma geri döndüm. Eğer benimle aynı alanı paylaşmayı umursamıyorsa, o zaman

ben de

o da yapmadı.

Sorun, koşu bandının ayna duvarına dönük olmasıydı. Yani bakışlarım formumdan biraz olsun uzaklaşırsa, doğal olarak odadaki diğer kişiye gidiyordu. Birkaç dakika yürüdükten sonra hızını artırarak koşmaya başladı. Gözleri yukarıda ve ilerideydi, muhtemelen kasıtlı olarak bana bakmıyordu ve spor sütyeninin ona ne kadar az yardım ettiğini fark etmemek imkansızdı.

Koşarken göğüsleri zıplayıp sallanıyordu ve eğer orada olmasaydı, onu örtmeseydi nasıl görüneceğini hayal ettim. Harika bir vücudu vardı, özellikle de emmek, ısırarak ve çimdiklemek istediğim sıkı, pembe meme uçları olan göğüsleri.

Aletim, ereksiyonu gizlemek için hiçbir işe yaramayan gri atletik şortumun içinde kıpırdandı. Ve sonra farkındalık sırtımdan aşağıya sızdı.

Sadece ona bakmak için kalkmayı bırakmakla kalmamıştım, Madison aynada beni bulmak için aşağıya bakmıştı, yani beni bakarken yakalamıştı. Hay *sikeyim*. Gözlerimi kırptırdım, dikkatimi tekrar kendime topladım ve yapmam gereken şeye devam ettim.

Kaç tekrar yaptığım hakkında hiçbir fikrim yoktu, bu yüzden ağırlıklardan birini sehpaye bıraktım ve diğerini iki elimle tutarak başımın üzerine kaldırdım. Ağırlığı yavaşça arkama, kürek kemiklerime doğru indirdiğimde kaslarım yorgunluktan sızlansa da devam ettim.

Onun yerine telefonumdan çalan şarkıya odaklandım. Spotify'ın geçen ay dinlememi sağladığı, adı sanı duyulmamış bir grubun son zamanlardaki favorilerimden biriydi. Sürükleyici bir ritmi ve rock marşı havası vardı ve egzersiz yapmak için mükemmeldi. Eğer kulaklık takmadığım halde müziğimin çalması Madison'ı rahatsız ettiyse, çok kötüydü.

Buraya ilk ben geldim.

Ancak bakışlarımı ona çevirdiğimde, dudaklarını sözlerle birlikte oynattığını gördüm. Nakarat da değildi - şarkıyı tüm sözlerini ezberleyecek kadar iyi biliyordu.

Bu kızın gerçekte kim olduğuna dair en ufak bir fikrim olmadığını hatırlatan bir şey daha.

Setimi bitirdim ve dinlenirken aynada kendimi kontrol ettim. Kendini beğenmiş selfie'ler çekecek biri değildim, ama eğer öyle olsaydım, şimdi mükemmel bir zaman olurdu. Kaslarım şişmiş ve daha da belirginleşmişti ve sıcak oda yüzünden terden parlıyordum.

Daha önce yaşadığım aynı farkındalık tenimi diken diken etti.

Daha önce bakarken yakalanmıştım ama şimdi sıra Madison'daydı. Bakışları göğsüme kilitlenmişti ve baktığımı fark etmediği için gözlerini dolduran arzusun her santimini görebiliyordum.

Bakışları dudaklarımı büken sırtışı keşfetmek için yukarı kaydığında yüzü bomboş kaldı. *Gördüğün şey hoşuna gitti, değil mi?* Sözsüzce sordum. Kaşlarını çattı ve dikkatini koşu bandının kontrol paneline verdi.

En azından aramızdaki çekimle mücadele eden tek kişinin ben olmadığımı bilmek güzeldi.

Bundan sonra bir süre birbirimizi görmezden gelmeyi başardık. Kısa koşusunu bitirdi, koşu bandından indi ve odanın ortasındaki ağırlık makinesine gitti. Ağırlık yığını, makaralar ve eğimli bir koltuğu olan büyük bir kuleydi. Yan tarafta farklı kas gruplarını çalıştırmak için çeşitli yerlere takılabilen farklı bar konfigürasyonları ve halat çekmeleri vardı.

Korkutucu bir şeymiş gibi baktı ve pek de haksız sayılmazdı. Tasarım ne kadar iyi olursa olsun, bir öğrenme eğrisi vardı. Ben bile buradaki ilk günümde her şeyi doğru yaptığımdan emin olmak için YouTube videosu izlemek zorunda kalmıştım.

Ağırlık yığınındaki pimi ayarladı, koltuğa oturdu ve ayak bileklerini bacak uzatma çubuğunun altına sıkıştırdı. Ancak kabloyu değiştirmemişti, bu yüzden ağırlık çekmek için ayarlanmamıştı. Bacaklarını düzeltmek için ayaklarını öne doğru ittiğinde, gerginlik yoktu ve bar kolayca yukarı

çıktı.

Ondan hoşlanmadığım için, özellikle de kolayca çözebileceğim bir şey olduğunda, onun mücadelesini izlemekten mutlu olmalıyım. Koltuktan kalktı, ellerini kalçalarına koydu ve makineyi inceledikten sonra ağırlıklardaki pimi sıfırlamaya karar verdi - sorunun bu olmadığına karar verdi.

Bundan keyif almam gerekirdi ama bunun yerine beni rahatsız etti.

Çeneni kapalı tut. Ona hiçbir şey borçlu değilsin ve eğer roller tersine dönseydi, o da sana aynısını yapardı.

İkinci kez oturup makinenin bacak uzatma kısmını kullanmaya çalıştığında da aynı sonucu aldı. Yüzü hayal kırıklığıyla buruştu.

Bu yüzden kafamın içinde itiraz eden sesi duymazdan geldim, ağırlıklarımı bıraktım ve makineye doğru yürüdüm. Ben yaklaşırken şüpheli bakışları aynadaki yansımama odaklanmıştı ve bacak geliştirici için makarayı etkinleştirmek üzere düğmeyi nasıl çevirdiğimi izledi. Geride durdum, kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum ve bir kaşımı kaldırdım.

İşte, yüz ifadem ona söyledi.

Nefesini yuttu, ayaklarını ileri itti ve bu sefer istediği oldu - çubuğu hareket ettirmek bir meydan okumaydı.

Ondan gelen sözcük sessiz ve isteksizdi. "Teşekkürler."

Bunu kabul etmedim, ama hıyarlık ettiğim için değil. Çünkü makineyi en son kullanan bendim ve ondan daha uzun boyluydum, bu yüzden çitayı çok alçak tutmuştu. Rahatsız edici olmalıydı. Bütün yükü inciklerinin tabanı yerine ayaklarının üst kısmına bindiriyordu.

Siktir et.

Ona zaten yardım etmiştim. Biraz daha yapsam ne fark ederdi ki? Ayrıca, eğer kendine zarar verirse, bu onu bir sahne partneri olarak rotasyondan çıkarabilirdi ... ve buna izin veremezdim. Ondan hoşlanmıyordum ama hayatımın en ateşli iki cinsel deneyimi arasında o da vardı. Bu seriyi devam ettirip ettiremeyeceğimi görmek için biraz fazla meraklıyım.

Önüne eğilip ayar kolunu çekerek orta çubuğun uzunluğunu iki çentik kısalttığımda sarsılarak durdu ve ağırlıklar yüksek sesle tıngırdadı. Kol yerine kilitlendi ve ben de onun yanında doğruldum, makineyi tekrar denemesini ve doğru olduğundan emin olmasını bekledim.

Öyleydi.

"Teşekkürler," diye mırıldandı nefesinin altında.

Ne diyeceğimi bilemedim. Ondan mümkün olan her şekilde rahatsızdım. Beni geriyor ve istemediğim şeyleri hissetmeme neden oluyordu, bu yüzden sözcükler dudaklarımdan tökezleyerek döküldü ve sesim bir pislik gibi çıktı. "Her neyse."

Boktan cevabım karşısında keskin bir nefes çekti, içimden irkildim ama dışımdan umursamıyormuş gibi yaptım. Terk ettiğim ağırlıklara geri döndüm ve setimi bitirmeye odaklandım, onu dışarıda tutmaya çalıştım.

Madison oradayken onu düşünmemek çok zordu. O gelmeden önce burası çok sıcaktı, şimdi ise bir fırın gibiydi ve beni yavaş yavaş pişirerek öldürüyordu.

Su şişemi kapıp içtim ama hiçbir su susuzluğumu giderecek gibi görünmüyordu. "Bu makinenin başka bacak egzersizleri yapıp yapmadığını biliyor musun?" Sesi dikkatliydi, sanki Bana sorduğuna pişman olacağından emindi.

Şişemi indirdim ve nasıl cevap vereceğimi düşündüm. Antrenmanım bitmişti. Omuz silkebilir, yürüyüp gidebilir ve bunu anlamasını ona bırakabilirdim. Ama soruyu o sormuştu, hatta bu konuda bir pislik olmamı bekliyordu, bu yüzden ona yanıldığını kanıtlamak istedim.

"Baldırlarınızı çalıştırmak istiyorsanız ayak bileği kelepçeleri var, ancak bir bacak günüyse, tavsiye ederim

squat." Boynumun arkasını kaşıdım. "Ya da sana ağırlıklar aldırır ve bankın üzerinde split lunges yaptırırdım."

Bana anlamsız konuşuyormuşum gibi baktı ve sonra yüz ifadesi ve ses tonu karardı. "Özür dilerim. Bana ne yapmam gerektiğini mi söylüyorsun?"

Gözlerimi kapattım ve parmaklarımı alnımın ortasına bastırdım. "Hayır, öyle demek istemedim. Alışkanlık." Gözlerimi açtım ve ona sade bir bakış attım. "Geçen yaz kişisel antrenörlük yaptım."

Bir süre tavana baktı. "Elbette öyleydin."

Başımı salladım ve kullandığım dambılları sıraya dizdim. O kim oluyordu da beni yargılıyordu? Su şişemi ve tişörtümü aldım-

"Bekle," dedi makinenin başındaki koltuğundan kalkarak. Kelimelerle bir özür dilemedi ama mahcup bakışı bir özür için yeterliydi. "Split lunges. Bunlar neye benziyor?" Sesi biraz gücünü kaybetmişti. "Yani, eğer yapmak istersem?"

"Biraz ağırlık al da sana göstereyim."

Bunu neden söylediğime dair hiçbir fikrim yoktu. Ana eve dönüyor olmalıydım çünkü bir sınıf projesi için grup toplantım vardı ve gerçekten duş almam gerekiyordu. Bunun yerine su şişemden bir yudum daha aldım ve onun hareket etmesini bekledim.

Madison dambıl rafına baktı. "Ne kadar ağırlık?"

"Beşler? Onlu mu? Ne istersen. Tüm vücut ağırlığınız ve dambıllar tek bir bacak üzerinde olacak, bu yüzden hafif başlayabilirsiniz."

Her iki eline de beşer kiloluk birer dambıl aldı ve tereddütlü bakışlarını bana çevirerek daha fazla talimat bekledi.

"Yüzünü bana dön," dedim. "Ağırlıkları omuz hizasında tutun ve bir ayağınızın başparmağını arkanıza koyun." Bankı işaret ettim.

Bana şüpheli bir bakış attı ama talimatlarımı uyguladı. Bir ayağını bankın üzerine koydu, böylece tek ayağının üzerinde duruyordu ve dambılları omuzlarına kadar kaldırdı.

"Şimdi, ciğer atar gibi dizini bük."

Bir tane yaptı ve şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı. "Bu zor. Ve garip."

Dudaklarımda bir gülümseme belirdi ama onu bastırdım. "Ön ayağını dışarı çek, böylece banktan daha uzakta olursun."

Çünkü bu dizindeki yükü biraz azaltacaktı. Kendini yeniden konumlandırı ve bu kez hamle yaptığında kaşları bir araya geldi. İfadesi öfkeli gibi görünüyordu ve ses tonu şakacı bir şekilde kızgındı. "Ama bu işi *daha* da zorlaştırıyor ve garipleştiriyor."

Bu sefer gülümseme durduramayacağım kadar hızlı geldi ve dudaklarıma yayıldı. Ve bulaşıcı olmalı çünkü yumuşak bir gülümseme yüzünü aydınlattı. Kalbimin ritminin bozulmasına neden oldu.

Jack'le iki yıl geçirmişti ama o zaman gözbebeklerim çalışmıyordu, değil mi? Bunca zaman boyunca nasıl oldu da onun ne kadar güzel olduğunu fark etmedim?

Onun gülümsemesi benimkiyle aynı anda aniden dondu. Bir an için aramızdaki her şeyi unutmuştuk, ama o an her şey yeniden canlandı. O bir avuç çamuru fırlatmadan bir saniye önce gözlerinde parlayan öfkeyi hatırladım ve ikimizin de bölümlerimizden atılmasıyla sonuçlanan zincirleme bir reaksiyon başlattım.

Ses tonum değişti. "Her iki tarafta beşer kişi ve üç set, Mads."

"Az önce bana ne dedin sen?" Gözlerinde o günküne benzer bir fırtına koptu.

"Ben de senin hakkında böyle düşünüyorum," dedim. "Her zaman kızgınsın. Mad Madison."

Kısaca Mads." Bana iğrenç biriymişim gibi baktı ki bu saçmalıktı. Demek istediğim, onu bana bakarken yakalamıştım.

ve gördükleri kesinlikle hoşuna gitmişti. Ama sesi belli belirsiz tehditkârdı. "Bana öyle deme."

Ona ne istersem yapacağımı söyleyen düz bir gülümseme gönderdim.

"Tişörtünü giyebilir misin?" Sesi sinirli geliyordu ama bunun tek sebebinin ben olup olmadığımın emin değildim çünkü o da hamlelerine devam ediyordu.

"Neden?" Elimi sanki mankenlik yapıyormuşum gibi kaslı göğsümün ve karın kaslarımın üzerinde dramatik bir şekilde salladım. "Tüm *bunları* dikkat dağıtıcı mı buluyorsun?"

"Evet."

Cevabı o kadar hızlı ve dürüstçe geldi ki dengem bozuldu. "Öyle mi?" Ben de karşılık verdim. "Spor sütyenin de bir o kadar kötü."

Kafası karışmış bir halde, hâlâ orada olduğundan emin olmak istercesine göğsüne baktı. "Spor sütyenimin nesi var?"

"Göğüslerini görebiliyorum Mads."

Elindeki ağırlıkları bankın üzerine bıraktı, bir kaşını kaldırdı ve bana doğrudan bir bakış attı.

"Ne olmuş yani?"

Memelerimi zaten gördün."

Lanet olsun. Çenemi sıktım çünkü söylediklerimin hiçbirisi onu şaşırtmamıştı ama verdiği cevap ve gözlerindeki meydan okuma beni şaşırtmıştı.

Tanrım, heyecan
vericiydi. *Heyecan*
vericiydi.

"Seni öpmek istiyorum." O kadar güçlü bir şekilde çıkmıştı ki, neredeyse talep edecektim.

Ağzı açık kaldı ve duruşu sertleşti. Sesi dehşetle doldu. "Şimdi mi?"

Evet.

"Hayır," dedim kendime kızarak. Neden onun yanındayken düşünmeden bir şeyler söylüyordum? "Bir sonraki sahnemiz sırasında demek istedim. Bu kadar büyütülecek ne var ki? Abbie'yi öptün."

İtiraz etti. "Abbie'yi öptüm çünkü o sen değil..." Yanlarındaki elleri yumruk şeklinde kıvrıldı. "O zalim değil."

Bu da ne böyle? Pek çok şeyle suçlanmışım ama bu yeni bir şeydi. "Sence ben *zalim mi?*"

"Öyle olduğunu biliyorum," diye tükürdü. "Yani, Tanrım. Yarıştan sonra Riley konusunda kimse bana inanmayınca zaten küçük düşmüştüm, bir de Jack'in beni nasıl aldattığını gündeme getirdin." Öfkesi kâğıda tutulmuş bir kibrit gibi alevlendi. "Bunu *herkesin* önünde yüzüme vurdun."

"Sen neden bahsediyorsun? Aldatan sensin-" Konuşmayı o kadar hızlı kestim ki tüm vücudum sarsıldı.

Oh, hayır.

Açıkçası, gerçekleri yanlış bilen o değildi. O kişi ben olmalıydım. "O muydu?"

Ben sordum. "O ... bize sen olduğunu söyledi."

"Biz," diye tekrarladı acı acı. Gözlerindeki acı göğsümün ortasına saplanmış bir bıçak gibiydi. Bana daha fazla bakamadı ve bakışlarını başka yöne çevirdi. "Hayır. O yaptı."

Düşünceler dikkatimi çekmek için savaşıyordu. Doğruyu söylediğinden hiç şüphem yoktu. Jack'in herkese yalan söylemesine kızmıştım ama ona yaptıklarına daha da kızmıştım. Bu seksi, güzel kız -ki onun boyunu çoktan aşmıştı- ona nasıl yetmemişti?

Onu aldatmaya nasıl cüret eder?

Vücudumdaki ter birden buz gibi oldu. O gün sahada, ben aldatma konusunu açıp onu

utandırmaya çalıştıktan sonra Jack orada öylece durmuştu. Tek kelime bile etmemişti. Hayır, o pislik herkesin onun değil de kendisinin kurban olduğunu dşünmesine izin vermekte bir sakınca görmemişti.

Hay sikeyim. Mads'in kendini kaybetmesine şaşmamalı.

Daha iyi bir adam olsaydım ve onu kıskırtmasaydım, tüm bu karmaşadan kaçınabilir miydik ve hala ayrı evlerimizde olabilir miydik?

"Özür dilerim," dedim otomatik olarak, sonra kaşlarımı çattım. Bunu içtenlikle söylemişim ve ne için özür dilediğimi netleştirmem gerekiyordu. "Özellikle de söylediklerim için. Bilmiyordum ve seni incitmeye çalışmıyordum."

Dudaklarından inanılmaz bir kahkaha döküldü ve haklıydı çünkü az önce ona söylediğim şey çok saçmaydı. Gerçeği bilmesem bile, o günkü amacım onu utandırmaktı.

Ağzım pişmanlıktan yapış yapış olmuştu ve mırıldandım. "Zalim olmak istememiştim."

Oda inanılmaz derecede hareketsizleşti ve aramızdaki ağır hava beni olduğum yere yapıştırdı. Ama içinde bir şeyler kopmuş gibiydi ve Mads'in buradan başka bir yerde olmak istediği açıktı.

"Her neyse," dedi.

Dambılları sıraya dizdikten sonra su şişesine doğru ilerledi ve onu bardak tutucusundan kaptı. Spor salonundan kaçarken bana dönüp bakmadı ve kapıyı arkasından beni irkiltecek kadar yüksek bir sesle kapattı.

Lanet olsun.

Pazartesi günü planlama toplantımız için çok erkenciydim; ilk gelen bendim. Geçen sefer oturduğum koltuğa kaykıldım ve herkesin gelmesini bekleyerek telefonumda düşüncesizce gezindim. Aslında ben Mads'in gelmesini bekliyordum. Hafta sonunun geri kalanında onu görmemiştim, ki bu şaşırtıcı değildi. Finaller yaklaşıyordu, bu yüzden ikimiz de meşguldük, ayrıca benden kaçtığından emindim.

Bir yanım onu arayıp bulmak ve daha iyi bir özür dilemeye çalışmak istiyordu ama bir yanım da korkuyordu. Bir dahaki sefere birlikte olduğumuzda ağzımdan aptalca, düşüncesizce bir şey çıkacaktı ve ben zaten yeterince konuşmuştum.

Benim zalim olduğumu düşünüyordu.

Bana pislik diyenler ya da hıyarlık yaptığımı söyleyenler olmuştu ama daha önce hiç bu kadar sinirlenmemiştim. Yani bazen haksız da sayılmazlardı. Ama kalpsiz olduğumu düşünmesi beni rahatsız etti.

Kötü biri değildim. Kötü bir adam da değildim.

Kendine gelecektir. Senden sonsuza kadar kaçamaz.

Özellikle de aynı evde yaşadığımız ve katılmamız gereken haftalık bir toplantı olduğu için.

Doğal olarak en son o geldi. Koltuğuna kıvrıldı ve ben yokmuşum gibi davranarak harika bir iş çıkardı. Benim dışımda herkes onun dostça gülümsemesini gördü.

"Atışa geçmeden önce," dedi Nina, "Madison ve Colin ile test sonuçları hakkında konuştuğumu herkese bildirmek istedim. İkisi de aklandı ve prezervatifsiz çalışmaya istekli olduklarını söylediler."

"Yaşasın," dedi Abbie kıkırdarak.

Bakışlarım Mads'e kaydı ama o Nina'ya odaklanmaya devam etti. Yine de ona baktığımı

bildiğini hissediyordum. Yüz ifadesi sabitti, sanki doğal görünmek için çok çabalıyormuş gibiydi.

Nina kuru silgi kaleminin kapağını açtı ve tahtanın üst kısmına isimlerimizi karaladı, sonra da onları sütunlara ayırmak için çizgiler çizdi. "İlk başlamak isteyen var mı?" Kimse konuşmayınca masaya doğru döndü. "Tamam, bayanlarla başlayacağız. Madison, sende ne var?"

Mads, öğretmenin az önce çağırdığı ve verilen okumayı yapmayan çocuktü. Gözlerini panik kapladı. "Uh ..."

Her zaman yardımcı olmaya çalışan Abbie diğer kıza doğru eğildi. "Son zamanlarda ne hayal ediyorsam onu kullanıyorum. Mesela birkaç hafta önce uykuda sekse bayılıyordum, uyandığımda adamın biri beni beceriyordu. Bunu hatırlıyor musun Jaquan?"

Ona seksi bir göz kırptı ve adam kıkırdadı. Ve yüzüne bakılırsa-evet. O sahneyi kesinlikle hatırlıyordu.

Dikkatini tekrar Mads'e çevirdi. "Fikirlerini ortaya atma konusunda endişelenme. Hiçbirimiz seni yargılamayacağız, söz veriyorum ve dürüst olmak gerekirse, her ne olursa olsun, muhtemelen süper seksi olduğunu düşüneneğim."

Abbie'nin cesaretlendirmesi Mads'i engelleyen her neyse onu etkisiz hale getirmiş olmalıydı. "Kişisel bir antrenörle çalışıyorum," dedi aniden. Oda sessizleşti ve onu detaylandırmaya zorladı. "Bana ne yapmam gerektiğini söylüyor ama sonra talimatları çirkinleştiriyor."

Sikerim koşmayı.

İçimdeki her kas gerildi, beni kaskatı yaptı. Bu onun fantezisi miydi? Çünkü benimkine de tıpatıp benziyordu. Bu fikrin benden esinlenmemiş olmasına imkân yoktu. O da benim gibi bütün hafta sonunu bunu düşünerek mi geçirmişti?

Biçimini düzeltmek için vücuduna dokunduğumu mu hayal ediyordu? Ellerim masumca başlardı, ama sonra onları ürkek bir inilti çıkaracak bir yere kaydırırdım. İnce spor sütyeninin bana karşı hiç şansı olmazdı.

Masanın altında, elim kalçamın üzerindeydi ve onu yumruk haline getirdim. Aletim sertleşmeye başlamıştı ve rahatsız bir şekilde yerimde kıpırdandım.

"Ben yaparım," diye ilan ettim. İdeal olarak, kimse sesimin ne kadar boğuk ve acil hale geldiğini fark etmeyecekti.

O da dahil olmak üzere herkes bana bakmak için döndü. Yüzünde keder vardı ama gözlerinde başka bir şey de belirdi. Sanki gönüllü olmamdan hoşlanmamış gibiydi, ama aynı zamanda ... belki de hoşlanmıştı? Elektrik yüklü bir heyecan gördüm ve umarım hayal görmüyordum.

"Sahne için iyi bir fikir." Nina'nın yüz ifadesinden kötü bir haber vermek üzere olduğu anlaşılıyordu. "O kadar iyi ki, aslında Scott'ın aklına birkaç ay önce aynı fikir gelmişti ve biz onu çoktan çektik."

"Ah." Mads'in bakışları beyaz tahtaya ve adının altındaki boş sütuna gitti. Kelimenin tam anlamıyla çizim tahtasına geri döndü.

"Ama konsept üzerinde yeniden çalışabiliriz." Nina bunu düşünürken kaşları çatıldı. "Kirlenen talimatlar," diye tekrarladı, çoğunlukla kendi kendine.

"Özel öğretmen mi?" Jaquan teklif etti.

İçimdeki endişe tavan yaptı. Mads ile bir sahne daha çekmek istiyordum ve şansımın elimden kayıp gittiğini hissediyordum.

Nina'nın zihninde bir ampul yandı ve kocasına dönerken gülümsemesi genişledi. "A Profesör."

Scott bunu düşündü ve başını salladı. "Elbette. Ofisi kullanabiliriz."

Konuşma çok hızlı ilerliyordu. O mantıklı bir seçimdi ve rolü oynamayı kabul etmişti, bu da Mads'in sahne partneri olacağı anlamına geliyordu, benim değil.

"Ne düşünüyorsun Madison?" Nina tekrar masaya döndü. "İyi bir not almak için her şeyi yapmaya hazır sevimli bir kız olabilirsin."

"Ben," dedi yavaşça, "ve Scott."

Tereddütlü bakışları bana kaydığında kalbim durdu. Nina'nın kocasıyla tek başına sahneye çıkacağı için gergin miydi, yoksa partneri olamayacağım için hayal kırıklığı mı yaşıyordu?

"Profesörün çalışma saatleri sırasında olabilir," dedim aniden, "ve onları yakalamak için içeri giriyorum."

Nina bunu düşünürken başını yana eğdi ama dudakları çarpıldı. "Sorun değil, ama bu senin son sahnene benziyor. Her zaman insanların üzerine yürüyen adam olarak bilinmek istemezsin."

"Tamam." İyi bir noktaya değindi ve beynim bir alternatif bulmak için çabaladı. "O zaman diyelim ki profesörle bir şey konuşmak için randevum var. Ama Mads açık ofis saatleri olduğu için ondan önce gelir ve onu pusuya düşürür."

"Mads?" Abbie sessizce sordu.

Ben bir şey söyleyemeden Nina öne doğru eğildi ve ellerini masanın üzerine koydu. Fikre kilitlenmişti ve sahne kafasında şekillenmeye başlamıştı. "Randevu ne hakkında olabilir?"

Mads aniden canlandı ve dudakları şeytani bir gülümsemeye dönüştü. "Profesör onu yakaladı *hile*."

Fazladan vurgu yaptı, ki buna gerek yoktu. Alt metni anladım. Bu, Sig'lerin turnuvada hile yaptığını iddia etmesiyle ilgiliydi.

"Colin de eğlenceye katılıyor mu," diye sordu Nina, "yoksa sadece ceza olarak mı izliyor?"

Belki de sadece sesli düşünüyordu ama soru sorulduktan sonra sadece bir kişinin cevap verebileceği ortaya çıktı.

Mads'e baktım ve herkes onun kararını beklerken kalın bir şekilde yutkundum.

Bana verilen gardırobu giydikten sonra Abbie'nin saçımı ve makyajımı yapmasına izin verdim ve onuncu kez bir erkeği karısının önünde becermek üzere olmamın tamamen sorun olmadığına dair beni temin etti.

"O tam bir profesyonel," dedi yanaklarıma allık sürerken.

En çok zorlandığım ama kelimelere dökemediğim için ona söyleyemediğim şey, bu konudaki *her şeyin* beni tahrik ettiğiydi. Nina'nın Scott'ın benimle sahne almasıyla ilgili bir sorunu olmadığından emindim, ama yine de ... tehlikeli hissettiriyordu. Tabu. Bu da heyecan vericiydi.

Ayrıca, benim önerdiğim fantezi olmasa da, üzerinde anlaştığımız hikaye seksiydi. Dört yıllık üniversite hayatımda genç ve çekici bir profesörle hiç karşılaşmamıştım ama bunun cazibesini ve neden yaygın bir mecaz olduğunu anlıyordum. Scott inanılmaz derecede yakışıklıydı ve ben de öğretmen için seksiymişim gibi davranmak zor olmazdı.

Beni en çok tahrik eden şey ise Colin'in de bu sahnede yer alacak olmasıydı. Abbie'yle beni izlemekten zevk alıyordu ama partnerim başka bir erkek olunca ne hissedecekti? Sertleşecek miydi? Kıskanır mıydı?

Karnımda bir zonklama vardı.

Bu sabahki iki dersimi zar zor atlatmıştım. Beklenti beni gergin ve heyecanlıydı ve başka bir şey düşünmek çok zordu.

Sahne için giydiğim kıyafet minik beyaz noktalarla desenli kolsuz siyah bir elbiseydi. Kloş eteği kısaydı, ama çok kısa değildi ve beli tam üzerime oturuyordu. Hem masum hem de flörtözdü, özellikle de siyah kalçalarım olduğu için. Eteğin altında sadece tayt gibi görünüyorlardı ama yürüdüğümde ya da etek biraz yukarı kalktığında üst kısımlarındaki seksi danteller parlıyordu.

Abbie bana makyaj spreyi sıkmayı bitirip işinin bittiğini söyledikten sonra banyo kapısında asılı duran boy aynasına doğru yürüdüm ve derin bir nefes aldım.

Makyajım abartısızdı ve açık kahverengi saçlarım yumuşak dalgalar halinde omuzlarıma dökülüyordu. İyi görünüyordum. Seksi. Umarım üniversite profesörünü baştan çıkarmaya hazır bir öğrencinin her parçası olurum.

"Teşekkür ederim." Sesim takdir doluydu. "İyi iş çıkarıyorsunuz." Abbie güldü ve bir *şey yok* der gibi elini salladı. "İyi eğlenceler!" Sadece başımı salladım çünkü ne diyeceğimi bilemiyordum.

Evdeki herkes dün akşamı Petal Productions'ın iş ofisini bir profesörün mekanına benzetmek için harcamıştı.

Arka duvarda gömme kitaplıklar vardı, zaten kitaplarla süslenmişti ama raflardaki kişisel eşyaları kaldırdık. Büyük ahşap masa odanın ortasına itildi ve temizlendi. Işığı kontrol etmek için pencerelere dağınık streç film çekildi. Ve çocuklar depodan küçük bir kanepe getirdiler, böylece onu arka duvara yaslayabildik.

Merdivenlerden inip ofise döndüğümde 'profesörü' orada buldum. Scott'ın da sahne için bir kostümü vardı ve onunki bir çift gözlük ve dirseklerinde Tanrı'ya şükür yamaları olan tüvit bir ceket içeriyordu. Saçları muhafazakâr bir şekilde şekillendirilmişti ve Tanrım. Seksi bir profesörün ders kitabındaki tanımı gibi görünüyordu.

"Selam Madison." Sahte gözlüklerinin ardındaki gözleri sıcağı. "Güzel görünüyorsun." "Teşekkürler. Sana da."

Hevesimin yanı sıra gergin hissediyordum. Nina'nın tanıştığımız geceki yorumu aklımdan geçti. Birçok insanın Scott'la yatma şansı için para ödeyeceğini söylemişti ve ben de bunu yapmak üzereydim. Sahne için endişeliydim ama daha heyecanlı olmadığımı da şaşırmıştım.

Belki de rolümün altından kalkmakla daha çok ilgilendiğim içindi. Daha önce hiç kimseyi baştan çıkarmaya çalışmamıştım.

"Koridordaki yansıtıcılardan birini alabilir misin?" diye sordu elindeki tablette kamera açısını incelerken. "Bu yöne daha fazla ışık yansıtmamız gerekiyor." Odanın sol tarafını işaret etti.

"Elbette." Kapıdan geçmek için döndüm ve hemen birinin sert göğsüne çarptım.

Eller dirseklerimi hafifçe kavrayarak gözlerimi yukarı çekti. Colin bana bakarken uzun bir nefes aldı ve sanki beni görmeye dayanabilmek için güç toplamaya ihtiyacı varmış gibiydi. Ellerin tenime değmesine dayanabilmek için.

Kollarımdaki tüyler diken diken oldu ve aptal kalbim çırpındı. Şu anda ona karşı ne hissettiğime dair hiçbir fikrim yoktu. Bu yüzden ondan mümkün olduğunca kaçırıyordum. Elbette, spor salonundaki kısa sohbetimiz söylediklerinin acısını biraz olsun hafifletmişti, ama ...

Bunu geride bırakmaya hazır değildim.

Bu dünyada iyi olduğum bir şey varsa, o da kin tutmaktı.

Sadece ailene sor.

"Özür dilerim," dedim otomatik olarak, elinden kurtuldum ve görevimi tamamlamak için yanından geçmeye çalıştım. Ama Scott'ın isteğini o da duymuştu ve ışığı yansıtmaya yardımcı olacak büyük beyaz perdeye benden önce ulaştı.

Kapının yanında garip bir şekilde durdum ve iki sahne partnerimin odayı hazırlamasını izledim. Scott bize Nina'nın çoktan alt kattaki montaj odasında olduğunu söyledi. Bir önceki haftanın videolarını düzenleyip yüklüyor, sonra da yayınlanmalarını planlıyordu.

Monitörü kulağındaydı ve bizimkini bize verdi. Ses kontrolünden sonra, hikayenin ritmini tartıştık ve Nina ile ışığın doğru olduğundan emin olarak sahnenin bloklamasını yaptık.

"Alyansın," dedim aniden.

Scott eline baktı, sonra tekrar bana döndü. "Açık bırakırsam daha sıcak olur diye düşündük." Ses tonu şakacı bir hal aldı. "Ne de olsa evli bir adamı baştan çıkarıyorsun."

Yüzümdeki ifade her neyse, onun eğlencesini bir anda silip götürdü. "Onu çıkaracağım," dedi çabucak. "Rahat olmanı istiyorum Madison."

Başımı salladım ama bu daha çok kendime yönelikti. "Hayır, özür dilerim. Sorun değil. Sadece yüzüğünün farklı görüldüğünü kastetmiştim."

Yüzük parmağındaki gümüş kordonu fark etmiştim ve bu bana yersiz gelmişti. Normalde siyah bir yüzük takmıyor muydu?

"Oh, evet." Omuzlarını gevşetti. "Nina sahne için geleneksel bandımı takmam gerektiğini düşündü." Bu kararla birlikte önce Colin'e, sonra da bana baktı. "Herkes hazır mı?"

Öyleydik.

Koridorda beklerken nabzım ensemde atıyordu. Gözlerimi kapattım, derin bir nefes aldım ve dünyanın geri kalanını dışarıda bırakarak karakterime bürünmeye çalıştım.

Ama Colin yanımda dururken bu imkânsızdı. Vücudumun her zerresi, yanımda pusuya yatmış olan ukala öğrenci birliğindeki çocuğun farkındaydı. Lanet olsun, çok güzel kokuyordu. Koyu renk bir kot pantolon ve bedenine tam oturan bordo bir tişört giydiği için iyi de görünüyordu.

Başka bir hayatta olsaydım, onun peşine düşerdim.

Ve bu hayatta, zaten iki kez onun üstesinden geldin.

Yan odada, Scott masanın arkasına otururken sandalyenin sessiz gıcırtısını duyduk. Her an karısına bir başparmak işareti yapabilir ve Nina kameraları çalıştırabilirdi.

"Seni öpebilir miyim?" Colin'in alçak ve aceleci sesi beni rahatsız etti ve gözlerim fal taşı gibi açıldı. İnançsızlıkla ona bakmak için döndüm. Ciddi olamazdı. "Şimdi mi?"

Aptalca bir soru olduğunu fark edene kadar kelime ağzımdan çıkmıştı. Tabii ki şu anı kastetmemişti.

Ama yüz ifadesi gizemliydi. "Sahne sırasında."

Ağzımı açtım ama hiç ses çıkmadı. Beni öpmesine izin vermek *gerçekten* çok kötü bir fikir gibi görünüyordu. Ondan nefret ettiğimde bu çok daha kolaydı, ama artık ona karşı ne hissettiğimi bilmiyordum ve ağzını benimkine koyarsa, bunun cevabın kilidini açacak bir anahtar olabileceğinden endişeleniyordum.

Böylesi daha güvenliydi çünkü cehalet mutluluktur. Colin'den hiçbir şekilde hoşlanmak istemiyordum. Nina'nın sesi kulağıma, "Başlıyoruz," diye geldi. "Madison, ne zaman hazır olursan."

Kapıyı çalmak için elimi kaldırdım.

"Bir cevaba ihtiyacım var Mads." Kısık sesinin ne kadar çaresizlik içerdiğini duymak zordu ama miktar kesinlikle sıfırdan fazlaydı.

Bana taktığı bu lakap karşısında hem meraklanmış hem de sinirlenmiş bir halde ona sert bir bakış fırlattım. "Hayır," dedim. "Beni öpemezsin."

Omuzları sertleşti. Cevabım onu kızdırmıştı ve - kahretsin - bu çok etkileyiciydi. Bu bir güç meselesi miydi? Belki de öpüşmeyi hiç umursamıyordu, ta ki buna izin verilmediğini keşfedene kadar.

Yine de öyle hissetmedim. Başka bir şey olduğunu hissediyordum ama ne olabileceği konusunda hiçbir fikrim yoktu. Neden beni bu kadar çok öpmek istiyordu ki?

Şu anda bunu düşünecek vaktim yoktu. Bunun yerine elimi kaldırdım ve yumruğumu önümizde aralık duran kapıya hafifçe vurdum. "Profesör?"

"İçeri gelin," diye duyurdu Scott.

Nefesimi yuttum ve kapıya doğru yürüdüm, koridorda beklemek zorunda kalan sinirli Colin'in üzerine kapıyı kapattım.

Beklendiği gibi Scott masanın arkasında oturmuş, bir elinde kalem tutuyor ve önündeki kâğıt yığınının inceliyormuş gibi yapıyordu. Gözleri bana odaklanırken burnunun üstündeki gözlüklerini yukarı kaldırdı. "Size nasıl yardımcı olabilirim?"

"Konuşabileceğimizi umuyordum," diyerek masanın önüne doğru ilerledim, "notum hakkında."

Saatine bir göz attı. "Çabuk olması gerekecek. Yakında başka bir öğrenciyle randevum var." Kalem kâğıtların üzerine bıraktı. Sandalyesinde arkasına yaslandı, dirseklerini kolçaklara dayadı ve parmaklarını birbirine geçirdi. "Ne konuşmak istiyordunuz?"

Bana bakışı mesafeli ve seçiciydi ve rolünün hakkını veriyordu.

O küçümseyen, elitist bir profesördü ve ben seksi bir öğrenci olarak kendimi geliştirmem gerektiğini biliyordum.

Masanın yanına doğru yürüdüm ve bir elimi masaüstüne koyarak kışkırtıcı bir şekilde ona doğru eğildim. "Merak ediyordum da ..." Sesim boğucu bir hal aldı. "Notumu yükseltmemin herhangi bir yolu var mı?"

Kafası karışmış gibiydi. "Ekstra kredi gibi mi?"

"Elbette." Eteğimin etek ucunu tutup yumruk yaptım ve kıvrılmış kumaşı kalçalarımın ortasına doğru sürükledim. Eteğimin yan tarafını, çorabımın dantelli üst kısmını görebileceği kadar kaldırdı. "İstersen buna ekstra kredi diyebiliriz."

Sert bir nefes aldı ve yüz ifadesi sertleşerek koltuğunda dik oturdu. "Hayır. Sana ne oldu bilmiyorum ama ben böyle şeyler yapmam. Ben evliyim ve sen de öğrencilerimden birisin."

"Öyle mi?" Dudaklarımı şeytani bir gülümsemeye çevirdim. "Karın ders sırasında bana nasıl baktığını biliyor mu?"

Kaşlarını çattı. "Neden bahsettiğinizi bilmiyorum."

Gülümsemem genişleyerek tam bir sırıtışa dönüştü. Bir aktör olarak yapılması en zor şeylerden biri rol *yapıyormuş* gibi davranmaktır ki Scott bunu ustalıkla yapmıştı. Neredeyse inanacaktım, öğrencisini arzulayan ama arzulamıyormuş gibi davranmaya çalışan bir profesör olduğuna.

"Evet, öyle." Sandalyesinde otururken ona dönük bir şekilde masanın üstüne oturmak için hareket ettim. Ayaklarım kenardan sarkıyordu ve o da bacaklarıma özlem dolu bir bakış atma riskini göze aldı. "Sen de bana şu anda baktığın gibi bakıyorsun."

Bakışları benimkilere kaydı ve ses tonu kızgınlık doluydu. Sanki benim gibi aptal bir kıza ayıracak zamanı yokmuş gibiydi. "Peki bu nasıl?"

"Sanki bu elbisenin altına külot giyip giymediğimi merak ediyorsun." Ellerimi arkama koydum, kollarımın üzerine yaslandım ve sırtımı baştan çıkarıcı bir şekilde kavislendirdim. Sonra dizlerimi birbirinden ayırmaya başladım. "Öğrenmek istemiyor musun?"

"Hayır," dedi hızla, elini ağzına götürerek. Bakışları bir o yana bir bu yana gidip geliyordu, sanki ofisinde yalnız olmamıza rağmen bizi izleyen biri olup olmadığını kontrol ediyordu. "Bak, sen çok güzel bir kızsın. Eğer sana uygunsuz bir şekilde baktıysam ya da seni rahatsız ettiysem özür dilerim."

"Neden? Ben değilim." Bacaklarımı ayırmaya devam ettim. "Sadece elini eteğimin içine sokmazsan üzgün olacağım."

"Kes şunu." Sanki istediği son şeymiş gibi boğuk bir sesle çıkmıştı. "Neyi keseyim?" Alay ettim.

Dizlerimi o kadar açmıştım ki sol bacağım tam önündeydi, kolçağa sıkıca yapışmış olan elinin sadece birkaç santim uzağındaydı. Bana gergin bir ifadeyle baktı, harekete geçmemesi gerektiğini bildiği bir arzuyla doluydu.

"Bence gitmelisin."

Ama sesinde güç yoktu ve bakışları tekrar bacaklarıma kaydı. Eteğim kalçalarımı zar zor örtüyordu ama yine de onu tahmin etmeye itecek kadar örtülüydüm.

"Sanırım kalmamı istiyorsun," diye fısıldadım.

Ağırlığımı değiştirdim, böylece bir kolumun üzerinde geriye yaslandım ve sonra serbest bıraktığım elimi kalçama koydum. Yukarı doğru sürükledim, eteğimi de onunla birlikte çektim. Acı verecek kadar yavaş hareket ediyor, santim santim daha fazla tenimi ortaya çıkarıyordum. Bakışları kumaşın kayışına yapışmış, gözlerini ayıramadığı bir tren enkazı gibi onu izliyordu.

"Bekle," diye yalvardı. Yakışıklı yüzünde acı ve beklenti iç içe geçmişti.

Ama ben beklemedim. Kalçama ulaştığımda, parmaklarımı eteğin etrafında kıvırdım ve altımın tamamen çıplak olduğunu ona göstermek için yukarı çektim. Dün gardırop bana verildiğinde Nina'ya eksik külotu sormuştum ve o da bana giymememi söylemişti.

Keskin bir nefes aldı ve çıplaklığıma, kendisine açık büfe gösterilip yemesine izin verilmeyen aç bir adam gibi baktı.

Utangaç değildim ama kendime bu kadar güvenebileceğimi milyon yıl düşünsem aklıma gelmezdi. Bu kadar cesur. Scott beni birden fazla kez çıplak görmüştü ama hep ekrandaydı, o yüzden bu ilk kezmiş gibi geldi. Heyecan verici ve güçlendiriciydi.

Bana bakmaya devam ederken nefes alış veriş i s ı ğ laşt ı. "Bu *son derece* uygunsuz."

"Biliyorum," diye mırıldandım, "ama bana dokunmak istemiyor musun? Çünkü dokunabilirsin."

Bakışları karardı ve sertleşti. "Hayır, yapamam." Ama, ah, ne kadar da istiyordu. "Bunun için kovulabilirim."

"Kimseye söylemem," dedim baştan çıkarıcı bir şekilde, "eğer söylemezsen."

Parçalanmıştı. Ağzı bir şey söylemek, protesto etmek için açıldı ama hiçbir kelime gelmedi.

"Peki ya sonra..." Yavaş ve hipnotik konuştum. "Sadece izleyecek misin?" Bir tarafı belimde düğümlenen eteğimi bıraktım ve parmaklarım kendime dokunmak için aşağı indi. Klitorisimi dar daireler çizerek ovuşturmamı izlerken, gözlüklerini bir kez daha burnunun üzerine kaldırdı.

Sanki ne yaptığımı daha iyi incelemek istiyordu.

Sadece benim dokunuşumdan değil, tüm bu deneyimden dolayı içimde bir sıcaklık birikmişti. Daha önce hiç başkasının önünde mastürbasyon yapmamıştım - en azından bir performans olarak ve yarattığımız sahne nedeniyle o profesördü, beni inceliyor ve not veriyordu.

Bize her orgazmın gerçek olması gerektiği söylenmişti ama eğer istersek performanslarımızı süslememizde bir sakınca yoktu ve ben de yumuşak bir inilti çıkardım. Kendime dokunmak iyi hissettiriyordu, ama *o kadar da* iyi hissettirmiyordu - en azından, çıkardığım zevk iniltisini garanti edecek kadar değil.

Ama istenen etkiyi yarattı. Profesör kırılma noktasına yaklaşmıştı.

"Dur," diye yalvardı, elimi kendi eliyle kapatıp hareket etmememi sağlamak için uzandı. "Bunu yapamayız."

Ama şimdi eli bacaklarımın arasındaydı ve günaha daha fazla direnemedi. Elimi onunkinin altından çekerken parmakları kaldı, avuç içi kalçamın üstündeki dantel banda değdi.

Elinin durduğu yere bakarken kocaman bir nefesle omuzları kalktı. Bu kararı vermekte zorlanıyormuş gibi davrandı, ama geri çekilmek yerine işaret parmağını kaldırdı ve en hassas yerimin üzerinde belli belirsiz gezdirdi.

"Siktir," diye nefes nefese kaldım.

Tekrar yaptı ve parmak uçlarının yarığımdaki her nazik darbesiyle, isteksizlik tamamen silinene kadar ifadesinden kayboldu. Tereddüt ortadan kalktığında, içinde tuttuğu tüm arzuyu serbest bıraktı.

Doğruldu, böylece ofis koltuğunda mükemmel bir duruşla oturdu ve bu sadece otoritesini artırdı. Sol eliyle bana dokunuyordu ve sağ eli eteğimin altından kayarak çıplak kalçamı tuttu. Bir parmağını içime sokarken beni yerimde tutmak içindi.

Ağzımdan sessiz bir 'oh' çıktı ve boştaki elimi arkama atarak zevkle yaylandım. "Bunu yapmamalıyım," dedi. "Bu çok yanlış."

Ama durmadı, hatta yavaşlamadı bile. Beni kavrayışı sıkılaştı, parmakları tenimi ısırırken ikinci parmağını birincisine katılmak üzere içeri soktu. İstilasının gerginliği rahatsız ediciydi, ama zevkli bir şekilde. Bu sefer inlediğimde tamamen gerçekti.

"Umduğun şey bu muydu?" diye sordu. "Evet,"

diye nefes nefese kaldım.

"Siktir." Bana kızgınmış gibi baktı ama neye kızdığını anlayamadım. Sanki onu buna ben zorlamışım, ona başka seçenek bırakmamışım gibi davranıyordu. Ama aynı zamanda duramadığı için kendine de kızgın görünüyordu.

"Aman Tanrım," diye nefes nefese kaldım çünkü gerçekten iyi hissettiriyordu. Beni masaüstüne sabitlemişti ve iki parmağı içimdeydi, masanın sessizce gıcırdamasına neden olan bir tempoda pompalıyordu. Kıvranıyor ve kalçalarımı sallayarak onun hızına uyuyordum.

Benim tatmin nefeslerimi dinlemekten ve kaygan parmaklarını uzun bir süre içime sokup

çıkarmaktan memnun görünüyordu ama zaman da yavaşlamış gibiydi.

"Daha iyi bir not için görüşmek istemiştiniz," diye hatırlattı.

"Evet." Vücudumu doldurduğu buharın üzerinde düşünmek zordu. "Bir erkek için *her şeyi* yaparım.

A. Bana ne yapmak istersen. Kulağa iyi bir anlaşma gibi gelmiyor mu?"

"Hmm. Neden bunu düşünmeme izin vermiyorsun," sesi otoriterdi, "sen benimkini emerken?"

"Evet, Profesör." Doğrulamaya başladığımda parmaklarını geri çekti ve yüz ifadesinin memnun olduğunu gördüm.

Masadan inerken içimde garip bir heyecan vardı. Başka birinin üzerine inmekten gerçekten hoşlanıyordum ama bu öyle bir şey değildi.

Lanet olsun.

Heyecanımın kaynağını fark ettiğimde kalın bir şekilde yutkundum.

Bu Colin'in yakında sahneye çıkacağı anlamına geliyordu. Yapmam gereken şeye odaklanmaya karar vererek bu düşünceyi bir kenara ittim.

Scott sandalyesini biraz yana döndürerek bacaklarının arasında diz çökmem için yeterli alan yarattı. Ellerimi bacaklarının üzerinde gezdirdim, çok yukarı çıkmadım, böylece o pantolonunu çıkarmaya çalışırken yolundan çekilmiş olacaktım.

Benim gibi o da iç çamaşırı giymiyordu, bu yüzden kemeri ve fermuarı çözülür çözülmez pantolon yeterince açıldı ve etkileyici aleti ortaya çıktı. Kendini okşayışını izlerken kalbim daha hızlı atıyor, siki inanılmaz derecede sertleşene kadar sertleşiyor ve büyüyordu.

Bunu vücudumun herhangi bir yerine sığdırmak çok zor olacaktı.

O kadar şaşırmıştım ki hareket etmeyi bırakmıştım ama belki de bu Scott'ın alışık olduğu bir tepkiydi. Ellerimden birini kavradı ve kendisine doğru yönlendirdi, nazikçe ona dokunmam için beni teşvik etti.

Korkma, der gibiydi gözleri.

Bu benim için biraz eğlenceliydi. Korkmuyordum. Kendimi bu deneyime adanmıştım ve 'her şeyi göze aldığım' için mutluydum. Evde sadece birkaç haftadır yaşıyordum ve şimdiden en çılgın fantezilerimden bazılarını gerçekleştirmiştim.

Ne kadar ileri gidebileceğimi düşünmek heyecan vericiydi, eğer sahip olduğum her arzuyu tatmin edebilirsem ve her türlü yenisini de keşfedebilirsem.

Yumruğumu sıkıp aletinden aşağı doğru sürüklediğimde Scott'ın dudakları ağır bir nefes almak için aralandı. Parmakları hızla gömleğinin düğmelerine gitti ve kumaşı önümden ayırabilmek için alttaki iki düğmeyi çözdü.

Ana kamera odanın köşesindeki bir tripodun üzerindeydi ve izleyicinin masanın arka tarafının çoğunu görebileceği şekilde açı verilmişti. Saçlarımı objektiften daha uzakta olan omzumun üzerinden geçirdim, öne doğru eğildim ve dilimin ucunu aletin alt tarafında bir çizgi halinde gezdirdim.

Minnettar bir iç çekti ve elleri sandalyenin kolçaklarını o kadar sıkı kavradı ki eklemleri bembeyaz oldu. Dudaklarımı nemlendirmek için yaladım, sonra ağzımı açtım ve onu içime aldım.

Lanet olsun, çok büyüktü.

Ağzımı yavaşça ucuna kadar götürmeden önce olabildiğince aşağıya indim. "Evet," diye nefes aldı.

Onu tekrar aşağı doğru ittim ve karısının sesi kulağıma dolduğunda sikiğin başı boğazımın arkasındaydı.

"Scott, kameraya doğru bir santim daha açı yapabilir misin? Kolçak çekimin bir kısmını engelliyor."

Hiçbir şey yapmama gerek yoktu. Bir elini saçlarıma dolayarak ve oral seks hızımı kontrol ediyormuş gibi yaparak bu hareketi gizledi. Hepsi gösteriş içindi; bizi kurnazca kaydırırken tutuşunda hiçbir gerginlik yoktu.

"Evet," dedi Nina. "Mükemmel."

Kocasının aleti bir başkasının ağzına girdiğinde sesinin bu kadar memnun çıkması bana çılğınca gelmişti. Ama sesi sıcak ve mutluydu.

Scott ve Nina'yı henüz o kadar iyi tanıımıyordum ama birbirlerini sevdiklerine dair kanıttan başka bir şey görmemiştim. Birbirlerine *aşık* olduklarını. Scott'ın bakışları Nina odadayken onu takip ediyordu ve Nina'nın eli neredeyse her zaman Scott'ın elinin üzerindeydi. Yetişkin bir çiftin birbirlerine bu kadar aşık olduğunu daha önce hiç görmemiştim.

Jack'e aşık insanların başkalarıyla yatmadığını söylemiştim ama belki de benim düşünce yapım çok dardı. Ben aşıkken başkalarıyla yatamıyor olmam, başkalarının da yatamayacağı anlamına gelmiyordu.

Gözlerimi kapadım ve başka biriyle bu kadar rahat olabileceğimi, bana bağlı kalırken başka biriyle samimi olabileceğime bu kadar emin olabileceğimi hayal etmeye çalıştım. Bu imkânsızdı. Sözler bozulmak için verilirdi.

Ve kendimden başka kimseye güvenemeyeceğimi biliyordum.

Scott'ın eli başımı bıraktı ve kolu ağır bir şekilde masanın üzerine düştü. Bizi Nina'nın farklı kameralardan gördüğü sahne olarak hayal ettim. Kocası gözlükleri ve tüvit ceketiyle, pantolonu ve gömleğinin bir kısmı açık, sandalyesinde arkasına yaslanmıştı.

Başımı salladım ve parlak aleti gül rengi dudaklarımın arasında kayboldu. Dizlerimin üzerinde olduğum için cilveli elbisem tekrar yerine oturmuştu.

Gördükleri hoşuna gitti mi? Kurgu odasında yapayalnızdı ve elini şortunun içine sokup kendine dokunacak kadar tahrik olmuş muydu? Kahretsin, bu fikir kanımı lav haline getirdi ve ağzımı onun üzerinde daha da hızlı kaydırdım.

Ama kapı yüksek sesle çalındığında kalbim dondu. Fantezimin içinde o kadar kaybolmuştum ki Nina'nın Colin'i çağırdığını fark etmemiştim ve bir an için sahne gerçek olmuştu. Yakalanacağımızdan endişeleniyordum.

Ağzımı geri çektim, nemli sikiinin karnına düşmesine izin verdim ve masanın arkasına saklanmış olmama rağmen bakışlarımı kapıya doğru çevirdim.

"Evet?" Scott yüksek sesle sordu.

Bu bir davet değildi, ama bir davet olarak yorumlandı. Kapı gıcırdayarak açıldı ve kişi içeri girerken ayak sesleri duyuldu. Onu göremesem de varlığını hissettim. Odadaki hava değişti, statik elektrikle doldu.

Colin.

ON DÖRT

Madison

Kapının yanında, Colin'in muhtemelen gördüğüne benzer bir görüntü veren bir kamera vardı. İçeri girdiğinde 'profesörünü' masasının arkasında otururken bulmuştu. Belki de adamın açılı duruşunun sıradan bir poz olduğunu, masayı pantolonunun nasıl açıldığını ya da yalnız olmadığını gizlemek için kullanmadığını düşünmüştü.

Şok olmuş gibi davrandım ve masanın arkasında sessiz kaldım.

Scott saatine baktı, sonra bakışlarını odanın diğer tarafına çevirdi. "Carter," dedi Colin'in sahne adını kullanarak. "Erkencisin." Ses tonu kabaydı. "Randevumuza daha on dakika var."

"Biliyorum," dedi Colin özür dileyerek, "ama bu toplantının ne kadar süreceğini bilmiyordum ve bir sonraki dersim kampüsün diğer tarafında." Beklentiyle durakladı ama profesörü bir şey söylemeyince devam etti. "Bu ne demek oluyor? E-postanızda benimle özel olarak konuşmak istediğiniz yazıyordu."

"Evet."

Scott daha fazlasını söyleyecekmiş gibi davrandı ama avuçlarım kalçalarını yumuşattığında düşüncelerini böldüm. Oynadığım karakter yaramaz bir kızdı ve odada başka biri olsa bile devam etmek istiyordu.

Aletini iki elimle kavradığımda boğazının arkasından paniklemiş bir ses çıktı. Beni itmek için gönülsüzce bir girişimde bulundu ama ben çok ısrarcı ve kararlıydım, ayrıca ne olduğunu belli etmemek için elinden geleni yapıyordu.

Onu tekrar ağzıma aldığımda, tatmin olmuş bir iniltiyle boğuldu.

"Tamam. Peki ne hakkında konuşmak istiyordun?" Colin ilgisizmiş gibi davranarak sordu.

"Ödevinden intihal yapmışsın," diye suçladı Scott, acı veren bir zevkle kırılmış, gergin bir sesle.

"Ne?" Colin'in nefesi kesildi. Telaşlanmış gibi görünmeye çalıştı ama Scott'ın aksine, rol yapmakta onun kadar iyi değildi. Kulağa zorlama gibi geliyordu. "Hayır, yapmadım."

Hızımı artırdığımda Scott'ın nefes alış veriş sığılaştı ama yüzündeki zevki gizlemek için gerçekten çaballıyor muydu yoksa sadece rol mü yapıyordu hiçbir fikrim yoktu.

"İnkâr etme zahmetine girme," dedi. Yeniden toparlanmak için başını bir an tavana doğru eğdi. "Bu seferlik görmezden gelmeye karar verdim, ama sakın ..." Sertçe emip yanaklarımı çukurlaştırarak bir üretim yaptığımda keskin bir şekilde nefes aldı ve ifadesi aceleyle çıktı. "Bunu bir daha yapma."

Bir an için hiç ses çıkmadı.

Zaman garip bir şekilde akıp giderken Colin'in şaşkın bir ifadeyle orada dikildiğini hayal ettim. Profesörü bu toplantıyı kopya çekmesini tartışmak için ayarlamıştı ama rapor vermek ya da yaptırım uygulamak yerine ona sadece bir uyarıda bulunuyordu.

"Bu kadar mı?" Ses tonu kuşkuluydu.

"Evet," dedi Scott nefes nefese, sanki diğer öğrencisinden çok benim için söylemiş gibi. Ama sonra kulağa nasıl geldiğini fark etmiş olmalı ki boğazını temizledi. "Gidebilirsin."

Derin bir inilti bıraktım.

"Neydi o?" Colin sordu.

"Hiçbir şey." Scott elini çıkışa doğru salladı. "Çıkarken kapıyı kapat." "Arkada biri mi var?"

"Hayır, tabii ki değil-"

Ama Colin'in ayak sesleri daha da yükseldi ve sonra oradaydı, masanın kenarından bakarak beni dudaklarım Scott'ın sikine sarılmış halde gördü. Nasıl tepki vereceğinden emin olamadığım için nefesimi tuttum.

Onunla zaten iki sahnede oynamıştım ama bu benim üzerimde hak iddia ettiği anlamına gelmiyordu. Yine de merak ediyordum, beni başka bir erkekle görünce kıskanır mıydı? Ve ben onun kıskanmasını *istiyor* muydum?

O değildi. Dudaklarında bok yiyen bir sırıtış belirdi. "Neler oluyor burada?" "Göründüğü gibi değil," dedi Scott.

Ağzımı ondan kaldırırken bir elimi aletin etrafında tuttum. "Oh, *tam olarak* görüldüğü gibi." Kıkırdadım. "Daha iyi bir not almaya çalışıyorum."

"Öyle mi?" Colin başını öne eğdi. "Benim notum da şimdi daha iyi görünüyor."

Scott'ın üzerine inmeye çalıştığımda omuzlarımdan tuttu. "Bir dakika durabilir misin?" İçini çekti ve dikkatini Colin'e çevirdi. "Sen hiçbir şey görmedin, tıpkı benim seni hile yaparken yakalamadığım gibi. Anladın mı?"

"Anladım. Az önce kampüsteki en seksi kız tarafından uçurulduğunu kesinlikle görmedim."

Nefesim kesildi ve bu bir rol değildi. Senaryonun çoğu doğaçlamaydı ama bu replik tuhaf bir şekilde gerçek gibiydi. Sanki hiç düşünmemiş de ağzından öylece çıkıvermiş gibi.

"Evet," diye mırıldandı Scott. "Masamın üzerine çıktı ve bana amını gösterdi, ben de karşı koyamadım. İnan bana, sen de karşı koyamazdın."

Bana mükemmel bir fırsat vermişti ve nabzım yükseldi. "Öğrenmeli miyiz?"

"Ne?" dedi iki adam da aynı anda.

Dizlerimin üzerinden kalktım ve masanın üstüne otururken Colin'i daha yakına çağırmak için döndüm, parmağımı kendime doğru kıvırdım. Sonra bakışlarımı diğer adamın üzerinde sabitledim. "Bakalım o da bu amı sizin kadar karşı konulmaz bulacak mı Profesör?"

Nefes alırken omuzları kalktı. Gözlerinin derinliklerinde ve aktörün arkasında, bu geçişten memnun olduğunu görebiliyordum.

Colin masaya doğru yürüdü ve sonra yan tarafa dolandı, Scott'ın sandalyesinin yanında durdu ve bana baktı. Bana bakarken gözleri deliciydi, gösterinin başlamasını bekliyordu.

Zor olmamalıydı. Bunu Scott için yaparken hiç sorun yaşamamıştım ve Colin'in daha önce görmediği hiçbir şeyi açığa vurmuyordum. Yine de içimdeki o lanet titreme yeniden başladı. Eteğimi yukarı kaldırırken nefesim sığlaştı ve kesildi.

Kan beynime hücum ediyor, kalbimin çarpıntısı dışında tüm sesleri bastırıyordu. Bu sefer neden bu kadar farklıydı? Bana sanki bu onun için gerçekmiş gibi baktığı için miydi? Sanki ona ne göstereceğimi görmek için *sabırsızlanıyordu*?

Kumaşı belime kadar sıyırdım, yeni açığa çıkan tenimin üzerinde serin havanın dolaşmasına izin verdim ve bacaklarımı daha geniş açtım. Sesimin kendinden emin ve baştan çıkarıcı çıkmasını istiyordum ama bocaladım, bu yüzden sorum nefes nefese ve düzensiz oldu. "Ne düşünüyorsun?"

"Siktir." Colin'in bakışlarını bacaklarımın arasında, sanki bir elini bacaklarımın arasında gezdiriyormuş gibi hissettim. "Bu amcık yenecek kadar güzel görünüyor."

Tanrım.

Scott sandalyesinden o kadar hızlı kalktı ki tekerlekleri üzerinde yuvarlandı. "Katılıyorum."
Ellerini kalçalarımın altından geçirdi ve beni masanın kenarına doğru bir açıyla itti.

sırtüstü yere yığıldım. Ve sonra sıcak ağız amımın üzerindeydi, dili klitorisimin üzerinde kayıyordu.

Zevk bembeyazdı. "Oh,"

diye nefes nefese kaldım.

"Evet."

Bakabileceğim başka bir yer yoktu. Başımı eğerek Colin'e döndüm ve yanaklarım ateş gibi kızardı. Başka biri beni becerirken onu seyretmek erotikti. Ellerimi saçlarımın arasına soktum ve sırtımı eğdim, Scott'ın çırpınan dilinin verdiği hissin tadını çıkarırken masanın kenarından düşmemeye çalıştım.

İnlemelerim yüksek, derin ve gerçektir.

Scott ne yaptığını biliyordu ama verdiğim tepkinin bundan daha fazlası olduğunu hissediyordum. Tüm vücudum Colin'in bakışlarının gücü altında hassaslaşmıştı. Onu kapüşonlu gözlerle izledim ve ... Baş kalçalarımın arasında olanın o olmasını diledim. Klitorisime masaj yapan ve dudaklarımdan iniltiler dökülmesine neden olanın onun dili olmasını istedim.

İçimdeki titreme, o y d u . Sadece o benimleyken oluyordu. Bana dokunurken. Bana bakıyor.

Biliyor muydu?

"Şşşt," diye emretti Scott. "Birileri duyacak."

Colin masanın yanına yaklaştı, başımdan sadece birkaç santim uzaktaydı. "Sessiz kalmasına yardımcı olmak için ağıza bir şey koyayım mı?"

Kahretsin, sorusu günah yüklüydü ve pürüzsüz, cilalı tahtaya karşı kıvrandım. "Aman Tanrım, evet."

Elimi uzattım, parmaklarımı kot pantolonunun kemerinin altına soktum ve onu kendime daha da yaklaştırdım. Çoktan sertleşmiş, pantolonunun önü çadır gibi olmuştu ve ben de pantolonunun gitmesi için sabırsızlanıyordum. Aceleyle elleriyle pantolonu çözdü ve kot bacaklarından aşağı düşerek güçlü kalçalarını ve taş gibi sert aletini ortaya çıkardı.

Aramızda bir bağ olduğunu inkâr etmeye devam etmek anlamsızdı ve ona dokunduğumda ciğerlerim en yumuşak rahatlatma sesini çıkardı. Elim tek bir hareketle onun uzunluğuna değdirdiğimde yüz ifadesi değişti. Şu anda harekete geçmesine gerek yoktu.

"Siktir," diye bağırdım.

Çünkü ben Colin'i ağızma almaya hazırlanırken Scott iki parmağını içime sokmuştu. Zevk içimde dalgalandı. Omurgamı hızlandırdı ve vücudumdaki her sinir ucunu aydınlattı. O kadar dikkatim dağılmıştı ki, Colin'in gömleğini çıkardığını fark etmemiştim.

Bakışlarım göğsünün mükemmel yontulmuş manzarasında gezindi. Geçen hafta onu spor yaparken izlemiştim ve her ne kadar istemesem de günlerce onun hayalini kurmuştum. Tanrım, o kadar harika görünüyordu ki.

Bir elini başımın yanındaki masanın üzerine koydu ve diğer eliyle beni kucakladı, kalçaları ileri doğru itilirken ensemden tuttu. Dudaklarımı araladım, sikişin bekleyen ağızımın içinde günahkârca süzülüşünün tadını çıkardım.

Birbirimize bağlı bir devreydik, bir adamdan diğerine güç akıyordu. Nina bunu ekranda görüyor muydu? Uygun gördükleri şekilde kullanabilecekleri bir oyuncak olarak masanın üzerine yayılmıştım.

Colin'in ağızımı sikebilmesi için başımı doğru açıda tutmaya odaklanmıştım ama Scott'ın parmakları ve hınzır dili içimde mutluluk yaratıyordu. Kıpırdamadan durmak gittikçe zorlaşıyordu.

İnlemelerim Colin'in ağızındaki siki tarafından bastırılıyordu ve hareket ediş şekli çok seksiydi. Sadece kalçaları değil, tüm vücudu sallanıyor ve dalgalanıyordu. Bir elimi kaldırdım ve göğsünün

ortasına koydum, onunla daha fazla bağlantı kurmak için çaresizdim.

İçimde hareket eden parmakların hızı arttı, tek düşündüğüm onların olmasıydı. Scott'ın dili bir zevk telaşıydı ve ağzım meşgul olduğu için burnumdan vücuduma hava alıp vermek zorunda kaldım.

Her şey daraldı. Isı etrafımı sardı.

Bağlantıyı koparmak için başımı yeterince geriye çekmek zorunda kaldım, böylece "Boşalacağım" diye nefes alabildim.

Kelimeler ağzımdan çıkar çıkmaz orgazm üzerime çöktü. Merkezimden patladı ve buz gibi bir ateş patlamasıyla dışarıya doğru taşıtı. Bedenim kontrolü zihnimden çaldı, her dalga içimde yuvarlanırken kaslarımın titremesine ve kasılmasına neden oldu.

Belki de ben boşalırken Colin aletini tekrar ağzıma soktuğu için beni susturmayı umuyordu ama bundan daha fazlası olup olmadığını merak ettim. Zevkimin bir parçası olmak, orgazm bedenimi sararken bana katılmak mı istemişti?

Geniş siki boğazımın arkasındayken bile hâlâ sesim çıkıyordu. Tatmin olmuş iniltilerim odayı doldurdu.

Scott doğrulurken toparlanmayı henüz bitirmemiştim. Tüvit ceketini çıkarıp sandalyenin üzerine atarken ve gömleğinin düğmelerini çözmeyi bitirirken ona göz ucuyla baktım. O da çıkarılıp bir kenara atıldıktan sonra pantolonu, çorapları ve ayakkabılarıyla ilgilenildi.

Güzel bir vücudu vardı. Colin kadar biçimli değildi ama yine de çok formdaydı ve inanılmaz derecede çekiciydi.

Bacaklarım orgazmdan kemiksiz kalmıştı ama bunun pek önemi yoktu.

Scott beni masadan çekti ve beni döndürmeden önce kollarıyla doruğa ulaşmış zayıf bedenimi destekledi. Colin benimle masanın arasına girdi ve beynim mutluluk dolu bir sisin içinde olduğundan, kıyafetlerinin geri kalanını çıkardığı anı kaçırmış olmalıyım.

Colin masanın kenarına yaslanırken Scott beni öne doğru itti. Ellerimi uzatmak zorunda kaldım ve eğilip Colin'i kollarımın arasına hapsettiğimde masaüstünde gıcırdamalarına neden oldum.

Bunu çekimlerden önce koreografisini yapmıştık ama şimdi çok farklıydı. İçimdeki her şey karıncalanıyor ve halsizleşiyordu. Ortaklarımın ellerinin beni tam olarak nasıl olmam gerektiğine yönlendirmesi için minnettar olmamı sağladı, özellikle de Nina açılar hakkında bir yorum yaptığında.

Arkamdaki adam eteğimin arkasını belime kadar sıyırmıştı ama benim dikkatim sadece önümdekindeydi. Colin bir eliyle sikini pompalıyor, diğer eliyle de yüzümün yan tarafını kavırıyordu. Gözlerimi ona dikmeye zorluyordu.

Sanki başka bir yere bakabilirmişim gibi.

Scott'ın sert avuç içi beni almaya hazırlanırken kalçamı kavradı ve kalbim yerinden fırladı. Bu odada üç kişi vardı ama Nina ve kameralar da izliyordu ve ben nefesimi tuttum. Buna rağmen en çok Colin'in ne düşündüğüyle ilgileniyordum. Daha önce hiç bir kızı başka bir erkekle paylaşmış mıydı?

İçimden bir ses, onu Abbie'yle paylaşmaktan hoşlandığımın en az yarısı kadar hoşlanacağını umuyordu.

Scott'ın sikinin başı girişime sürtündü ve nefesimi tuttum. "A için her şeyi yaparım," dedi karanlık bir sesle. "Değil mi?"

"Evet," diye nefes aldım.

Gözlerimi kırpmadan Colin'e bakıyordum ve Scott içeri kaymaya başladığında Colin tepkimi dikkatle izledi. Gözlerim eridi ve ağzım açık kaldı ama hiç ses çıkmadı. Lanet olsun, çok büyüktü.

Bunun beni soğutacağından endişe ediyordum ama Colin üzerinde tam tersi bir etki yarattı.

Gözlerinde şehvet yoğunlaştı ve dudaklarında bir gülümseme belirdi. "İşte bu," diye ısrar etti. "Al şu koca siki."

Nefesim kesildi ve bedenime sahip çıkan Scott olsa da Colin'in zihnime sahip çıktığından emindim.

"Kahretsin Scott," dedi Nina'nın sesi huşu doluydu, "bak onu nasıl titretiyorsun."

Yüzüm buruştu ve şaşkınlıkla gözlerimi kııptım. Titrememin nedeni Scott değildi. Omuzlarımı sarsan ve bacaklarımı titreten titreme tamamen Colin'den kaynaklanıyordu ve nedense bunu bilmesine ihtiyacım vardı.

Bir elimi masadan çektim ve omzunu tuttum, kendimi sabitledim, böylece eğilip dudaklarımı boynunun kenarına koyabildim. Öpücüğümü, monitörün takılı olmadığı kulağının kabuğuna kadar takip ettim.

"O değil," diye fısıldadım başka kimse duymasın diye. "Sen."

Sarsıldı. İki eliyle omuzlarımı kavradı ve beni geriye doğru itti, böylece bana şaşkınlıkla bakabili, sanki beni doğru duymasının imkânı yokmuş gibi. Kalbim vücudumda taklalar attı. Evet, bu doğrudu ama *neden* ona söylemişim ki? Yoğun bakışları beni öpmek istediğini belli ediyordu.

Bunun olmasına izin veremezsiniz.

Ona deneme şansı vermedim. Elimi omzundan aşağı kaydırıp sikini kavradım ve başımı eğdim. Scott ritmini nasıl kurduysa, ben de aynısını ağızla Colin'in üzerinde yaptım.

İniltisi hayal kırıklığı ve memnuniyetin bir karışımıydı.

Buna odaklanamıyordum çünkü bir anda vücudum aşırı yüklenmeye başladı. Scott derinlere daldı ve Colin'in aleti ağızımı doldurdu ve bunun gerçekten gerçekleşiyor olması çılgıncaydı. Fanteziler listem uzayıp gidiyordu ama bu, gerçeğe dönüşebileceğini hiç düşünmediğim bir fanteziydi.

Her iki adam da çıplaktı ve üzerimde hâlâ giysiler olması tuhaf görünüyordu ama Colin'in parmakları elbisemin arkasındaki fermuarı keşfetti. Ben dilimi sikinin etrafında döndürürken o da fermuarı indirdi ve nabzının atmasına neden olacak kadar hızlı hareket etmeye başladı.

Fermuar yarıya kadar indiğinde Scott devrildi ve sonuna kadar çekti. Elbise yarıldı ve yanları düşerek dirseklerime takıldı. Garip bir durumdu, bu yüzden her iki kolumu da hızla çözdüm ve elbisenin belime dolanarak sarkmasına izin verdim.

Gardırobunda çoraplarımla uyumlu dantelli siyah bir sütyen vardı ama Scott'ın parmakları sırtımdaki kopçayı açtığı için izleyiciler ona iyice bakamıyordu. Banttaki gerginlik gitti ve askılar kollarımdan aşağı kaydı.

Elbise yere düşerken Scott belimi kavradı. Ellerinden biri elbisemi bükerek, kaldıraç olarak kullanabileceği bir kemer haline getirene kadar bükte ve göğüslerim her itişinde sıçradı. İki adamın arasında sallanırken doğru ritmi bulmam birkaç denememi aldı ve Scott'ın tutuşundan ve masanın kenarındaki bir elimden destek almama rağmen, kendimi güvende hissetmiyordum.

Yaptığım şeyden zevk alıyordum ama aynı zamanda nefes nefese kalıyordum. Colin yüzünden bacaklarım ve kollarım titriyordu. . . ve ayrıca yorgunluktan. Düşünecek o kadar çok şey vardı ki, adamlardan gelen zevk seslerine belli belirsiz kulak kabarttım.

Daha fazla ayakta duramayacak hale geldiğimde, Scott biliyor gibiydi.

"O ağız bana bırak," dedi, ama benimle mi yoksa Colin'le mi konuştuğundan emin değildim.

Beni ayağa kaldırdı ve kollarının arasında döndürdü. Elbisem yere düştü, üzerimde sadece kalçalarım vardı ve diğer adam yoldan çekilir çekilmez beni kaldırıp masanın üzerine oturttu.

Ben bir kuklaydım ve tüm iplerimi onlar çekiyordu, beni istedikleri gibi konumlandırıyorlardı. Bu durumdan fazlasıyla memnundum. Bunalmış zihnim artık sahnenin koreografisini hatırlamıyordu.

Vücudum masanın köşesinden sarkacak şekilde sırtüstü uzandım, başım kenardan sarkıyordu.

Rahat değildi ama Colin'e bacaklarımın arasına girmesi için yer açıyordu. Yüzündeki kararlı ifade nefesimi kesti. Titreyen dizlerimi kollarına doladı ve hiç vakit kaybetmeden içime girdi. Hızlı bir hamleyle kabzasına kadar gömüldü.

Sabırsızlığı inanılmaz derecede seksiydi. Sanki bu an için ölüyormuş gibi hissettiriyordu. Ben de öyle miydim?

Çünkü vücudumun tatminle şarkı söylemesini sağladı. Yüksek sesli bir inilti çıkardım ve sonra bir el yanağımdaydı, başımı yana çevirdi. Scott'a istediğini verebilmek içindi bu. Ağzımı açarak sikini dudaklarımın arasından geçirmesine izin verdim ve o da itmeye başlarken başımı tuttu. Neyse ki bu boynumdaki gerginliği biraz azaltmıştı.

Zaman bulanıklaşmaya başladı.

Terden yapış yapış olmuştum. Colin vücudunu içime sokup kalçalarını benimkilere vurdukça tehlikeli bir şekilde masanın kenarına yaklaştım. Ama bacaklarımı sıkıca tuttu ve kenardan düşmemi engelledi.

Tanrım, ellerini tenimde hissetmeyi çok seviyordum; neredeyse içime girmesi kadar. Ona karşı hislerim . . . dağınıktı. Size kendinizi inanılmaz derecede iyi hissettiren birinden hoşlanmamak çok zordu.

Scott bir eliyle başımı sabit tutarken, diğer eliyle sikini dudaklarımın arasında ileri geri hareket ettiriyor ve göğüslerimden birini sıkıyordu. Belki Colin porno yıldızı tarafından geride bırakılmak istemiyordu, belki de sadece bana da dokunmak istiyordu. Elini birleştığımız yerin hemen üstüne koydu ve başparmağını klitorisimi okşamak için kullandı.

Beni saf ateşle ıslattı.

Ve bu beni başka bir orgazma doğru koşturdu.

Bu iki güzel kaslı adam benden sadece zevk almakla kalmadılar, aynı zamanda bunu geri vermek için bir ekip olarak birlikte çalıştılar. Her şey sallanıyordu, sanki dünyam büyük bir depreme dayanıyormuş gibi, ama yine de adamlar etkilenmemişti.

Scott'ın meme ucumu çimdiklemesi zevk ve acıyı mükemmel bir dengede tutuyordu ama Colin'in başparmağı şeytaniydi. Daha hızlı kıpırdadı, içimde baskı oluşturdu, serbest kalmaya doğru spiral çizdi.

Başımı Scott'tan yana salladım ve ellerim yanları kavrayarak masaüstünden eğildim. "*Lanet olsun.*"

Bu orgazm ilkinden farklıydı. Daha derin, daha dolgundu. Zevk, keskin bir coşku sarsıntısından ziyade etrafımı saran ve beni sıkan bir bant gibiydi. Kavrayışı da daha uzun sürdü.

Yutkundum, gözlerimi kapattım ve bu hissin tadını çıkardım ama Colin kendime gelmem için bana fazla zaman vermedi. Hızını arttırdı ve alt bedenimin büyük kısmını destekleyen tek kolum taşa dönüştü.

"Bu amcık," diye homurdandı, "beni boşaltacak."

Gözlerim adamların birbirlerine baktıklarını görecek kadar çabuk açıldı. Belki Colin de Scott'ın hazır olduğuna dair bir onay arıyordu. Mesaj alınmıştı çünkü Scott bir elini sikinin etrafına sıkıştırdı ve öfkeyle okşamaya başladı.

Colin aynı şeyi yapmak için çekilmeden önce birkaç son hamleyle içime pompaladı.

Orgazmımdan sonra kalbim hala dakikada bir mil hızla atıyordu, ama öyle olmasaydı, gösteriyi izlerken daha da hızlı atacağından emindim. Her iki adam da kendilerini orgazma ulaştırmak ve mümkün olduğunca birbirine yakın bir şekilde bitirmek için çalıştı.

Önce Colin gitti.

Kesik kesik soluması aniden kesildi ve yüksek sesle zevk homurtuları çıkarmadan önce omuzlarını öne doğru yumrukladı. Sonra yumruğu hızlı, sık vuruşlardan yavaş, uzun vuruşlara geçti. Dölünün ilk dalgası karnıma sıçrayınca irkildim ama sonra dudaklarıma kocaman bir gülümseme yayıldı.

Boşaldığında çok seksi görünüyordu. Çenesi gerilmişti ve bakışları çıplak tenime boyadığı döl iplerine odaklanmıştı, tüm bunlar olurken ciğerlerinden ağır, zor nefesler gelip geçiyordu. Orgazm sonrası gözlerini kaldırıp beni onu izlerken bulduğunda, vücudumdaki her kas gerildi. *Tanrım*. Bana baktı ve bakışları dipsizdi. Dikkatli olmazsam onun yoğun bakışlarının içine hapsolabilirdim ve o da bana tam olarak bunu istiyormuş gibi bakıyordu.

Bir zevk iniltisi beni sersemliğimden kurtardı.

Scott, Colin'in çok gerisinde değildi ve boşalırken kendini çok iyi ifade ediyordu. Sadece görmek değil, aldığı zevki duymak da heyecan vericiydi. Eve taşındığımdan beri her gece porno izliyor ve çalışıyordum ve erkeklerin de kadınlar kadar sesli olduğu videolar?

Çok sıcak.

Göğsüme boşalacağını önceden konuşmuştuk ama son hareketin bu kadar seksi olacağına hazırlıklı değildim. Ilık, kalın sıvı göğüslerime fışkırdı ve göğsümün kenarlarından aşağıya damladı.

Her ikisinin de orgazmının ürünü tenimde taşıdım ve içimde beklenmedik bir sıcaklık filizlendi. Hep birlikte boşalmamız hoşuma gitmişti. Vücudum soğuyup gerçeklik geri gelmeye başladığında bakışlarım Scott'tan Colin'e kaydı ve sonra tekrar geri döndü.

Nina, "Madison, notunu sor," dedi. Doğru.

Cümleyi söylemek için ağzımı açtım ama Colin'in elleri koluma dolandı ve beni yukarı çekmeye yardım etti, böylece masanın tam kenarında oturuyordum. İfademi normal tutmak için elimden geleni yaptım, çünkü yerçekimi artık etkindi ve dölün tenimden aşağı süzülme hissi cehennem gibi garipti.

Daha da tuhafı boynumun yan tarafına sokulma şekliydi. Bu senaryoda yoktu ve kulağımın hemen altına kondurduğu beklenmedik öpücük beni lezzetli bir ürpertiye boğdu. Bana boyun eğdirmeye ve öpücüğüne teslim olmamı sağlamaya mı çalışıyordu? Yapamadım.

Colin'in ikna edici ağzına katlanırken bakışlarımı Scott'a kilitledim. Onu öpmeme kararlılığım her saniye biraz daha kırılıyordu.

"Peki Profesör," dedim, "ikimiz de A mı alacağız?"

Scott'ın yavaş gülümsemesi günahkârcaydı. Colin zaten boynumun bir tarafını emdiğine göre, bunu tamamlamaya karar vermiş olmalı ki eğildi. Hiç düşünmeden fırsatımı gördüm ve değerlendirdim.

Scott'ı öpmekle meşgul olsaydım Colin'i öpemezdim.

Elimi omzuna koyup ona doğru döndüğümde ve dudaklarımı dudaklarına yerleştirdiğimde Scott keskin bir nefes aldı. Hareketim onu şaşırtmıştı ama bunu sorun etmemiş gibiydi. Başını daha iyi bir açığa eğdi, yumuşak dudakları ayrıldı ve dili ağzımı doldurdu.

Güzeldi.

Hoştu.

Ama hepsi bu kadardı. Yer sarsılmadı ve kalbim daha hızlı atmadı. En azından boynumun kenarındaki ağız duraklayana kadar. Colin'in sıcaklığı, neler olduğunu anladığında kayboldu.

Diğer adamdan kaynaklanan soğuk fırtınadan habersiz görünen Scott'la öpüşmem sona erdiğinde içimi bir ürperti kapladı.

"Evet," dedi Scott, sonunda soruma cevap verdi. "Gelecek hafta yine aynı saatte görüştüğümüz sürece ikiniz de A alacaksınız."

Karısının sesi monitörlerimizden gelene kadar gülümsemesini korudu. "Anladım," dedi. "İyi işti millet."

Sahne bitmişti ama şimdi ne yapacağımı bilmiyordum. Bir kez daha, o biliyor gibiydi. "Orada kal," dedi Scott nazikçe. "Ben herkese havlu getireyim."

O uzaklaşırken nefesimi içime çektim. Scott'ı öptüğümünden beri Colin'e bakmamıştım, çünkü onu ne kadar kızdırdığımı görmek istemiyordum. Bu öğrenci derneği çocuğu muhtemelen istediğini elde etmeye alışkındı ve ben onun bir kriz çıkarmasını bekliyordum.

Ancak, risk alıp baktığımda, yüz ifadesinde öfke bulamadım. Çok daha kötü bir şey gördüm; incinmiş görünüyordu. İhanete uğramış.

Kendimi bok gibi hissediyordum. Geçen hafta onu zalim olmakla suçlamıştım, ama şimdi bana bakışı nasıldı? Aramızda kimin gerçekten zalim olduğunu merak ediyordum.

ON BEŞ

Madison

Bu hafta her gün arka bahçeden geçip spor salonuna gidiyordum, Colin'le karşılaşp konuşabilmeyi umuyordum ama o hiç gelmiyordu. Şansımı arttırmak için programımı bile değiştirdim ama şansım yoktu. Ya çok erken saatlerde spor yapıyordu, ya hiç yapmıyordu ya da benim ne zaman gitmeyi planladığımı anlamış ve başka bir saatte gitmişti.

Odası evin karşı kanadında olduğu için onunla karşılaştığım tek yer ortak kullanım alanlarıydı ama yemeklerini odasında ya da kampüste yiyor olmalıydı.

Benden kaçıyordu.

Yarım saniyeliğine konuşmak için kapısını çalmayı düşündüm ama ne diyecektim ki?

Üzgünüm, seni öpmeyeceğim çünkü öpersem olaklardan korkuyorum.

Hafta sonu boyunca beni atlatmayı başarmıştı ama şimdi Pazartesi öğleden sonraydı. Birkaç saat içinde ev toplantısında karşımda oturmak zorunda kalacaktı ve bundan kaçış yoktu.

Öğle yemeğimin son lokmasını da bitirdim ve peçetemi tabağımın üstüne attım. Genelde öğle yemeğimi yanımda getirirdim ama bu sabahki psikoloji dersime katılmak için o kadar motivasyonsuzdum ki, eğer gidersem sonrasında güzel bir öğle yemeğiyle kendimi ödüllendireceğimi söylemiştim. Dersler arasında uzun bir molam vardı ve yakınlarda rahat bir bistro vardı.

Ayrıca, artık param vardı - çok değil, ama böyle bir savurganlık yapmak istersem banka hesabıma biraz nefes aldırmaya yetecek kadar.

Param vardı çünkü grup sahnemden bir gün sonra Petal Productions için ilk solo videomu çekmiştim. Bodrum katındaki stüdyoda çekmiştik ve tek yapmam gereken bir vibratörle oynarken Nina'nın bir kulaklık aracılığıyla bana verdiği seksi diyalogları tekrarlamaktı.

Sakin ol.

O sırada Colin'le böyle bir sahne çekip çekemeyeceğimi merak ediyordum.

Ki bu çok saçmaydı. Evde ikisi ile henüz film çekmediğim dört kişi daha vardı. Neden ona bu kadar takılmışım?

Sinir bozucuydu ve tepsimi alıp çöp kutusuna götürmeden önce iç çektim. Tabağımı çöpe atarken tanıdık bir ses dikkatimi çekti.

Ne kadar ironik.

Görünüşe göre, Colin'e ancak onu aramıyorsam rastlayabilirdim.

Çöp kutusu yemek odasından dekoratif bir kafesle ayrılmıştı ama ahşap çitaların arasındaki boşluklardan onu görebiliyordum ve hemen diğer taraftaki kulübede oturduğunu fark ettim.

Masanın karşısındaki adam daha yaşlıydı ve benzerliğine bakılırsa bu adam muhtemelen babasıydı. Colin'i ele veren bir diğer şey de duruşuydu. Şimdiye kadar her zaman kendinden emin ve rahat görünen bu çocuk için gergin ve doğal olmayan bir duruştu. Bana ailemin yanında nasıl olduğumu hatırlattı.

Babasıyla anlaşıyor muydu? Masada iki adamın da önünde tabaklar vardı ama Colin'in öğle yemeğinin sadece yarısı yenmişti. Babası takım elbise giymiş ve kravat takmıştı; oğlunun daha seçkin bir versiyonu ve çok daha ciddi görünüyordu.

Gizlice dinlememem gerektiğini biliyordum ama dinlemeyecek kadar da meraklıyım.

"Keşke müvekkilim iptal etmeseydi," dedi babası, "ama bunu yapabildiğimiz için mutluyum." "Evet. Ben de." Ama Colin'in sesi düzdü.

"Bugün başka dersin yok, değil mi?" Babası eşyalarını tepsinin üzerine topladı. "Seni Sig'in evine bırakayım."

Colin'in içine hızla gizlemeye çalıştığı bir endişe yayıldı. "Oh, hayır, yapmak zorunda değilsin-"

"Sorun yok." Babası elini salladı. "Bir sonraki randevumdan önce biraz zamanım var ve burayı tekrar görmek isterim."

Aman Tanrım. Ailesine kovulduğunu söylememiş miydi?

Sen de seninkine söylemedin.

Ailemle olan ilişkim kuşkusuz farklıydı, ama yine de bir anlayış acısı hissettim. Davranışlarım ve kız öğrenci birliği hayatımı sona erdiren yaptıklarım utanç vericiydi, ayrıca ailesine yeni yaşam düzeninden bahsetmemiş olması şaşırtıcı değildi.

"Aslında kütüphanede ders çalışmayı planlıyordum," dedi Colin. "Bilirsin işte, finaller için."

Babası koltuğundan kaymaya başlamıştı ki durdu ve oğluna eleştirel bir gözle baktı. "Gerçekten mi? Dizüstü bilgisayarın yanında değil." Yüz ifadesi değişti. "Evde mi unuttun?"

Colin cevap vermeyince babası *klasik Colin der* gibi başını salladı. Ayağa kalktı ve tepsisine uzandı. "Hadi gel. Bisikletini arabamın arkasına koyalım."

Colin'in yüz ifadesi acılıydı. Hiçbir çıkış yolu olmadan kapana kısılmıştı ve içimde bir şey değişti.

Tepsimi yerleştirdim ve köşeyi dönerek görüş alanıma girdim. "Hey, Colin." Ona doğru yürüdüm, gözlerinin önce şokla açılıp sonra güvensizlikle kapanmasına aldırmadan. Sanki günü kötüden daha kötüye gitmiş gibi bana ters ters baktı.

"Böldüğüm için özür dilerim," diyerek babasına utangaç bir gülümseme fırlattım ve ona döndüm, "ama burada olmana çok sevindim. Gerçekten büyük bir iyiliğe ihtiyacım var." Derin bir nefes aldım. "Bir sonraki dersime kadar benimle yürüyebilir misin?" Bir tutam saçımı kulağımın arkasına sıkıştırdım, gergin görünmeye ve hikâyeyi satmaya çalışıyordum. "Bana asılan ve laftan anlamayan bir çocuk var. Beni başka biriyle görürse belki durur."

Bir an için sadece gözlerini kırptırdı.

Sonra, bakışları babasına ve tekrar bana dönmeden önce gözlerinde bir umut kıvılcımını belirdi. Ona kaçması için birşans sunuyordum ve Colin bunu seve seve kabul etti. "Evet, tabii ki."

"Beni tanıştırmayacak mısın?" Babasının ses tonunda biraz sinirlilik vardı.

"Evet. Bu Mads." Colin yüzünü buruşturdu. "Madison Perry," diye düzeltti. Dikkati tekrar bana döndüğünde duruşu düzeldi. "Bu benim babam, Rob Novak."

Bay Novak elini uzattı, ben de elini tuttum ve tokalaşmasını baskıcı buldum.

"Memnun oldum efendim," dedim.

"Aynen," diye yanıtladı.

Bakışları beni tepeden tırnağa inceledi, muhtemelen oğluyla olan ilişkiyi değerlendiriyordu ama milyonlarca tahminde bulunsa da doğru sonuca ulaşamazdı. Colin'le birbirimiz için ne ifade ettiğimizi ben bile bilmiyordum.

"Siz ikiniz birbirinizi nereden tanıyorsunuz?" Sıradan görünmeye çalışıyordu ama deneseydi bundan daha açık olamazdı. Bay Novak çıkıp çıkmadığımızı öğrenmek istiyordu. Belki de oğlunun ününü biliyordu ve birlikte yatıp yatmadığımızı merak ediyordu.

"Biz arkadaşız," diye yalan söyledi Colin.

"Bir Yunan mikserinde," dedim aynı anda.

Uyumsuz hikâyemiz bir an için askıda kaldı ama Bay Novak bunu umursamıyor gibiydi. Bakışları oğlunun üzerindeydi. "Sen onu sınıfa kadar götür, ben de bisikletini Sigma Phi Alpha'ya geri götüreyim, işin bitince de orada buluşuruz."

Colin'i bir kez daha endişe kapladı. Dehşetle bana baktı. Bu benim kritik bir darbe indirip aramızdaki savaşı kazanma anımdı ve bunu kullanmamı bekliyordu. Babasına Sig evine gitmesi için bir neden olmadığını çünkü Colin'in artık üye olmadığını söyleyecektim.

Ama bunun yerine, bir omzumu yarı omuz silkme şeklinde kaldırdım.

"Bu yüzden büyük bir iyilik olduğunu söyledim." Utangaç bir bakış attım. "Sınıfım Slater Hall'da."

Tam bir saçmalıktı. Bir sonraki dersim sadece birkaç blok ötedeydi, ancak Slater Hall kampüsün diğer tarafındaydı ve Sig evinden olabildiğince uzaktaydı. Oraya yürümek on beş dakikamızı alırdı ve oradan kardeşlik evine yürümek de en az o kadar uzun sürerdi.

"Oh," dedi Bay Novak, çabucak anlayarak. "İkinizi de oraya bırakayım mı?" "Sizi rahatsız etmek istemem," diye başladım ama Colin sözümü kesti.

"Arka koltukta bisikletim varken hepimiz sığmayız." Memnun görünmemek için elinden geleni yaptı. "Bu konuda endişelenmeyin. Onunla birlikte bisikletimi sınıfına kadar götürür, sonra da eve bisikletle dönerim."

Babası saatine baktı ve kafasında hesap yaptı, belki de kardeşlik evini görme planının işe yaramayacağına karar verdi. "Pekâlâ. Bir dahaki sefere o zaman." Kendi tepsisini ve Colin'inkini de aldı. "Bunu ben hallederim. Derse geç kalmak istemiyorsanız gitseniz iyi olur."

"Teşekkürler." Colin'in ifadesinden rahatlama akıyordu. "Yemek için de teşekkürler." Babası başıyla onayladı. "Tanıştığımıza memnun oldum Madison. Umarım Colin sana yardımcı olabilir."

Boğazımdaki yumruyu yuttum. İtiraf etmek bana ne kadar acı verse de, oğlu bana çoktan yardım etmişti. "Teşekkürler," dedim. "Sizinle tanışmak da güzeldi."

Colin'i dışarıdaki bisiklet askısına kadar takip ettim ve kilidi açarken hiçbir şey söylemedim. Gidonu tutup bisikleti kaldırımdan aşağı çekmeye başladığında da konuşmadık. Artık Mayıs ayıydı ve öğleden sonra güneşi üzerimize vururken beni terletecek kadar sıcaktı.

Aramızdaki sessizlik garipti ama farklı bir şekilde. Düşmanlık yerine, konuşmamız gerektiğini bildiğimiz konuşulmamış şeylerle gergindik.

Birkaç sokak geçene kadar bekledim çünkü yön değiştirdiğimizde babasının görmeyeceğinden emin olmak istiyordum. "Bu taraftan gitmek zorunda değiliz."

"Slater'a giden en hızlı yol bu," dedi.

"Slater'da dersim olmaması dışında. Her şeyi ben uydurdum."

Durdu. "Ne?" Tek bir kalp atışı için kaybolmuş gibi görünüyordu ama sonra gözlerini şüphe kapladı. "Neden?"

"Çünkü Sig evine geri dönmek için bir bahaneye ihtiyacın vardı."

Kaldırımın ortasındaydık, bu yüzden bisikletini kaldırdı ve kimsenin yoluna çıkmamamız için

büyük bir meşe ağacının gölgesine park etmeden önce birkaç adım çimenlik alana taşıdı.

"Ona kovulduğumu söyleyebilirdin."

"Evet," dedim usulca. "Söyleyebilirdim."

Bana güvensizlikle baktı. Sanki her an bir maskeyi yırtıp altından yeni bir insan çıkarmamı bekliyordu. "Neden yapmadın?"

Bir nefes aldım. "Çünkü bu beni ilgilendirmez. Eminim ona söylememek için kendince sebeplerin vardır."

Şaşkın görünüyordu. "Biliyorum," dedi sessizce. "Ama bana neden yardım ettin?"

Buna cevap vermek daha zordu. Bakışlarımı ayaklarımın dibinde toprağın altından çıkan ağaç köklerine indirdim. "Bilmiyorum." Ama biliyordum. "Biz arkadaş değiliz, ama ortağız" -doğru kelimeyi aradım- "ortağız. Arkanı kollamam gerektiğini düşündüm."

Bu çok garip bir açıklamaydı ve ağır bir nefes almasına neden oldu. Sesi kararsızdı. "Tamam. Teşekkürler."

"Evet, sorun değil."

Bakışlarımı onunkilerle buluşturmak için kaldırdığımda bir sorun olduğunu fark ettim. Bisikletin gidonunu ve selesini kavrayan güçlü elleri ve tişörtünün üzerine sıçrayan güneş ışığı ile orada dururken çok iyi görünüyordu. Rüzgâr tepesindeki yaprakları karıştırıyor ve koyu renk saçlarıyla oynayarak onu mükemmel bir üniversite hayatının reklamı gibi gösteriyordu.

Ve bizim hakkımızda ne hissediyorsam? O da

hissetti. Bakışları derinleşti ve yoğunlaştı. "Mads, ben-"

"Scott'ı öptüm," diye ağzımdan kaçırdım, "ama seni öpmedim." Yüz ifadesi sertleşti. "Evet, fark ettim."

"Nedenini söyleyebilir miyim?" Kalbim boğazıma tırmandı. "Çünkü senden hoşlanmak istemiyorum." "Um, ne?"

Ellerimi kalçalarımın koydum. "Bak, bu kötü bir fikir. Birlikte yaşıyoruz ve birlikte *çalışıyoruz* ve seçmelere gittiğimizde ne demiştin?"

Kaşları birbirine çarptı.

"Bana bunu senin için berbat etmememi söyledin," diye devam ettim, "ve ben de etmemeye çalışıyorum. Birbirimizden hoşlanmamamız ikimiz için de daha iyi. Daha kolay. Daha güvenli."

Çenesi boyunca uzanan kaslar kıpırdadı. "Ama birlikte *çalıştığın* diğer insanları öpüyorsun." Dudaklarımı birbirine bastırdım. "Keşke sana bunun kişisel olmadığını söyleyebilseydim ama öyle." "Çünkü ben zalimim," diye tahmin etti, sesi acı geliyordu.

"Hayır, çünkü onlar hakkında ne hissettiğimi biliyorum. Sana karşı değil. Ve eğer öpüşürsek ne olacağını bilmiyorum Colin." En sert bakışlarımı ona yönelttim. "Bilmek *istemiyorum*."

Koltuğun üzerindeki eli içgüdüsel olarak sıkıştı, sanki söylediklerim onun uzanma dürtüsüne neden olmuş ama o bunu bastırmak zorunda kalmıştı.

"Yani, senden hoşlanmak istemiyorum," dedim, "ve senin de benden hoşlanmak istediğini sanmıyorum. Değil mi?" Cevap vermesi uzun sürdü ve sesinin ikna olmamış gibi çıkması beni gerdi.

"Doğru."

"Güzel." Alnımı ovmak için parmak uçlarımı kullandım ve saat kulesine baktım. "Aslında birazdan dersim var, o yüzden gitmem gerek." Çantamı omzuma yerleştirdim ve kaldırıma çıkmadan önce ona garip bir el sallayışla veda ettim.

"Mads."

Dönüp ona baktım. Gölgeden ayrılmamıştı. Sanki ağaç kökleri ayaklarının etrafında büyümüştü.

"Açıkladığın için teşekkürler." Bu sefer sesi daha çok kendisi gibiydi. "Ve tekrar, babama

yardığ ettiğin için."

"Eminim sen de aynısını yapardın," dedim otomatik olarak ve arkamı döndüğümde

yüzünü buruşturdu. Onda şüpheli bir ifade görmedim ama görmeme de gerek yoktu. Bunun doğru olmasının mümkün olmadığını bilecek kadar akıllıydım.

Haftanın sonunda, Colin'le ilgili bir sorunum olduğundan hafiften endişelenmeye başlamıştım. Dışarıdan bakıldığında, onu öpmeme nedenimi itiraf ettiğimden beri aramız daha iyiydi ama içten içe onu düşünmemek giderek zorlaşıyordu.

Cumartesi öğleden sonra spor salonuna gittiğimde o da oradaydı ve hiç söz vermeden bana birkaç üst vücut egzersizi gösterdi. Söylediklerini dinlemek ve özümsemek için elimden geleni yaptım ama yine tişört giymemişti ve spor salonu saunadan daha sıcaktı.

Onu çok merak ediyordum.

Neden babasına artık bir Sig olmadığını söylememişti? Aralarındaki gerginliğin sebebi neydi? Ve en önemlisi, Colin'in bensiz ilk sahnesi nasıl geçmişti?

Pazartesi gecesi toplantıda fikirlerimizi sunmuş ve yeni partnerlerle eşleştirilmiştik. Nina, kocası şehir dışındayken hevesli üvey oğlunu baştan çıkaracak azgın üvey anne olacaktı ve Jaquan, gezinen elleri karşı konulmaz hale gelen özel masözüm olacaktı.

Colin'i kıskanmadım ya da Nina'ya imrenmedim. Ama onları birlikte izleyemeyeceğim için biraz hayal kırıklığı yaşadım - herkes gibi videonun bir sonraki hafta yayınlanmasını beklemek zorunda kalacaktım.

Yine de iyi gitmiş olmalı, çünkü sonrasında herkes aynı şekilde davrandı. Bir gece Abbie'yle birlikte yemek yerken, birinin bir sahnede zorlandığını ya da raydan çıktığını anlayabileceğinizi söylemişti. Havadaki gerginliği hissedebileceğinizi ve bunun büyük bir moral bozukluğu olduğunu söylemişti.

Colin'i bankta uzanıp muhtemelen benim bile kaldıramayacağım kadar ağır olan dambıllarla kafatası ezme hareketleri yaparken izledim. Jaquan'la olan sahnemin nasıl gittiğini merak ediyor muydu?

Yatak odamı kişiliksizleştirmek için bir saat harcadıktan sonra, Nina seti olabildiğince jenerik görünecek şekilde giydirdi ve sonra orada çekim yaptık.

Jaquan beyaz bir polo tişört ve haki pantolon giymişti ve ben onu odaya sokarken yanında katlanabilir bir masaj masası taşıyordu. Kibarca masajı burada yapıp yapamayacağımızı sordum ve o masayı kurarken ben de birkaç mum yaktım. Kıyafetimde bornozun altında ipli bir bikini vardı ve hazır olduğunu söyler söylemez onu çıkardım.

Ben masaya oturduktan sonra üzerime havlu örttü, sonra ben bikinimin iplerini çözerken ellerini masaj yağıyla doldurdu.

Bu sahneden zevk almamak için aptal olmak gerekirdi ve aldım da. O muhteşem ve seksiydi ve - iyi Tanrım - elleri ilahi idi. Scott gibi Jaquan da kendimi güvende ve rahat hissetmemi sağlayan deneyimli bir partnerdi ve rolüm boyunca bana liderlik etme konusunda yetenekliydi.

Ama . . .

Belki de Colin'le sahne almanın en çok hoşuma giden yanı buydu. İkimiz de yeniydik ve bu yüzden o, evdeki diğer herkesten daha fazla eşit gibi hissettirdi. Sanki aynı anda çıktığımız

için birbirimize bağlanmış gibiydik.

Havluyu çıkarıp çıplak göğüslerimi Jaquan'a gösterdiğimde kalbim hâlâ hızlı atıyordu ama Colin'le olduğu kadar hızlı atmıyordu. Jaquan bana dokunduğunda hâlâ heyecanlanıyordum ama bu heyecan biraz azalmıştı. Eli kalçalarımın arasına girdiğinde, bu bana zevk veriyordu ama orgazm olmamı sağlamıyordu.

Ta ki gözlerimi kapatıp Colin'in eliymiş gibi davranana kadar. Bir sorunum olduğunu ilk o zaman anlamıştım.

Buna rağmen Jaquan'la yaptığım şey hâlâ çok hoşuma gidiyordu. Sıcaktı ve başlangıçta yaptığı masaj şehvetliydi. Her şeyi önceden konuşmuştuk ve ona dudaktan öpüşme konusunda sorunum olmadığını söylemiştim ama bu gerçekleştiğinde, Scott ve Abbie'yle olduğu gibi aynıydı.

Eğle
nceli

Güv
enli.

Ama kesinlikle şaşırtıcı değil.

Beni boşalttıktan sonra yüzüstü çevirdi, kıyafetlerini çıkardı ve beni üzerine çıkmaya teşvik etti. Bu evdeki herkes gibi o da sıkı, fit ve iyi donanıma sahipti ve dilimin ucunu sikinin uzunluğu boyunca gezdirirken çıkardığı sessiz tatmin seslerini dinlemeyi seviyordum.

Saksoya daha fazla dayanamayan Jaquan masaya tırmandı ve bacaklarıma binerek beni arkadan içine aldı. Kendini çok iyi hissediyordu ve ellerimi yastıklı masanın kenarına sıkıştırdığımda, parmak uçlarını yağla parlatılmış sırtımın üzerinde şehvetli bir şekilde kaydırды.

İnlemelerim gerçektir ama kameralar için onları da oynadım.

Bu deneyim heyecan verici ve yeniydi ama acaba hepsi bu kadar mıydı? Yeniliğin etkisi geçtiğinde, heyecan azalacak ve bu seks işi gerçekten iş gibi mi gelecekti? Umarım öyle olmazdı. Diğer herkes yaptığı işten zevk alıyor gibiydi.

O geldikten ve sahne sona erdikten sonra, Jaquan bana son bir tatlı öpücük verdi ve ben de sırtımdan kendimi alamadım. O kadar yakışıklı ve hoş biriydi ki uzun bir an için Colin sorunu arka planda kayboldu.

Ama sonra kulaklıktan Nina'nın sesi geldi ve bana yaptığım son sahneyi hatırlattı
-Ve kiminle yaptığımı.

İlk başta final haftasının beni kurtaracağını düşünmüştüm. Ders çalışmak ve projelerimi bitirmekle meşgul olacağım için düşüncelerimi Colin'e veremeyecektim ama evrenin başka planları vardı.

Nashville'de hava Mayıs ortası için mevsim normallerinin dışında sıcak ve nemliydi ve Pazartesi günü dışarıdaki sıcaklık neredeyse doksan dereceye kadar yükseldi. Scott klimayı açtığını iddia etti ... ama belli ki çalışmıyordu.

Özellikle de sıcaklığın en yoğun olduğu üst katta durum çok kötüydü. Havalandırma deliklerinden sadece kuru ve sıcak hava çıkıyordu ve dışarıdaki sıcaklık arttıkça içerideki termostat da yükseliyordu.

Abbie ev toplantımızda "Terdin sırlıslam oldum," dedi.

"Biliyorum," dedi Nina, özür diler gibi bakarak. "İklimlendirme şirketini aradık ama en erken yarın öğleden sonra gelebilirler. Spor salonundan vantilatörleri getireceğiz, çok sıcaklarsa bu gece oturma odasında ya da alt kattaki stüdyoda uyuyabilirsiniz."

Abbie masanın diğer tarafına baktı ve dudaklarında bir gülümseme belirdi. Sesi boğucuydu. "Hey, Jaquan."

Bilerek güldü. "Hey, kızım. Bu gece gerçekten iyi görünüyorum, ha?"

"Kesinlikle öylesin." Dramatik bir şekilde bayıldı. "Büyük kasların ve güzel gülüşünle . . . ve odanızdaki tüm o seksi soğuk hava."

"Bekle," dedim. "Çocukların kliması mı var?"

Scott, "Evin o tarafı farklı bir ünite üzerinde," diye açıkladı. "Onu kısık konuma getirdik ve

Havayı itmeye yardımcı olması için kapıda bir fan var ama daha küçük bir ünite. Yetişemiyor."

Kıskanç bakışlarım Colin'e kaydı. Masaya bakıyordu ve düşünceli görünüyordu.

Belki de küçük odayla o kadar da kötü bir anlaşma yapmadığını düşünüyordu.

Kahretsin, ikinci kat çok sıcaktı. Yemek odası o kadar kötü değildi ama yine de rahatsız ediciydi ve Nina elini kaldırmadan önce fikirlerimizi sunmaya başlamıştık.

"Biliyor musunuz? Bunu yarın geceye erteleyelim," diye açıkladı. "Sıcak beni huysuzlaştırıyor ve herkes başka bir yerde olmayı tercih ediyor gibi görünüyor."

Ki bu doğrudu.

Ama herkes kalkıp boğucu odadan dağılırken ben masada oyalandım. Seçeneklerimle uğraşmak için istekli değildim. Çalışmam gerekiyordu çünkü yarın sabahki final notumun dörtte birini oluşturuyordu ve biraz uyumam gerekiyordu çünkü sınavda da zombi gibi olamayacaktım.

Bir otel odası tutmayı düşünmek için çok geçti ve muhtemelen çok pahalıydı, ayrıca oraya gidip gelmek için bir araç ücreti ödemem gerekecekti.

"Mads."

Colin'in sesi beni düşüncelerimden uyandırdı ve başımı kaldırıp ona baktım. Herkes dışarı çıkarken o kalmıştı. Sandalyesinin yanında durdu ve şakağından süzülen bir ter damlası yakışıklı yüzünden aşağı süzülürken bana esrarlı bir ifadeyle baktı.

"Eğer istersen," dedi, "bu gece benim odamda kalabilirsin."

Teklifi karşısında kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu ama beynim beni uyardı. Şu anda odaklanmam gerekiyordu ve o etrafımdayken bu imkânsızdı. *O kadar da* sıcak değildi, dedim kendi kendime. Yatmadan önce soğuk bir duş alır, çıplak uyur ve geceyi atlatırdım.

"Teşekkürler," dedim, "ama iyi olacağım."

Onu geri çevirdiğim için neredeyse rahatlamış görünüyordu. "Eğer fikrini değiştirirsen, nerede olacağımı biliyorsun."

Akşamın geri kalanını mutfak masasında ders çalışarak geçirdim ve saat on buçukta yukarı çıkıp Lambda'nın evinde aldığım duşu andıran bir duş aldım. Merdivenlerin tepesinde, havayı koridordan odama doğru iten salınımlı bir vantilatör vardı ama işe yaramıyordu. Üst kattaki termostat seksen beşi gösteriyordu ve dışarısı bundan daha sıcaktı, bu yüzden pencereleri açmak hiçbir işe yaramayacaktı.

Kıyafetlerimi ve yatağımdaki her şeyi çıkardım, böylece sadece çarşaflar kaldı ve içine tırmandım. Bir kez olsun sıcak huylu bedenimi bir lütuf olarak değil de bir lanet olarak görüyordum. Arkadaşlarımın aksine, evde takılırken nadiren üşür ya da battaniyeye sarınma ihtiyacı duyardım.

On dakika sonra o kadar terlemiştim ki bir duşa daha ihtiyacım olduğunu hissettim.

Otuz dakika içinde, önümüzdeki bir saat içinde uyursam ne kadar uyuyacağımı ve bunun yeterli olup olmayacağını kafamda hesaplıyordum.

Bir saat sonra gecenin geri kalanı için endişeleniyor ve Colin'in teklifini geri çevirdiğim için pişmanlık duyuyordum. Yan döndüm ve kaşlarımı çatmama neden olan saate baktım. Geç olmuştu. Ortaya çıkıp teklifinin hâlâ geçerli olup olmadığını sormak için muhtemelen çok geçti. Onun da yarın finalleri vardı ve muhtemelen serin çarşaflarının arasında derin bir uykuya dalmıştı.

Lanet olsun.

Burada kararsızlık içinde yatmak aptalcaydı. Eğer bunu yapacaksam, beklemenin bir anlamı yoktu. Hemen gitmem gerekiyordu.

ON ALTI

Colin

Uyuyor olmalıydım ya da -eğer uyanık olacaksam- ders çalışıyor olmalıydım. Ama yapmam gereken şey ile gerçekte yaptığım şey nadiren aynıydı, bu yüzden onun yerine mastürbasyon yapmak üzereydim.

Bu videoyu üçüncü izleyişimdi, ki bu çok saçmaydı. Petal Productions'ın tüm içeriğine ücretsiz erişimim vardı, buna burada çalışmaya başlamadan çok öncesine ait olanlar da dahildi ama yine de kütüphanelerine neredeyse hiç dokunmamıştım.

Her gece aynı videoya geri döndüm.

Mads stüdyodaki yatağın üzerindeydi, siyah bir vibratörü klitorisine tutarken kameraya bakıyor ve birlikte boşalmamızı istediğini söylüyordu. Tabii ki kastettiği *biz*, kendisi ve izleyiciydi ama aslında beni kastetmiş gibi davranmayı seviyordum.

Geçen hafta seçme videomuzu izleyerek mastürbasyon yapmaya çalışmıştım ama hiç işe yaramamıştı. O ne kadar seksi görünürse görünsün, odağım kaçınılmaz olarak kendime kayıyor ve eleştirecek milyonlarca şey buluyordum. Sesimi beğenmiyordum ya da söylediğim aptalca bir şey yüzümü buruşturmama neden oluyordu ya da solgun kığım aptalca görünüyordu.

Mads'in solo videosu tüm bunları ortadan kaldırdı. Sadece ona odaklanabildim.

Işıklar kapalı olsa bile, panjurlar tam kapanmadığı ve evin dış ışıkları bütün gece açık kaldığı için odam asla o kadar karanlık olmazdı ama son bir aydır buna alışmıştım. Kulaklığımı ayarladım, yatağıma uzandım ve bir elimle telefonumu tutarken diğer elimi iç çamaşırlarımın içine soktum.

Yumruğumu yarı sertleşmiş aletimin etrafına sardım ama donmadan önce sadece tek bir vuruş yapabildim. Biri kapımı mı çalıyordu?

Videoyu duraklattım, kulaklığımı çıkardım ve dinledim ama hiçbir şey yoktu. Sessizlik uzuyordu ve tek duyduğum kendi nefes alışverişimdi.

Belki de hayal etmişimdir.

Kulaklığımı tekrar takmaya gittim, ancak kapımın dışında yavaşça uzaklaşan sessiz ayak seslerini duydum. Kahretsin. Yataktan aceleyle kalktım ve kapımı çekerek açtım, karanlık koridorda elinde bir yastık ve kalın bir yorgan taşıyan Mads'i ürküttüm.

Döndü ve gözleri bembeyaz olana kadar büyüdü. Üzerimde sadece bir çift kısa boxer külot vardı ve bakışları vücudumun her santimetresinde geziniyordu, bu da hoşuma gidiyordu. Beni zaten üç kez çıplak görmüştü ama yine de yasak bir şey görüyormuş gibi davranıyordu.

"Özür dilerim," diye fısıldadı. "Seni uyandırmak istememiştım." "Uyumuyordum," dedim. "Burada ne işin var?"

Yatağı kollarının arasında kaydırdı. "Orgazm olmamaya çalışıyorum." Nabzım tekledi. "Ne?"

"Odam çok sıcak." Duvara yaslandı ve bana çaresiz bir bakış attı. "Burası çok iyi hissettiriyor." "Fikrini değiştirdin, ha?"

Yavaşça başını salladı. "Sorun olur mu? Mesaj atacaktım ama ..."

Birbirimizin numarası yoktu. Kapımı daha geniş açtım ve ona gelmesini işaret ettim.

Beni takip et. "Evet, sorun yok. İçeri gelin."

Odamın kenarına kadar yürüdü ama eşikte durdu, sanki eşiğı geçip geçemeyeceğinden emin değildi.

Odamdaki ışıklar kapalıydı, ama yine de biraz düşük ışık vardı ve gözlerim alışmıştı. Saçları normalden daha mı koyuydu? Bekle, hayır. Islaktı. Başının tepesinde dağınık bir topuz yapmıştı ve hiç makyaj yapmamış gibi görünüyordu. Üzerinde beyaz bir atlet ve sıkı bacaklarını ortaya çıkaran bir şort vardı.

Lanet olsun, izlemeye başladığım videodaki kadar ateşliydi.

Odamı taradı ve eleştirel olmaktan çok meraklı görünüyordu, ama tereddütü neydi? Kaşlarımı kaldırıp sözsüzce sordum, *geliyor musun?* Nefesini yuttu ve odaya adım attı, kapıyı kapatabilmem için önümden çekildi.

"Yorganın hikâyesi nedir?" Elindeki katlanmış mavi yorganı gösterdim.

"Uyku tulumum yok." Bakışları göğsüme sabitlenmişti ve omuzları gergindi. Seçmelerimiz sırasında olduğundan daha gergin görünmesi garipti.

Neden uyku tulumu istediğini anlamam bir saniye sürdü; onu yerde yatıracağımı düşünüyordu.

Ellerimi belime koydum. "Yatakta uyuyabilirsin."

"Peki ya sen?" Bakışları nihayet benimkilerle buluşmak için yukarı kaydı. "Sen nerede olacaksın?" "Uh ..."

Kulağımın arkasındaki kaşıntıyı kaşıdım. Bir saniye öncesine kadar yatakta onunla birlikte olacağımı varsaymışım. Ne de olsa orası *benim* yatağımdı ve içimden bir ses, beni okul birliğinden attırdığı için kısmen onun da sorumlu olduğunu söyleyerek yüksek sesle itiraz ediyordu. Beni kendi yatağımdan da atmasına izin vermek biraz fazla olurdu.

"Yer var," dedim. "Sanırım paylaşıyoruz diye düşünüyordum."

Dönüp orta boy yatağın üzerindeki buruşuk arşafllara baktı ve yüz ifadesi endişe doluydu. Sanki her an alev alacakmış gibi.

"Hey, sorun yok." Güven verici görünmeye çalıştım. "Sadece uyuyacağım. Kendi yolumda kalacağım ve çok iyi bir adam olduğum için hangi tarafın senin olacağını seçmene bile izin vereceğim." Yine de ikna olmamış görünüyordu. İçimi çekmek istediğimde kendimi tuttum. "Çok fazla yer yok, ama paylaşmaktan rahatsız olursan, ben yer alabilirim."

"Hayır." Derin bir nefes aldı ve dışarı verdi. "Sorun değil. Seninle rahatım." İfadesi ağzından çıktığı anda geri almak ister gibi baktı. "Yani, paylaşma konusunda rahatım. Başka pek çok şeyi paylaştık, değil mi?"

Ağzımın bir köşesini kaldırdım. "Evet, öyle."

Odak noktası tekrar yatağı kaydı. Hangi tarafı tercih ettiğim belliydi ve yastığını köşeye sıkışmış olan diğerinin üzerine atarak kendi yastığını talep ettiğinde rahatladım.

Yorgana ihtiyaç yoktu, bu yüzden onu şifonyerimin yanına bıraktı ve yatağıma tırmanışını izlemek garipti. Sig'in evinde yaşarken pek çok kız yatıya kalmıştı ama bunlar hep seks yaptıktan sonra olmuştu. Yorgunluktan ya da mecburiyetten ya da belki de sabah uyanıp artık kız arkadaşım olduklarını ilan edeceğimi umarak kalırlardı.

Hiç bir kızı yatağıma sadece uyuması için davet etmemiştim.

Mads yastığına doğru sürünürken eli bir şeye değdi ve durakladı. Bu, kapıya cevap vermek için elimden düşürdüğüm telefonumdu ve onu almak için öne atıldım ama artık çok geçti. Telefonu çarptığında kilit ekranı aydınlandı ve duraklatılan videonun başlığı görüldü.

Annika Adore Orgazm Geri Sayımı.

Küçük nefesi sessiz ama sağır ediciydi. "Videolarımdan birini mi izliyordun?"

Ona cevap vermemeyi düşünürken telefonumu ve kulaklığımı toplayıp komodinin üzerine koydum. Ama yalan söylemenin bir anlamı yoktu. Öyle olduğumu görmüştü.

"Evet."

"Neden?" Cevabımı duyunca ya heyecanlandı ya da dehşete kapıldı, nefesi kesildi.

Kollarımı göğsümde kavuşturdum ve sırtımı duvara yasladım. "Merak ettim."

Bu yalan değildi, ilk kez izlemiştim çünkü solo videosunun nasıl sonuçlandığını bilmek istiyordum. Birden fazla izlediğimi ya da nedenlerimi bilmesine gerek yoktu.

Bacaklarını iki yana açarak yatağın üzerinde mümkün olduğunca karşıma oturdu. Göğsü hızla inip kalkıyor, dudakları bir çizgi halinde sıkılıyor ve bir şey düşünüyor gibi görünüyordu.

"Ben de seninkini izledim." İfadesi sessiz ve aceleciydi.

Duvardan aniden doğruldum. "Öyle mi?"

Onun gibi ben de ilk solo videomu iki hafta önce çekmiştim. İyiydi. Biraz garipti. Düzenli olarak mastürbasyon yapardım, ama bu? Bu çok farklıydı. Daha önce hiç böyle bir prodüksiyon yapmamıştım. Sesli ve açıklayıcı olmalıydım ve ellerimi göğsümde ovuşturmalıydım, sanki bu benim için bir şey yapıyormuş gibi ama kesinlikle yapmıyordu.

Bu bir gösteriydi ve bittiğinde yüksek sesle kimlerin izlemek isteyeceğini merak ettim.

Scott, "Çoğunlukla erkekler," diye cevap verdi.

Bu şaşırtıcıydı ama beni rahatsız etmedi. Heteroseksüeldim, ama eğer bir adam sikimi okşamamı izlemek istiyorsa ve bu onu sertleştiriyorsa, sanırım bu biraz gurur okşayıcı bir şeydi.

Mads'in solomu izlediğini bilmek içimde bir merak uyandırdı.

"Neden?" diye sordum. diye sordum.

"Merak ettim."

Cevabımı bana geri vererek işin kolayına kaçtı ve bu da zihnimde düşüncelerin ateşlenmesine neden oldu. Bu onu tahrik etmiş miydi? İzlerken kendisiyle oynamış mıydı? O da benim gibi videoyu defalarca mı izlemişti?

Ama bu soruları kendim cevaplamak zorunda kalma riskini almadan ona hiçbir şey soramazdım ve bu çok tehlikeliydi. Bu muhtemelen onun odamdan kaçmasına neden olacaktı ve ben bunu istemiyordum.

Onu orada oturmuş, yatağında ona katılmamı bekliyormuş gibi görmek hoşuma gidiyordu.

"Erken kalkmak zorunda mısınız?" diye sordum. "Alarm kurmalı mıyım?"

Başını salladı ve telefonunu şortunun kemerine sıkıştırdığı yerden çıkardı. "Ben benimkini yedi buçuğa ayarladım. Peki ya sen? Sabah finalin var mı?"

"Saat 11'deki ileri medya stratejileri dersim için bir tane var."

Telefonumu şarja taktım, sonra uyumaya gittiğimde her zaman dinlediğim çalma listesine girdim, ilk şarkıyı başlattım ve sesi çok yüksek olmayacak şekilde ayarladım. Sonra bir avuç çarşaf alıp yatağa girdim ve ona bakmak için yan yattım.

Mads soru sormak için başını eğdi.

"Ne?" Başımın altındaki yastığı ezdim. "Uyurken müzik dinliyorum." Eğer bununla bir sorunu varsa, çok kötüydü. Burası benim odam, benim kurallarım diye düşündüm.

Yorganın altına girdi ve yatağın diğer tarafından bana bakabilmek için yan yattı. "Emo müziği dinlediğini tahmin edemezdim."

Çünkü müzik yumuşak ve sadeydi, sadece piyano ya da akustik gitar. "Evet, birbirimizi gerçekten tanımıyoruz, değil mi?"

Neden gözlerinde hüznün gibi bir şey titreşti? Bir kalp atışı sonra kayboldu. "Hayır, yok."

"Bu bana hatırlattı. Bana telefonunu ver."

Yüz ifadesi şüpheli bir hal aldı. "Neden?"

"Sana numaramı vereceğim."

Telefonunun kilidini açtı ve isteksizce uzattı. Yeni bir kısa mesaj açtım, numaramı girdim ve bir mesaj yazdım. 'Gönder' tuşuna basar basmaz telefonumun ekranı gelen mesajla aydınlandı ve odayı bir anlığına aydınlattı.

Telefonunu ona geri verdiğimde, gönderdiklerimi okudu ve bana sade bir bakış attı.

Madison: Selam Colin, ben Mads. Büyük bir sakin var.

Hoş bir şaşkınlıkla avucumu göğsüme bastırdım. "Teşekkür ederim."

Eğlenmek istemiyordu ama gülümsemesini saklamakta çok zorlanıyordu. O rahatladıkça yatak kayıyor, çarşafı omzunun üzerinden yukarı çekiyordu. Uyumak istediğine dair bir mesaj veriyorsa da ben anlamamıştım. Bana bakarken gözleri tetikteydi. Eğer konuşmak istemeseydi, benden uzaklaşmasını beklerdim.

"Cuma günkü ABC partisine gidiyor musun?" Ben sordum.

"Sig evinde mi?" Bana aklımı kaçırmışım gibi baktı. "Um, hayır."

Her yıl finallerin sonunda, Sig'ler her zaman dönemin en büyük partisini düzenlerdi. Bu parti, insanların alışveriş poşetleri veya birbirine bantlanmış bira kutuları gibi her türlü çılgın şeyi giyerek geldiği bir 'Kıyafet Dışında Her Şey' partisi olacaktı.

"Neden olmasın?" Ben sordum. "Atıldık ama yasaklı değiliz. Parti açık. Herkes katılabilir. git."

"Tanrım, bilmiyorum." Ses tonunda alaycılık vardı. "Belki de halk düşmanı olduğum için Bir numara orada mı?"

"Sen değilsin. Fidelity Cup olayı bir ay önce oldu. Bu bizim için bir ömür demek, artı-"

"Jack orada olacak."

Kalbim daha yavaş çarpmaya başladı. "Hala ona takılı mısın?"

"Ne? Hayır." Yüzünü buruşturdu. "Ama herkese onu aldattığımı söylediğini söylemiştin."

Onun gitmesini neden önemseydiğimi anlamıyordum ama yine de devam ettim. "O zaman git ve kayıtları düzelt."

Gülüştü boştu. "Doğru ya. Çünkü Riley'nin beni aldattığını söylediğimde hepsi bana inandı."

Haklıydı. Dikkati dağıldı, aramızdaki şiltinin üzerinde duran elime bakmak için aşağı indi. Bakışlarıyla her bir parmağımın izini sürüyor gibiydi ve telefonumdan gelen hafif müzik dışında oda sessizleşti.

"Sana bir şey sorabilir miyim?" Sesi kısılmıştı. "Bir iyilik daha."

"Elbette."

Bunu nasıl kelimelere dökeceğini bilemiyor gibiydi. "Aptalca olduğunu biliyorum ve artık bir önemi yok, en azından başkaları için, ama Riley aldattı, Colin." Nefesini yuttu ve bakışları tekrar benimkilere kaydı. "Başka kimse bana inanmasa bile, sen inanırsan bu çok şey ifade eder."

Ciğerlerimi sıkıştıran gerginlik nefes almamı zorlaştırıyordu.

Bir ay sonra bu konuda yalan söylemesi için hiçbir neden yoktu ve eğer doğruyu söyleseydi, benim desteğim dışında hiçbir şey kazanamazdı. Arkadaşlarını ve evini kaybetmişti ve bana sanki bunun olacağını bilseydi yine de doğruyu söylerdi gibi bakıyordu.

"Sana inanıyorum," dedim.

Sanki son bir aydır içinde tutuyormuş gibi iç çekti ve vücudu rahatlayarak yumuşadı. Basit, küçük bir şey için çok büyük bir tepkiydi bu.

"Teşekkür ederim," dedi içtenlikle. "Muhtemelen bunu istememin garip olduğunu düşünüyorsun ama bir süre önce ailemle bazı şeyler yaşadım ve o zamandan beri," doğru kelimeyi aradı, "hassasım."

Sormamda bir sakınca yokmuş gibi hissettim. "Ne oldu?"

Konuşması o kadar uzun sürdü ki cevap vereceğinden emin değildim, ama sonra belli belirsiz bana yaklaştı. "Babam takıntılı bir kumarbazdır." Devam etmeden önce bu ifadenin içine işlemesine izin verdi. "O da bunu çok iyi saklıyordu ama lise son sınıfa geldiğimde şüphelenmeye başladım. Eşyaları kaybolurdu -pahalı eşyalar gibi- ve çılgın ruh hali değişimleri yaşırdı. Bazı günler işten eve sevinçle gelirdi, bazen de o kadar sinirliydi ki onunla zar zor konuşabilirdiniz."

Sesinde çok fazla duygu yoktu, ama bunu korumak için çok çalışıp çalışmadığını merak ettim. yol.

"İşini kaybettiğinde," dedi, "bize yeni bir iş bulamayacağını söyledi. Annem ona inandı, Ama ben o kadar emin değildim, bu yüzden bir gün okulu kırıp onu *röportajlarından* birine kadar takip etmeye karar verdim." "Nereye gitti? Yarış pistine mi?" Tahmin ettim.

Başını iki yana salladı. "Kumarhane. Aileme söylediğimde babam bunun tek seferlik bir şey olduğunu söyledi. Ayrıca o gün kazanmıştı, yani kafası güzeldi. Annem ona inanmayı o kadar çok istiyordu ki beni dinlemedi. Ona sunduğum tüm kanıtları görmezden geldi."

Kalbim onun adına ikinci el bir öfkeyle daha hızlı atıyordu.

Alt dudağı titredi ama onun dışında kırılmadı. "Yardıma ihtiyacı vardı ama kimse bana inanmadı. Teyzelerime ve amcalarıma anlatmaya çalıştım ama annem abarttığımı söyledi. Onu mücevher kutusundan gizlice bir bilezik çıkarırken yakalayana kadar - bu arada yirminci yıldönümleri için ona bir hediye vermişti - sonunda bir sorunu olduğunu kabul etti."

İçini acı kapladığında bir değişim oldu.

"Ama o zamana kadar," diye açıkladı, "artık çok geçti. Ailemin birikimlerini, üniversite için biriktirdiğim tüm para da dahil olmak üzere tüm hesapları boşaltmıştı. Hayatım boyunca biriktirdiğim, çoğu çalıştığım işlerden gelen on iki bin dolardan fazla para. Hepsi gitmişti."

"Oh, kahretsin." Başka ne diyeceğimi bilemedim. Annesi ona inanmamıştı ve babası da ... Ondan *çalmıştı*.

Uzanıp saçının ilmeklerini çekiştirdi, nemli ve dağınık topuzunu düzeltti ama bunu bana bakıp acımak yerine kendini oyalamak için yaptığı hissine kapıldım.

"Bağımlılığına engel olamadığını biliyorum." Sesi kopuktu. "Onları affetmem gerektiğini biliyorum ve sanırım bir gün affedeceğim, ama henüz o noktada değilim." Bana düz bir gülümseme verdi. "Ben de senin gibi aileme evden atıldığımı söylemedim ama" omzunu kulağına doğru kaldırdı, "bugünlerde pek konuşmuyoruz."

Hikâyesi bana ağır geldi ve bir şeyler yapmak için içimdeki güçlü dürtüyle savaştım zorunda kaldım. Ona -bilmiyorum- sarılmak istedim? Bir çeşit teselli vermek? Ama kesinlikle bunu isteyeceği son insanlardan biri bendim.

"Bu anlaşılabilir bir durum," dedim sessizce. "Ama yaz ne olacak? Tatiller? Eve gidiyor musun?"

"Sadece gidecek başka yerim olmadığında, ama her zaman yaz döneminde ders alırım. Bu yüzden bu sonbaharda, planlanandan önce mezun oluyorum."

"Bu yaz ben de birkaç ders alacağım." Yüzümü buruşturdum. "Ailem son yılım için yükümü hafifletmem gerektiğini söyledi."

"Onlarla iyi geçinemiyor musun? Bu beni ilgilendirmez ama babanla aranız gergin görünüyordu."

"Evet, gerginlik bunun için tek kelime," diye başladım, her şeye girmek isteyip istemediğimden emin değildim.

Ama bana kişisel bir şey söylemişti ve buna karşılık vermem adil olurdu. Nereden başlayacağımı düşünürken bir elimi saçlarımın arasında gezdirdim.

"Ailem katıdır," dedim sonunda. "Onlar için 'ya benim dediğim olacak ya da otoyol', liseye gidene kadar bu benim için sorun değildi. İkinci sınıftayken bana bir kız geldi ve yatak odamın kapısını kapattı. Aileme göre kapının açık kalması gerekiyordu. Bu bir numaralı kuraldı."

Ve açıklık, çatlak ya da altı inçlik boşluk anlamına gelmiyordu. *Tamamen* açık olmasını istediler.

"O olaydan sonra, ki çok büyük bir olaydı," diye devam ettim, "kızları eve davet etmeyi unutabilirdim. Saçma sapan bir sokağa çıkma yasağım vardı ve artık arkadaşlarımın evinde geceleme izni verilmiyordu." İçimi çektim. "Berbat bir şeydi."

Bu bilgiyi bugün olduğum adamla bağdaştırmaya çalıştığımı ve mücadele ettiğimi açıklı yap.

"Ellerini ne kadar sıkarlarsa benim de o kadar geri ittiğimi fark ettiklerini sanmıyorum. I Pek çok kuralın etrafından dolaşmanın yollarını buldum," dedim. "Belki arkadaşımın araba sorunu vardır ya da patron geç saate kadar çalışmamı istiyordur. Ne bulursam hep satın aldılar, bu yüzden mezuniyet balom için *gerçekten* büyük bir şey yapmaya karar verdim."

"Ne yaptın?"

Gülümsemem şeytaniydi. "Onlara bir randevum olmadığını, bu yüzden gitmeyeceğimi söyledim."

Ona ilgi duymaya başlamıştım ve o da daha fazlasını bekliyordu ama hiçbir şey gelmedi. Yüz ifadesi değişti, sanki onu bir uçurumun kenarında bırakmışım gibi bakıyordu. "Bu kadar mı?"

"Aynı hafta sonu Kentucky'de kuzenimin düğünü vardı. Onlara bensiz gitmelerini söyledim." Acınası bir ses tonu takındım. "Balo randevum olmadığı için gidemeyecek kadar üzgündüm."

Hikayenin nereye gittiğini gördü. "Bir parti verdin."

"Evet, öyle. Sadece birkaç çift olması gerekiyordu ama çok daha fazla insan geldi ve evin önünde o kadar çok araba vardı ki komşulardan biri ailemi aradı. Düğünü bırakıp doğruca eve gittiler."

Alt dudağını ısırды ve eğer anıya bu kadar kapılmamış olsaydım, muhtemelen bunu seksi bulurdum. "Eve geldiklerinde ne kadar kızgındılar?"

"Parti hakkında mı? O gerçekten kötüydü ama içeri girdiklerinde beni Gretchen Fuller'ı yataklarında sikerken bulmaları *affedilemezdi*."

"Oh, hayır." Elini ağzına götürdü ve parmaklarının arasından konuştu. "Ailenin yatağında mı?"

"En iyi fikrim değildi ama yer kısıtlıydı ve arkadaşlarım Preston ve Cassidy'nin odamı kullanmasına zaten izin vermiştim."

İyilik olsun diye yapmamıştım. Yatağım sadece bir ikizdi ve o çok sarhoştı, hiçbir şey olmayacağını düşündüm ve haklıydım. Sonradan öğrendim ki Cassidy, Preston'ın sarhoş kıcını ailem gelmeden sadece birkaç dakika önce eve bırakmış, böylece yakalanmaktan kıl payı kurtulmuşlardı.

"Şaka yapmıyorum," dedim, "ailem bana o kadar saygısızlık yapıldığını hissetti ki beni evlatlıktan reddetmeye çalıştılar. Kız kardeşim ailemle konuşana kadar o yaz arkadaşlarımın evleri arasında mekik dokudum. Onları eve gelmeye izin vermeleri için ikna etti," ellerimi havaya

kaldırarak tırnak işareti yaptım, "*deneme amaçlı*." Bu anıyı hatırlayınca ağzım ekşi bir tatla doldu. "O zamandan beri, yani son üç yıldır bu durumdayım. Ne derlerse aynen yapmak zorundayım. En ufak bir hata yaparsam beni okuldan alırlar."

"Bu yüzden onlara kovulduğunu söylemedin."

Başımı salladım. "Sigma Phi Alpha'ya katılmama izin vermeleri için onlara yalvarmak zorunda kaldım. Bunu yapmalarının tek nedeni, babamın üye olduğu dönemde buranın bir parti evi olmamasıydı. O zamandan beri ne kadar değiştiğinden haberleri yok."

Tereddüt etti. "Onlara artık bir Sig olmadığını söylemek için bir planın var mı?"

"İyi bir tane değil ama şimdiye kadar işe yaradı. Yaz dönemini atlatabilirim, aileme taşınmak istediğimi ve son yılmda kampüs dışında yaşamak istediğimi söyleyeceğim. Sanırım işin zor kısmı bitti. Yazın beni çok fazla kontrol etmiyorlar." İfademin ciddileşmesine izin verdim. "Yine de o sürpriz öğle yemeğinde neredeyse başaramıyordum. Beni tamamen hazırlıksız yakaladı, ki bu aptalcaydı. Kontrol için geç kalmıştım."

"Check-in mi?" Kafası karışmış görünüyordu.

"Babam bana şehrin bu tarafında olduğunu ve müşterisinin iptal ettiğini söyledi ama bundan şüpheliyim. Büyük olasılıkla derse gittiğinden emin olmak için bir bahaneydi."

Bu fikre kaşlarını çattı ve-evet. Berbattı. Güvenlerini yeniden inşa etmek için üç yılını mükemmel olmaya çalışarak geçirmiştim ama hiçbir ilerleme kaydedememiştim. Bu yüzden pes etmeye, *siktir et* demeye ve Petal Productions'taki işi kabul etmeye karar vermiştim.

Kendimi yatağa yeniden yerleştiriyormuş gibi yaptım ve bunu ona kurnazca yaklaşmak için kullandım.

"Kıçımı ne kadar kurtardığın hakkında bir fikrin var mı?" diye sordum. "Cidden. Teşekkür ederim."

"Bir şey değil." Rahat etmeye çalışarak yer değiştirdi ve bu onu yakınına getirdi. "Yatağında yatmama izin verdiğin için teşekkürler."

"Ne zaman istersen."

Bunu şaka olsun diye söylemiştim ama öyle anlaşılmadı ve korkutucu olan, bunu kastetmiş olabileceğimdi. Bizi saran bir sis gibi havada asılı kalmış, bizi ilerlemeye zorluyordu, ben de yaklaştım. Aramızdaki duvar her neyse, hızla yıkılıyordu.

"Hey, dinle," dedim kısık sesle. "Turnuva hakkında mı? Her şey için özür dilerim." Yüzünde şaşkınlık ifadesi belirdi ama devam ettim. "Riley hile yaptığı, kimse sana inanmadığı ve söylediğim o aptalca şey için özür dilerim."

Ağzı nefes alabilecek kadar açıldı. Sonra, aramızda daha az boşluk olmasını ister gibi öne doğru eğildi. "Ve yaptığım aptalca şey için özür dilerim. Kendimi kaybetmemiş olsaydım, burada olmazdık."

"Burada olmak . . . o kadar da kötü değil." Sadece evden bahsetmediğimi bilmesini isteyerek bu ifadenin arkasına ağırlık koydum.

Açtığım müzik sadece uyku getirmiyordu, romantikti de. Odadaki atmosfer yerçekimiyle dolmuş, bizi birbirimize doğru çekiyordu.

Kendimi ona *yakın* hissettim. Sadece fiziksel olarak ya da samimi olarak değil, aramızdaki bağ güçlenmiş gibiydi. Yaşadığım her şeyi anlayan tek kişi oydu. Şimdi ben de onun için aynı şeyi mi yapıyordum?

Buna izin verilmediğini, beni geri çevireceğini biliyordum ama yine de söyledim. "Seni öpmek istiyorum."

O kadar sert yutkundu ki boğazının tıkırtısını duydum. "Şimdi mi?" "Evet Mads," dedim. "Hemen şimdi."

Zaman yavaşladı ve o da yavaşladı. Bana neden yapmamamız gerektiğini hatırlatmasını bekledim ama donmuş gibiydi. Onu kırmış mıydım?

Sonunda titrek bir nefes aldı ve nefesi ancak fısıltıyla çıkabildi. "Tamam."

YEDİ

Colin

Elimi kaldırıp parmak uçlarımı elmacık kemiğinin üzerinde gezdirirken Mads dehşet içinde görünüyordu. Bunun için sadece bir şansım olacağını hissediyordum ve bunu mahvetmek istemiyordum.

Elim yanağına geldiğinde nefesini tuttu ve ben de eğilerek aramızda kalan boşluğu kapattım. Yine de onu öpmedim. Henüz öpmedim. Onu kızdırmaya çalışmıyordum ama bu anı haftalardır istiyordum. Artık burada olduğuna göre, çabucak bitmesini istemiyordum.

Dudaklarımı onunkilerin hemen dışında gezdirdim, sıcaklığını ve öpücüğümün tehdidini hissetmesine izin verdim. Nefes alsa aynı havayı paylaşacaktık ama nefes alıyor gibi görünmüyordu.

Bir titreme vücuduna doğru ilerledi ve omuzlarının titremesine neden oldu. Kahretsin, buna bayıldım. Birlikte son sahnemizde bunun sebebinin ben ve *sadece ben olduğumu* doğrulamıştı.

Sen, diye fısıldamıştı.

Dışarıdan onun gibi *t i t r e m i y o r d u m*, ama içimden? Beni de aynı şekilde hissettirdi. Kararsız. Gergin. Heyecanlı.

O an durdu ve diğer her şey yok oldu. Sadece ben ve o vardık.

"Colin."

Fısıldadığım isim çaresizlik ve hayal kırıklığı karışımı bir sesle ondan geldi. Daha fazla beklemek istemiyordu.

Nazıkçe yaklaştım, suları test etmek için dudaklarımı onunkilere değdirdim. Daha fazlası için bir davetiye almak için yumuşak bir öpücük ve en küçük iç çekişini bıraktığında bana verdi.

Bu sefer, her şeyimi ortaya koydum.

Yanağını kavradım, ağzımı onunkinin üzerine kapatırken başparmağımı elmacık kemiğinin üzerinde gezdirdim. Dilimi ağzına sokup onunkine doğru kaydırduğımda yumuşak dudakları kendini bıraktı. Bu öpücük gür ve derin bir öpüçtü.

Vücudumdan memnuniyet akıyordu.

Birbirimize bakacak şekilde yan yatıyorduk ama ben içeri girdim ve öpüşmeyi derinleştirebilmek için onu sırt üstü dönmeye zorladım. Kolumun üzerinde yükseldim ve dizimi bacaklarının arasına yerleştirdim, ağzım ağzına doğru hareket ederken vücudumu onunkine bastırdım, dilim onunkine karıştı.

Etrafta ne yaptığımızı çekecek kameralar yoktu. Senaryo ya da para vaadi yoktu, kulağımıza ne yapacağımızı söyleyen kimse yoktu. Mads onu öpmeme izin verdi çünkü o istedi. Aramızdaki bu kimya? Sadece patlayıcı değildi.

Gerçektir.

Elini saçlarımın arasından geçirip bir avuç tuttu ve ben de karşılık olarak dizimi kaydurdım. Kalçamın üst kısmını bacaklarının ortasına bastırmak için kullandım ve sessiz, zevkli bir inilti ile ödüllendirildim. Sesi doğrudan sikime vurdu. Beni ne kadar sertleştirdiğini hissedebiliyor muydu? Onu ne kadar çok istediğimi?

Kalçasını kavradım, onu bir saniyeliğine yatağa sabitledim, ancak elim yukarı kaymaya

başladı ve atletinin altını da beraberinde yukarı taşıdı. İşler sarpa sarmaya başladı ve bu yüzden avucunu göğsümün ortasında düzleştirdiğinde, sinyali okumam uzun bir anımı aldı.

Beni geri itiyordu.

Öpüşmeyi kestim ve endişeyle kaslarımı gererek yere baktım. "Neyin var?"

Bakışları başka yöne kaydı ve yine o kadar zor yutkundu ki duyulabiliyordu. "Geç oldu, finalim sabah ve ben ..."

Biraz uyumaya çalışmak için odama geldi.

Ne derin bir konuşma yapmak, ne akıllara durgunluk veren bir öpücük paylaşmak, ne de bunun daha fazlasına yol açmasına izin vermek. Beynimin içindeki aptal ses, ona orgazm yaşatırsam daha hızlı uykuya dalmasına yardımcı olabileceğimi söyledi,

Ama onu dinlemeyecek kadar akıllıydım. Bunun yerine yavaşça geri çekildim ve yatağın kendi tarafıma geçtim. Yine de her santimim onu öpmeye devam etmek istiyordu ve uyku aklımdan geçen en uzak şeydi.

"Doğru," dedim.

Yanına yerleştim, belki biraz onun tarafına tecavüz ediyordum ama elimde değildi. Fikrini değiştirmesi ihtimaline karşı yakınında olmak ya da çok yaklaşırsak kazara ona sürtünmek için bir bahanem olsun istedim. Ona orada, yanı başında olduğumu hatırlatmak için.

Gözlerini tavana dikti ve benim kafamdan geçen düşüncelerin aynısının onun kafasından da geçtiğini hayal ettim. *Şimdi ne olacak?*

"Tamam, peki..." diye fısıldadı. "İyi geceler."

Aniden yuvarlandı ve çarşafın üzerinde kayarak köşeye doğru ilerledi ve benden olabildiğince uzaklaştı.

Ne oluyor be?

Az önce paylaştığımız onca şeyden sonra benden kaçması hoşuma gitmemiştir. Onu güvensiz hissettirecek hiçbir şey yapmamıştım. Neden benden korkuyormuş gibi davranıyordu?

Telefonumdan gelen yavaş, uykulu müzik aramızdaki garip boşluğu doldururken uzun bir süre sadece ona baktım.

Gerçekten mi?

Ondan uzaklaşırken yatağın yayları sessiz bir gıcırta çıkardı ve sesim hırçınlaştı. "Evet. İyi geceler. İyi geceler."

Fen binasının dışındaki banka oturmuş, kapıyı izliyordum. Finalimi on dakika önce bitirmiştım ama Elijah hâlâ içerideydi ve gitmeden önce onu yakalamak istiyordum. Bu, telefonuma bakamayacağım ya da onu kaçırabileceğim anlamına geliyordu ve bu da bana dün geceyi düşünmekten başka yapacak bir şey bırakmıyordu.

Uyandığımda Mads gitmişti, ki bu şaşırtıcı değildi. Ağır uyuyan biriydim ve mecbur kalmadıkça saat ondan önce kalkmazdım. Alarminin çaldığını ve beni uyandırmamaya çalışarak yatağımdan gizlice çıktığını hayal ettim.

Beni uyurken izleyerek hiç oyalandı mı? Yoksa mümkün olduğunca çabuk kaçmak ve tüm bunlar hiç olmamış gibi davranmak için kapıdan mı fırlamıştı?

Bu fikre kaşlarımı çattım.

Belki banakarşı hisleri konusunda kafası karışıkta, ama . . . Benim değildi. Evet, dediği gibi

birbirimizden hoşlanmasaydık daha kolay ve güvenli olurdu ama o gemi çoktan kalkmıştı. Ben de en az onun kadar istemiyordum ve bunun karmaşık olduğunu, işleri olduğundan daha karmaşık hale getirdiğini anlıyordum.

Zaten öyleydi, ama bunu inkâr etmek sihirli bir şekilde gerçek olmasını engellemeyecekti.

Mads'i severdim.

Ve onu uzun zamandır kimseyi sevmediğim kadar çok sevdim.

Düşüncelerim binanın önündeki büyük setin kapılarından birinin açılması ve Elijah'ın dışarı adım atmasıyla bölündü. Ben ona yetişmeden önce merdivenlerin dibine kadar gelmişti.

"Elijah," dedim.

Beni tanıdığına yüz ifadesi aydınlandı. "Hey, Colin. Nasılsın?"

Yeni bitirdiğimiz medya stratejileri finalini soruyordu. "Ezdim geçtim. Ya sen?" "Evet, aynı." Ama onun cevabı benimkinden daha yavaş ve daha az emin geldi.

Elijah'ın özeti buydu. O kadar takipçi ve insanları memnun eden biriydi ki, kendi kişiliğini asla tam olarak geliştiremediğinden endişeleniyordum. Onunla geçen yıl psikoloji dersinde rastgele atanan partnerim olduğunda tanışmıştım ve birkaç kez takılmıştık. Sigma Phi Alpha'ya girmek istiyordu ve yeterince iyi biri olmasına rağmen Sig'e uygun biri değildi. Asla kabul edilmeyecekti, ben de onu TKE'ye girmesi için teşvik etmişim.

Hiçbir iyilik cezasız kalmadı ve o andan itibaren, olduğumuzdan daha yakın arkadaş olduğumuzu düşünüyor gibiydi.

"Bu iyi," dedim. "Hey, dostum, sana bir şey sormam gerek." Ses tonum ciddileşti. "Riley'nin Fidelity Kupası finallerinde hile yapmasına neden izin verdin?"

Gülümsemesi dondu. "Ne?" Sonra bakışları başka yöne kaydı. "Ben yapmadım."

Mads'e ona inandığımı söylediğimde söylediklerimde ciddiydim, bu yüzden gerçeğin doğrulanması beni hem rahatlattı hem de kızdırdı. Elijah istese bile daha suçlu görünemezdi.

Ellerimi yumruk yapmamak için ceplerime soktum. "Bana nedenini söyle," diye talep ettim.

Sonunda bana baktı ve gözlerinde o kadar çok pişmanlık vardı ki, bir an için duygusallaşabileceğinden endişelendim. Ama nefesini içine çekti ve göğsünü doldurmasına izin verdi.

"Her şeyi berbat ettim." Aceleyle ağzından döküldü. "Copunu fırlattığında çok şaşırdım, sadece ... Bilmiyorum. Donup kaldım." Parmak uçlarını alnında gezdirdi. "Düdüğü çalmalıydım ama çalmadım ve o gider gitmez Riley yüzüme bakıp bana kahramanı olduğumu söyledi. Sig'lere yardım ettiğim ve kupanın Lambda'lara gitmesini engellediğim için ne kadar harika olduğumu söylüyordu."

Orospu çocuğu. Kollarımdaki kaslar gerildi. "Mads hile yaptığını söylediğinde Riley'yi *bu* yüzden mi savundun?"

Şaşkınlık kaşlarını birbirine yaklaştırdı. "Kim?"

"Madison Perry," diye homurdandım. "Sikip attığın kız." Bekle, bu doğru değildi. "Hepimizin becerdiği Lambda."

"Panikledim dostum. Onu bitiş çizgisine kadar geçtin ve tüm Sig'ler kutlama yapıyordu. Yapmam gerekeni yapmamıştım ve lanet olsun, bunu nasıl açıklayacaktım? Eğer 'evet, hile yaptım' deseydim, o zaman bu galibiyeti hepinizin elinden almış olacaktım." Bana mantıksız davranıyormuşum gibi bakma cüretini gösterdi. "Sen benim arkadaşımsın, biliyorsun. Ayrıca, ikimiz de Sigma Phi Alpha'nın kazanmasını tercih ederdik" -tamamen iğrenerek söyledi- "Lambdas."

Oh, lanet olsun.

Bu yılın başlarında bana çıkma teklif etmeye çalıştığı bir Lambda hakkında bir şeyler anlatmamış mıydı? Konuşmayı hayal meyal hatırlıyorum. Bir kuyruk partisine gitmiş ve bir Lambda kızının numarasını almaya çalışmıştı. Kız numarasını vermek yerine, kız kardeşlerinin önünde ona gülmüştü.

"Ama Riley hile yapmasaydı onlar kazanacaktı." Mads'i bitiş çizgisine kadar zar zor geçmiştim,

Adil bir yarışma olsaydı benim ne kadar önümde bitireceğini bilemezdim. "Onlar kazandı ve sen bunu ondan almaya yardım ettin. Onlardan."

Bunu duymak hoşuna gitmemişti. Omuzları geri çekildi. "Evet, artık bitti." Kendinden emin görünmeye çalışarak çenesini kaldırdı. "Artık hiçbir şey bunu değiştiremeyecek."

"Oh, hayır," diye patronluk tasladım. "Bak, konseye gelip gerçeği anlatacaksın." Gözlerini kırıştırdı. "Bunu neden yapayım ki? Artık kimsenin umurunda bile değil."

Yüz ifadem çeliğe dönüştü. "Umurumda. Mads doğruyu söylediği halde herkesin önünde ona yalancı dedin."

Sahte kabadayılığı dağıldı ve sanki midesine bir darbe indirmişim gibiydi. Şaşkın görünüyordu. "Biliyorum ama ortaya çıkarsam ne olacağının farkında mısın? Etik kurallarını ihlal ettiğim için beni Tau Kappa Epsilon'dan atabilirler." İfadesindeki ciddiyet korkuya dönüşene kadar arttı. "Bilseler Riley'ye ne yaparlardı sence? Ve bunun için kimi suçlayacağını düşünüyorsun?" Başını iki yana salladı. "Bak, yaptığım şey için üzgünüm ama olanları kimseye anlatmanın bir yararı yok." Bir kez daha güçlü görünmeye çalıştı. "Hiçbir şey söylemeyeceğim."

Yanılmışım. Sonuçta bir kişiliği varmış.

"Sen bir pisliksin," diye hırladım. Mads'i incitmiş, kimsenin ona inanmadığı acı verici bir durumu yeniden yaşamaya zorlamıştı ve bu o kadar adaletsizdi ki boğazımda asit yükseldi. İçimde bir şeyler koptu. "Umarım o finalde başarısız olmuşsundur."

Gözleri kararmadan önce şok içinde geri çekildi. "Evet, her neyse dostum," dedi. "Sonra görüşürüz."

O kaçmaya çalışırken öfke beni olduğum yerde kilitledi. Onu doğruyu söylemeye zorlayacak bir yolum yoktu ama yüzleşmem gereken tek kişi o değildi. Suçun büyük kısmı başka birine aitti.

Dikkat et Riley. Senin için geliyorum.

ABC partisi için kostümümü çantama koyup garaja taşıdım ve bir elimi garaj kapısını açmak için düğmeye attım. Kapı açıldığında bisikletimi kancadan indirdim ve sonra durakladım. Evde olup olmadığını öğrenmek için Preston'a mesaj atmalı mıydım? Arkadaşımı bahar tatilinden beri görmemiştim. Vanderbilt okulu Davidson'dan birkaç gün önce bitirmişti ve Sig'in evine giderken babasının evinin önünden geçiyor olacaktım.

Telefonumu çıkardım.

Colin: Babanın evinde misin?

Preston: Hayır. Neden?

Colin: Yeni yerim yakın. Uğrayıp bir merhaba diyecektim.

Preston: Annem şehirde. Gelecek hafta mı?

Başparmak yukarı emojisini geri gönderdim, telefonumu sırt çantama koydum ve omuzlarıma astım. Bisikletimi garajdan çıkarırken pedallar sessizce tıkladı ve kapının yanındaki tuş takımına ulaştığımda, kapatmak için kodu girmeye başladım. Ama bir hareket gözüme çarptı.

Yan bahçede biri vardı. "Yardımcı olabilir miyim?" diye sordum.

Kadın irkildi ve doğruldu. Onu ürkütmek istememiştim ama aynı zamanda bu konuda kendimi kötü de hissetmiyordum. Onda bir tuhafılık vardı, sanki kimsenin onu ya da elindeki ölçüm bandını fark etmesini beklemeden etrafta sinsice dolaşıyordu.

Annemin yaşlarında, kırklı yaşların sonunda ya da ellili yaşların başında görünüyordu. Zayıftı, kısa sarı saçları vardı ve bana bakmak için döndüğünde, tam anlamıyla dinlenen orospu yüzünü gördüm.

Fotoğraf çekmek için kullandığı mezura ve telefonu hemen şortunun cebine koydu.

"Merhaba," dedi. "Bay ya da Bayan Woodson evde mi?"

Değildiler. Scott film çekimi için şehir dışındaydı, Nina da bir konferanstaydı. Yine de bunu mülklerinde gizlenen yabancı bir kadına söyleyecek değildim. Kafamın içinde alarm zilleri çaldı. Scott büyük bir yıldızdı ve Abbie'nin de yıldızı parlıyordu. Ya bu kadın çılgın bir hayran ya da bir sapıksa?

"Normal bir insan gibi kapı zilini kullanıp öğrenebilirsiniz," dedim. Güvenlik sistemi sofistikeydi. Kapı zilinde bir kamera ve mikrofon vardı ve Scott ile Nina'nın telefonlarına bağlıydı.

Kadın bana kabalık ettiğimi söylemek için yüzünü buruşturdu. "Onlara bir şey satmaya çalışmıyorum." Bir elini kalçasına koydu ve sanki ondan aşağıdaymışım gibi bana baktı. "Ben Judy Malinger, ev sahipleri derneğinin başkanıyım. Kurdukları yeni ünite hakkında onlarla konuşmam gerekiyor."

O bir sapık değildi, çok daha kötü bir şeydi.

Kahretsin, onu tanımalıydım. Bir süre önce bu kadın Preston'ın babasına karşı büyük bir istek duymuştu. Ama adam ilgilenmemişti ve kadın da reddedilmeyi iyi karşılamamıştı. Adamın yarı yaşında bir kadınla çıktığını öğrenince daha da sinirlenmişti. Bu onu ilgilendirmezdi ama ilişkilerini onaylamıyordu ve o zamandan beri Dr. Lowe'un hayatını zorlaştırmak için her fırsatı kullanmıştı.

Scott ve Nina onun radarından uzak durmaya çalışıyorlardı. Dikkatli davranmak zorundaydım.

Tüm tavrım değişti ve en çekici gülümsememi takındım. "Oh, merhaba, Bayan Maligner. Tanıştığımıza memnun oldum." Eve bir göz attım. "Şu anda dışarıdalar, ama bir mesaj iletmekten mutluluk duyarım."

Judy'nin gözleri kısıldı. HOA başkanı olduğunu söyledikten sonra tavrımın değişmesini takdir etmişti ama hâlâ şüpheleniyordu. "Daha önce tanıştık mı? Tanıdık geliyorsun."

Gülümsememi sıkılaştırdım. Tanıdık geliyordum çünkü lise boyunca Preston'ın arkadaşıydım ve her yazı babasının havuzunda takılarak geçirirdim - Dr. Lowe'un balo fiyaskosundan sonra birkaç hafta orada kalmama izin verecek kadar nazik olmasından bahsetmiyorum bile. Judy çok meraklı biriydi ve yapacak daha iyi bir şeyi yokmuş gibi komşularının evlerini izlerdi, bu yüzden beni birçok kez görmüştü.

Ama hiç tanıştırılmamıştık. "Hayır," dedim, "sanmıyorum."

Bana inanmadığı belliydi ama beni de tanıyamıyordu. Evin yan tarafını işaret etti. "Lütfen onlara birimlerinin uyuşmaması halinde para cezasına çarptırılacaklarını söyleyin."

Bakışlarım evin yanındaki beton zemin üzerinde sıra sıra duran üç klima ünitesine gitti.

Bunlardan biri yepyenyidi, bu sabah kurulmuştu ve üst kata buz gibi soğuk hava pompalıyordu.

O zamandan beri. Büyük kutu pırıl pırıl parlayan koyu bir metalle korunurken, diğer ikisi daha küçük ve donuk bir griydi, muhtemelen evin orijinaliydi.

"Farklı markalar," diye belirttim. "Servis elemanı buradayken ben de buralardaydım. Aynı markaya bağlı kalmak bin dört yüz daha pahalıya mal olacaktı ve çıkışı bunun kadar iyi değil."

O caymadı. "Eşleşmeleri gerekiyor."

Beynim ağzımdan daha yavaştı ve ağzımdan kaçırverdi. "Onlar evin yan tarafındaki klima üniteleri. Kimin umurunda?"

Judy sanki az önce ona tükürmüştüm gibi soluk soluğa kaldı. "*Çirkinler*."

İstediği şey çılgıncaydı. Eşleşmeleri için yeni üniteyi söküp daha düşük bir üniteyle değiştirmeleri ya da *mükemmel çalışan* diğer iki üniteyi yükseltmeleri gerekecekti. Araştırmayı bırakmam gerektiğini biliyordum ama yapamadım. "Ama onları yoldan bile göremiyorsun."

Bu onun için hiç önemli değildi. "HOA kuralları açık. Bunu düzeltene kadar para cezası beklemeleri gerektiğini söyleyin."

Çenemi o kadar sert sıktım ki dişlerimin kırılmaması bir mucizeydi. "Pekâlâ." Eğer ona defolup gitmesini söyleyebilseydim, söylerdim. Bunun yerine, sesime buz girmesine izin verdim. "Uğradığın için teşekkürler."

Neyse ki gitme vaktinin geldiğini anlamıştı. Kinci bir gülümsemeyle bana bu savaşı kazandığını söyledi ve dönüp yokuşlu garaj yolundan aşağı doğru uzun yürüyüşüne başladı.

Sig'in evine vardığımda Riley'nin orada olmadığını fark edince sinirim daha da arttı. Yine de erkendi. Parti saat ondan önce başlamamıştı ve on bire kadar da devam etmeyecekti, yani öldürecek birkaç saatim vardı. Zamanımı Jorge ve diğer birkaç çocukla takılarak, akşam için 'kıyafetlerini' bitirmelerine yardım ederek geçirdim.

Öğrenci birliğime geri dönmek garipti ve artık orada yaşamadığımı hatırlamadan önce neredeyse üstümü değiştirmek için eski odama çıkıyordum. Ama daha önce beni hiç rahatsız etmeyen şeyler şimdi gözüme çarpıyordu.

Üniversiteli erkeklerle dolu bir evin nasıl iğrenç olduğu gibi-özellikle de banyoların. Petal Productions'ta çalıştığım kısa ay içinde, kullandıkları haftalık temizlikçi hizmetine alışmışım bile. Beş kişi yerine sadece Jaquan'la aynı banyoyu paylaşmak zorundaydım, bu yüzden her zaman düzgündü.

Şu anda içinde bulunduğum yer çok pisti ve kim bilir en son kaç on yıl önce biri tarafından temizlenmişti.

İç çamaşırlarıma kadar soyundum ve yarım önlüğü çektim, bel bandını kalçalarımın etrafında kapatmak için şeffaf ambalaj bandı kullandım. Gladyatör tarzındaydı, etek oluşturmak ve aletlerimi gizlemek için aşağı sarkan pileli şeyler vardı, ama aynı zamanda bir tür tutu gibi görünüyordu. Çünkü parlak, pembe çizgili kâğıttan yapılmıştı ve *Victoria's Secret* logosu tam bel bandının ön tarafında yer alıyordu.

Kız kardeşimin arkadaşlarından biri iç çamaşırı mağazasında çalışıyordu ve bahar tatilinde bir ilişki yaşadı,

Bana kostümümü oluşturmam için istediğim kadar ekstra çanta verdi. Görünümü uyumlu bir kağıt papyonla tamamladım ve aynada kendimi kontrol ettim.

Harika görünüyordum.

Ve komikti. Kesik göğsüm ve karın kaslarım, kız gibi pembe eteğimle mükemmel bir kontrast oluşturuyordu.

"Kahretsin, kardeşim," dedi Jorge, banyodan çıktığımda bana kıskançlıkla bakarak. "Sen hiç spor yapıyor musun?"

Kostümü, kalçalarının ve uyluklarının etrafına dizilmiş üç küçük donut şeklindeki havuz şamandırısından oluşuyordu ve her şamandıra farklı bir renkteydi. Geçen dönem biraz bira göbeği oluşmuştu ve göbeği en üstteki şamandıraya sanki kendini sıkıştırmak zorunda kalmış gibi oturuyordu.

Onu ikna etmeye çalıştığımız çarşafli togayı giymesi gerekirdi ama o kendini havuzda yüzmeye adamıştı.

Onu merdivenlerden aşağıya, partinin çoktan başlamış olduğu bodrum katına kadar takip ettim. Bira pongunun kurulduğu pinpon masasının arkasındaki hoparlörlerden müzik sesi geliyordu ama henüz kimse oynamıyordu.

İlk kız grubu gelmişti ve insanlar gruplar halinde toplanmış, yüksek sesle konuşuyor ve kırmızı bardaklarından içerken müzik eşliğinde gülüyorlardı. Fıçıya doğru ilerledim ve muslukta çalışmakla görevlendirilen birinci sınıf öğrencisi bana bir içki doldururken kıyafetleri -ya da kıyafetsizliği- inceledim.

Sarı uyarı bantlarından yapılmış elbiseler ya da metalik saçak süslemelerinden yapılmış askılı üstler ve eteklerle sarılmış kızlar vardı. Çok fazla ten görünüyordu ve bir gardırop arızası ihtimali çok yüksekti ama yine de Olmam gerektiği kadar ilgilenmiyordum.

Bu gece biriyle yatabilirim. Normalde çok zor değildi ama bu gece üstüm açıkken? Çok kolay olurdu. Hangi kızı seçersem seçeyim hiç şansı olmazdı. Çıplak göğsüme elini koymak için bir bahane bulacaktı ve hepsi bu olacaktı. Tekrar test yaptırana kadar sahnelerimde prezervatif kullanmaya geri dönmem gerekecekti ama evin dışında bir partnerim olması yasadışı değildi.

Ama önümdeki ateşli kızlar denizine bakarken, aklım başka yerlerde dolaşıyordu. Ne istediğimi biliyordum.

Ve o burada değil.

Ben de bir kenarda durdum ve durumuma sinirlenerek biramı içtim. Bu gecenin eğlenceli geçmesi gerekiyordu. Son finalimi bitirmiştım, çılgınlık yapmaya hazırdım ve bu partiyi uzun zamandır dört gözle bekliyordum. Köşede sıkılmış bir halde, başka bir yerde olmayı dileyerek geçiriyor olmam berbattı.

Merdivenlerden daha fazla insan akın etti, kötü aydınlatılmış ve hiç havalandırılmayan bodrum katını doldurdu ve kalabalıklaştıkça sıcaklık yükseldi. Plastik ambalaj ve folyo içindeki insanlar terlemeye başladı ve ben o yolu seçmediğim için mutluydum.

Dev bir şarap kutusu gibi giyinmiş ve memesi tam aletin önüne yerleştirilmiş adama kıs kıs güldüm. Bu şey aslında işe de yarıyordu; bir kız dizlerinin üzerine çökmüş ve adam ona sakso çekiyormuş gibi bir yüz ifadesi takınırken memeden içiyordu.

Kalabalığı taradım ve bir grup balon giyen bir kız kostümümü sorduğunda ilgileniyormuş gibi yaptım. Belli ki görevi yanlış anlamıştı; amaç mümkün olduğunca çıplak olmaktı.

Tam pes edip eve dönmek üzereydim ki Riley'yi su ısıtıcısının yanında, belli ki oraya hapsettiği zavallı bir kızla konuşurken gördüm. Omuzlarından sarkan kırmızı jartiyerlerle tutturulmuş, gerçek bir fiçı giymişti.

"N'aber Victoria?" diye sordu yaklaştığımda.

"Ben bir içki daha alacağım," dedi kız. Kaçmak için bir fırsat yakalamıştı ve bunu değerlendirerek aceleyle uzaklaştı.

Riley onu kaçırdığım için hoşnutsuzdu ve birasından bir yudum alırken bana sinirli bir bakış attı. Ses tonu tamamen alaycıydı. "Güzel kostüm."

"Pembe giymek için gerçek bir erkek olmak gerekir," dedim. "Hey, dinle. Fidelity Cup turnuvası ve nasıl hile yaptığın hakkında konuşmalıyız."

Kafası karışmış gibi davranmasını ya da inkâr etmesini beklerdim ama onun yerine ses tonu ilgisizdi. "Bunu sana yeni kız arkadaşın mı söyledi?"

Neyimi? "Hayır. Elijah yaptı."

Sonunda bir tepki geldi. Gözlerinde bir şaşkınlık titreşimi belirdi ama sonra kayboldu. "Ve?"

Küstahça sorduğu soru kaslarımı gerdi. "Ve," diye devam ettim, "Sig'lere ne yaptığını anlatacaksın. Diskalifiye edilmen gerekirdi ve eğer hile yapmasaydın Mads-Madison," diye düzelttim hemen, "beni yenerdi. Her iki durumda da Lambda'lar kazandı."

Riley boştaki elini askılarından birine doladı ve omzuna daha iyi oturması için ayarladı. Namlu ağır görünüyordu ama birden yüzündeki rahatsız ifadenin söylediklerimden değil de sadece kostümünden kaynaklandığından endişelendim.

Neden üstünlük ondaymış gibi bana bakıyordu?

"Bak, anlıyorum," dedi. "Çok ateşli ve şu anda düzenli olarak senin aletini yaladığını biliyorum, ama bu aldatma olayı Ona bu işin peşini bırakmasını söylemelisin."

Omurgamda bir ürperti belirdi. "Sen neden bahsediyorsun be?" "Seni buna o zorladı, değil mi?"

Kalbim bedenime göre çok hızlı atıyordu ve hareketsiz durmama rağmen koşuyormuşum gibi hissediyordum. "Kim?"

"Madison." Şeytani bir gülümseme dudaklarını sıyırdı. "Yoksa Annika Adore mu?"

Oh, lanet olsun.

SEKİZ

Colin

Yüz ifademi düzelttim ve kendimi kontrol altında tutmaya çalışarak bedenimi çelikleştirdim. Bu bilgi benden gelmemiştir çünkü kimseye söylememiştim ve Mads'in de bunu kimseye paylaştığından şüpheliydim. "Bu ismi nereden biliyorsun?"

Riley birasından bir yudum daha alıp ağzındaki baklayı çıkardı ve ben de fiçıyı kırıp Mads'in sahne adını söyleyerek bana yaptığı gibi onu da karnından vurmak istesem ne kadar sert yumruk atmam gerektiğini düşündüm.

"Benden en sevdiğim beş porno yıldızının listesini yapmamı isteseydiniz, muhtemelen Lexi Grey'in adını beş kez söyledim." Abbie'yi düşünürken bakışları başka yerlere kaydı. "O kadar seksi ki."

Şimdi namlu için minnettardım. Yirmi dolarına bahse girerim ki altında bir ereksiyon vardı.

Odağı tekrar bana döndü. "Onunla ilgili bulabildiğim her şeyi izliyorum." Kendini beğenmiş gülümsemesi midemi bulandırdı. "Keşke Madison'ın Lexie'yle duşta olduğunu fark ettiğimde yüzümü görebilseydin ve sonra sen -senin lanet efsanen- içeri girdin."

Bu tam bir *felaketti*.

Zihnim hasar kontrolüne koştı ve nefesimi tutmakta zorlandım. "Başka kime söyledin?"

Yetişkin filmlerinde çalıştığımı bilmesinden utanmadım ama sahnelerimden herhangi birini izlediğini düşünmek beni rahatsız etti. Yabancıların işimden zevk alması biraz seksiydi, ama tanıdığım biri? Kesinlikle seksi değildi.

Ve Mads hakkında bu bilgiye sahip olabilecek en kötü kişiydi. "Hiç kimse," dedi. "Henüz."

Onun tehdidi içimde öylesine büyük bir öfke patlamasına neden oldu ki, kendime olan son hakimiyetimi de yakıp yok etti. Elimi boynuna doladım ve onu su ısıtıcısına doğru ittim. Gözleri büyüdü, neredeyse yüzünden fırlayacaktı ve birası bardağının kenarından taşarak elinin üzerine damladı.

"Bu da ne-?" diye nefes nefese kaldı.

Parmaklarımda baskı olmaması için tutuşumu gevşettim ama onu öylece sabit tutarak ne kadar ölümcül derecede ciddi olduğumu görmesini sağladım. "Kimseye," diye hırladım. "Kimseye söylemeyeceksin. Anladın mı?"

"Dostum, sakın ol. İyi bir şeyler yaşadığını biliyorum. Bunu senin için mahvetmeyeceğim."

Bu şekilde kalamazdık. Saldırganlığım yakınlardaki bazı adamların gözünden kaçmamıştı ve bakışlarının beni delip geçtiğini hissettim. Kavga tehdidini hissetmişlerdi, bu da onları alarma geçirmiş ve kavgayı ayırmaya hazır hale getirmişti.

Bu yüzden Riley'yi son bir hamleyle serbest bıraktım ve arkama yaslanıp doğrulurken ve boynunu ovuştururken ona baktım.

"Bana nasıl yaptığını anlat," dedi.

"Hayır."

Dinlemiyordu bile. "İşi nasıl aldın?" "Bırak onu, Riley."

"Vereceğim ama bana bir şey vermelisin dostum. Bu işe girmek için adam öldürürüm." Üzücü olan, ciddi görünmesiydi. "Açık bir oyuncu çağrısı var mıydı?"

"Hayır."

"O zaman nasıl?"

Ben ona bir cevap verene kadar bu işin peşini bırakmayacağı belliydi. Ona hiç güvenmiyordum, ama ona bir kısıntı vermek güvende hissettirdi ve Mads hakkında çenesini kapalı tutmasına yardımcı olabilirdi. "Bir ilana cevap verdim."

"Online mı? Hangi site?"

Bir şey söylediğime anında pişman oldum. İsteddiği her şeye sahip olana kadar tatmin olmayacaktı ve bu asla gerçekleşmeyecekti. "Bu konuşma bitmiştir ve bir daha asla yapmayacağız. Anladın mı?"

Tartışmak için ağzını açtı ama ben bir adım öne çıkarak onun alanına hükmettim.

"Tek kelime edersen Elijah'a hile yaptığını herkese söyletirim. Birliğin yarısı senin gitmeni istiyor ve bu da seni göndermek için ihtiyaç duydukları bahane."

İnançsızlıkla kaşlarını çatı ve düşüncelerinin yüzünde yansıdığını gördüm. *Bu doğru olamaz. Ben harikayım. Herkes beni sever.*

Tanrım, hayal görüyordu.

"Yani ikimiz de çenemizi kapalı tutacağız," dedim. "Bana anladığını söyle." Gözleri karanlık ve isteksizdi. "Anladım."

"Harika. Yazın tadını çıkar Riley." O başka bir şey söyleyemeden arkamı döndüm ve uzaklaştım. Bodrum katı tıka basa doluydu ve ben de kalabalığın arasından ilerlerken bana çarpan sarhoşlara aldırmadan yoluma devam ettim. Partiye Riley'yle yüzleşmek için gelmişim ve şimdi Bitti, siktir olup gitmek istedim-

"Colin!" Bir el omzumu tutarak arkamı dönmemi sağladı.

Hayatımı sikeyim. Beline beyaz bir banyo havlusu sarmış olan Jack'e baktım. Gözleri parlıyordu. Ya kafası iyiydi ya sarhoştur ya da her ikisi birden ve aptalca gülümsemesi Riley ile konuşmamdan sonra beni sakinleştirmek için hiçbir şey yapmadı.

"Gelebilmene sevindim," dedi kelimeleri geveleyerek. "Olanlar çok boktan bir durum. Seni buralarda çok özledik."

Mads'i hiç tanımamış olsaydım, belki bunu söylediğini duymak hoşuma giderdi ama bu beni daha da öfkeliyordu. Jack'in yalanı, çamur atmaya tetikleyen acımasız ifademi güçlendirmişti, bu yüzden kızgındım. Ama Mads'in peşinde koşması beni daha da kızdırdı.

"Ne oluyor be adam?" Müziğin üzerine bağırdım. "Bize seni aldattığını söyledin ama tam tersi oldu, değil mi?"

Gülümsemesi asılı kaldı. "Ne?"

"Madison." Ona ters ters baktım. "Böyle bir kızı nasıl buldun bilmiyorum ama sonra gidip onu aldatıyorsun? Senin derdin ne lan?"

İnkâr etme zahmetine girmedim. Bunun yerine, onu ölümcül bir şekilde yaralamışım gibi elini göğsüne götürdü. "Ben bir hata yaptım. Yalnızdım ve evimi özlüyordum, o ise beş bin mil uzaktaydı."

Alay ettim. "Mazeret değil."

"Çocuklara söyleme. Yaptığım şeyden gurur duymuyorum." Sonunda bu düşünce aklına geldi. "Nasıl öğrendin?"

"Bana o söyledi."

Sallandı ve şüpheli bir ifadeyle bana baktı. "Ve sen ona inandın mı?"

Riley'yle konuştuğumdan beri kendimi tutuyordum ama kendimi dizginlemem kırılma tehlikesiyle karşı karşıyaydı. "Bu ne biçim bir soruydu böyle? Tabii ki ona inandım." Kendimi

kontrol altında tutmak için bir nefes çektim. "Mads gibi bir kız... onu hak etmiyordun."

Yüz ifadesi ekşidi. "Sen ne bilirsin ki?"

"Senin gibi biri için fazla seksi, fazla akıllı ve fazla korkusuz olduğunu. Eğer benim olsaydı, bana fazlasıyla yeterdi."

"Ama o asla senin olmayacak," dedi. "Senin gibi biriyle birlikte olmak için fazla iyi bir kız."

"Colin," dedi sağımdan gelen bir ses. Döndüm ve beynim düşüncelerden boşaldı.

Mads önümüzde durmuş, her şeyi duymuş gibi görünüyordu. Yüz ifadesi yoğun ve bize odaklanmıştı, sanki devam eden partiden habersiz gibiydi.

Görevi anlamıştı, çünkü elbisesinin önü düşük kesilmişti ve eteği kıçını zar zor örtüyor, bacaklarını gösteriyordu. Elbise beyaz ve fırfırlı bir şeyden yapılmıştı. Kahve filtresi mi? Bazılarını yarım daire şeklinde katlamıştı ve bunlar göğüslerini kapatıyor ama göğüs dekoltesini ortaya çıkarıyordu. Elbisenin bel kısmı gümüş koli bandıyla bantlanmıştı, ardından kabarık bir eteğe dönüşüyordu.

O kadar seksi, o kadar güzeldi ki gözlerimi kaçırmak zorunda kaldım. "Seni öpmek istiyorum," dedi yüksek sesle.

Gözlerimi kırptım, afallamıştım. Bakışlarım Jack'i ve kalabalık odayı taradıktan sonra ona döndü. "Şimdi mi?"

Çabucak başını salladı.

"O zaman," dedim, "buraya gel ve yap şu işi."

Ben eğildiğimde öne doğru bir adım attı, böylece ellerini saçlarımın arasından geçirip uzanmasını kolaylaştırdı. Parmakları ensemden birbirine dolandı ve ağzımı kendine doğru çekti.

Öpüşmemiz *ateş* gibiydi.

Daha önce yediğim hiçbir şeye benzemiyordu.

Tüm bunların göstermelik olduğunu, bunu sadece eski sevgilisini kıskandırmak için yaptığını düşünmem için fazla tutkuluydu. Şu anda beni öpüyordu çünkü bunu istiyordu.

Onu daha yakına çekmek için ellerimi sırtına koydum ama hemen durdum. Kostümü narin görünüyordu ve belli ki ona çok emek vermişti, bu yüzden onu yırtmak istemedim.

Dili ağzımı doldurdu ve vücudum uğuldamaya başladı. Kahretsin, ona sahip olduktan sonra bile onu nasıl istiyordum. Bu korkutucu, yeni bir deneyimdi. Beni bağımlısı yapmıştı ve bu konuda kızgın bile değildim.

Bizi Jack'in gördüğü gibi hayal ettim. Ben pembe bir İskoç eteği içinde çıplak göğüslü, o ise fırfırlı beyaz bir elbise giymiş, birbirimizi sanki bu dünyaya yapmak için geldiğimiz tek şeymiş gibi öpüyorduk.

Ama sonunda hava almaya çıktığımızda ortadan kaybolmuştu.

"Burada ne yapıyorsun?" Hâlâ öpücüğünün şokunu üzerimden atamamışken fısıldadım. Garip bir soruymuş gibi davrandı. "Bana gelmemi söylemedin mi?"

Geri çekilip aramıza biraz mesafe koyarken dudaklarımda kalan anısı kafamdaki sisin biraz olsun dağılmasına yardımcı oldu.

Mads bir elini uzun saçlarının arasında gezdirdi ve bir tutamı silkeledi. "Arkadaşım Jenn gitmek istediğini söyledi, ben de onunla geldim." Bakışları takdirle göğsümün üzerinde gezindi ve gözlerinde bir eğlence belirdi. "Güzel kıyafet."

"Evet, aynı," diye mırıldandım, birdenbire içine çekildiğim Mads balonunun dışındaki şeylerin farkına varmıştım. Riley'yi görene kadar partiye katılanların denizini inceledim. "Gitmemiz gerek."

"Ne?" Kız sinirlendi. "Daha yeni geldim."

Elini tuttum ve sıktım, böylece tüm dikkati bende olacaktı. "Mads, güven bana. Gitmemiz gerek." Suratım nasıl olursa olsun, ciddi olduğumu anlayabiliyordu. "Tamam."

Kalabalığın arasından geçip merdivenlere doğru ilerlerken ona tutundum ve tuhaf bakışları görmezden geldim. Bu insanlar bizi en son birlikte gördüklerinde

çamur ve Fidelity Kupası için kavgâ.

Şimdi bir çift gibi
görünüyorduk. Bu fikirden
nefret etmedim.

Ama muhtemelen yapardı ve bu zaten olamazdı. İkinizin de işi başkalarıyla -bazen birbirinizin önünde- sevişmenizi gerektirirken biriyle nasıl çıkabilirdiniz?

Ve bunu kabul etse bile, geçmişte her ilişkimde olduğu gibi ilişki kaçınılmaz olarak dağıldığında ne olacaktı? Birlikte çalışmaya devam etmek çok dağınık ya da zor olurdu.

Nina ve Scott bunu başardılar.

Ama onlar istisna olmalıydı, ayrıca Mads ve benden on beş yaş büyüklerdi. Kim olduklarını ve hayatlarının neresinde olduklarını biliyorlardı.

Mads ve ben mi? Hâlâ anlamaya çalışıyorduk.

Üst kata çıktığımızda onu koridora yönlendirdim ve sırt çantamı ve kıyafetlerimi sakladığım Jorge'nin odasına girdim.

Ben kapıyı kapatana kadar bekledi. "Ne oldu?"

Ona söylemek istemedim. Bir bacağımı şortumun içine soktum, sonra diğerini ve pembe eteğimin altından yukarı çekerek kâğıdın kırıışmasına neden oldum.

Ses tonu keskindi. "Colin."

Eteği yırttım, toparladım ve Jorge'nin masasının yanındaki taşmış çöp kutusuna attım. "Riley biliyor."

"Riley neyi biliyor?"

Papyonu kopardım ve yığının üzerine attım. "Senin Annika Adore olduğunu biliyor." O kadar sert geri çekildi ki, arkasına savruldu ve ihanet gözlerini doldurdu. "Ona *söyledin* mi?"

"Ne? Hayır." Kaşlarımı çattım. "Asla yapmam." Başımı gömleğimin boyun deliğinden içeri soktum ve çekiştirerek giydim. "Görünüşe göre Lexi Grey'in süper hayranlarından biri."

Sesi kısıldı. "Ah." Sonra bunun ne anlama gelebileceğini düşünmeye devam ederken omuzları çöktü. "Başka kim biliyor?"

"Hiç kimse, ya da o öyle diyor." "Ona inanıyor musun?"

Bir omzumu kaldırdım. "Dürüstçe mi? Emin değilim. Ama başka kimseye söylememesi konusunda bir anlaşmaya vardık."

Omuzları geri çekildi. "Nasıl yani?"

"Ona senin hakkında çenesini kapalı tutmasını, benim de onun aldatması konusunda çenemi kapalı tutacağımı söyledim." "Ve bu işe yaradı mı? Olay sırasında sahada olduğunu ve görmediğini sanıyordum." "Görmedim ama Elijah'la konuştum. O adam-"

"Onun kim olduğunu biliyorum," diye kestirip attı. "Ve o da bunu doğruladı mı?" Sesi sertleşti. "Sana yalan söylemediğimi mi söyledi?"

Tavrının neden bu kadar ani değiştiğini anlamakta yavaş davrandım ama sonra anladım. Ona inandığımı söylemiş olmama rağmen, bunu kastetmediğimi düşünmüştü.

"Yanlış anladınız. Elijah'la sana inandığım için yüzleştim," dedim. "Ona onay için gitmedim."

Derin bir nefes aldı. Söylediklerimin doğru olmasını istiyordu ama tereddütlüydü. "O zaman neden onunla yüzleştin?"

"Bu konuda neden yalan söylediğini bilmem

gerekiyordu." "Sana söyledi mi?"

Bana anlattığı hikayenin aynısını anlattım, o anda nasıl donup kaldığını ve sonra nasıl

Riley tarafından onu desteklemesi için ikna edildi. Kız kardeşlerinden biri onu reddettiği için Lambda'lara karşı önyargılı olduğunu söyledi.

"Onu ortaya çıkmaya zorlayabilir miyim bilmiyorum," dedim, "ama Riley'nin yapabileceğini düşünmesini sağladım, umarım bu onu sessiz tutmaya yeter."

Bir şey düşünürken bakışları aşağı kaydı ve sonra yüzünü endişe kapladı. "Abbie'yle sahne aldığımı biliyorsa, seni de biliyordur."

"Evet."

Endişesi şaşkınlığa dönüştü. "Ama sen sadece onun benden haberdar olmasından endişeleniyorsun. Neden?" "Çünkü bana hiçbir şey yapmayacak. Benim bir tanrı olduğumu, bir rüyayı yaşadığımı düşünüyor." İçimi çektim. "I senin üzerinde böyle bir kozu olmasından hoşlanmıyorum. Tehlikeli hissettiriyor ve seni görmüş olması fikrinden nefret ediyorum. İsteddiği zaman seni izleyebileceği fikrinden nefret ediyorum."

Bu kıskançlığın hiçbir anlamı yoktu. Scott'la sahne aldığı anda onunla birlikteydim ve Jaquan'la olan sahnesini sitede yayınlandıktan sonra izlemiştim. O zaman bir gram bile sahiplenme hissetmemiştim.

Tek yaptığı beni kaya gibi sertleştirmekti.

Ama Riley farklı türde bir tepkiye neden oldu. Şimdi hissettiğim arzu, onu korumak ve kollamaktı.

Onu.

Yardıma ihtiyacı olduğundan değil. Güçlü görünmeye çalışarak çenesini kaldırdı.

"Biliyorum, ama bunu yapamayız.

Bunu kontrol et." Sesi yumuşadı. "Ama denediğin için teşekkürler Colin." Başımı salladım.

Odadaki hava değişti ve bakışlarının Jorge'nin yatağına kaydığını gözden kaçırmadım. Onu kullanırsak arkadaşımın üzülp üzülmeyeceğini merak ettiğinden emindim.

Kalbim acıyla güm güm atıyordu. Ne yapmam gerektiğini biliyordum ama yine de buna karşı savaştım.

"Yarın finalim yok," dedi. Sesi düzensizdi ama ifadesi emindi. "Geçen gece başladığın şeyi bitirmek istersen diye."

"Kahretsin, istiyorum, ama ..." Bunu söylemek beni öldürdü. "Yapamayız." İçinden şaşkınlık geçti.

"Neden?"

"Beni öpmek istemedin çünkü benim hakkımda ne hissettiğini bilmek istemediğini söyledin. Artık biliyorsun ve tahmin et ne oldu?" Ona kararlı bir bakış attım. "Ben de aynı şekilde hissediyorum."

Sıkı bir nefes aldı ve güzel, kırpışmayan gözleriyle bana baktı.

"Ama haklısın," diye devam ettim. "Birbirimizden hoşlanmamız kötü bir fikir. Biz birlikte çalışıyoruz."

Nefes alış veriş sığılaştı ve gerildi, sanki istediği bir şeyin elinden alınmak üzere olduğunu biliyordu. "Duyguların işe karışmasına izin vermemeliyiz."

Göğüs göğüse gelene kadar yaklaştım ve o kadar büyük bir özlemle bana baktı ki neredeyse beni kıracaktı. Ama bu doğru şeyi yaptığımın bir başka kanıtıydı.

"Pekâlâ," diye fısıldadım. "Beni her öptüğünde bunun bir anlamı olmadığını söyle. Benim için her titrediğinde hiçbir şey hissetmediğini söyle." Bakışlarım yüzünde geziniyor, her santimini inceliyordu. "Söylediğin neredeyse her şeye inanırım Mads. Ama buna inanmayacağım."

Son darbeyi indirirken bir elimi kaldırıp yanağını kavradım ve onu hareketsiz tuttum.

"Belki yanıliyorumdur," diye fısıldadım, "ve duygularını kendine saklayabilirsin, ama bunu yapamayacağımı biliyorum."

Ağzımı onunkine indirmek yerine, seçmelerimizin olduğu gece öpüşmeme izin vermediğinde yaptığının aynısını yaptım. Dudaklarımı alnına bastırdım. İkimizin de istediği bağlantı bu değildi ama en iyi seçenek buydu.

Geri çekildiğimde nutku tutulmuştu. Vücudu o kadar gergindi ki sanki

Hareket ederse parçalanacaktı. Söylediğim her şeyin doğru olduğunu biliyordu ama benden daha fazla hoşlanmıyordu.

"Hey," dedim usulca. "Gitmeliyiz. Seninle eve kadar yürüyeceğim."

Kalın bir şekilde yutkundu ve yavaşça hayata döndü, ama soğuk ve kopuktu. Tek kelimesi kısıydı. "İyi."

Madison

Colin'den nefret ederken, onunla birlikte olamadığım için -en azından istediğim şekilde- nefret etmeye başlamam çok saçmaydı. Hiç yalnız kalmamıştık. Seçmelerimiz sırasında bile odada kameralar ve kulaklarımızda sesler vardı.

Onu başkalarıyla görmekten hoşlanmadığımdan değildi, çünkü hoşlanıyordum. Aman Tanrım, hoşlanıyordum. Ama onu sadece bir kez, her şeyin gerçek olduğunu bildiğim bir yerde kendime istedim. Onun yatağında bunun tadına bakmıştım ama bu kötü bir alaydan ibaretti.

Havuzun kenarındaki şezlonga oturmuş, Haziran güneşinin altında kavruluyor ve yapmam gereken sahtekârlık ve etik dersi için okumalarımı görmezden geliyordum. Colin'i köpük bir matın üzerine uzanıp havuzda yüzerken izlemek çok daha ilginçti. Havuzun derinliklerinde süzülürken o nefis kaslarından bir tanesini bile oynatmıyordu, o kadar rahattı ve güneş gözlüğü takıyordu ki uyuyup kalmadığını merak etmeye başladım.

Ona özlemle baktım. İş arkadaşı olarak kalmamızın neden daha iyi olduğunu anlıyordum ama bu durumu daha kolay hale getirmiyordu.

"Bana katılabilirsin, biliyorsun," dedi aniden.

Çünkü ona baktığımı fark etmişti. Daha dik oturdum ve dizüstü bilgisayarı kucağımda kaydardım. "Sanırım yemek birazdan hazır olacak."

Yakınlarda ızgara yapan Scott, hamburgerlerin üzerine peynir dilimleri koyuyordu.

Evde grup olarak pek yemek yenmiyordu ama Nina bu akşam barbekü yapmayı planladıklarını duyurmuş ve herkesin ızgara siparişini almıştı. Petal Productions'ın evinde tamamen farklı bir dinamik vardı ve yapı daha gevşekti ama yine de kaybettiğim kız öğrenci birliğine benziyordu.

Biz bir aileydik.

Sayılır.

Çünkü herkesle yatmıştım. Yani, belki bir aile değil, ama sıkı sıkıya bağlı bir grup.

Hepimiz Jaquan'ın mezuniyetine gitmiş ve sonrasında kutlama yapmak için barlara gitmiştik. Abbie, Petal Productions'ın web sitesi için çektiğim bir dizi nü poz ve arka plan için bana yardım etti. Nina, Colin'i en uzak sınıfına götürdü, böylece dışarıda hava üç haneli rakamlara ulaştığında bisiklete binmek zorunda kalmadı.

Hepimiz yakındık. Eğleniyorduk ve birlikte çalışmaktan zevk alıyorduk. Ama ona karşı hissettiklerim? Aynı değildi. Ve her hafta daha da güçleniyor gibiydi.

Kendime bunun sadece bir yokluk meselesi olduğunu söyledim. Scott'la olan sahnemizden beri birlikte çalışmamıştık. Bir tane Abbie'yle, bir tane Jaquan'la ve geçen hafta Nina ve Scott'la birlikte baştan çıkardıkları saf bir bebek bakıcısını oynadığım süper ateşli bir sahne yapmıştım.

Ama Colin molası yarın sona eriyordu ve ben sabırsızlanıyordum.

Filme çekeceğimiz onun sunumuydu. Benim Jaquan'ın kız arkadaşını, Abbie'nin de Colin'in kız arkadaşını oynadığı bir çift değişimi. Hangi kısmın beni daha çok heyecanlandırıldığını söylemek zordu. Daha önce hiç üç kişiyle birlikte olmamıştım ve henüz Colin'i başka bir kadınla tamamen paylaştığım bir sahnem olmamıştı.

Bir de öpüşmenin artık yasak olmaması gibi küçük bir şey vardı. En azından benim için değildi. Bunu konuşmamıştık ama Sig evinin bodrumunda öpüştüğümüzden beri üç hafta geçmişti

Tekrar yapmak için bahane arıyordum.

Telefonuna bakıp başparmağıyla ekrana bir şeyler yazarken su damlacıklarıyla parıldayan yüzüne baktım. O kadar yakışıklıydı ki, sinir bozucuydu.

Telefonum bir mesajla titredi.

Colin: Bana öyle bakma.

Dudaklarında bir gülümseme belirdi ama ben onaylamayan bir kaşımı kaldırdım ve cevabımı yazdım.

Madison: Sana nasıl istersem öyle bakarım.

Kıs kıs güldü.

Colin: Ne düşünüyorsun?

Madison: Yarınki sahnemiz.

Başka bir şey söylemeyi düşündüm ve tetiği çekmeye karar verdim.

Madison: Sizinle tekrar sahne almak için sabırsızlanıyorum.

Okuduğunda onda bir tepkiye neden olup olmayacağını merak ediyordum ve beni hayal kırıklığına uğratmadı. Doğrudan bana bakmak için başını kaldırdı ve gözleri güneş gözlüklerinin arkasında saklı olmasına rağmen yoğun bakışlarını hissettim.

Dikkatini telefonuna vermeden önce beni uzun bir süre onunla oyaladı.

Aynı.

Ertesi sabah yatak odamın kapısına ilk gelen Colin oldu ve kurulumda bana yardım etmeye hazırды. Bir kez daha odamı bir sahne için kullanıyorduk ama bu sefer mekânı dönüştürmek için yapılacak çok daha fazla şey vardı.

Yatak başlığını değiştiriyorduk ve mobilyaların yerini değiştiriyorduk, bu yüzden yatak odanın ana odağıydı.

Şifonyerimi dolaba taşımasına yardım ettim, o kadar büyük ve hantaldı ki, köşesinin resmi elbisemi örten plastik torbaya takıldığını fark edemeyecek kadar onunla boğuşmakla meşguldük. Plastiğin yırtılma sesini duyana kadar ikimiz de donup kaldık.

"O da neydi?" Colin şifonyeri yere bırakarak sordu.

Aceleyle askıdan sarkan ve şifonyerin köşesine garip bir şekilde gerilmiş olan beyaz çantaya uzandım ve askıyı tutup aşağı çektim. Plastiği sıyrıp elbiseyi ortaya çıkardım, böylece hasar olup olmadığını inceleyebilecektim.

Kumaş hareket ettikçe altın pullar bana parıltı verdi. Neyse ki her şey yolunda görünüyordu.

Elbiseye ve hâlâ takılı olan etikete bakarak, "Çok şık," dedi. "Bu ne için?"

"Artık bir şey yok. Bir süre önce Lambda Theta Chi balosu için almıştım." Plastiği yerine geri çektim. "Ama belli ki giyemedim."

Elbiseyi sevgiyle geri astım ve bu onun gözünden kaçmadı.

"Özlüyor musun?" Sesi sessizdi. "Lambda olmayı mı?"

Cevabımı düşündüm. "Bazen. Hayatımı ele geçirmesine izin verdim ve öyle bir noktaya geldi ki kimliğimin bir parçası oldu, anlıyor musun? Bu yüzden aniden yok olması çok zor oldu."

Anlamış gibi başını salladı ve belki onun için de aynı şeyin geçerli olduğunu söyledi. Bir öğrenci derneği çocuğuydu ve bu kimliği tamamen benimsemiş gibi görünüyordu.

"Peki ya sen?" Ben sordum. "Özlüyor musun?"

"Bazı kısımları, evet." Kolunu göğsüne doğru uzattı ve diğer eliyle pazusunu tutarak ağır kaldırmaktan gerilmiş kaslarını esnetti. "Ama diğer kısımları, hiç değil." Bıraktı, kolları yanlarına düştü ve gölgesi üzerime düşene kadar aramızdaki mesafeyi kapatarak hareket etti. "Ayrıca burası çok güzel."

Aramızda nefes almak için neredeyse hiç boşluk yoktu ve gözlerindeki çekim gücü beni içine çekti. Evde olmaktan bu kadar hoşlanmasının en büyük nedenlerinden birinin ben olduğumu ima ediyordu. Kalbim ritmini kaybetti ve sonra yeniden hızlandı. Tanrım, tek bir bakışıyla üzerimde böyle bir etki yaratabilmesi inanılmazdı.

Onu öpmek istediğimi belirtmek için ağzımı açtım ama ayak sesleri

yaklaştı. "Madison?" Abbie sordu.

"Burada."

Köşeyi dönüp görüş alanına girdi ve yalnız olmadığımı fark edince geri çekildi. Meraklı bakışları Colin ve benim ne kadar yakın olduğumuzu fark etti ve ikimiz arasındaki gerilimi hissetmiş olmalıydı. Kollarını kavuşturup kapının pervazına yaslandı ve bilmiş bir gülümseme takındı.

"Burada neler oluyor?" diye alay etti.

"Hiçbir şey." Colin'in sesi düzdü, belki de benden uzaklaşırken aşırı telafi ediyordu. "Sadece mobilya taşıyorum."

İlgisiz görünmek için çaba sarf etmişti ama boşa gitmişti. Gözlerindeki farkındalık parıltısı tek kelimesine bile inanmadığını gösteriyordu.

Ondan sonra Colin'le öpüşme hakkında konuşma fırsatı bulamadım. Abbie'den kısa bir süre sonra Scott geldi ve sonra ışıkları, kameraları ve ses ekipmanlarını yerleştirmekle meşguldük.

Jaquan ve Nina geldikten sonra koreografiye geçtik ve geçişleri hem hızlı hem de doğal bir şekilde gerçekleştirmenin en iyi yolunu bulduk. Dört kişiyle çok fazla hareketli parça vardı, bu yüzden doğru çerçevelendiğimizden emin olmak için pratik yapmamız ve işaretlerimizi belirlememiz gerekiyordu.

Tüm bunlar bittikten sonra Nina ve Jaquan'ın çekim için hazırladıkları oturma odasına geçtik ve tüm süreci tekrarladık. En azından burada daha hızlı ilerledi. Hikaye, sahneyi üst kata taşımadan önce kanepede fazla zaman geçirmemizi planlamamıştı.

Sonra hazırlanmak için ayrıldık. Abbie ve ben sahne için seçtiğimiz gardırobu giymeden önce saçımızı ve makyajımızı birlikte yaptık. İkimiz de kokteyl elbiseleri giymiştik. Karakterlerimiz

giyinmeye karar vermişti çünkü hikayeye göre 'diğer çiftle içki içiyorduk'.

Nina dışında herkes oturma odasında toplandığında sahneyle ilgili heyecanım daha da arttı. Nina tüm süre boyunca alt kattaki kurgu bölümünde kalacak, çekimleri izleyecek ve hem biz oyunculara hem de kameraman olarak görev yapacak olan Scott'a yön verecekti.

Bakışlarım Colin'e kaydı, siyah düğmeli gömleğini ve koyu gri pantolonunu inceledim. Tişört ve kot pantolon giymediğinde yepyeni bir şekilde daha yaşlı ve seksi görünüyordu. Dernek çocuğu kayboldu ve yerine sakın bir adam geldi.

Nefes kesiciydi.

Jaquan yanıma geldi, bana gülümsedi ve dirseğiyle dürttü. Kahverengi kemerli lacivert pantolonunun üzerine, üstteki birkaç düğmesi açık beyaz bir gömlek giymişti. Bileğindeki gümüş saat parıldıyordu, kendinden emin ve varlıklı görünüyordu.

Oldukça harika görünüyordu ve onun sahte bir erkek arkadaşa sahip olmasından daha fazla memnun olamazdım. Elimi kolundan geçirerek bizi birbirimize bağladım ve ona dostça bir gülümseme verdim.

Abbie bunu gördü ve aynısını yaparak Colin'in koluna sarıldı. Bunu görmek beni rahatsız etmedi.

-Onlar da benim yaptığım gibi sahneye hazırlanıyorlardı.

Gerçek değildi.

"Herkes hazır mı?" Nina kulaklıklarımızdan sordu ve hazır olduğumuzu onayladığımızda başlamamızı istedi. "Motor."

Scott kamerayı tuttu ve biz ilerlerken geri çekildi, her çift bir tarafta kızlar birbirine en yakın olacak şekilde kanepeye oturdu. Kanepenin yanındaki masanın üzerindeki buz kovalarında, dört kadehle birlikte, açılmış ve mantarı yeniden kapatılmış bir şişe şarap duruyordu.

Jaquan şişeyi kapıp kadehlere şarap doldurmaya başladığında Abbie'yle havadan sudan konuştuk. Elbiseme iltifat etti ve ne kadar harika göründüğümü söyledi. Ona teşekkür ettim, şaraptan bir yudum içtim ve utangaçmış gibi davrandım.

"Kız arkadaşım ve ben," dedi Colin baştan çıkarıcı bir sesle, "merak ediyorduk da siz ikiniz daha önce hiç değiş tokuş yaptınız mı?"

"Hayır," dedi Jaquan. "Sen yaptın mı?"

Abbie coşkuyla başını salladı ve Colin'in baştan çıkarıcı ses tonuna uydu. "Bu ilgini çekecek bir şey mi?"

Jaquan bir kolunu kanepenin arkasına uzattı ve beni kendine doğru çekerek boynuma sokuldu. "Bilmiyorum." Nefesi kulağımın hemen yanında sıcaktı. "Sen ne düşünüyorsun?" Sanki ikna edilmem gerekiyormuş gibi boynuma öpücükler kondurdu. "İstiyor musun?"

Nefesim kesilmiş numarası yapmama gerek yoktu. "Nasıl olacaktı?"

Eğildi ve bir elini kışkırtıcı bir şekilde bacağımda gezdirerek parmağının ucuyla kalçamın üst kısmına desenler çizdi. "Çocuklar izlerken sen ve ben başlayabiliriz."

Colin kanepenin diğer ucundan beni izlerken Jaquan'ın dudaklarının hassas tenimde olması ve Abbie'nin parmağının benimle alay etmesi sarhoş ediciydi. Gözleri şehvetle doluydu ve ağzının kenarlarında tatmin olmuş bir gülümseme gizleniyordu.

Arzu içinde boğulmamak için mücadele ederken beni böyle görmek hoşuna gidiyordu.

Abbie parmağını elbisemin askısına dolayıp yavaşça aşağı sıyırdığında daha da sertleşti. Kumaş tenime yapıştı ve sonunda serbest kalana kadar bir anlığına çakıllı meme ucuma takıldı.

Odadaki hava ısındı ve yoğunlaştı, zamanı yavaşlattı.

Ağzı göğsümdeydi ve eli eteğime doğru ilerlerken, Jaquan diğer kayışı aşağı indirdi ve kollarımı yanlarımda tuttu. Parmakları klitorisimi bulduğunda inledim. Bu ses

Colin'in kanepede kaymasına neden oldu.

Böylece ona dokunabilecekti. O beni izlerken.

Jaquan bacağını kaldırıp kendi bacağının üzerine koydu ve beni Abbie'nin dokunuşuna daha fazla açtı. Hevesli parmakları içimde kayarak beni zevkten nefessiz bıraktı. Parmaklarıyla beni becerirken göğüslerimi ısırdı ve Jaquan'ın eli bacağını yukarı ve aşağı kaydırarak beni şehvetli bir şekilde okşadı.

Ama bakışlarım bana dokunmayan, dokunmasını en çok istediğim kişiye kilitlenmişti. Odağım Colin'in yakışıklı yüzü ve Abbie'nin eteğini yukarı kaldırıp deniz mavisi renkli külotunu ortaya çıkaran ellerinin hareketi arasında gidip geliyordu.

Göğsüm hırıltılı nefesimle ağır bir şekilde inip kalktı.

Elini iç çamaşırının önünden aşağı kaydırmak için vücudunun etrafına uzandı ve kadının minnettar bir iç çekmesine neden oldu. Ona dokunuyordu ama beni izliyordu ve sadece bakışlarımız arasındaki bağlantı bile diğer tüm temaslardan daha güçlüydü.

Jaquan bir parmağının ucuyla göğsümün üzerinde yavaş daireler çizerken, ağzı da benimkini arıyordu. Zorunluluktan öpücüğüne döndüm, keşke buna gerek kalmasaydı çünkü Colin'e bakmayı bitirmeye hazır değildim.

Öpücük güzeldi ama ben sadece rol yapıyordum. Bu bir performans, bir oyundu ve Colin'in bunu anlamasını umuyordum. Tam karşımızda her şeyi belgeleyen bir kamera vardı. Jaquan'ın ağzı benimkinden ayrılıp boğazıma doğru bir öpücük çizgisi çizdi ve bakışlarım hemen Colin'inkini buldu.

Dudaklarını yaladı. Sanki beni öpen kişi olmak istiyordu ve bunu yapmaya hazırlanıyordu.

Jaquan'ın sıcak, zengin sesi kulağımda çınlayana kadar bakışlarımın ne kadar belirginleştiğini fark etmemiştim. "Onu becermek istiyorsun, değil mi?" Cevabı zaten biliyordu. "Sen ne düşünüyorsun? Erkek arkadaşının başka biriyle sevişmesini izlemek istiyor musun?"

Vücudumda biriken ısının bir kısmını atmak için yüksek sesle nefes verdim. Zaten yanıyordum ve daha yeni başlamıştık.

"Sanırım," diye fısıldadım iki kocaman nefes arasında, "yukarı çıkmalıyız."

Abbie hayatında duyduğu en iyi fikirmiş gibi kıkırdadı. Ayağa kalktı, Colin elini külotunun dantelinin altında gezdirmeye devam ederken ona yaslandı ve gözlerini kapadı.

Jaquan kanepeden kalkarken elbisemin askılarını yukarı çekerek üzerimi örttüm ve teklif ettiği elini tuttum. Beni ayağa kaldırdı, bir kolunu etrafıma doladı ve kıcımlı avuçladı. Sanki iyi bir kız arkadaşmışım ve o da benden çok memnunmuş gibi.

Öpücüğü seks ve günah doluydu. Ve bittiğinde bakışlarını diğer çifte çevirdi. "Geliyor musun?"

Nina konuşmadan önce bir süre bekledi.

"Kes," dedi. "Bu harika görünüyordu, ama bir sonraki yere hızlıca geçelim. Momentumu kaybetmek istemiyorum."

Scott merdivenlerden yukarı çıktı, biz koridorda beklerken yatak odamın ışıklarını ve diğer kameraları açtı ve Nina'ya gitmeye hazır olduğunu söyledi.

"Aksiyon," dedi.

Jaquan ve ben diğer çifti içeri götürdük ve kapıdan girer girmez Abbie üzerimdeydi. Ağzı benimkine yapıştı ve açgözlü elleri elbisemi kavrayıp yukarı çekti. Birbirimizi kıyafetlerimizden sıyrırken öpücükler ve çaresiz ellerden oluşan bir bulanıklık içindeydik, bizi sadece dantelli

tangalarımızla bıraktı.

Erkeklerin de kıyafetlerini çıkardıklarının belli belirsiz farkındaydım ama Abbie tüm

Dikkat. Sanki bu sahnedeki tek şansı olacaktı gibi beni okşadı, okşadı ve öptü.

Jaquan'ın çıplak göğsü sırtıma yaslandı ve elleri kalçalarımın yerleşerek beni kendine doğru çekti. Sanki yumuşak, sıcak bir tenle kaplı bir taşta yaslanmış gibiydim. Ben ve Abbie gibi o da iç çamaşırı dışında çıplaktı ve güçlü elleri göğüslerimi arkadan avuçlamak için yukarı kalktığı anda keyifle iç geçirdim. Elimi kaldırdım ve arkamda kıvırdım, boynumun vücudumla birleştiği yeri öperken boynunun arkasını tuttum.

Ama en çok arzuladığım partnerim neredeydi?

Colin'i ararken gözlerim arzudan puslanmıştı. Kıyafetlerini diğer adam kadar çabuk çıkaramamıştı ve aceleyle ona yetişmeye çalıştı. İş bittiğinde o da diğer adam gibi yaptı ve 'kız arkadaşının' arkasında durup kollarını ona doladı.

Elleri göğüslerini kavrayıp, meme uçlarındaki piercinglerin ışıpta parlamasına neden olurken, onun dokunuşuna doğru geriledi. Ama ona dokunduğu sırada bakışları bana sabitlenmişti ve başka tarafa bakmaya cesaret edemedim.

Güçlü ve seksi görünüyordu ama gözlerinde gizlenen bir açlık vardı. Bu bana kollarındaki muhteşem kızın onun gerçekten istediği şey olmadığını söylüyordu. Benim Jaquan'ın ellerine yaptığım gibi o da onun dokunuşlarıyla geriniyor, zevk alıyordu ama ben başka bir erkeği arzuluyordum.

Vahşiydi. Erotik. Hedonistik.

Abbie onun kollarından kurtulup boğucu bakışlarını Jaquan'a çevirdiğinde içimdeki beklenti daha da sıkılaştı. Parmaklarını Jaquan'ın ellerinden birinin üzerinde gezdirerek onu benden nazıkçe ayırdı ve sonra onu yatağa doğru çekti. Jaquan'ı yatağa doğru çekerken seksi bir gülümseme takındı ve boştaki eliyle Jaquan'a bir parmağını salladı.

Gel bana katıl, dedi.

Abbie ve Jaquan'ın eşleşmesi beni beklediğim ana getirdi. Son öpüşmemizden bu yana üç uzun hafta geçmişti ve ben daha fazla beklemek istemiyordum. Colin de istemiyordu çünkü bana doğru fırladı. İki hızlı adım attı ve sonra elleri üzerimdeydi, ağzı ağzıma yapıştı.

Ateş bedenimi kasıp kavurdu, derimin her santimini yaktı.

Evet, kafamın içinde serbest bıraktım.

"Oh, yani şimdi öpüşüyor muyuz?" Nina'nın sesindeki gülümsemeyi duyabiliyordum.

Dudaklarının altında sırıtmak istedim ama kendimi kaptırmakla çok meşguldüm. Tanrım, öpücüğü. Derin, kapsamlı ve ... *sahipleniciydi*. Sanki beni başka hiç kimsenin öpemeyeceği bir şekilde öpmek istiyordu.

Ama mesaideydik ve yapmamız gereken bir iş vardı.

Beni kucağına alıp bacaklarımı beline dolamamı istediğinde nefesimi tuttum. Ama yatağa doğru birkaç adım atarken onu tekrar öptüm. Muhtemelen dikkatini dağıtıyor ve işini zorlaştırıyordu ama kendime engel olamadım. Ağzı bağımlılık yapıyordu.

Beni sırt üstü yatağa yatırıp Abbie'nin yanına bıraktığında kısa bir düşüş oldu. Bizden daha ilerideydiler çünkü Jaquan'ın başı onun bacaklarının arasındaydı. Bunu görmek beni daha da tahrik etti. Dilinin Abbie'nin hassas teninde gezinmesini ve bunun Abbie'nin zevkten kasılmasına neden olmasını izlemek çok ateşliydi. Koyu renk eli vücuduna girerek göğüslerinden birini kavradı ve elleri başını ona doğru tuttu.

"Siktir, işte bu," dedi. "Yala şu amcığı."

İçimde keskin bir sıcaklık hissi sekti.

Colin'in ağzı sıcak, nemli öpücüklerle vücudumda gezindi ve külotumun dantellerine ulaştığında, külotumu bacaklarımdan aşağıya çekti. Onları fırlatıp attı, bacaklarımı ayırdı ve açıktan

ölüyormuş gibi üzerime çullandı.

"Aman Tanrım." Ağzı temas ettiğinde yatağın üzerinde eğilerek doğruldum. Bunun verdiği zevk akut bir şok, bir mutluluk sarsıntısıydı.

Benim inlemelerim Abbie'ninkilere karışırken, ellerimiz ve dudaklarımız da karıştı. Adamlar bize ziyafet çekerken birbirimizi öpüp okşadık ve arkalarında Scott kamerasının görüntü ekranından bizi izledi.

Yüz ifadesi ciddi ve odaklanmıştı, her şeyden çok aksiyonu yakalamakla ilgileniyordu. Neden olmasın ki? Bir profesyonel olarak her şeyi görmüş ve yapmıştı. Bu onun için uysal ya da rutin bile olabilir. Ama benim için?

Kavurucu sıcaktı.

Tenimde boncuk boncuk ter vardı ve ciğerlerime çektiğim hava kalın ve nemli geliyordu. Abbie yatakta geriye doğru sürünüp, başını yastıklara yaslayarak açılı bir şekilde yatana kadar hareket ettiğinde bu his daha da arttı. Bu Jaquan'ın ayağa kalkıp yatağın kenarına yürümesini sağladı. İç çamaşırını güçlü kalçalarına kadar indirdi, etkileyici aletini ortaya çıkardı ve onu ağzını üzerinde kullanmaya davet etti.

Kanepedeyken zaman yavaşlamıştı ama yatak odasındaiken ışık hızında ilerliyordu.

Dudaklarını Jaquan'ın sikine doladığı anda Colin belimi kavradı ve beni yüzüstü çevirdi. Bacaklarının arasına yerleşirken onun açısına uyararak yatakta kaydım. Tamamen çıplak ve pembeydi ve teni ya uyarılmasından ya Jaquan'ın çalışmasından ya da ikisinin birleşiminden dolayı parlıyordu.

Dirseklerimin üzerine yaslandım, saçlarımı önümden çektim ve ağzımı onun yumuşak dudaklarına doğru indirdim.

Cilt.

İniltisi derin ve minnettardı, ağzını dolduran horoz tarafından boğuldu. Ben onun üzerinde daireler çizerken

Dilimle klitorisini okşadım, ayak parmakları sivrildi ve bacak kasları gerildi. Bu kadar duyarlı olmasına bayılıyordum. Ona üç kez oral seks yapmıştım ama hâlâ yeni ve heyecan verici geliyordu ve bu hissin hiç kaybolup kaybolmayacağını merak etmeye başlamıştım.

Umarım değildir.

Colin yatağa tırmanırken yatak kaydı, sıcak, çıplak bacakları benimkilerin üzerine bindi. İç çamaşırı yoktu ve sert aletinin ağırlığı kıkımın üzerine düştü. Kalbim öne doğru fırladı.

En son birlikte olduğumuzdan bu yana on yıl geçmiş miydi? Çünkü öyle hissediyordum. İçimdeki her şey onu arzuluyordu.

Elinin sikine gittiğini ve ucunun bacaklarımın arasına değdiğini hissettiğimde dilimi Abbie'nin üzerinde gezdirmeyi bıraktım. İleriye doğru itti, içeri girdi ve nefesim kesildi. Sıcak nefesim teninde yankılandı ve uyluğunun iç tarafındaki elim içgüdüsel olarak sıkıştı.

Lanet olsun, vücudumun onun etrafındaki gerginliği.

Beni dipsiz bir zevkle doldurdu, ilerlemeye devam ettikçe devam etti. Almak ve doldurmak için. Sahip olmak için.

"Evet," diye soludum, neden olduğu titremeleri kucaklayarak. Her zaman onunla birlikteydim, şimdi onun titremesiydi.

Bir elini yanımdaki yatağa koydu ve diğer eliyle saçlarımı omzumun üzerinden geriye doğru tarayarak açıkta kalan tenime istediği gibi dokunmasına olanak sağladı. Eğildi, kalçaları yavaşça hareket etmeye başlarken ağzını omzuma koydu.

O kadar iyi hissettirdi ki, gözlerim kapandı.

Dudakları tenimde gezindi, boynumun kenarından yukarı doğru ilerledi ve kollarımda tüylerim

diken diken oldu. Odağımı kaybetmemeye alıştığ ve sahnedeki rolümü oynamak için Abbie'ye dönmem gerekiyordu. Böylece içeri girdim. Dilim kızıdan daha fazla i çekiş ve tatmin iniltisi çıkararak fiske vurdu ve dönmeye başladı.

Colin içimdeyken ona oral seks yapmak çok zordu. Fiziksel olarak değil ama. Vücudunun dalgalanması günahkârcaydı ve kalçalarının esnemesi başka bir şey düşünmemi imkânsız kılıyordu. Göğsü sırtıma bastırılmıştı ve çarpan kalbi de dahil olmak üzere onu her yerde hissedebiliyordum.

Ve ağzı çok yakın olduğu için görevimi bıraktım, başımı çevirdim ve dudaklarını dudaklarımla yakaladım.

İçimde nabızı atmaya başladı ve derin, yavaş itişleri aniden durdu.

Beni öpmek onu orgazmın kıyısına mı fırlatmıştı? Kıpırdamadan durdu, yavaşça, *nihayet* devam etmeden önce ağzımın onunkinde kalmasına katlandı. Öpüşme sona erdiğinde öne doğru eğildi ve omzumun üstündeki boşluğu kapatarak ağzını Abbie'nin yarığına götürdü.

Heyecanlı bir nefes ciğerlerimi doldurdu.

Senaryoda vardı ama hiçbir şey beni bunun ne kadar erotik olduğuna hazırlayamazdı. İçimde hareket ederken, dilinin klitorisinin üzerinde kaymasını, onu kızdırmasını yakından izlemeliydim. *Tanrım.*

Bayıldım.

Vücutlarımız birlikte sallanıyordu ve sırayla onu içtenlikle paylaşıyorduk, bazen birbirimize kısa, soluk soluğa öpücükler vermek için ara veriyorduk. Vücudum her zamankinden daha fazla titriyor, titreyen dirseklerimle kendimi desteklemekte zorlanıyordum ama düşersem beni yakalayacağını çoktan kanıtlamıştı.

Bu düşünce beni yukarıya doğru fırlattı.

İnlemelerimin perdesi ve sıklığı arttığında herkes heyecanlandı. "Evet," dedi

Jaquan. "O sikin üzerine boşalmasını sağla."

"Ver ona," diye emretti Abbie, sakso çekmeye devam etmeden önce.

Bunu herkes istiyordu ama kimse Colin kadar istemiyordu. Düzensiz nefesi kulağımı tırmalıyor, yalvarma olarak ikiye katlanabilecek inlemeleriyle karışıyordu. Beni becerme biçiminde bir aciliyet vardı, istikrarlı ve acımasız.

Tırmandım, serbest bırakılmama doğru hızla ilerliyordum ve yine de gerçekleştiğinde beni şaşırttı.

Orgazm içimi ve dışımı titretti.

"Oh, kahretsin, evet," diye nefesini tuttu. "Geldiğini *hissedebiliyorum.*"

Ses azaldı ve yerini vızıltıya bıraktı, bu sırada coşku vücuduma yayıldı. Başımı öne eğdim, yanağımı Abbie'nin kalçasına yasladım ve mengene gibi kavrayan orgazmdan kurtuldum. Duygular nefes alıp düşünebileceğim kadar azaldı ve Jaquan bunun geçiş için iyi bir yer olduğuna karar vermiş olmalı ki iç çamaşırını bacaklarından aşağıya doğru itti ve yatağa tırmanmaya başladı.

Abbie geriye doğru kayd ve oturdu, ona yol açmak için hareket etti.

Onu.

Bu bizim de hareket etmemize neden oldu. Colin bizi yuvarladı, böylece ikimiz de yan yattık ve diğer çiftle yüz yüze geldik. Pozisyon değişikliği onun içimden düşmesine neden oldu ama aramızdaki bağ sadece bir an için koptu ve bedenimi yeniden ele geçirdiğinde memnuniyetle iç çektim.

Jaquan, Abbie aletini tutup bir bacağını beline atmadan ve üzerine tamamen kaymadan önce uzanmayı ancak bitirmişti. Yavaş başlamadılar. Jaquan ellerini Abbie'nin kalçalarına kenetlemiş, onu sertçe üzerine binmeye teşvik ediyordu ve Abbie bunu yapmaktan heyecan duyuyor gibiydi.

Kahretsin, göğüslerinin zıplaması ve vücudu Colin'in vücuduna çarparken sarı saçlarının sallanması çok seksiydi. Ama Colin'in elini göğüslerimin üzerinde gezdirip başparmağı ve işaret parmağı çenemin hemen altına gelecek şekilde durması daha da seksiydi. Başımı sabit tutmak için

onları kullandı ve beni becerirken diğ er insanlara bakmamı emretti.

" unlara bak. Ho una gitti mi?" Sesi h nzır ve hipnotikti. "Erkek arkada ının ba ka biriyle sevi mesini izlemek?"

"Evet."

Tereddüt etmedim çünkü harekete geçmek zorunda değildim. Bunu inanılmaz seksi buldum.

Yapmamam gerektiğini biliyordum ama artık bunun bir önemi yoktu. Hayatımı tek eşliliğe inanarak geçirmiştım ama bu dünyaya adım attığımdan beri içimde sismik bir değişim olmuştu ve geri dönmeye hiç niyetim yoktu.

Sorusunun gerçek olmasını, Colin'in Annika'ya değil Mads'e erkek arkadaşımı başkalarıyla izlemek isteyip istemediğini sormasını istiyordum. Ve soruyor olmasını istedim çünkü o erkek arkadaş olmak istiyordu.

"Evet," diye tekrarladım.

YİRMİ

Madison

Sahnenin geri kalanı bir seks ve zevk bulanıklığıydı.

Jaquan Abbie'yi orgazma ulaştırdı ve sonra ben Jaquan'ın yüzünün üzerine diz çöküp Colin yanımdaki yatakta diz çökerken beni ağzıyla becermesine izin verdim. Bu sayede Abbie ve ben birbirimizi öpebiliyor ve sırayla onun sikini emebiliyorduk.

Yüzü memnuniyetle çarpılmıştı ve yoğun bakışları ateşle yanıyordu ve her zaman beni buluyor gibi görünmesini seviyordum. Sahnede iki kişi daha vardı ama onlar sadece arka planda var gibiydiler. İkincil karakterler, o ise bana ana karaktermişim gibi davranıyordu.

Sahne sona erdiğinde ve Abbie'yle ben adamların önünde diz çökmüş, işi bitirmeye hazırlanırken bile ona bakmadı bile. Boşalmaya başladığında mı? O zaman ona hiç bakmadı.

Söylemek istediği şeylerle dolu gözlerle bana baktı, ama sonra orgazm onları daha fazla açık tutamayacak kadar güçlüydü. Tanrım, çok güzeldi.

Bittiğinde Abbie'yi öpmem gerekiyordu ama kısa kesildi. Elleri kollarımın altına girdi ve ağzını benimkinin üzerine kapatabilmesi için beni ayağa kaldırdı.

Öpücüğü beni kavurdu ve ağırlıksız kalmama neden oldu. Sallanabilirdim ama kolları etrafımda kilitlendi ve beni tuttu. Zamanın tükenmekte olduğunu ve sahne bittiğinde son üç haftadır bulunduğumuz güvenli yere geri dönmek zorunda kalacağımızı bilerek beni öptü.

İş arkadaşları

mı?

Arkadaşlar

mı?

Bundan nefret ettim ve öpüşmenin bitmesini istemedim, o da istemedi. Ama Scott dikkat çekici bir şekilde boğazını temizledi.

"Sanırım Nina'nın kes dediğini duymadılar," diye alay etti Jaquan, doğru olmasına rağmen. Colin'in ağzı benimkine değdiğinde her şey durdu.

"Onları rahat bırak." Abbie'nin sesi sıcak ve tatlıydı. "Çok tatlılar."

Vücudumdaki tüm kan yüzüme hücum etti ve güneşin yüzeyi kadar sıcak olana kadar yüzümü ısıttı. Colin ve ben ayrıldık, her ikimiz de utanmış görünmemeye çalışıyorduk, ancak onun benden daha başarılı olduğundan emindim.

Kahretsin.

Eğer bundan sonra onunla her sahnem böyle olacaksa, başım büyük beladaydı.

Colin ve ben birkaç gün sonrasına kadar birbirimizi görmedik. Ondan kaçmıyordum ama derslerle meşguldüm ve o öğleden sonralarını tercih ederken ben sadece sabahları çalışabiliyordum.

O içeri girdiğinde ben mutfakta haftanın geri kalanı için yemek hazırlıyordum. Onun

Buzdolabına doğru ilerlerken adımları yavaşladı, beni beklenmedik bir anda karşısında görünce hazırlıksız yakalanmıştı. "Hey," dedi.

Vücudum gergindi, onun farkındaydım. "Merhaba."

Buzdolabından bir sporcu içeceği çıkardı, kapağını açtı ve sarımsak kıymamı izlerken içti. "Ne yapıyorsun?"

"Ballı sriracha köfte ve pilav."

"Güzel."

Gitmek istemiyormuş gibi oyalandı ama başka ne söyleyeceği konusunda da hiçbir fikri yoktu. Aramızdaki şeyler değişmişti ve o da bunu hissediyordu ama ikimiz de buradan nereye gideceğimizi bilmiyorduk.

Ama biz söyleyecek bir şey bulamadan garajın kapısı açılıp kapandı ve Scott çamur odasından kapı aralığında belirdi. Elinde bir yığın mektup vardı ama katlanmamış kâğıdı tutuşuna bakılırsa bir mektup çoktan açılmış ve okunmuştu.

Yüzündeki kızgın ifade de bir başka ipucuydu.

"Siktiğimin HOA'sı," diye homurdandı kimseye belli etmeden.

Bu günlerde buralarda hassas bir konuydu. Woodson'lar uyumsuz klima üniteleri yüzünden dernekle kavga etmiş ve kaybetmişlerdi. Tüzükte, ev sahibinin araba yolundan görünen tüm dış ekipmanların eşleşmesi gerektiği belirtiliyordu.

Scott bir çit örmeyi teklif etti, ancak doğal olarak HOA izin vermedi. Daha sonra bunu gizlemek için çevre düzenlemesi önerdiler, ancak planlar onay alamadı.

Scott ve Nina üç hafta boyunca fahiş cezaları ödedikten sonra pes etmişlerdi. Zararın neresinden dönülürse kârdır diyerek Judy Malinger'in gözüne girmeye karar vermişler ve diğer iki üniteyi de eşleştirmişlerdi. Gereksiz yere çok paraya mal olmuştu ama sonra her şey bitmiş ve Judy uyumsuz ekipmanları kontrol etmek için ani ziyaretler yapmayı bırakmıştı.

"Şimdi neler oluyor?" diye sordum.

Scott buruşturulmuş mektubu tezgâhın üzerine fırlattı. "Aylık dernek aidatını yükseltiyorlar. Hiç anlamıyorum. Her şey için topladıkları o saçma sapan cezalar varken, nasıl oluyor da zaten yeterince paraları olmuyor?" Mektupların geri kalanını bıraktı ve göz gezdirdi ama kızgınlığı geçmedi. "Yemin ederim, bilseydik asla taşınmazdık."

"Bir şeyler yapılamaz mı?" Ben sordum. "Mesela, bir grup şikayeti ya da bir-"

"Biz ev sahiplerinden birkaçı Şubat ayında onu geri çağırmaya çalıştık," ifadesi sertleşti, "ama o bunu öğrendi ve yönetim kurulu - ki hepsi nedense onu çok seviyor - kuralları değiştirmek için oy kullandı. Yüzde seksen beşlik yeni yeter sayıya ulaşamadık, bu yüzden çabamız başarısız oldu."

"Zam ne kadar?" Colin sordu.

"Yüzde yirmi ve unutmayın, zaten aşırı derecede yüksekti. Ne için ödendiğini bilmiyorum. Ortak alanlar bok gibi görünüyor. Sitenin ön tarafındaki çimler haftalardır biçilmedi ve tohumlanmaya başladı."

Ellerini tezgâhın üzerine koydu ve başını öne eğdi, uzun bir nefes alıp kendini toparlamadan önce bir an için yenilmiş gibi görünüyordu.

"Bunlar ev sahibi olmanın zevkleri," dedi alaycı bir gülümsemeyle dudaklarını bükerek, "Nina'yla Chicago'da yaşadığımız o muhteşem apartman dairesini özlememe neden oluyorlar." Doğruldu ve mektupları ve önemsiz postaları topladı, sonra kendini olumlu olmaya zorlar gibiydi. "Yine de vergileri özlemiyorum."

Mutfağa doğru yürüdü ve postaları kendi küçük posta odamız olan gömme masanın üzerindeki farklı kutulara ayırdı. Bana pek bir şey gelmezdi ama ayda birkaç kez okuldan bir şey ya da banka hesap özeti gelirdi.

Bugün benim için bir şey yoktu.

Scott işini bitirip gitmek için döndü ama Colin aniden ayağa kalktı ve yaslandığı tezgâhtan doğruldu. "Hey, Scott. Konuşmak için bir dakikan var mı?"

"Elbette." Yaşlı adam başını salladı ve Colin'in kendisini oturma odasına kadar takip etmesini sağlamak için elini salladı.

Colin'in bakışları bana kaydı ve yüzündeki ifadeyi anlayamadım. Sanki bir tür kararla karşı karşıyaydı ve hâlâ kararını verememişti. Ama sonra bakışlarımız arasındaki bağlantıyı kopardı ve Scott'ı takip ederek kapıdan çıktı.

Bu çok garipti.

Tartışmalarının beni de içereceğini düşünmek bencillik miydi?

Hafta sonunun çoğunu Pazartesi gecesi nasıl bir sahne sunacağıma ve bunun beni Colin'le eşleştirecek bir şey olması gerektiğine dair beyin fırtınası yaparak geçirdim - başka hiç kimseyle değil.

Seçmelerden beri bunu yapmamıştık ve bunu isteyen tek kişi ben değildim.

Petal Productions videolarının altında moderatörlü yorumlara izin veriyordu ve egomu yükseltmek istediğimde tek yapmam gereken onları okumaktı.

Annika çok ateşli. Ama daha fazla Carter & Annika istiyorum lütfen.

Evet! IRL'de birlikte olmalılar. Kimyaları çok iyi.

Bu yorumlar beni beklenmedik bir şekilde heyecanlandırdı ve ona karşı hissettiklerimin ekrana geliyordu.

Pazartesi akşamı, telefonumun ekranı bir mesajla aydınlandığında hala sunumum için birkaç farklı hikaye düşünüyordum. Ne düşündüğümü biliyor muydu?

Colin: Toplantıdan önce konuşmak için zamanınız var mı?

Madison: Elbette.

Şimdi buluşmak ister misin? Yemek odasıdayım.

Madison: Sana doğru geliyorum.

Her zamanki yerinde oturuyordu ve onu ve sıcak gülümsemesini gördüğümde nabzımın bu kadar hızlı atması beni çıldırttı.

"Hey," dedi ben karşısındaki koltuğuma çökerken. "Sahnemi Nina'ya çoktan sundum ve onun için sorun yok ama senin onayına ihtiyacım var."

Nefesim kesildi. Muhtemelen benim onayıma ihtiyacı vardı çünkü beni sahnesinde istiyordu ve

Umarım bu fikri ne kadar beğendiğimi duymamıştır. "Konu nedir?"

"Tamam, yani ... sen bir bakiresin."

Bir iğne beynimin içindeki bir plağın üzerinde sürüklendi. Bakire *olmadığının çok iyi* farkındaydı. "Uh, ne?"

Kendisine kızgın bir yüz ifadesi takındı ama sonra devam etti. "Hikaye için. Sen bakiresin, balo gecesi ve ben de senin eşinim." Sesinde ani bir ağırlık vardı. "İlk kez birlikte olacağız."

Bedenimin sertçe sıkışmasına karşı bir nefes yuttum. Yüz ifadesi, sözlerinin içine gömdüğü anlamı ima ediyordu. Birbirimizi tanıdığımızdan beri benim için farklı bir insan olmuştu ve öpüşmek bu yeniliği daha da artırmıştı.

Şu anki insanlar daha önce hiç birlikte olmamışlardı. Yeni bir ilke ihtiyacımız vardı.

Kollarını masaya dayadı ve bana daha yakın olmak istermiş gibi eğildi. "Dolabındaki pembe elbiseyi giyebileceğini düşündüm ve giyinmek için onca zahmete gireceğimize göre," diye omuz silkti, "daha önce bir şeyler yapmalıyız."

Farkındalık içime doğru aktı. "Ne gibi?"

"Bilmiyorum." Ama açıkça biliyordu. "Akşam yemeği ye."

"Bu bir randevuya benziyor."

Yorumun sanki hiç duymamış gibi gözünden kaçmasına izin verdi. "Ben baloma gidemedim, sen de kız öğrenci birliğinin balosuna gidemedin." Gülümsemesi şakacıydı. "Belki bu karaktere bürünmemize yardımcı olur."

Argümanının abartılı olduğunu biliyordu ama onu bu konuda suçlamayacaktım. Eğer giyinip kuşanıp benimle yemek yemek isterse? Evet, lütfen. Ben de varım.

Ama sandalyeme geri oturdum ve kollarımı kavuşturdum, soğukkanlı olmaya ve bunu düşünüyormuşum gibi davranmaya çalıştım. "Bu senaryoda benim erkek arkadaşım olur musun?"

Omuzları derin bir nefesle kalktı ve yoğun bakışları benimkileri yakaladı. "Elbette. Eğer istediğin buysa."

"Ve insanların bunu satın alacağını mı düşünüyorsun?" Alay ettim. Sırıttı. "Alırım."

"Pekâlâ. Hadi yapalım şu işi."

Memnun gülümsemesi mi? Çok seksiydi.

Mezuniyet baloma gitmiştim ama o zaman bu geceki heyecanın bir kısmını bile hissetmemiştim. Abbie, onca yıllık güzellik yarışması deneyimiyle, saçlarımı kıvrıp zarif bir topuz haline getirmekte ustaydı. Makyajımı yapmış, elbisemin etiketlerini kesmiş ve giymiştim.

Onu oturma odasında beklerken bulduğumda yalnız değildi ama öyle de olabilirdi. Ondan ve giydiği şık siyah takım elbise ve kravattan başka kimseyi göremiyordum. Bu sabah saçını mı kestirmişti? Saçları düzgün ve şekilliydi, ona gösterişli bir görünüm veriyordu.

Tanrım, yıkıcı derecede yakışıklıydı.

O böyle görünürken nasıl çalışabilirdim ki? Tek düşünebildiğim onu ne kadar çok öpmek istediğimi söylemekti.

Ama bu kötü bir fikir olurdu. Öncelikle, hayır derse ölebilirim. İkincisi, Nina ve Scott ne düşünürdü? Ben kapıda belirene kadar yakınlarda durmuş Colin'le sohbet ediyorlardı.

İçeri girdiğimde tüm konuşmalar kesildi.

Hepsi rol icabıydı ama Tanrım, gerçek gibiydi. Sanki o benim flörtüm, Nina ve Scott da benim vekil ebeveynlerimdi. Bana hayranlıkla bakıyorlardı ama Colin'in şaşkın gözlerle bana bakışı en güçlü kızarmaya neden olan şeydi. Vücudumu ısıttı ve odadaki tüm havayı emdi.

Bakışları elbisemin altından başladı ve yukarı doğru süzüldü, kıvrımlarımın ve narin, ısıltılı payetlerin üzerinden süzülerek yüzüme ulaşana kadar ilerledi. Tek kelime etmesine gerek yoktu çünkü bunu iliklerime kadar hissediyordum. O da en az benim onu öptüğüm kadar beni öpmek istiyordu.

"Çok güzel görünüyorsun," dedi

Nina. "Evet," diye onayladı Colin.

Sesim de hissettiklerim kadar kararsızdı. "Teşekkür ederim."

Nina benimle artık öyle görünmeyen bu öğrenci derneği çocuğu arasında dönen gücün farkında değildi. Telefonunu kaldırdı ve kamerayı ona doğru çevirdi. "İzin verin ikinizin birkaç fotoğrafını çekeyim."

Colin'in yanına doğru yürürken kalbim çılgınca atıyordu. Kolunu bana doladığında ve eli kalçama geldiğinde derin ve keskin bir nefes aldım. Verdiğim tepki onun gözünden kaçmadı; beni daha sıkı, daha yakın çekti.

Fotoğrafları çekerken gülümsedik ve telefonunu indirdiğinde yüzünde şakacı ve sinsi bir ifade vardı, kocasına sorduğu soru da buydu. "Arkasında durduğu balo pozunu verdirelim mi?"

"Lütfen yapma," dedi Colin, sesi yarı ciddiymiş gibi çıkıyordu. Ama ona doğru bastırıldığım için vücudundaki gerginliği hissedebiliyordum. Şu anda kollarını bana dolamak zorunda kalmak istemiyordu - ikimiz de daha fazla bir şey yapamayacağımızı biliyorken değil. Onlar bizim patronlarımızdı ve kesinlikle evdeki dinamiği bozmamızı istemiyorlardı.

Scott elini şortunun cebine attı, bir dizi anahtar çıkardı ve Colin'e uzattı. "Siz çocuklar bu gece eğlenin," diye şaka yaptı, sonra ayıldı. "Ama benim BMW'mde değil."

Colin kıkırdadı ve babasının pahalı arabasını ilk kez kullanan oğul rolünü oynadı. "Hayır, efendim," diye espri yaptı.

"Doğru," dedi Nina. Sesi aşırı dramatikleşmişti. "İyi seçimler yapın."

Şaka yapıyormuş gibi bize doğru fırlatmıştı ama yine de ... ısıltılı bakışları benimkinde oyalandı. Scott'ın bize bakışı bile farklıydı.

Sanki ben hariç herkes şakanın içindeymiş gibi.

Colin'e bundan bahsetmeden önce Scott'ın arabasının yolcu koltuğuna oturana kadar bekledim. "Bana mı öyle geldi yoksa garip mi davranıyorlardı?"

"Kim?" Colin sürücü koltuğuna kaydı ve emniyet kemerini taktı.

Kim derken neyi kastediyordu? "Nina ve Scott."

Omuz silkti, motoru çalıştırmak için düğmeye bastı ve sonra parmakları vitesin etrafına dolandı. "Bana iyi göründüler."

Restoran şehir merkezindeydi ve yol boyunca okul hakkında konuştuk. Halkla ilişkiler bölümünü nasıl seçtiğini merak ettim ve sonra sorduğuma pişman oldum çünkü ailesinin 'kararını büyük ölçüde etkilediğini' söyledi. Bu sadece emirlere uyduğunu söylemenin kibar bir yoluydu. Onlar

parasını ödediklerini, ancak iş okulu içinde olduğu sürece seçim yapmasına izin verecek kadar *düşünceli olduklarını söylemişti.*

Ailesinin yanında tasmaı o kadar kısaydı ki, kardeşliğe katılması özgürlüğü gerçekten tattığı ilk an mıydı?

Arabayı kapalı otoparka park ettikten sonra asansörle aşağı indik ve içinde lüks bir restoranın da bulunduğu otele doğru bir blok yürüdük. Genç ve abartılı giyinmiştik ve masamıza götürölürken diğler insanların yüz ifadelerindeki şaşkınlığı görebiliyordum.

Hangi etkinlik için giyindiğimizi merak ediyorlardı. Belki de müzik ya da Hollywood yıldızı olduğumuzu düşündüler, çünkü Nashville inzivaya çekilmek için moda bir yer haline gelmişti.

Garson su kadehimi doldururken elbiseme baktı. "Bu akşam bir programımız var mı? Şefi uyarmam gerekebilir, böylece programınıza uymuş oluruz."

"Hayır," dedi Colin. "Program yok."

Garson bana hoş, meraklı bir gülümseme verdi. "O zaman, bir şey mi kutluyoruz?"

Balodaymışız gibi davranıyoruz, işe yaramayacaktı ama nasıl cevap vereceğimi bilemedim.

"Bu bizim ilk randevumuz," diye açıkladı Colin, dudaklarını bir sırıtışa dönüştürerek. "Ya büyük oyna, ya da eve git, değil mi?" Hafifçe güldüm ama şaka yapmadığını fark ettim.

Kalbim göğsümün içinde bir takla attı.

Garson bunun saçma olduğunu ve bizim sadece iki çocuk gibi giyindiğimizi düşündüyse de, yüzünde bunun zerresi bile yoktu. Colin'in suyunu doldurmaya devam etti. "Harika. Bu akşamın spesiyallerini söyleyeyim mi?"

İçkilerimiz geldikten ve siparişlerimiz verildikten sonra Colin bakışlarını burbon ve kolasından kaldırıp bana dikti.

"Bir hata yaptım."

Ses tonu ciddiye ve içimdeki endişenin tavan yapmasına neden oldu. "Ne yaptın sen?" "Sana iş arkadaşından öte bir şey olmamamız gerektiğini söylemişim."

Tereddüt ettim, içimdeki her kas gerilmeden önce ne demek istediğini anlamaya çalıştım. Boğazım düğümlendi, konuşmam imkânsız hale geldi ama sorun değildi çünkü daha sözünü bitirmemişti.

"Bu yüzden geri alıyorum." Gözleri mıknaııs gibi beni içine çekti. "Seçmelere birlikte katıldığımız o gece seni istemediğimi düşünmüştüm ama yanılmışım. Hem de *çok* yanılmışım. Peki ya o sahneden sonra? Seni isteme şeklim . . . daha da güçlendi." Sanki durdurulamaz bir şeye karşı koymaya çalışıyormuş gibi söyledi. Kaçınılmaz bir şeye. "Seni her zaman istiyorum."

Ciğerlerim çalışmayı reddetti. Eğer nefes alırsam aramızdaki büyü bozulabilirdi ve ben bunu istemiyordum.

Başını bir derece eğdi. "Senin için de aynı şey geçerli, değil mi?"

Ona nasıl cevap vermeyebilirdim? Sadece bir kelimenin hayaletiydi. "Evet."

Tanrım. Bu ezici arzuda yalnız olmadığını duyunca rahatlamış görünüyordu. "Bununla savaşımdan yorulmadın mı?"

"Evet, ama ..."

Bakışlarım masanın üzerine düştü ama yine de onun beni tuttuğunu hissettim. Düşüncelerimi organize etmek çok zordu. Bu işe bulaşmamamız için nedenler vardı ama neydi bunlar?

Aşık insanlar başkalarıyla yatmaz.

Birbirimize aşık değildik ama çıkmaya başlamamızın amacı da bu değil miydi zaten?

Kaşlarımı çattım, kimsenin dinlemediğinden emin olmak için etrafıma bakındım ve sonra sesimi alçalttım. "Bizim işimiz başka insanlarla yatmak."
"Ve?" Bu konuda çok rahattı.

"Beni başkalarıyla görmek seni rahatsız etmiyor mu?"

Oh, buna hazırdı ve gözleri günahla parlıyordu. "Siktir, hayır." Öne doğru eğildi, alçak sesime ayak uydurdu. "Bu beni tahrik ediyor. Seni Abbie ya da Jaquan'la izlemek? Ya da Scott ve Nina'yla? Bundan ne kadar hoşlandığımı bilemezsin."

Ona inanmak istiyordum ama bunu kabul etmek zordu. "Gerçekten mi?"

İçkisini aldı ve bardağın içindeki buzu yavaşça yuvarlayarak eğdi. "Bu beni de şaşırttı. Ama başka biriyle bile olsa, seni eğlenirken görmek?" Omuz silkti. "Bu çok ateşli. Tabii, ben de bir parçası olduğumda daha çok hoşuma gidiyor ama hayır Madison. Seni başkasıyla görmek beni rahatsız etmiyor."

Gözlerimi kırdım, tamamen afallamıştım.

İtiraf ettiği onca şeyden sonra beni en çok şaşırtan tam adımı kullanması oldu. Aylardır bu ismi kullandığını duymamıştım ve lanet olsun ki bana taktığı lakap kadar bile hoşuma gitmemişti. Bunu kullanan tek kişi oydu ve ben de -tıpkı bende yarattığı titreme gibi- bunun sadece ikimiz için olmasını seviyordum.

Bir zamanlar, onun kendini beğenmiş gülümsemesinden nefret ederdim, ama bu gece? Bana bir şeyler yapıyordu. "Senin için aynı olmadığını söyle bana." İsteği retorikti. Söylemeyeceğimi biliyordu çünkü bu bir yalan olurdu. "Beni başkalarıyla izlemekten hoşlanmadığını söyle. Beni başkalarıyla *paylaşmaktan*."

Aklım anında Abbie'ye sırayla oral seks yaptığımız ana gitti ve Colin bu anı hatırlayınca omuzlarımda beliren zevk ürpertisini kaçırmadı. Zafer onun yüz ifadesini aydınlattı.

"İstiyorum," diye itiraf ettim, ama buradan nereye varacaktık? "Ama ne öneriyorsun?" "Herkes birbirimizden hoşlandığımızı zaten biliyor. Son sahnemizden önce bile Scott bunun Evdeki en kötü sır."

"Scott'la konuşmanızın konusu bu muydu?"

"Sayılır." İçkisinden bir yudum aldı. "Çıkmaya başladıklarında Nina'yla ilişkilerini nasıl yürüttüğünü sordum."

Aman Tanrım. İlişki tavsiyesi için Scott'a gitmişti. Eriyip bir su birikintisine dönüşeceğimden ve oturduğum güzel sandalyeyi mahvedeceğimden endişelendim. "Ne dedi?"

"Ona ayrılırlarsa ne olacağı konusunda endişelenip endişelenmediğini sordum. Birlikte çalışmaya devam etmek çok zor olmaz mıydı?"

Nefesimi yuttum. Bu beni geride tutan en büyük şeylerden biriydi. Ya bir ilişkiyi deneyecek kadar aptal olsaydık ve bu ilişki çöktüğünde her şeyi de beraberinde yakıp kül etseydi? Sahne almaktan hoşlanıyordum ama bunu bir kariyer haline getirmek isteyeceğimden şüpheliydim.

Aynı şeyin onun için de geçerli olup olmadığını bilmiyordum. Erkeklerin sektörde kadınlardan daha uzun bir raf ömrü vardı. Ya Colin bu işi uzun vadeli yapmak isterse? Onun hiçbir fırsatını tehlikeye atmak istemedim.

"Cevabı neydi?"

"Bana Nina'yla ilgili böyle bir endişesi olmadığını söyledi."

Dudaklarımı düz bir çizgi halinde bastırdım. "Evleneceklerini bildiği için mi?"

"Hayır, çünkü pek oyunculuk yapmadı. Tanıştıktan kısa bir süre sonra özel bir seks kulübünde çalışmaya başladı." Boynunun arkasına masaj yaptı ve düşünceli görünüyordu. "Dürüst olmak gerekirse? Bu 'bilmeme' durumuyla ilgileneceğimi sanmıyorum. Ve kesinlikle 'görmeme' kısmıyla da ilgilenmezdim."

"Evet," dedim, anlayışla karşılayarak.

Colin sahneye çıktığında her zaman odada olamıyordum ama şu anda telefonumdan Petal

Productions'ın web sitesine girip herhangi bir sahnesini izleyebiliyordum. Aramızdaki kapı hiç kapanmadı.

Ancak Scott'ın bizim durumumuzla ilgili herhangi bir deneyimi ya da rehberliği olmadığını fark ettiğimde moralim bozuldu.

Colin kravatının düğümünü boynunda gevşek duracak şekilde düzeltti. "Bana aktör olduğumuzu hatırlattı. Sahne partnerlerine karşı bir şey hissetmiyor ve Nina'nın da müşterileri gördüğünde aynı şeyi hissettiğini biliyordu. Sonra bana Nina'dan önce yine bu sektörde olan bir kız arkadaşı olduğunu söyledi. Ayrılıkları iyi gitmiş. Hatta daha sonra birkaç sahne bile yapmışlar. Bunu nasıl profesyonelce sürdüreceklerini bulmuşlar."

Dudaklarım şaşkınlıkla aralandı. "Bu iyi, ama bir kez olması her zaman böyle olacağı anlamına gelmiyor."

"Tamam. Kaç kere olması gerekiyor?"

"Ne?"

Telefonunu masanın üzerine koydu, kilidini açmak için ekrana dokundu ve ardından Notlar uygulamasını açtı. Ekranın alt kısmına kadar uzanan bir metin bloğunda listelenmiş çift isimler vardı.

"Bunların hepsi Scott'ın birlikte çalıştığı ya da tanıdığı gerçek çiftler. Hepsi artık birlikte değil ama hepsi hâlâ sahneye çıkmaya devam ediyor."

"Veri mi topladın?"

Sırıttı. "Bundan hoşlanacağını düşündüm."

Hay sikeyim. Beni ikna etmek için ev ödevi yapmıştı ve bunu bir Excel tablosuna koymadığına sevindim. Gidici olurdu.

Ciddiyet tekrar içine çöktü. "Bakın, kolay olacağını söylemiyorum. Eğer bunu yaparsak evdeki dinamikler değişebilir ama bunu konuşabiliriz. Mesela, sadece birbirinizle sahne almak istiyorsanız ya da ben başkasıyla birlikteyken sette olmak istiyorsanız, sorun değil. Eğer bu işin yürümesi için buna ihtiyacımız olduğunu düşünüyorsan bunu denemeye hazırım."

Ona inanamayarak baktım. Kıyafet onu sadece fiziksel olarak dönüştürmemişti, duygusal olarak da ona bir şeyler yapmış olmalıydı. Çünkü bu konuşma için çok fazla düşünmüş ve çaba sarf etmişti ve sözleri beni o kadar ağırlıksız hale getirdi ki, uçup gitmemek için mücadele ettim.

"Seninle sahne almayı seviyorum," dedim usulca, "ama bunun yürümesi için ayrıcalığa ihtiyacım olduğunu sanmıyorum."

Söylemek istediklerimi nasıl kelimelere dökeceğimi bilemiyordum ama gülümsemesi sıcaktı. "Hey, anlıyorum. Kendini kısıtlanmış hissetmeni istemiyorum."

Evet, tam olarak buydu. Başımı salladım. "Ayrıca, sadece birbirimizle sahneye çıkacağımızı söylesek Nina'nın heyecanlanacağını sanmıyorum."

"Bana gerçek hayattaki çiftlere büyük bir talep olduğunu söyledi."

"Elbette onunla bu konuyu çoktan konuştun." O ve Scott'ın daha önce *bu* kadar garip davranmalarının nedeni buydu. Colin'in planları hakkında her şeyi biliyorlardı.

"Bu gece hazırlıklı geldim, Madison." "Bana öyle demeyi kes," diye ağızımdan kaçırdım.

Lakabımı kullanmamasına verdiğim tepkiye *bayılmıştı*. Ona şimdiye kadar girdiğimiz tüm savaşları kazandığını da söyleyebilirdim. Sırtışı geniş ve muzafferdi. "Tamam, Mads." Gözleri ikna kabiliyetiyle parlıyordu. "Yani, izleyiciler zaten birlikte olduğumuzu düşünüyor. Neden bunu resmileştirmeyelim?" "Pazarlama uzmanı olmadığına emin misin?" Ses tonum isteksizdi çünkü bu durum beni rahatsız ediyordu.

Bu işte iyiydi.

"Değilim ve sen de soruma cevap vermedin."

Ona duymak istediğı şeyi söylemek istiyordum ama gergindim. Son ilişkim özellikle başka biriyle yattığı için bitmişti.

Ama bu farklıydı. Gözlerini dört açarak girecektin.

"Eğer bunun işe yarama şansı varsa, birbirimize karşı dürüst olmalıyız, bu yüzden size dürüstçe söyleyebilirim ki korkuyorum."

Yüz ifadesi yumuşadı. "Biliyorum. Ben ... şey, evet. Bu benim için de yeni bir şey. Belki yine birbirimize çamur atmak isteyeceğimiz bir noktaya geleceğiz ama bence bu riski almaya değer."

Kocaman bir nefes aldım ve sonra ellerimi teslimiyetle kaldırdım. "Peki."

Gözlerini kırptırdı. "İyi mi?"

"Beni yıprattın." Sinirli görünmeye çalışmıştım ama lanet olsun, fena halde başarısız olmuşum. Sesim biraz fazla heyecanlıydı. "Senin kız arkadaşın olacağım. Mutlu oldun mu?"

Bir kaşını kaldırdı ve sonra dudaklarında yavaş bir gülümseme belirdi. "Evet."

Yeni erkek arkadaşına bakarken kalbim göğsümde güm güm atıyor, her yanıma ısıtıyordu. Vahşi ve heyecan vericiydi.

Mezelerimiz geldikten sonra koltuğunda doğruldu ve hazırlıklı bir nefes aldı. "Bu gece hakkında," dedi. "İki seçenek var."

"Oh?"

"Birincisi, akşam yemeğini bitirdikten sonra Petal Productions'ın bizim için tuttuğu, ışıkları ve kameraları hazır olan odaya çıkacağız ve balo gecesi sahnesini çekeceğiz."

Bu bana harika geldi, ama ... "Diğer seçenek ne?" "Yemekten sonra yukarı çıkarız ama kameraları açmayız." Tereddüt ettim.

"Bunu neden yapmayalım ki?"

"Çünkü kendimiz olabiliriz. Belki de senaryonun olmadığı ve kimsenin bizi izlemediği bir geceye ihtiyacımız vardır." Gözleri karanlık, mürekkep havuzları gibiydi. "Sadece bizim için olan bir şey."

Vay anasını. Hayatım boyunca hiçbir şeyi bunu istediğim kadar çok istememiştim.

Ama Petal Productions'ın içerik almayacakları bir oda için ödeme yapmasına imkân yoktu. Çok hazırlıklıydı, kesinlikle bunu sormuştu ve bir planı vardı. "Nina için sorun olur mu?"

"Evet. Daha sonra ya da bilirsiniz, sabah bir şeyler çektiğimiz sürece."

Sabahleyin. Bunu düşünmeme bile gerek yoktu. "İkinci seçeneği uygulayacağız."

Kahretsin, gülüşü çok seksiydi.

YİRMİ BİR

Colin

Öğleden önce Scott'la birlikte ekipmanları kurarken otel odasına pek dikkat etmemiştim. Akşam yemeğinde Mads'e anlatmak istediğim noktaları gözden geçirmekle meşguldüm. Onu ne kadar ikna etmem gerektiğinden emin değildim. Benden hoşlandığı belliydi ama bu diğer her şeyin üstesinden gelmek için yeterli olacak mıydı?

Öyleydi, şükürler olsun.

Yemeğimizi bitirip hesabı bölüştükten sonra -kendisi için ödeme yapmama izin vermediği için- yepyeni kız arkadaşımı erkeksi ve seksi olan odaya götürdüm. Kömür grisi ve pirinçle dekore edilmişti, yatağın arkasında büyük dokulu bir duvar ve her komodinin üzerinde tavana kadar uzanan uzun aynalar vardı.

Dışarıda güneş batıyor, yüksek binaları turuncu ve pembe tonlara boyuyordu. Bu bana onun vücudunu en doğru şekilde saran elbisesini hatırlattı. Pencereye doğru yürüdüğünde ve şehir merkezinin manzarasına baktığında verdiği ince ışıltı hoşuma gitti.

Yanına gittiğimde hiçbir şey söylemedi. Gergin bir gülümseme takındı ve senaryosu olmadığı için ne yapacağından emin olamadığını düşündüm.

Ama öyleydim.

Cebimden telefonumu çıkardım, müzik uygulamamı açtım ve hazırladığım şarkıyı çalmaya başladım. Müziğin açılış tınları başladığında telefonu pencere kenarına bıraktım ve onun şaşkın bakışları benimkilere yöneldi.

Elini tutup kolumu ona doladığımda ve avucumu sırtının küçük kısmına dayadığımda gözleri daha da büyüdü. Benimle birlikte hareket etmesi için onu teşvik ettiğimde keskin bir nefes aldı.

Benimle dans etmek için.

Belki biraz abartılıydı ama siktir et. Giyinik olduğumuz için doğru hissettirdi ve bana onu kollarıma almak için bir bahane verdi.

Yaşadığı şoku atlatıp beni takip etmeye başladığında, yüzündeki kuşkulu ifadenin kaybolmasını bekliyordum ama öyle olmadı.

"Troy Osbourne'u sever *misin*?"

Neredeyse gülüyordum. Ana akımın bir eşiği vardı ki, bir sanatçı bu eşiği geçtiğinde benim yaşımdakiler onu artık havalı bulmazdı. Troy da o noktaya gelmiş miydi? Mads onun sesini hemen tanımış ve onu dinlemeyeceğimi varsaymıştı.

"Evet, Troy'dan hoşlanıyorum," dedim. "Tam açıklama, biz arkadaşız. Liseye birlikte gittik."

Bir zamanlar o ve Preston'ın en iyi arkadaşlarım olduğunu söyleyebilirdim ama Troy üniversite için eyalet dışına gitmişti. Elimizden geldiğince yakın kaldık ama müzik kariyeri başladıktan sonra birlikte takılmak için zaman bulmak çok daha zor oldu.

Bu onun için heyecanlanmadığım anlamına gelmiyordu. "Oh," dedi usulca.

Yavaş bir daire çizip, arkadaşımın gitarının ritmine uyarak hareket ederken, o da varlığından haberi olmayan bir kıza aşık olduğunu söylüyordu. Gün batımı ve yavaş dansımızla eşleşen türkü romantik ve baştan çıkarıcıydı.

Planım şarkıyı bitirmektir ama onun için içimde yanan bir arzu vardı.

bana bir asır gibi geldi. Daha fazla bekleyemedim.

"Seni öpeceğim," dedim.

Başını salladı. Daha önce hep bir soru olmuştu ama bu gece farklıydı.

"Şimdi," diye yalvardı.

Başımı eğdim ve vücutlarımızın salınımına uyacak kadar yavaş bir öpücükle dudaklarımızı birleştirdim. Amacım bunu kalıcı kılmaktı. Bu gece gerçek olacaktı, *sadece* ikimiz olacaktık ve ben bunun tadını çıkarmak istiyordum.

Ama ne kadar yavaş ve ölçülü hareket ettiğim hiç fark etmedi. Öpüşmeye başladığımızda, fitili ateşledi. Dans unutuldu çünkü yapacak daha önemli işlerimiz vardı.

Ben ellerimi onun beline kenetlerken o da ellerini yüzümde birleştirdi, tutuşumu vücutlarımızı birbirine bastırmak için kullandım, elbisesini takım elbiseme ve kravatıma sıkıştırdım. Ağzı çok yumuşaktı. Çok sıcak ve davetkârdı ve dilim onunkine değdiğinde verdiği küçük zevk iç çekişi beni ısıttı.

Öpücüğün açısını değiştirip derinleştirdiğimde elleri çenemde gezindi. Nabzım tıpkı içimdeki aciliyet gibi sürekli yükseliyordu. Öpüşmemiz yavaş başlamıştı ama muhtaç ve çaresiz bir hal almıştı.

Ellerimiz de sabit duramıyordu.

Onun her yerine dokunmak istiyordum ve onun için de aynı şey geçerli olmalıydı. Eteğini avuçladım, bacaklarına ulaşabilmek için yukarı doğru çektim, o ise beni takım elbisemin içinden çıkarmaya çalıştı. Bu, ceket çıkarmasına izin verebilmek için hedefimden bir anlığına vazgeçmem gerektiği anlamına geliyordu ama bunun onun için bir zafer olmadığını biliyor muydu? Kazanmasına izin vermemin tek nedeni paltomun yarıya kadar çıkmış olması, kollarıma dolanması ve beni kısıtlamasıydı.

Yere düştü ve sonra görevime geri döndüm, sonunda elbisesinin tüm kumaşının altındaki çıplak bacağına bir el attım. Eteği ön koluma dolanana ve parmak uçlarım dantel ve sateni keşfedene kadar yukarı doğru ilerledi.

"Bunun altında çıplak olup olmadığını merak ediyordum," dedim.

Parmakları kravatımın düğümünü çözmeye çalışıyordu ama durakladılar ve bana sert bir bakış attı. "Bakire olmam gerekiyordu."

Oh, evet.

Gülümsedim. "Bu gece olmadığına sevindim."

"Ben de." Eli gömleğimin düğmelerinden aşağıya, kemerimin üzerinden geçti ve fermuarımın altında kabaran şişkinliğe indi. "Bu ilk sefer için çok fazla."

Dokunuşundan ve sözlerinden duyduğum memnuniyet kafamın içinde yarışıyor, düşüncelerime kısa devre yaptırıyordu. "Öyle mi? İlk seferimizde beni bir şampiyon gibi götürmüştün."

"Oh, öyle mi?" Pantolonumun üzerinden beni sıkıp okşadığında omurgamda bir sıcaklık hissettim. Ses tonu karanlık ve tepeden bakıyordu ama yine de seksiydi. "Performansımdan memnun kaldın mı Colin?"

"Hayatımın en ateşli seksiydi."

Dondu kaldı. Birbirimize takılıyorduk ama yüzümdeki ifade ne olursa olsun, bu konuda şaka yapmadığımı görebiliyordu.

"Benim için de öyleydi," diye fısıldadı. "Yine de öyle olmasını istemedim." "Biliyorum. Seni öpmeme izin vermediğinde çok kızmıştım."

Yüz ifadesi teslim olmuş gibiydi. "Çünkü senden hoşlanmak istemedim."

Elimi bacaklarının arasına soktum, ince satenin üzerinden onu okşadım ve gözlerinin zevkle parlayışını izledim. "Ama şimdi benden hoşlanıyorsun."

Klitorisine dokunduğumda pazılarımı kavradı ve başı öne düşerek alnını omzuma koydu. Elbise gömleğime karşı mırıldandı. "Tanrım, seviyorum."

İşte oradaydı. Çok sevdiğim o lanet titremesi.

Külotunu kenara itip aramızda hiçbir şey yokken ona dokunduğumda titremeye başladı ve onu ıslak buldum. Elleri kollarıma sıkıca yapıştı. Şimdiden ayakta durmakta zorlanıyor muydu?

"Biliyor musun, ben yırtıldım," dedim, onu dudaklarından bir inilti çıkaracak kadar hızlı okşayarak. Zaten zor nefes alıyordu. "Ne arasında?"

"Seni soyamak ya da bu elbisenin altında becermek."

Tek cevabı bir inilti daha oldu ve vücudu elime sürtünerek dalgalandı. Çok ateşliydi. Elbette bugünlerde yaptığı her şey bana seksi geliyordu. Bir parmağımı içine soktum, vücudunun sıcaklığının ve verdiği tatmin edici nefesin tadını çıkardım.

"Bu konuda bir fikrin var mı?" Ses tonum zorlama bir kayıtsızlıktı, sanki bu basit bir konuşmaymış ve onu parmaklamıyormuşum gibi onunla alay ediyordum.

"Colin," diye sızlandı.

Nefes nefese dudaklarında adım duymak her şeyi odak noktasına getirdi. İçimdeki ihtiyacı bembeyaz olana, düşünebildiğim tek şey olana kadar keskinleştirdi ve bedenim kontrolü ele aldı.

Elimi geri çektim, elbisesinin tekrar yerine düşmesine izin verdim ve seçmelerde yaptığım gibi onu kollarıma aldım. Şaşkınlıkla ciyakladı ama yatağın ucuna doğru ilerlerken bunun beni yavaşlatmasına izin vermedim ve sonra onu oraya bıraktım.

Omuzlarını nazik ama acil bir şekilde iterek onu sırt üstü yatırdığımda şaşkınlık çığlıkları daha da yükseldi. Sabırsızdım ve dizlerim gürültülü bir gümbürtüyle halıya çarptı.

"Biraz dürüstlük ister misin?" Kumaşın katlarını geriye doğru itip elbisesinin eteğini beline doğru kabartırken sordum. "Scott ve Nina ile olan sahneni izlerken kışkandım."

Bacaklarının arasında diz çökmüş bana bakmak için başını kaldırdı ve ağzı bir karış açık kaldı. "Sen mi yaptın?"

Parmaklarımı külotunun kenarlarına doladım, çok seksiydi ama gitmesi gerekiyordu. "O senin üzerine indiğinde boşaldın." Kalçalarını kaldırarak iç çamaşırını bacaklarından aşağı çekmemi kolaylaştırdı. "Demek ki evde bunu henüz yapmamış, seni ağzıyla boşaltmamış tek kişi benim." Onları bir kenara fırlattım ve kararlı bir bakış attım. "Ama yapmak üzereyim."

Sertçe yutkundum, boğazını titretti ve sonra seçmelerimiz sırasında söylediği aynı şeyi, beni çılgına çeviren cümleyi söyledi. Ama bu sefer bir meydan okuma değildi.

"O zaman hemen yap," diye fısıldadı.

Kahretsin, içimde bir ateş yarattı ve ter tenimi kayganlaştırarak gömleğimin sırtıma yapışmasına neden oldu. Ellerimi dizlerine kadar bacaklarında gezdirdim ve sonra omuzlarına doğru iterek onu kendime doğru açtım.

Amı tamamen ıslak ve mükemmeldi, ben de içine daldım.

İçindeki titreme artmadan önce dilim klitorisine ancak temas edebildi. Bacakları titriyor, avuçlarımda titreşiyordu ve ben zevkle iç çekerken, o da bıkkınlıkla iç çekiyordu.

Sanki durdurabilecekmiş ya da sabit tutabilecekmiş gibi ellerini kalçalarının iç kısımlarına koydu.

Durakladım ve parmak uçlarımı ellerinden birinin üzerinde gezdirdim. "Acıyor mu?"

Titreme?" "Hayır. Sadece sinir bozucu."

"Bayıldım amına koyayım." Ağzımı tekrar ona götürmeden önce gülümsedim. Titrememden hoşlanmamıştı, tıpkı benden etkilenmek istemediği gibi, ama vücudunun başka fikirleri vardı.

Dilimin ucunu klitorisinin üzerinde döndürerek ileri geri hareket ettirdim ve ben çalıştıkça, küçük nefes alışları ve inlemeleri daha yüksek ve daha yoğun hale geldi. Vücudu eğilip kalkıyor ve kıvranıyordu, elleri ise çarşafı kavramak ya da saçlarımı tutmak arasında gidip geliyordu.

Teni çok yumuşak ve hassastı. Bir an için dilimi yavaşlatmayı ve onu içinde oluşmakta olan

orgazmdan geri çekmeyi düşündüm ama-

Hayır, bu berbat bir fikirdi.

Seçmelerimizden beri bunu istiyordum ve daha fazla beklemeyecektim. Sakso ile dikkatimi dağıtmıyorsa, o gece sadece ağızla onu uçurumun kenarına getireceğimden oldukça emindim.

Nefes alış verişinin hızını dinledim. Dudaklarından sızan iniltileri. Zevkle nasıl gerildiğini ve kasıldığını, yaklaştığını gösteren dramatik bir değişiklik olup olmadığını izledim.

Ve beni fazla bekletmedi.

"Oh, *evet*," dedi ısrarla. "İşte böyle."

Dilimi bir telaşla hareket ettirdim, nemli, gür tenine saldırdım. Ellerinden biri saçlarıma uzanırken, diğeri çarşafı avucunun içine almak için uzandı.

"Geliyorum," diye bağırdı ama tek kelime etmese bile anlardım. Videolarını o kadar çok izlemiştim ki kulağım sese ayarlıydı.

Orgazmı kısa ama güçlüydü, ne kadar sert titrediğine ve ciğerlerinden çıkan nefese bakılırsa. Dilimi yavaşlattım, o aşağı inerken ona uzun, durgun vuruşlar yaptım ve başımdaki eli beni geri çağırana kadar durmadım.

Sesi sessiz ve takdir ediciydi. "Siktir." Hmm, evet. Tam da yapmak istediğim şeydi.

Ayağa kalkmadan önce titreyen kalçasının iç tarafına bir öpücük kondurdum. Bana bakarken gölgem üzerine düştü, mutluluktan uçuyordu ama hâlâ aç görünüyordu. Onun orgazmı sadece bir mezeydi ve ben ana yemek için hazırdım.

Kravatımı çıkarıp yere atarken ve gömleğimin düğmelerini iliklerken şehvet dolu gözlerle beni inceledi.

"Göğüslerini görmek istiyorum," dedim gömleğimi çekip çıkararak. "Elbiseni aşağı çekebilir misin, yoksa benim mi çıkarmam gerekiyor?"

Kayışlardan birini tutup dirseğine kadar sıyırdı, sonra aynısını diğer tarafa da yaptı ve bana istediğim her şeyi verdi. Tanrım, göğüsleri vücudunun en sevdiğim kısmıydı ve pantolonumu çıkarırken sıkı meme uçlarına baktım.

Soyunmayı bitirdiğimde, orada öylece yatıp sabırla beklemedi. Bir elini bacaklarının arasına götürdü ve parmaklarını klitorisinin üzerinde ileri geri hareket ettirdi. Yavaşça. Keyifli. Alay ediyordu.

Bakışlarım elinden gözlerine kaydı ve gözlerindeki kışkırtıcı parıltıyı gördüm. Bana kendine nasıl dokunduğunu gösteriyordu çünkü izlemeyi ne kadar çok sevdiğimi biliyordu.

Yatağa tırmandığımda onu öptüm ve geri çekilmesi için onu teşvik ettim. Bu geçişin garip görünüp görünmediği ya da çekimi engelleyip engellemediğim ya da birinin kulağına öpücüğümüzün biraz uzun sürdüğüne dair bir yorum yapıp yapmayacağı konusunda endişelenmek zorunda olmamak harikaydı. Beni yanlış anlamayın, sahne almaktan *çok* keyif aldım.

Ama Mads'in tamamen bana ait olmasının ne kadar iyi olacağını bilmiyordum.

Ağızlarımız birleşirken, ellerimiz keşfe çıktı. Parmaklarını aletimin etrafına sarıp beni okşamaya başladığında göğüslerini avuçladım. Zevk vücudumu kavuruyor, onun içine girme ihtiyacımı yoğunlaştırıyordu.

Elbisesi beline dolanmış halde sırtüstü yatıyordu ve ben de çınlıplaktım, dizlerim bacaklarının arasında, onun üzerindeydim. Çıplak sikimi amına sürüyordum ve bu o kadar iyi hissettiriyordu ki kalbim yerinden çıkacak gibi oldu. O eve yeni şeyler deneyimlemek için gelmişti, ben de öyle.

Prezervatif kullanmadan birlikte olduğum ilk kızı ve o sahnede onunla çok çabuk boşalmamak için mücadele etmişim. Çünkü çok iyi hissettiriyordu.

Bedenlerimizin arasına uzandım ve kendimi tuttum, aletimin başını alaycı bir şekilde klitorisinin üzerinde gezdirdim, ama altımda kaydı. İyi hissettiriyordu ama istediği bu değildi. Bu yeterli değildi. Ben de vücutlarımızı hizaladım ve içine girdim.

İnlemelerimiz senkronize oldu, ikimizin de sesi rahatlatma gibiydi. Belki o da bunu benim kadar istiyordu ama bu mümkün müydü? Sikimin onun içine sıkıca oturması çılgıncaydı. Neredeyse hiç hareket etmemiştim ve her santimim zevkten yanıyordu. Olabildiğince derine gömüldüğümde ellerini buldum ve parmaklarımızı birbirine geçirerek başının yanındaki yatağa bastırdım.

Gözlerini açmaya zorladı.

O kadar güzeldi ki nefesim ciğerlerimde durdu. Neden bu kadar uzun süre beklemiş ve buna karşı bu kadar çok savaşmıştık ki? Eğildim ve onu istediğim şekilde öptüm. Sertçe. Tutkulu. Başka kimseyi öptüğüm gibi değildi.

Onda bir titreme yarattım, ama o benim bu parçamın kilidini açtı. Karşılıklı zevkten daha öte bir şekilde bağlanma arzusu.

Kalçalarımın hareketi yavaşça başladı. Derin ve şehvetliydi. Sevişme değildi, başka bir şeydi. Yeni bir şeydi. Farklı. Biraz korkutucuydu ama heyecan verici bir şekilde.

Vücudunun duvarları etrafımı sarmış, kavurucu bir sıcaklıkla beni kavırıyordu ve hızlı hareket etmememe rağmen nefes nefese kalmıştım ve kalbim göğsümde çarpıyordu.

Ama Mads de nefesini tutmakta zorlanıyordu ve öpüşmeyi keserek yutkunmaya başladı. Yer değiştirdim, ağzımı yanağından geçirip boynunun vücuduyla birleştiği yere kadar götürdüm, hafifçe ısırdım ve oradaki hassas deriyi öptüm.

Bacakları kalçalarımın daha sıkı sarılmış, daha hızlı hareket etmem için yalvarıyordu, ben de öyle yaptım. Bu, benimkilere dolanan ellerinin sertçe sıkılmasına ve ağzından zevk iniltilerinin çıkmasına neden oldu.

"Çok iyi hissettiriyor," diye nefesini tuttu.

Daha fazla katılamazdım ve bunun gerçek olmasına bayıldım. Bunu kameranın yararı için ya da Nina kulağındaki monitörden talimat verdiği için söylemiyordu. Mads bunu doğru olduğu için söylüyordu.

Ama ben daha hızlı hareket ettikçe, nefes alış verişindeki ve inlemelerindeki aciliyet daha da arttı. Yine yaklaşıyor muydu?

Ses aniden ondan geldi. "Üstte olmama izin ver."

Buna nasıl hayır diyebilirdim ki? Ondan ayrılıp sırtüstü döndüm ve üzerime binmek için hareket ederken elbisesini yolundan çekmesine yardım ettim. Tekrar içine girer girmez dik oturdu ve beni istediği hızda sürmeye başladı.

Ellerini başından tuttuğumda, elbisesinin askıları kalkmıştı ve biri omzundaki yerine geri dönerken diğeri kolunun üzerinden aşağı sarkıyordu. Elimi açıkta kalan göğsüne koydum, sertleşmiş meme ucuna masaj yaptım ve onunla oynadım.

Bu onun daha hızlı sallanmasına ve daha sert öğütmesine neden oldu. Seçmelerimiz sırasında ona beni sikmek için bir şansı olacağını söylemişim ve sözümü tutmam bu kadar uzun sürdüğü için büyük bir pişmanlık duyuyordum. Çünkü bu mu? Cidden ateşliydi.

Saçlarının birkaç teli onları tutan iğnelerden kurtulmuş ve boynunda yumuşak bir şekilde kıvrılmıştı. Teni terden sıırılsıklamdı ve nefes nefese kaldığında göğsü kabarıyordu. Bir elimle belini kavırıyor, arzuluyor gibi görüldüğü zorlu tempoya ayak uydurmasına yardımcı oluyordum ve diğer elim vücudunun eğiminde geziniyordu.

Parmak uçlarımı aramıza sıkıştırdım ve onu alttan becerirken ona dokundum. Buna karşılık olarak, başparmağımın klitorisine bastırmasını ve masaj yapmasını kolaylaştıracak şekilde arkaya

doğru eğildi. Her iki yanındaki bacaklarındaki titreme gibi inlemelerinin tonu da yükseldi.

Manzara çok seksiydi ama bir dezavantajı vardı.

Bu pozisyonun onu benden bu kadar uzaklaştırması hoşuma gitmemiştir.

Seçmelere katıldığımızda, elini yolundan çekmiş ve onu boşaltanın ben olduğumu ve bu gece öyle olmasını istemediğimi söylemiştim. Biz bir ortaktık. Bu düşünce beni harekete geçirdi. Elimi belinden çektim ve doğrulduğumda yanıma, yatağın üzerine koydum. Diğer elimi boynunun arkasına bağladım ve aşağıdan iterken ona destek verdim.

"Kendine dokun," diye ısrar ettim. "Seni çıkarmama yardım et."

Bunu yaparken beni izledi; bakışlarımız birbirimize kilitlenmişti. Ondan başka bakacak ya da onunla birlikte olacak bir yer yoktu. Ayrılmış dudakları, orgazmı yaklaşıyor gibi görünürken vücudunun geri kalanıyla birlikte titredi. Hissettiği her neyse, tüm o zevk... Ben bunu on kat daha fazla hissettim. Özümün derinliklerinde, bedenim serbest kalmak için yalvardı ama kendimi tutmak zorundaydım.

"Aman Tanrım," diye nefes nefese kaldı ve gözleri kapandı.

Boşalırken içten ve dıştan şiddetli titremelerini hissettim ve bu bana o kadar sert bir şekilde çarptı ki, durdurmak için yapabileceğim hiçbir şey yoktu. Öne doğru atıldı, belki de zevkle birbirimize bağlanırken ağızlarımızın da bağlanmasını istiyordu ve ben de bunun için açgözlüydüm.

Kalbim tempo dışında sıçradı ve orgazmımın her darbesi vücudunun kavramasıyla eşleşti, hissi uzattı ve yoğunlaştırdı. O kadar muhteşem bir histi ki, sanki odadaki tüm hava çekilmiş gibiydi. Bu yüzden öpüşmemiz uzun bir öpüşme değil, nefesimizi tutmaya çalışırken umutsuzca kısa öpüşmelerden oluşan bir seriydi.

Kollarımı ona doladım ve sırtüstü yere yığılırken onu da kendimle birlikte aşağı çektim. Kendimize geldikçe öpüşmelerimiz daha da uzadı ve derinleşti; ona sıkıca sarıldığım için kalp atışlarının yavaşladığını hissedebiliyordum.

Vücutlarımız soğudu ama bu, ona duyduğum ateşi dindirmeye yetmedi. Mads'ten önceki adam olsaydım, seks bittiği için bir çıkış stratejisi arardım. Ama ikimizden birinin bu yataktan çıkma fikri? Bu istediğim son şeydi. Bundan sonra olacakları nasıl dört gözle beklediğim aklımı başımdan almıştı.

Konuşur muyuz? Sarılır mıydık?

Her iki seçenek de benim için iyiydi. Yeter ki birlikte kalalım ve birbirimizin istediği kişi olalım.

Sonunda üzerimden kaydı ve yanıma kıvrılmadan önce elbisesinden sıyrıldı. Eli göğsümün ortasında duruyordu ve yüzü boynumun kıvrımına gömülmüştü. Kelimeyi fısıldarken dudakları kıpırdadı, beni gıdıkladı. "Vay canına."

"Vay canına, doğru" dedim.

Parmakları kalbimin tam üzerinde, tenimde akılsızca geziniyordu. "Her seferinde böyle mi olacak?"

"Hiçbir fikrim yok." Kolumu ona doladım ve onu kendime daha sıkı çekmek için kullandım. "Ama öğrenmek için sabırsızlanıyorum."

Preston sanki ona keşiş olacağımı söylemişim gibi bana baktı. Onun üzerinde yatıyordu

Havuzunun derin ucundaki şamandıraya sırtını dayamıştı ama artık bir kız arkadaşım olduğunu söylediğimde dik oturdu. Bu, şamandıranın onun altında katlanmasına ve arkadaşımın göğüs hizasında suya batmasına neden oldu.

"Ciddi misin sen?" Kızgınlık yüz ifadesini parçaladı. "Önce Troy, şimdi de sen. Nasıl oluyor da bekâr olan tek kişi ben oluyorum?"

Benim haberimi bir şekilde kendi hakkında yapmak Preston'a kalmış. "Her neyse, dostum." Kızgınlığımı gizlemek için güldüm. "Troy ve ben bekarken sen yıllarca Cassidy ile birlikteydin."

"Evet, ama bu uzun zaman önceydi."

Bakışlarının eve doğru kaydığını gözden kaçırmadım. Eski kız arkadaşının şimdi kiminle birlikte olduğunu mu düşünüyordu?

Dikkati bana döndü ve tembel bir gülümseme takındı. "Özel bir kadın olmalı. Bir kukuya bağlanacağını hiç düşünmemiştim."

Homurdandım ve bir an için tepedeki evde ne yaptığımızı ona anlatmayı düşündüm ama hayır. Arkadaşıma ne kadar güvensen de, bu benden daha büyük bir meseleydi. Preston sır saklayabilirdi ama ben onun ağzından kaçırma riskini göze alamazdım.

Ona Mads'le bir tür açık ilişki yaşadığımızı söyleyebilirdim ama ya bizi yargılsa? "O özel biri," dedim.

"Nasıl tanıştınız?"

"O evde," dedim. "Benimle aynı mentorluk programında." Yalan söyleyip Scott'ın bana anlattığı hikâyeyi, yani Woodson'ların bize akıl hocalığı yaptığı hikâyesini ona anlattığım için kendimi kötü hissediyordum ama Preston, Judy Malinger'ın bitişiğinde yaşıyordu. Her şeyi tutarlı tutmak daha güvenli hissettiriyordu.

"Onunla mı yaşıyorsun?" Gülümsemesi inanılır gibi değildi. "Ailen buna bayılıyor olmalı." "Evet, henüz onlara bundan bahsetmedim." Ses tonum kuruydu.

Aileme karşı bu yalanı daha ne kadar sürdürebileceğimi merak ediyordum. Sig evinden ayrıldığımı ve onlara danışmadan "programa" taşındığımı söylediğimde çok kızmışlardı ama barınma için paraya ihtiyacım olmamasına sevinmişlerdi.

Yine de soruları vardı. Nasıl ve neden başvurduğumu ve daha da önemlisi evin nerede olduğunu bilmek istiyorlardı, şüphesiz böylece takip edebileceklerdi. Eninde sonunda Nina ve Scott'tan yardım istemek zorunda kalacaktım gibi hissediyordum, ya bir günlüğüne rol yapıp ailemle tanışacaklardı ya da ...

Onlardan borç istemem gerekecek.

Okulumun bitmesine sadece bir yıl kalmıştı, bu yüzden çok büyük bir meblağ için olmayacaktı ama bunu yapmak riskliydi. Ya işleri tuhaflaştırırsa ya da beni yerine getirebileceğinden emin olmadığım bir sözleşmenin altına sokarsa?

Üst kattaki pencerenin arkasında gözüme çarpan ve düşüncelerimi bölen bir hareket oldu. Cassidy oturma odasındaydı, havuza bakarken telefonuyla konuşuyordu ve beni görünce dostça bir el salladı.

Kafam karışmış bir şekilde el salladım. Birer bira daha içmek için dışarı çıktığımda Dr. Lowe'un arabasını garajda görmemişim.

"Baban evde mi?" diye sordum. "Hayır."

Bu hiç mantıklı değildi. Eğer erkek arkadaşı evde değilse ama eski sevgilisi evdeyse, neden buradaydı? "Cassidy sadece, ne? Şimdi de senin evinde mi takılıyor?"

"Sayılır." Sesi düzdü. "Yaz başında buraya taşındı."

Oh, kahretsin. Nefesimi yuttum. Cassidy bir süredir babasıyla birlikteydi, bu yüzden arkadaşım bunun olacağından şüphelenmişti ama yine de zor olmalıydı.

Her şey olup bittiğinde kafamı toparlamak benim için zor olmuştu. Cassidy'yi bir arkadaş olarak seviyordum ama benim sadakatim Preston'a idi ve babasıyla çıkmaya başladığında o kadar

Kızgındım. Çok karışık bir durumdu ve nasıl çözüleceğini bilmiyordum ama bir şekilde hepsi bununla başa çıkmayı öğrenmişti.

"Nasıl gidiyor?" Ben sordum.

Sudaki dalgalanmalara baktı ve inandırıcı olmayan bir omuz silkme hareketi yaptı. "Fena değil. Yani, iki yıl oldu ve bana sorun olup olmadığını sordu."

Her zaman garip olacaktı ama zaman her şeyi yumuşatmıştı ve Preston taşındığında bunun büyük bir yardımı olacaktı.

Kafasını dağıtmak istiyordum ve çimenlerin üzerinden Troy'un müzik menajeri ve kız arkadaşı Erika'nın yaşadığı yandaki eve baktım. Şehirdeyken zamanının çoğunu orada geçiriyordu ve turnesi yeni bitmişti.

"Döndüğünden beri Troy'u gördün mü?" Ben sordum.

Başını iki yana salladı. "Henüz değil ama üçümüzün yakında bir araya gelmesi gerekiyor. Cehennemin donduğunu öğrendiğinde vereceği tepkiyi görmek için sabırsızlanıyorum."

"Ne?"

Şezlonguna uzandı ve rahatladı. "Colin Novak artık bekâr değil."

Havuzdan çıktıktan sonra Preston ve ben bir süre Call of Duty oynadık ve saatin kaç olduğunu fark ettiğimde vedalaşıp arka kapıdan çıktım. Mads'le spor salonunda bir randevumuz vardı ve geç kalmamak için acele etmem gerekiyordu.

Bugün karın kaslarımızı çalıştıracaktık ve daha sonra onu birlikte duş almaya ikna etmeye çalışacaktım. Spor salonunda bir kutu klima ünitesi vardı ama yaz ortası sıcakıyla rekabet edemiyordu. Tek yaptığı odadaki sıcaklığı katlanılabilir düzeyde tutmaktı, bu yüzden planladığım antrenmandan sonra ikimiz de terlemiş olacaktık.

Preston'ın evine yürüyerek gidebileceğim kadar yakın yaşamak harikaydı ama bunu yapmak için Judy Malinger'ın evinin önünden geçmem gerekecek olması berbattı. Evin diğer ucundaki kapıdan çıkarken, çimenlerin üzerinden Judy'nin evine baktım.

Evinin önündeki sokakta boyası solmuş, tamponunda büyük bir göçük olan ve arka camında Davidson Üniversitesi çıkartması bulunan eski model bir Ford Fiesta park etmişti. Judy'nin hor göreceği ve mükemmel komşuluğuna gölge düşürdüğü için ceza kesmenin bir yolunu bulacağı türden bir araba gibi görünüyordu - ama yine de lanet olası evinin önüne park edilmişti.

Ön kapısı aniden açıldı, iki kişi ön verandaya çıktı ve onlardan biri Judy olduğu için Lowe evinin ön bahçesindeki yaprak dökmeyen bir çalının arkasına saklandım.

Onu gözetlemeye çalışmaktan çok, görülmekten kaçınmayı umuyordum. Son etkileşimimiz pek iyi gitmemişti ve tekrar konuşursak ağzımı bozacağımdan emindim. Ayrıca, Preston'ın arkadaşlarından biri olduğumu henüz anlamamıştı ve ben de öyle kalmasını istiyordum. Bir araya getirirse, hıncını Woodson'lardan çıkarmak için yeni yollar bulabilirdi.

Birlikte dışarı çıktığı adam benden daha yaşlı görünmüyordu. Geniş omuzlu, büyük pazılı ve neredeyse gülünecek kadar dar bir gömleği vardı. Tam bir kankaydı ve bunu sadece görünüşüne dayanarak söylemiyordum.

Adamı tanıdım.

Geçen dönem reklamcılık derslerimden birine girmişti. Adı neydi? Parker mı? Hatırlayamadım ama Pi Kappa Alpha üyesi olduğuna emindim.

Arabasına doğru yürürken Judy'ye doğru "Sizinle iş yapmak bir zevkti," diye atıldı. Bunu kocaman bir sırıtışla eşleştirdi ve Judy'nin kaşlarını çatmasına ve kimsenin onu duyup duymadığını kontrol etmek için etrafına bakmasına neden oldu.

Ne oluyor be?

Arabasına binip uzaklaşırken verandada durmuş onu izliyordu ve arabadan inerken ona bakışı ... onu şimdiden özlüyor gibiydi.

Vay anasını.

Bu adamla yatıyor muydu? Çünkü eğer öyleyse, bu gerçekten çok zengin olurdu. Parker onun yarı yaşındaydı. Dr. Lowe'un peşine düşmüş, Cassidy ile olan ilişkisinin uygunsuz olduğunu, çünkü Cassidy'nin onun için çok genç olduğunu söylemişti. Aralarındaki yaş farkı yüzünden komşusu Erika'ya Troy'la çıktığı için zorluk çıkarmıştı ama Judy Parker'la birlikte oluyorsa ...

Ne kadar ikiyüzlüsün.

YİRMİ İKİ

Madison

Colin'le çıkmaya başladıktan sonra yaz ışık hızında geçiyor gibiydi. Sanki daha yeni başlamıştı ve şimdiden sona ermek üzereydi. Güz döneminin başlamasına üç hafta kalmıştı ve mezuniyetimle aramda sadece on beş kredi saati vardı.

Fırında kızarttığım tavukları bölüp mutfak tezgâhında önümde duran kaplara doldurmayı bitirdim. Colin'in yemek hazırlama kapları plastikti ve kapaklarını yerine oturtmak zordu. Düzenlemede hoşuma gitmeyen tek şey buydu.

Yemek yapmayı seviyordum ve zaten yemek hazırladığım için onun için fazladan yemek yapmak zor olmadı. Kendi payını ödedi ve çok minnettar oldu ve karşılığında beni eğitti. Bu, bir programa bağlı kalmama yardımcı oldu ve erkek arkadaşımı her gün gömleksiz göreceğimi bildiğimde motivasyon sorunu yaşamadım.

Tam bir kazan-kazandı. Menülerimizi planlamaktan en az onun antrenmanlarımızı planladığı kadar keyif aldım ve ikimiz de birlikte vakit geçirmeyi sevdik.

Onunla çıkmak için bu kadar gergin olmam komikti. O günlerde bizim için her şey tıkr tıkr işliyordu. Her zaman birlikte çekim yapmıyorduk ama sahnelerimizin çoğunu birbirimizle çekiyorduk. Birimizin farklı bir partneri varsa, sahne biter bitmez diğerine bunu söylemek için yarışırđık ya da görüntüleri izlemek için kurgu bölümüne giderdik.

Siktir, çok ateşliydi.

Bu haftanın başlarında bir sahne çekmiştik. Ekranda cesaretlendirdikten sonra Jaquan'ı Colin'in önünde becerdim. O izlerken, boynuzlu olmanın tadını çıkararak otuz bir çekti.

Hatırası bile beni ürpertti.

İçimde kabaran şehveti bastırmak zorunda kaldım ve son kapları da kapatmaya odaklandım. Colin her an burada olabilirdi ve sonra arka bahçeden havuz evine yürüyüp antrenmanımıza başlayacaktık. Dikkatini dağıtmama da izin vermeyecekti.

Biliyordum çünkü birçok kez denemiştım.

Ama erkek arkadaşımın otokontrolü bu konuda kaya gibi sağlamdı. Sadece eğitim seansları bittikten sonra soyunmama izin verirdi ve o zaman iyi bir kız olduğum için beni ödüllendirirdi ya da onun için yaptıklarımı ne kadar takdir ettiğini gösterirdi.

Petal Productions için de birkaç ekstra video hazırlamıştık.

Garajın kapısı çarparak kapandı, telaşlı ayak sesleri duyuldu ve üzerinde normal kıyafetleri, sırt çantasıyla ter içinde bir Colin belirdi. "Selam. Dersim uzadı."

Bir elini alnına silerek terin gözlerine akmasını engelledi. Woodson'ların dik araba yolunu yürümek zordu; bisikletle çıkmanın nasıl bir şey olduğunu ancak hayal edebilirdim, özellikle de bugün hava üç haneli olduğu için.

"Sorun değil," dedim. "Ben de tam bitiriyordum." Kapları üst üste koyup kaldırdım ve buzdolabına doğru ilerlerken yanıma gelip kapıyı benim için açtı. "Judy'nin yanına gittiğinde Parker'dan bir iz var mıydı?"

"Hayır. Geçen gün Preston'a sordum. O da onu görmemiş."

Eğer genç bir adamla kaçamak yapıyorsa, bunu saklamak için iyi bir iş çıkarıyordu ama bu pek olası görünmüyordu. Duyduğum kadarıyla, bana öyle bir tip gibi gelmemiştı. Ayrıca, o

Yakın zamanda seks yapmış olamayacak kadar gergin görünüyordu.

Yemekleri kaldırdım, buzdolabını kapattım ve bakışlarımı Colin'e dikerek sokak kıyafetlerine dikkat ettim. Ses tonum kuşkuluydu. "Hazır mısınız?"

"Çantamı bırakıp üstümü değiştireyim," dedi, "sonra tamamen seninim."

Muhtemelen daha derin bir şey kastetmemişti ama içime bir heyecan yayıldı. *Evet*, diye düşündüm. *Sen benimsin*.

Ayrılmak için dönmeden önce masanın üzerindeki hoparlörden bir zil sesi duyuldu ve ardından elektronik bir ses geldi. "Tanıdık olmayan bir kişi ön kapıda," dedi sistem.

Durakladık, ne yapacağımızdan emin değildik. Güvenlik sistemi Nina ve Scott'ın telefonlarına bağlıydı, bizimkine değil ve kapıya cevap vermememiz konusunda talimat almıştık. Ama kapı zili en son çaldığında Judy'ydi ve Scott'ın kapıyı açmasını beklemek zorunda kaldığı için çok kızmıştı.

Birisi oturma odasından geçerken hızlı ayak sesleri daha da yükseldi, ancak bu kişi girişe doğru gitmek yerine mutfığa yöneldi.

Nina'ydı ve bizim orada durduğumuzu fark edince durdu. Dikkati benden Colin'e yöneldi.

"Bu adam ön kapıda seni soruyor." Sinirlenmiş miydi? "Onu tanıyor musun?"

Telefonunu öne doğru itti ve ben de elimde olmadan ekrana baktım.

Vay anasını.

"Riley mi o?" Ben sordum.

İnançsızlıkla Colin'e bakmak için döndüm. Kimseye nerede yaşadığımızı söylemememiz gerekiyordu ve o, onca insan arasından *Riley'ye mi söylemişti?*

"Evet, onu tanıyorum," dedi hızla, "ama burada olduğumu nereden bildiğine dair en ufak bir fikrim yok. Kimseye söylemedim, söz veriyorum." Ön verandada sabırsızlıkla bekleyen Riley'nin canlı görüntüsüne bakarken kaşlarını çattı. "Ben hallederim."

İkimizden de bir yanıt beklemedi ve girişe doğru ilerlerken ben de onu takip ettim. Belki de Riley'ye o kadar odaklanmıştı ki arkasında olduğumu fark etmemişti çünkü kapıdan çıktığında neredeyse üzerime kapatıyordu.

"Mads, hayır," dedi nefesinin altından, ama artık çok geçti.

Verandaya çıkıp kapıyı çekerek kapattığımda ve hoşnutsuz Colin'in yanında durduğumda diğer adamı şaşkınlık sardı. Eski kardeşiyle kendisi uğraşmak istemişti ama bu benim için işe yaramayacaktı. Biz ortaktık.

Riley'ye ters ters bakarken gerginlik Colin'in omuzlarını sıkıca tutuyordu. "Burada ne işin var lan senin?"

Colin daha uzun ve güçlü olmasına rağmen korkmuş görünmemeye çalıştı. "Sosyoloji dersimden çıkıyordum ve seni bisikletinin üzerinde gördüm." Belki de daha iri görünmek için ellerini beline dayadı. "Seninle konuşmaya çalışıyordum ama mesajlarıma cevap vermiyordun. Ben de seni takip ettim."

O sırada Lexus'unun garaj yoluna park ettiğini fark ettim. Colin'in ifadesi karardı ve öne doğru bir adım atarak Riley'nin verandanın basamaklarından geri çekilmesine ve ellerini kaldırmasına neden oldu.

"Bak dostum, ben sadece Petal Productions için seçmelere katılma konusunda konuşmak istemiştim," dedi. "Seni gördüğümde, belki işe gidiyorsundur ve yönetmenle kendim konuşabilirim diye düşündüm." Etrafımıza ve ön kapının yanındaki pencerelere bakmaya çalıştı. "Bu yüzden mi burada? Şu anda filme mi hazırlanıyorsun?"

"Git." Colin'in sesi buz gibiydi. "Ve bir daha buraya gelme. Beni anlıyor musun?"

Riley'nin yüzü buruştu ve kafasından geçen düşünceyi duyar gibiydim. Buraya kadar Colin'in

peşinden pes etmek için gelmemiştir. "Tamam, yapacağım ama bana bir iyilik yapmalısın. Sana bir şey gönderirsem, bunu müdüre ya da -ne bileyim- müdürüne iletir misin?"

"Hiç şansın yok."

Bu mantıksızmış gibi kaşlarını çattı. "Neden olmasın?"

"Bir sürü nedeni var," diye tersledi Colin, "ama en çok da Mads'e yaptıkların yüzünden."

Aklına gelen düşünceyle duruşu aniden düzeldi. "Belki ondan hemen şimdi özür dilersem yeniden düşünebilirim."

Riley bunun bir şaka olduğunu düşünerek güldü ama öyle olmadığını anlayınca eğlenen bakışları bozuldu. "Ne için özür dilemem gerekiyor?"

Aman Tanrım. Ciddi miydi? "Aldattın, sonra da herkese yalan söyledin."

Gözlerini devirdi ve kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Yani, biraz yoluna çıktım ama sadece biraz eğleniyorduk."

Ağzım açık kaldı. "Eğlenceli mi?"

Sırıttı. "Demek istediğim, sopanın peşinden koşarken çok komik görünüyordun, ama sonra gidip hiçbir şey yokken büyük bir olay yaratmak zorunda kaldın."

Ellerimi yumruk yaptım ve ona ateş püskürtmeye hazırlandım ama Colin benden önce konuştu.

"Diskalifiye edilmen gerekirdi," dedi. "Bunu anlıyor musun? Bu büyük bir olay çünkü Lambda'lar gerçekten kazandı."

Riley'nin dikkati diğer adama kaydı ve gözleri kısıldı. "Yapmaya çalıştığım şeyden sonra onun tarafını mı tutuyorsun? Ne kardeşsin sen öyle." Başını iki yana salladı. "Evet, hile yaptım ama iyi bir amaç içindi. Grady'ye yardım edebilmek için kazanmamızı istedim, ama sonra o kavgayı başlattı, bu da bize para ödülüne mal oldu - hepsi kaybetmeyi kaldıramadığı için." Bana alaycı tavrını tüm gücüyle gösterdi. "Bana kalırsa o parayı Grady'nin hasta annesinden çaldınız. Özür dilemesi gereken biri varsa o da sensin."

Nefesimi içime çektim.

Grady'yi Jack'le geçirdiğim zamanlardan tanıyordum ve onu evdeki diğer çocukların çoğundan daha çok sevmiştim. Ama annesinin hasta olduğunu ya da Sig'lerin para ödülünü ona vermeyi planladıklarını bilmiyordum. Bu beni daha da kızdırdı. Sig'lerden herhangi biri bize Lambda'lardan bahsetmiş olsaydı, para ödülünün Grady'ye verilmesi yönünde oy kullanmamız mümkündü.

Yeni bir su ısıtıcı, kıyaslandığında aptalca görünüyor.

Ama Riley'e bir özür borçlu olduğum fikri gülünçtü. Gülünçtü.

"Bu asla olmayacak." Verandanın basamaklarının dibinde ona bakarken gülümsememde hiçbir sıcaklık yoktu. "Ve madem asla olmayacak şeylerden bahsediyoruz, şunu bil ki ben bu evde olduğum sürece? Sen *asla* içeri giremeyeceksin."

Colin'in neden aniden sertleştiğini anlamamıştım. Riley çenesini geriye çekip kaşlarının arasında bir çizgi belirene kadar hatamı anlamamıştım.

"Bekle. Hepiniz burada mı yaşıyorsunuz?" Bir adım geri çekildi ve yeni gözlerle eve baktı. Oh, Tanrım. Boğazımda bir yumru büyüdü ve konuşma yeteneğimi engelledi.

Burada yaşadığımızı ve çalıştığımızı bilmiyordu. . . ama artık biliyordu. Dışarıdaki sığağa rağmen sırtımdan aşağı soğuk bir ürperti akıyordu.

Colin bir şekilde beni yaptığım şeyden koruyabilecekmiş gibi önüme geçti. Sesi mutlaklaştı. "Anlaşmamızı unutma. Bu konuda çenenin kapalı tutarsan, turnuvada hile yaptığını kimseye söylemem."

"Sana ne oldu dostum?" Riley'nin sesi hayal kırıklığıyla doluydu. "Eskiden kardeşlerini ilk sıraya koyardın. Şimdi ise amcık kırbaçlıyorsun. Seni küçük parmağında oynatıyor."

"Siktir git," diye hırladı Colin, "ve bir daha geri gelme."

Yüzündeki ifade her neyse, yüzleşmeye yönelik duruşuyla birleştiğinde çok güçlüydü.

Riley'nin aklını başına getirmeye yetmişti. Sinirli bir nefes verdi, arkasını döndü ve hışımla arabasına doğru yürüdü.

Colin ve ben, o arabaya binip motoru çalıştırdıktan sonra tepeden aşağı hızla inerken hiç kıpırdamadık ve konuşmadık.

Midem bulanıyordu. Riley sadece sahne isimlerimizi ve ne yaptığımızı bilmekle kalmıyordu, şimdi nerede yaptığımızı da biliyordu. Colin döndü ve gözlerinde hayal kırıklığı görmeyi bekledim ama yoktu. Sadece endişe vardı.

"Her şeyi berbat ettim," diye fısıldadım.

İnkâr etmedi. Onun yerine beni kollarının arasına aldı. "Her şey yoluna girecek," dedi. "Eninde sonunda ilgisini kaybedecek ve pes edecek."

Güzel bir fikirdi ama buna onun da benim kadar inanmadığından emindim.

Yatağıma oturdum ve dizüstü bilgisayarımın ekranına bakarak HOA'nın web sitesini taradım. Ev sahiplerinin bu mahallede yaşadıkları sürece uymayı kabul ettikleri her kuralı listeleyen sözleşmeler, koşullar ve kısıtlamalar sayfasındaydım.

Sayfa ürkütücüydü. Ve
sonsuz.

Ama yenilmeyecektim. Woodson'lar bugün postayla yeni bir ceza almışlardı ve posta kutularının aniden kurallara aykırı olduğunu belirtiyorlardı. Mektupta, alt bölümün geri kalanının sahip olduğu posta kutusunun aynısını satın almaları gerektiği yazıyordu.

Scott beş yüz dolar olduğunu görünce aklını kaçırdı. Lanet
bir *posta kutusu* için.

Mektupta, önümüzdeki otuz gün içinde sorunu çözmedikleri takdirde yüz dolar daha ceza alacakları ve bu cezanın onlar uyana kadar her ay devam edeceği tehdidi yer alıyordu.

Prensip olarak kızgındım ve Petal Productions'ın bu evde faaliyet gösterdiğini ağzımdan kaçırdığım için yardım etmek için bir şeyler yapmaya hevesliydim. Düşük bir ihtimaldi ama belki kuralları okursam bir açık bulabilirdim. İstismar edilecek ya da Judy'nin zorbalığına karşı savunmada kullanılacak bir şey.

Her satırı okudum, sorular ya da kurallardaki olası belirsizlikler hakkında telefonuma notlar aldım, ama ... hiçbir şey hemen dikkatimi çekmedi. Bitirdiğimde, kurulun toplantı tutanaklarına giden bağlantıya tıkladım.

Bu da işe yaramayacak gibi görünüyordu. Posta kutusu kuralıyla ilgili bir oylama yapmışlardı ve toplantıda hiçbir ev sahibi itiraz etmediği için oybirliğiyle kabul edilmişti. Kaşlarımı çattım. Toplantı için haber bile vermişler miydi? Cevabın hayır olması beni şaşırtmazdı.

Tutanakların sonunda saymandan kısa bir rapor ve üç aylık mali tabloya bir bağlantı vardı. Bir inek gibi kalbim daha hızlı atmaya başladı ve dik oturdum.

Excel dosyasını indirmek için tıklarken, "Annene gel, seni seksi elektronik tablo," diye mırıldandım.

Karmaşık bir hesap tablosu değildi. Sadece birkaç satır ve sütun vardı ve bir an için

eleyebildiğim veri miktarının azlığına üzüldüm. Ancak özellikle bir rakama bakarken, ensemde bir farkındalık belirdi.

Bu doğru olamaz.

'Toplanan cezalar' sütunundaki sayı çok düşüktü. Nisan'dan Haziran'a kadar ancak üç haneli bir rakamdı ve bu yanlış olmalıydı. Woodson'lar klima üniteleri uyuşmadığında sadece Haziran ayında üç yüzün üzerinde ceza ödemişlerdi. Ayrıca, Nina ve Scott'ın evinin üç ay boyunca tüm alt bölgede ceza kesilen tek ev olması mümkün değildi.

Yazım hatası mıydı?

Bir önceki çeyreğin hesap özetini bulana kadar gönderileri karıştırdım ve tahsil edilen ücretlerle ilgili rakamı gördüğümde başımı öne eğdim. Eve Nisan ayında taşınmıştım, bu yüzden ilk elden bilgi sahibi değildim, ancak bu miktar da düşük *geldi*. Bu sitede kırk beş ev vardı ve kurallar kitabının tamamını okuduğum için artık cezaların çoğunun ne kadar pahalı olduğunu biliyordum.

Bu rakam en fazla bir ya da iki eve karşılık geliyordu.

Ben de daha geriye giderek bir önceki yıla baktım ve aynı şeylerin devam ettiğini gördüm.

Scott, HOA'nın son iki yılda kontrolden çıktığını söylemişti. Ev sahiplerine en ufak bir şey için ceza kesiyorlardı ve bu durum bazı ev sahiplerinin yönetim kurulunu geri çağırmaya çalışmasına neden olacak kadar kötüye gitmişti.

Ancak bu rakamlar bunu yansıtmamaktadır.

Yaratıcı bir muhasebe yapıyormuş gibi görünüyordu. Belki ikinci bir defter seti? Bunu düşünmekle o kadar meşguldüm ki, kafamın içinde bana bakmaya devam etmemi söyleyen sesi neredeyse duymazdan geliyordum. Bilinçaltım bir düzen fark etmişti ve not almamı istiyordu.

Kalemlerden biri hukuk hizmetleri içindi ve her ekstredeki rakamlar mükemmel artışlarla kademeli olarak yükseliyordu. Bu, şu anda ödedikleri aylık avukatlık ücretinin iki yıl öncekinin iki katından fazla olduğu ve hala artış eğiliminde olduğu anlamına geliyordu. Bu nasıl mantıklı olabilirdi?

Genel fon düşük görünüyordu ve Scott'ın iki ay önceki yakınması kafamda yankılanıyordu. *Topladıkları onca saçma sapan ceza varken, nasıl oluyor da zaten yeterince paraları olmuyor?* Scott'a bir mesaj attım.

Madison: Sana garip bir soru. Ev sahipleri Judy'yi geri çağırmaya çalıştıklarında, birisi HOA'nın kestiği cezaların bir listesini hazırladı mı?

Scott: Evet.

Madison: Bana bir kopyasını getirebilir misin?

Scott: Sanırım. Neden?

Madison: Bir şeyi kontrol etmek istiyorum.

Paranın kayıp olduğuna dair bir önsezim vardı, ancak daha fazla veri elde edene kadar bir şey söylemeyecektim, hatta daha iyisi . . .

Kanıt.

Sendika yaz döneminde öğle yemeği için açık olan tek yerdi ve Jenn yemek yerken karşıma oturdu. Arada bir konuşmamız kesiliyor ve şüpheci bakışları yanımda oturan Colin'e kayıyordu. Hâlâ onun erkek arkadaşım olmasını kabullenmeye çalışıyordu ki bunu anlıyordum.

Dört ay önce burada olacağımı söyleseydiniz asla inanmazdım. Aynı kızla iki kez birlikte olmasıyla tanınmıyordu ve turnuvadan sonra çıkmak isteyeceğim son insanlardan biriydi.

Elbette ben de büyüyen bir yetişkin film yıldızı olacağıma inanmazdım.

Havucunu humusuna batırdı ve bir ısırık almak üzereydi ki aniden dondu kaldı. Gözleri büyüdü ve açıkça görülmemeye çalışarak koltuğuna gömüldü.

"Neler oluyor?" diye sordum.

Masanın yarısına kadar gelmişti. "Birkaç hafta önce bir ev partisinde çok fazla White Claws yedim ve bir anlık zayıflığımla o adamla eve gittim. 'Sadece bir gecelik' bir ilişki olması gerekiyordu ama o zamandan beri telefonumu patlatıyor." Ses tonu kuruydu. "Sekste bu kadar iyi olduğum için başıma bunlar geliyor."

Colin anlayışla başını salladı. "Bu bir lanet."

Gülmemi engellemek için dudaklarımı birbirine bastırdım. "Kim o?" "Pike." Kurnazca onu işaret etti.

Bir göz atmak için umursamazca omzumun üzerinden baktım. Gösterdiği alanda birkaç kişi vardı ama Pi Kappa Alpha'dan tanıdığım sadece bir kişi vardı. Sevimli biriydi.

Ama Colin'in sesi ciddileşti. "Parker'ı mı kastediyorsun?"

Arkamı döndüm ve erkek arkadaşımın bilmiş bir bakış alışverişinde bulundum. Judy'nin evinden çıkarken gördüğü adam buydu.

"Beni yargılama." Artık neredeyse tamamen masanın altındaydı. "Beyaz Pençeler'di ve bazen adamlarımı büyük ve aptal severim."

"Tam ona göre," dedi Colin. "Geçen yıl onunla girdiğim dersten kaldığına eminim, hem de çocuk oynucağıydı."

"Buna değmezdi bile," diye sızlandı Jenn. "Mememi o kadar sert emdi ki morarttı."

Homurdandım. "Sanırım böyle bir şey olduğunda buna morluk deniyor."

Beni görmezden geldi. "Bittikten sonra mı? Aman Tanrım. Az önce girdiği bir bahisten ne kadar para kazandığını anlata anlata *bitiremedi*. Aptal bir beyzbol maçından binlerce dolar."

Söyledikleri beni çok etkiledi, vücudumdaki tüm eğlenceyi yok etti ve yerini ürkütücü bir his aldı. Babam kumarhaneden men edildiğinde, bağımlılığın kurtulmak için başka yollar aramıştı. Ailem sonunda onu yardım almaya ikna edene kadar spor bahisleri onun ana odak noktası olmuştu.

"Bu ne zaman oldu?" Ben

sordum. "Üç hafta önce mi?"

Bir Cuma günü."

Colin, Parker'ı Judy'nin evinde gördüğünde üç hafta önce bir Cumartesi günü değil miydi?

Kafamın içinde alarm zilleri çaldı.

YİRMİ ÜÇ

Colin

Mads yatakta kayarak bana doğru yuvarlandı ve uykusunda sevimli bir ses çıkardı. Ondan önce uyanmış olmam garipti ama o dün gece benden daha fazla içmişti. Komodininin üzerindeki boş bardağa baktım. Onu suyla doldurmuş ve yatağına yığılıp uyumadan önce içmesini sağlamıştım.

Zaten akşamdan kalma olacağından şüpheliydim ama her ihtimale karşı suyun gitmiş olmasına sevindim.

Dün gece onu arkadaşlarımla tanıştırmıştım. Preston, Troy ve kız arkadaşı Erika ile birlikte bara gitmiştik ve onun bağlantıları ve Troy'un yükselen şöhreti sayesinde kulübün VIP bölümüne alınmıştık. Preston ve ben Troy adına mutluyduk ama Preston benden biraz daha heyecanlıydı çünkü arkadaşımızın şöhretinden faydalanarak kadınları masamıza çekmişti.

Yanımda uyuyan Mads'e baktım ve sıırttım. Arkadaşlarım bilmiyordu ama bizim de ünlü statümüz vardı, tek farkımız bizim Annika ve Carter olmamızdı. Nina, Petal'ın web sitesinde bizim özel içeriğimiz için bir bölüm oluşturmuştu ve şu anda en çok takipçisi olan bölümdü.

Bu da bana yakında başka bir şey çekmenin iyi bir fikir olacağını hatırlattı. Birikmiş birkaç videomuz vardı, ancak güz dönemi yakında başlıyordu ve ikimizden birinin zor bir derse girmesi ihtimaline karşı tampon tutmak istedim.

Belki uyandığında benim telefonumdan çeker, sırayla birbirimizin altına yatarken ileri geri oynardık. Takipçilerimiz son zamanlarda ortaya koyduğumuz otantik şeyleri gerçekten sevdi.

Ama yeterli şarjım olacak mıydı? Mads'in odasında uyuduğumuzdan beri dün gece telefonumu şarja takmamıştım. Kontrol etmek için yan masadan çektim ve biz uyuduktan sonra gelen bir kısa mesaj bildirimini gördüm. Simgeye dokundum.

Kahretsin. Riley'den gelmiş.

Onu engellemem gerektiğini biliyordum ama neyin peşinde olduğunu bilmemek beni huzursuz ediyordu. Tek tük gönderdiği mesajlarla uğraşmak daha iyiydi. Gerçi mesajların hepsi birbirinden farklıydı. Bazıları özür diliyor, bazıları sızlanıyordu ama hepsinin amacı aynıydı. İşe girmesine yardım edeceğimi düşünüyorsa adam hayal görüyordu.

Bu mesaj metin değildi. Bir videoydu ve küçük resmin bana ne gösterdiğini anlamamıştım. Pişman olacağımı hissetsem de oynat tuşuna basmayacak kadar meraklıyım.

Oh, lanet olsun.

Selfie tarzında çekilmişti. Kamera yakındaydı ve video dönmeye başladığında, Riley'nin bir sandalyede oturduğunu göstermek için dışarı itildi.

Çıplaktı.

Bir eliyle telefonunu tutarken, diğer eliyle güdük aletini okşuyordu. "Evet." Aşırı seksi sesi beni ürpertti. "Hoşuna gitti mi?"

Korkudan olduğum yerde donup kalmıştım. Petal'a iletmemi istediği şey bu muydu? Ona zaten hayır demiştim, o halde neden bana bunu göndermenin sorun olmayacağını düşündü?

"Bu koca aletin hepsini seni becermek için kullanacağım," dedi.

Sarsıldığımda Mads kıpırdandı ve sesi uykuluydu. "Ne izliyorsun?"

O görmeden önce videoyu durdurmak ve ekranımı kilitlemek için çabaladım. Görüntü ne yazık ki artık beynime kazınmıştı ama onu bundan kurtarabilirdim.

"Sadece aptal bir video," diye fısıldadım. "Özür dilerim, sesini kapattığımı sanıyordum."

Uykuya geri dönmek için çaresizce yüzünü benden çevirdi. Ekran kilidini tekrar açmadan önce nefes alış verişinin yavaşlamasını bekleyerek kıpırdamadan durdum.

Videonun altında, onu Petal Productions'a göndermemi söyleyen bir mesaj vardı. Rica bile etmiyordu, bu bir talepti. Zımnı bir tehdit de var gibiydi. *Ya Petal Prodüksiyon'a gönderirsin ya da göndermezsin.*

Kanımı kaynattı, içimdeki öfkeyi kırılma noktamın ötesine taşıdı. Onunla her şeyi denemiştim ama işe yaramamıştı. Artık doğrudan konuşmamın zamanı gelmişti.

Bana böyle şeyler gönderme. Vazgeç artık. Petal için çalışacak görünüşe ya da donanıma sahip değilsin.

Sert ama dürüst bir ifadeydi ve umarım ona da ulaşırdı.

Mesajımın altında 'okundu' etiketi belirdi ve ardından üç nokta yanıp sönerek yanıtını yazmakta olduğunu gösterdi.

Ama sonra noktalar kayboldu.

Bekledim ama yanıt gelmedi ve bunun iyi mi kötü mü olduğundan emin değildim. İçgüdülerim kötü olduğunu ve bunun işe yarayacağına inanmakla aptallık ettiğimi söylüyordu. Nerede yaşadığımızı bilmesinden rahatsızdım ama bu kontrol edebileceğim bir şey değildi ve ayrıca Riley pisliğin tekiydi, dedim kendime ama kötü değildi.

Değil mi?

Bunun bir son olmasını istiyordum.

Lanet olsun, lütfen devam etmesine izin ver.

Yaz döneminin sondan ikinci gününde babam bana mesaj atarak öğle yemeği için müsait olduğunu, şehrin bu tarafında olduğunu ve dersten sonra beni alacağını söyledi. Bundan tamamen kurtulmaya çalıştım ama ısrarcıydı ve onunla şarküteride buluşmaya razı olmak zorunda kaldım.

En azından bisikletimi arabasının arkasına koymayacaktı, böylece beni Woodson'ların evine götürmek için bunu kolay bir bahane olarak kullanamayacaktı. Ailem kabul edildiğim bu mentorluk programı hakkında daha fazlasını öğrenmek istiyordu ama onlara verdiğim tek şey kırıntılardı.

Yemek yerken, dikkatimi dağıtmak için elimden geleni yaptım.

"Kız arkadaş mı?" Babamın yüz ifadesi şaşkınlıkla doldu. "Bu ne zaman oldu?"

"Birkaç hafta önce."

Şimdi hoşnutsuz görünüyordu. "Tamam. Onunla ne zaman tanışacağız?"

"Zaten yaptın," dedim. "Mads sınıfa kadar onunla yürümemi isteyen kız."

Bir şey düşündü ve sonra dudaklarında sıkı bir gülümseme belirdi. "Bu hikayeyi o mu uydurdu?"

seninle konuşabilirsin diye mi?"

Hayır, beni senden kurtarmak için yaptı.

"Hayır," dedim, ki bu yalan değildi. Mads bu hikâyeyi benimle konuşmak istediği için *uydurmamıştı - o zamanlar arkadaş bile değildik.*

"Oh." Babamın bakışları tabağındaki sandviçe kaydı. "Peki, bana ondan bahset. Branşı ne?"

"Muhasebe. O da erken mezun oluyor. Bu güz dönemi onun son dönemi olacak."

Yüzü aydınlandı. "Oldukça zeki birine benziyor."

"O kadar zeki olamaz," diye kestirip attım. "Ne de olsa benimle çıkıyor."

Babamın gülümsemesi acılıydı ve bu bende gülme isteği uyandırdı. Benim espri anlayışımı hiç anlamamıştı, muhtemelen doğuştan espri anlayışı olmadığı için. Ailem çok tutucuydu. Dürüst olmak gerekirse, kız kardeşim ve benim doğmuş olmamız bir mucizeydi, çünkü seksten korktuklarına ikna olmuşum.

Telefonum cebimde titriyordu ama bu bir mesaj değildi. Telefonum çalıyordu ve ekranda Mads'in adını gördüğümde omurgamdan aşağı soğuk bir ürperti kaydı. Şimdiye kadar hep mesajlaşırdık. Önemli bir şey olmadığı sürece aramazdı.

Anında gerildim ama telefonumu işaret ederken soğukkanlı davranmaya çalıştım. "Bekle. Beni arıyor." Aramayı kabul etmek için düğmeye dokundum. "Alo?"

"Hey. Neredesin?" Mads'in sesinde aciliyet ya da belki de panik vardı.

Bakışlarım babama sabitlenmişti, o da beni inceliyordu. "Babamla öğle yemeği yiyeceğim. Ne var ne yok?"

"Kısa bir süre önce birisi videolarımızdan birinin altına yaptığı yorumda gerçek isimlerimizi yayınlamaya çalıştı."

Kalbim çarpmaya başladı. Endişesiz görünmek için kendimi zorladım.

"Riley." "Yorum moderasyona takıldı, bu yüzden asla yayına girmedi."

Omuzlarımı gevşettim ama rahatlamam kısa sürdü çünkü henüz bitirmemişti. Konuştukça kelimelerindeki panik daha da yoğunlaştı.

"Bu işe yaramayınca, bunun yerine sosyal medyada yayınladı. Instagram ve Facebook'ta, videolarımızdan bir sürü ekran görüntüsü ve tüm bilgilerimiz var. Sahne isimlerimiz, gerçek isimlerimiz ve *evin adresi.*"

Uyuştum, olduğum yerde donup kaldım. Bir an için beynim karardı, ne hissettiğimi anlayamadım çünkü aynı anda çok fazla şey vardı.

"Colin," sesi değişti, korkuyla doldu, "paylaşımlarda seni etiketledi."

Keskin bir nefes aldım ve eğer doğal olmayan duruşum babama bir şeylerin ters gittiğini göstermediyse, bu gösterdi.

Başını eğdi. "Her şey yolunda mı?"

Gözlerimi kırptım, cevap veremedim çünkü Mads hâlâ devam ediyordu.

"Gönderileri rapor ettim, ancak incelemeler ve -Ah, Tanrım- okuduğum her şey, aşağı inmelerinin bir günden fazla sürebileceğini söylüyor." Yeniden toparlanarak bir nefes aldı. "Hemen sosyal medya hesaplarına girip etiketini kaldırmalısın. İşin bitince beni ara."

"Tamam," dedim sessizce. "Olur."

Telefonu kapattıktan sonra babamın yüzü endişeyle doldu. "Colin, sorun ne?"

Kabinden kalkarken kafam karışmıştı. "Bir şey yok," diye yalan söyledim ve elimle tuvaleti işaret ettim. "Hemen döneceğim."

Bu onu ikna etmek için hiçbir şey yapmadı ve ben masadan dengesiz bacaklarla uzaklaşırken

kaşlarını çattı. Yaptıklarına odaklanmak zorundaydım, çünkü başka bir şey düşünecek olursam bu beni bunaltıyordu.

Tuvalete git. Bir

kabine gir.

Telefonuna bak.

Bu görevleri tamamladıktan sonra, sonraki adımları düşünebilirdim.

Telefonuma gelen bildirimleri gördüğümde kalbim yerinden çıkacak gibi oldu. Önce Instagram'a girdim ve Riley'nin beni etiketlediği gönderiyi buldum. Ekran görüntülerinde açıkça çıplaklık paylaşmayacak kadar akıllı davranmıştı ama benim çıplak göğsüm ve Mads'in çıplak sırtı ile ağır bir şekilde ima edilmişti. Petal Productions logosu köşede duruyordu.

Elbette, her şey yazıda açıkça belirtilmişti.

Etiket kaldırdım, gönderiyi rapor ettim ve ardından hesabını engelledim. Olabildiğince hızlı davrandım çünkü her geçen saniye kendimi daha kötü hissetmeme neden oluyordu. Facebook uygulamasını açtığımda terli ve gergindim. Uzun zamandır kullanmamıştım ve beni güncellemeye ve giriş yapmaya zorladı, bu da hayal kırıklığımı tavan yaptırdı.

Sonunda açtım ve işlemi tekrarladım. Gönderi otuz dakikadan daha kısa bir süre önce paylaşılmıştı ama şimdiden birkaç 'vay canına' surat emoji yorum vardı, bazıları eski kardeşlerim tarafından bırakılmıştı.

İşim bittiğinde öfkeyle Riley'ye bir mesaj attım. Mesajı yazmak için kendimi dizginlemem gerekti, çünkü tüm öfkemi açığa çıkarmanın bir faydası olmayacaktı.

Her ne kadar nefret etsem de, ondan harekete geçmesini istiyordum.

Direkleri indirin.

Cevap gelmedi. Sadece gönderildiğine dair bir onay işareti vardı.

Colin: Bu bir şaka değil, çok tehlikeli. Adresi yayınlamak güvenliğimizi tehdit ediyor.

Hâlâ bir şey yok, o yüzden devam etmek zorundaydım. Mads'i aramak için düğmeye bastım, o da hemen açtı. "Nina ve Scott'a söyledin mi?" diye sordum.

"Evet. Moderatörlü yorum hakkında bana geldiğinde, Instagram'da paylaşımı o zaman yaptı."

"En azından Petal Productions'ı etiketlememiş." Dişlerimi sıktım. "Ne kadar kızgın?" "Üzgün ama bence daha çok bizim için endişeleniyor."

Göremediği halde başımı salladım. "Bir çanta hazırla. Preston'a mesaj atıp adres bulunana kadar onun evinde kalıp kalamayacağımızı soracağım."

Güvenli olana kadar demedim çünkü bunun doğru olup olmayacağını bilmiyordum. Nina ve Scott'ın bize geri dönemeyeceğimizi söyleme ihtimali vardı.

"Tamam," dedi. "Yakında eve gelecek misin?"

Sesinde daha önce duymadığım bir çaresizlik vardı ve bu beni neredeyse kırıyordu. Korkmuştu ve benimle olmak istiyordu.

"Evet, elimden geldiğince çabuk orada olacağım."

Vedalaştık ve telefonu kapattıktan sonra o kadar sinirlendim ki titremeye başladım. Riley'nin kötü biri olmadığını sanmıştım ama çok ama çok yanıltılmışım. Hayatlarımızı mahvetmeye çalışıyordu, peki ne için? İşe girmesine yardım etmediğim için mi?

Ayrıca yeterince büyük bir aleti olmadığını da söylemiştin.

Oh, lanet olsun. Kalbim küt küt atarak durdu. Bu benim hatam mıydı?

Bu düşünce aklıma gelene kadar daha kötü hissedebileceğimi düşünmemiştim. Ama masadan ayrılalı çok uzun zaman olmuştu. Oraya geri dönmeli, hızlı bir çıkış yolu bulmalı ve bunu babamın şüphesini daha fazla çekmeden yapmalıyım.

Sadece sırt çantamı alabilmek için koltuğuma kaydım. "Hey, Mads kendini iyi hissetmiyor ve yardımına ihtiyacı var-"

Bir şeyler ters gidiyordu. Babam o kadar hareketsiz oturuyordu ki bir heykele dönüşmüştü ve üzerinden gelen hava buz gibi soğuktu. Bu ironikti çünkü gözlerinde ateş yanıyordu. O kadar üzgün görünüyordu ki zar zor konuşabiliyordu.

Ve buna gerek duymadı. Telefonunu önüne koydu ve ekranda Riley'nin Facebook gönderisini gösterdi. Artık ben etiketlenmemiştim ama bunun bir önemi yoktu. Olan olmuştu. Ben artık Facebook kullanmıyordum ama birçok arkadaşım ve ailem kullanıyordu.

Mads ve benim resmimize ve porno yıldızı olarak yeni kariyerimizi kutlayan başlığa bakarken sertçe yutkundum.

"Bunu bana annen gönderdi," dedi, "Diane teyzen ona sorduktan sonra. Bu doğru mu?" Yüzü eşit oranda tiksinti ve dehşetle buruştu. "Bir porno filmde mi oynadın?"

Yalan söyleyebilirim.

Yıllar içinde onlarla çok iyi anlaşmışım ama fotoğraflı kanıtlar ve danışmanlık konusunda ne kadar ketum davrandığım göz önünde bulundurulduğunda buna inanmaları pek olası değildi. Ayrıca çok yorgundum. Ailem bana bir çocukmuşum gibi davranıyordu, ama hata yapmasına izin verilmeyen bir çocuk.

Balo olayından sonra bana verdikleri ikinci şans mı? Aslında hiç de şans sayılmazdı. Beni yataklarında yakaladıklarından beri bunu bekliyorlardı. Onları tekrar hayal kırıklığına uğratacağımı hiç şüphesiz biliyorlardı.

Kehaneti gerçekleştirdiğim için *mutluyum*, acı acı düşündüm.

Bana porno filmde oynayıp oynamadığımı sordu ve ben de meydan okuyan bakışlarımı kaldırıp onunla buluştum. "Birkaç tane."

Çenesi boyunca uzanan kaslar esnedi. Cevabımdan nefret etmişti ama bunu özür dilemeden söylememden daha da çok nefret etmişti. Çileden çıkmış gözleri bir açıklama istiyordu ama ben bir açıklama yapmayacaktım.

"O gecedен sonra," dedi sonunda, "senden daha fazla utanabileceğimi sanmıyordum . . ama yanlışmışım."

Göğsüme inen bir tekme gibiydi. Nabzım hızlandı ve kan başımdan aşağı gürültüyle aktı, ama ona sözlerinin etkisini göstermedim. Üzerimden zararsızca sekmişler gibi davrandım.

"Eşyalarını topla," diye hırladı. "Seni eve götürüyorum ve yapacağımız ilk şey seni okuldan almak olacak."

"Hayır."

Babam çoktan ayağa kalkmaya başlamıştı ve kabinden çıkarken yarı yolda dondu kaldı. "Hayır mı?" diye tekrarladı inanamayarak.

"Ben 23 yaşındayım. Bana söylediklerinizi yapmak zorunda değilim."

Tekrar yerine oturdu ve yüzüne tükürmüşüm gibi bana baktı. "Başını sokacak bir evin olsun istiyorsan yapacaksın."

Bugüne kadar ona kalacak bir yerim olduğunu söyleyebilirdim ama Riley sayesinde işler artık

daha az istikrarlıydı. Ama yine de . . .

"Ne anlamı var ki?" İçimi çektim. "Eve dönersem yine aynı şey olacak, seni yine hayal kırıklığına uğratmamı bekleyeceksin. *Asla* yeterince iyi olamayacağım." Son üç yıldır onların gözüne tekrar girmek için her şeyi yapmıştım ve bu hiçbir şeyi değiştirmemişti.

fark var. "O kadar uğraştım, peki ne için? Tanrım, keşke denemeyi uzun zaman önce bıraksaydım."

Geri çekildi, nasıl cevap vereceğini bilemiyordu ama inkar da etmedi. Yeterince iyi olmadığım ifadesinin aramızda kalmasına izin verdi ve buna karşı çıkılmadığı her saniye aramızdaki uçurum daha da büyüdü.

Sonunda yüzü sertleşti. "İşte bu, Colin." Sesi ciddi geliyordu. "Bizi kırılma noktamıza kadar zorladın. Şimdi eve dön, yoksa ... Bir daha eve gelmene izin verileceğini sanmıyorum."

O zaman bunu gerçekten yapıyorduk. Eğer onların tam kontrolünü kabul etmezsem, beni hayatlarından çıkaracaklardı.

Ona bakarken boşluktan başka bir şey hissetmiyordum.

Fazla param yoktu ve her şey darmadağın olmuştu, bu yüzden çok korkmam gerekirdi ama korkmuyordum. Mads bunu yapmıştı. Ailesinden uzaklaşmış ve onların yardımı olmadan hayatta kalmıştı.

Bana nasıl yapılacağını gösterebilir.

Sertçe yutkundum, elimi sırt çantamın askılarından birine geçirdim ve çantamı taktım. "Tamam," dedim. "Anneme hoşça kal dediğimi söyle."

Belki de blöf yapıyordu, çünkü ağzı açık kaldı, ama bunun beni durdurmasına izin vermedim. Buradan çıkmam gerekiyordu. Dönüp restorandan ve ailemin hayatından çıkmadan önce ona son bir kez bile bakmadan yerimden kaydım.

YİRMİ DÖRT

Colin

Woodson'ların evine gitmeden önce bisikletimle eski öğrenci birliğime gittim, kapıyı yumrukladım ve Riley ile konuşmak istediğimde kapıyı açan adamın ödünü kopardım.

Ancak bana orada olmadığı söylendi ve arabası arka otoparkta olmadığı için bisikletime atlayıp eve döndüm ve doğruca Mads'in odasına gittim. Onu yatağında oturmuş, çenesini dizlerine dayamış, saatli bir bomba gibi telefonunun ekranına bakarken buldum.

Tam olarak benim hissettiğim gibi görünüyordu. Açıkta. Ham. Süzülmüş.

Ama beni gördüğünde yüz ifadesi değişti. Telefonunu bıraktı ve yataktan fırlayıp kollarıma atladı.

"Hey," dedi kollarını bana dolamak için açgözlülükle.

Kalbim alt üst oldu. Onu gördüğüme en az onun kadar sevindim ve ona sıkıca sarıldım.

"Ailem postayı gördü."

Vücudundaki sarsıntıyı hissettim ve bana bakarken gözlerini endişe kapladı. "Sorun yok," dedim.

"Öyle mi?" Denese bile daha şüpheli görünemezdi.

"Yani, hayır, değil. Babam ya hemen eve gelmemi ya da hiç gelmememi söyledi." Elimi saçlarımın arasında gezdirdikten sonra tekrar sırtına koydum. "Ama *ben* iyiyim."

"Çok üzgünüm, Colin."

"Bir parçamın -ne bileyim- rahatlamış olması garip mi? En azından bitti ve ortaya çıktı. Artık yalan söylemek ya da saklanmak yok."

"Tuhaf değil," dedi yumuşak bir sesle.

"Peki ya sen? Sen nasılsın?"

"Daha önce kendimi güçsüz hissediyordum ama Nina avukatıyla konuştu. Riley için bir ihtamame hazırlıyorlar ve ardından bir kopyasını Instagram ve Facebook'a gönderecekler. Bunun şirketlerin daha hızlı yanıt vermesini sağladığını söyledi." İç çekti. "Sadece paylaşımların kaldırılmasını istiyorum."

"Ben de." Yatağının yanında duran küçük valize doğru başımı salladım. "Toplandın mı?"

Öyleydi, ben de çantasını aldım ve aşağıya taşındım. Ben kendimi toparlayıp Preston'a mesaj atarken o da odamda takıldı.

Büyük bir iyiliğe ihtiyacım var. Mads ve ben bu gece sende kalabilir miyiz?

Preston: Babamın bunu sorun etmeyeceğinden eminim. Ne zaman gelmek istersen ben buradayım.

Colin: Teşekkürler.

Bu iş bittikten sonra telefonumu 'rahatsız etmeyin' moduna aldım. İnsanlardan gelen bildirimler ve mesajlar artık düzenli bir akış halinde geliyordu, ancak gönderileri indirmek için

yapabileceğim hiçbir şey kalmamıştı, bu yüzden sürekli lanet olası hatırlatıcılara ihtiyacım yoktu.

Biz çıkmaya hazırlanırken Scott koridorda bekliyordu. Utanç anında içime çöktü. Woodson'lar bunların hiçbirini istememişti ve bu onların adresiydi. Petal Productions etiketlenmemiş olsa da Riley'nin gönderdiği ekran görüntülerinin alt köşesinde logoları vardı.

"Özür dilerim," dedim. "Böyle bir şey yapacağını hiç düşünmemiştim."

Bu onu şaşırttı. "Seni suçladığımızı mı düşünüyorsun?" Yüz ifadesi yumuşadı. "Onun yaptıklarından siz sorumlu değilsiniz. Keşke adresimizi göndermeseydi diyor muyum? Evet, kesinlikle. Ama Madison bize neler olduğunu anlattı ve görünüşe göre seni zor bir duruma sokmuş. O yüzden Nina ve benim seni suçladığımızı düşünme, çünkü suçlamıyoruz."

Söylenene kadar bunu duymaya ne kadar ihtiyacım olduğunu fark etmemiştim. Beni aşağı çeken omuzlarımdaki yükü bir nebze olsun hafifletti.

"Teşekkürler, Scott."

Başını salladı ve bakışları önce elimdeki çantalara, sonra da yanımdaki Madison'a gitti. "Nerede kalıyorsun? Seni ben bırakırım."

"Arkadaşımın yeri. Bizi götürmene gerek yok; yolun hemen aşağısında."

Yorumumu elinin tersiyle itti. "Böylesi daha hızlı. Ayrıca Judy sizi bavullarla sokakta yürürken yakalarsa sorular soracaktır."

İyi bir noktaydı, bu yüzden BMW'sine bindik ve bizi Lowe'ların evine götürmesine izin verdik, orada Preston'ı dışarıda çimleri biçerken bulduk. Garaj yoluna girdiğimizde çim biçme makinesini durdurdu ve koşarak bizi karşılamaya geldi.

"Hey," dedi çantaları teker teker bagajdan çıkarırken. Bakışları BMW'nin üzerinden sürücüye kaydı ve kafası şaşkınlıkla eğildi. "Seni tanıyor muyum?"

Scott'ın penceresi açıktı ve dudaklarında bir gülümseme gölgesi belirdi. "Sokağın yukarısında oturuyorum."

Bu Preston'ı tatmin etmiş görünüyordu ve bagajı kapattığımda arkadaşımın Mads'in bavulunu alıp eve doğru taşıdığını görünce şaşırdım.

"Pekâlâ, siz ikiniz," dedi Scott. "Eğer bir şeye ihtiyacınız olursa, nerede olduğumuzu biliyorsunuz. Bir değişiklik olursa bize haber verin, tamam mı?" Bizden sadece on beş yaş büyüktü ama babacan bir kaygıyla yaklaşıyordu. "Güvende kalın."

Mads başıyla onayladı. "Teşekkürler, Scott."

Göz ucuyla Preston'ın duruşunun aniden düzeldiğini gördüm.

Onu açık garaja kadar takip ettik ve iki basamak çıkarak Cassidy'nin kurabiye pişirdiği mutfığa girdik. Bizi gördüğünde yüz ifadesi asıldı.

"Merhaba Colin." Sesi aşırı neşeliydi, sanki sıradan görünmek için çok uğraşıyormuş gibiydi. "Hey, Cassidy." Mads'i işaret ettim. "Bu benim kız arkadaşım, Mads."

"Madison," diye düzeltti Preston benden önce, eğlenerek. "Ona sadece o böyle hitap edebiliyor."

Çünkü kulübe gittiğimiz gece onu herkesle tanıştırdığımda lakabın sadece bana ait olduğunu söylemiştim.

"Memnun oldum," dedi Cassidy.

Mads gülümsedi. "Evet, ben de."

Tanışma faslı bittiğine göre Preston bana odaklandı. "Scott Westwood, ha? Bana söylemediğine inanamıyorum." Ama sonra yüzüne boktan bir sırıtma yayıldı. "Mentor programı. Öğreneceksen en iyisinden öğren, haksız mıyım?"

Cassidy kurabiyeleri fırın tepsisinden tel ızgaraya aktarmak için bir spatula kullandı. "Ne hakkında konuşuyoruz biz?"

"Hiçbir şey," dedim.

Preston bunu duymazdan geldi. "Colin ve Madison az önce Scott Westwood tarafından bırakıldı. Yukarıda yaşıyor.

sokakta. Lanet olası vahşi." Durakladı. "Onun kim olduğunu biliyor musun?"

"Evet," diye hızlıca cevap verdi, tüm dikkatini kurabiyelerine odaklamıştı.

"Oh, gerçekten mi?" Preston ya bu işin peşini bırakmadı ya da ona inanmadı. "Onun *geniş kapsamlı* çalışmalarına aşına mısınız?"

Elindeki spatulayı bıraktı ve bakışlarını ona dikti. "Birlikte olduğumuz zamanlarda buna daha aşınaydım. Bugünlerde boşalmak istediğimde izlememe gerek kalmıyor."

Lanet olsun, Cassidy.

Mads keskin bir nefes çekti ve mutfaktaki hava gerginlikle çatırdadı. Arkadaşımın aklını kaçırmasını bekliyordum ama onun yerine güldü, Cassidy'nin soğumakta olan kurabiyelerinden birini kaptı ve ona doğru kaldırdı. Sanki "*hasta yanığı ve ben buna saygı duyuyorum*" der gibiydi. Kurabiyeden bir ısırık aldı, ağzını açık bıraktığı için çok sıcaktı.

Cassidy dikkatini tekrar bana çevirdi ve sesi tereddütlüydü. "Nasılsın?" İçimi çektim.

"Postayı gördün."

"Hıyarlık etmek istemem," dedi Preston, "ama bunu herkes gördü, dostum." "Baban mı?"

Lokmasını yuttu. "Bundan şüpheliyim. Sosyal medyayı pek kullanmaz."

"Ayrıca, bütün öğleden sonra ameliyattaydı," diye ekledi Cassidy.

"Öğrendiğinde nasıl tepki vereceği hakkında bir fikrin var mı?" Çünkü Dr. Lowe'un bu konuda karanlıkta kalmasına imkân yoktu. Nashville'in banliyösü diğer küçük kasabalar gibiydi. Herkes birbirinin işine karışırdı.

"Burada kalamayacağını söyleyeceğinden mi endişeleniyorsun?" Preston'ın ses tonu şüpheliydi.

Belki de aptalca bir soruydu. Dr. Lowe balo fiyaskosundan sonra burada kalmama izin vermişti ve her zaman 'havalı' bir baba olmuştu. Bunun bir nedeni genç olmasıydı, diğer nedeni ise oğluyla olan ilişkisini onarmak istemesiydi.

Preston'ı çok kıskanmıştım. Ailem beni kilit altında tutarken o cinayetten paçayı kurtarmıştı.

"Burada kalamayacağınızı söylese bile -ki söylemeyecektir- bunun bir önemi yok. Cassidy ve ben bu konuyu çoktan konuştuk ve ikiye karşı bir oyla onu geçersiz kıldık."

Şaşkınlıkla gözümü kırıştırdım, onay için Cassidy'ye baktım ve onun başını salladığını gördüm. Bu beni biraz şaşırttı. "Teşekkürler."

Preston kurabiyenin geri kalanını ağzına tıktı ve kelimeleri karıştırdı. "Burada hiçbir şey çekme, tamam mı?"

"Kaçınmaya çalışacağız," dedim kuru bir sesle.

İlk defa, seks aklımdaki son şeydi.

Preston bizi üst kattaki misafir yatak odasına götürdü, Wi-Fi şifresini verdi ve bahçeyi biçmeyi bitirmemiz için yanımızdan ayrıldı. Gecenin ilerleyen saatlerinde o ve Cassidy ile pizza yedik, bu da bana liseye dair tuhaf anılar yaşattı. Bir zamanlar en iyi arkadaşlardı ama sanki bir ömür önceymiş gibi geliyordu. Çok şey değişmişti ama dostluklarını onardıklarını görmekten memnundum.

Mads ve ben o gece uykuya dalmakta zorlandık.

Bu sürenin çoğunu telefonlarımızda, fotoğrafları görüp görmediğimizi sormak için bize ulaşan insanların sorularını yanıtlayarak geçirdik. Ayrıca, paylaşımların kaldırılıp kaldırılmadığını sürekli kontrol ediyorduk. Çok yorucuydu ama bunu tek başıma yaşamadığım için çok minnettardım.

Misafir yatağında yatıyordum, o da bana sarılmıştı, ikimiz de uykuya dalmaya çalışıyorduk ama onun zihninin de benimki kadar gürültülü olduğundan emindim. Her şey çok iyi gidiyordu ve sonra göz açıp kapayıncaya kadar değişti.

Gece yarısını biraz geç, altımızdaki garaj kapısının mekanik sesi, Dr. Lowe'un evde olduğunu işaret ediyordu.

"Geç oldu," dedi sessizce.

"Evet. Ben geldiğimde genellikle burada olmaz. Ya çalışıyor ya da nöbetçi."

"Bu Cassidy için zor olmalı. Siz gençken Preston için de öyle miydi? Babasının yanında olmaması?"

Troy ve benim için her şey harikaydı. Lowe'ların evinde tam bir özgürlük vardı. "Bilemiyorum. Babasının bu kadar meşgul olması daha iyi olabilirdi. Cassidy resme girmeden önce bile araları pek iyi değildi."

"Ama şimdi iyiler mi?" Kolumda kayarak rahatlamaya başladı. "Yani, hepsi birlikte yaşıyorlar."

"Bu benim için delilik. Preston'ın eski sevgilisi ve şimdi babasıyla birlikte."

Belki de ses tonum çok sertti çünkü Mads şaşırmış görünüyordu. "Ona kızgın mısın?"

Kızgın mıydım? Kaşlarımı çattım. "Hayır, sadece arkadaşım için durum berbat."

"Eminim onun için de kolay değildir, ama insanları aşık oldukları kişiler yüzünden suçlayamazsınız." Sesi biraz gücünü kaybetmişti. "Bazen bu olur, o kişi ne kadar istemese de."

Kıpırdamadım.

Artık Cassidy hakkında konuşmuyordu ve ben nefesimi tutmuş, başka bir şey söylemesini bekliyordum. Bana aşık olmamak için çok uğraştığını ama yine de olduğunu söylemesini.

Bir yanımda korkuyordu ama çok daha büyük bir yanımda bunu duymak istiyordu. Ve eğer söylerse, şey ... Ona benim için de aynı şeyin geçerli olduğunu söyledim.

Ama telefonunun ekranı bir bildirimle aydınlandı, odaya soluk, ürkütücü bir ışık yaydı ve benden uzaklaşmasına neden oldu. Telefonuna şöyle bir baktı, sonra komodinin üzerinden kapıldığı gibi ayağa fırladı.

"Nina direklerin yıkıldığını söyledi."

Telefonumu elime aldım. Sadece Instagram gönderisi değil, tüm profil de artık yoktu. "Tüm hesabını mı kapatmışlar?"

"Gitti mi?" diye sordu. "Hangisi?"

"Instagram."

Arama sonuçlarını gözden geçirdi. "Sanırım Facebook hesabı da kayboldu. Aradığımda karşıma çıkmıyor."

İkimiz de uygulamaları değiştirdik ve hesaplarını bulamadığımızı teyit ettik. Askıya mı alınmıştı, yoksa bu kalıcı bir yasak mıydı? Paylaşımların gitmesi beni rahatlatmıştı ama bu tüm sorunlarımızı çözümüyordu. Bu geri alınamazdı ve hesaplarının kapatılmasını bizim hatamız olarak görüp başka bir şekilde misilleme yapmasından endişe ediyordum.

Telefonum hala 'rahatsız etmeyin' modundaydı, bu da birkaç dakika önceki kısa mesaj bildirimini almadığım anlamına geliyordu.

Özür dilerim. Berbat ettim. Kafam iyiydi ve şaka olsun diye söyledim. Düşünemedim.

Ateş kaslarımdan akarak onları acı noktasına kadar gerdi ve öfkeyle bir yanıt verdim.

Benimle dalga mı geçiyorsun? Hayatımızı mahvetmeye çalıştın.

Riley: O kadar sarhoştum ki gönderdiğimi bile hatırlamıyorum. Sızmışım ve bir bok fırtınasına uyandım.

Riley: Mesajlarını gördüm ve hesaplarımı devre dışı bıraktım.

Eğer anlattıkları doğruysa, bu öğleden önce sarhoş olduğu anlamına geliyordu ama bu inandırıcıydı. Tam da öyle bir adamdı, duşta güne hazırlanırken sabah birası içmesiyle tanınırdı.

Genellikle akşamdan kalmalığını geciktirmek içindi.

Eğer hesaplarını devre dışı bıraktıysa, bunu bizim için bir jest olarak yapmadığından emindim. Deşifre olduğu için hesaplarını kaybetmeden önce paylaşımları kaldırmak için yapmıştı.

Ne yaptığını biliyor musun, pislik? Ailem onlar için öldüğümü söyledi.

Özür dilerim. Bunun olmasını istememiştim.

Siktirip gidebilirsin. Evden, benden ve Mads'ten uzak dur yoksa yemin ederim seni pişman ederim.

Riley: Bana biraz kredi ver. Burada hatamı kabullenmeye çalışıyorum.

Mads omzumun üzerinden okuyordu ve adamın cevabını görünce iğrenir gibi bir ses çıkardı. Bu adam gerçek olamazdı. Hayatımı sonsuza dek değiştirmişti ve o bunu zar zor kabul etti. Umurunda bile değildi. Bunun yerine, her şeyi berbat ettiği için ona kızgın olduğumdan yakınıyordu.

O bir hata yapmıştı ama ben de yapmıştım.

Mads ve benim Petal Productions için çalıştığımızı anladığı anda onunla teması kesmeliydim. En azından bu hemen düzeltebileceğim bir hataydı.

İletişim bilgilerini açtım, aşağı kaydurdum ve onu engelleme seçeneğine dokundum. Bu hareket bana biraz kontrol hissi verdi.

Telefonumu yüzüstü komodinin üzerine bıraktığımda Mads de aynısını yaptı ve sonra kollarını omuzlarıma doladı. Ben nefesimi verirken o da başını benimkine yasladı.

"En azından direkler indirildi," dedi.

"Evet. Ama olan oldu."

"Bir yolunu buluruz." Omzumu sıktı. "Bana inanıyorsun, değil mi?"

Derin ve güzel olan gözlerine bakmak için döndüm. Sesim yumuşak ama emindi. "Elbette seviyorum."

YİRMİ BEŞ

Madison

Nina'nın Porsche'sinin arka koltuğunda oturup kulüp binasının girişine bakarken kalbim hızla çarpıyordu. Bakması korkutucu bir bina değildi. Sadece bir toplantı alanı, biraz depo ve kulüp binasının arkasındaki ortak havuz için bir dizi soyunma odası barındıracak kadar büyüktü.

Gergindim çünkü Judy ve HOA yönetim kurulunun geri kalanı içerideydi ve Petal Productions'ın peşine düşmek için hazırlandıklarını düşündüm.

Bu acil duruşmanın ne hakkında olduğunu kesin olarak bilmiyorduk çünkü dün HOA'dan gelen mektupta ayrıntılar yoktu. Sadece Woodson'ların evinde yaşayan herkes için katılımın zorunlu olduğu ve acil bir konuyu görüşmeleri gerektiği yazıyordu.

Ama Riley'nin gönderilerinin üzerinden bir hafta geçmişti ve iki gün önce Colin'le birlikte eve dönmüştük. Buluşmanın zamanlaması şüpheliydi.

Bizi geri taşınmaya ikna etmek için fazla bir şey gerekmemiştir. Nina, "Eve kimse uğramadı," demiştir.

Scott, "Güvenlik sistemimiz en üst düzeyde," diye ekledi. "Gelecek hafta okul başladığında içimizden biri sizi derslere götürüp getirebilir."

Sadece benden de bahsetmiyordu. Geceyi Preston'ın evinde geçirdikten sonra Colin bir plan yapmak için doğrudan bursar'ın ofisine gitmişti. Ailesi güz dönemi için ön ödeme yaptığı ve o da kayıtlı kalmak istediği için, okul ailesinin para iadesi talebini reddetmişti.

Çok öfkelenildiler ama bu onları oğullarıyla konuşmaya zorladı, sadece mezun olduktan sonra onlara geri ödeyeceğini söyleyecek kadar uzun sürse bile. Onun için çok üzüldüm, özellikle de gelecek planınızın bir anda buharlaşmasının nasıl bir şey olduğunu çok iyi bildiğim için.

Riley ile arkadaş olmadığım için onun paylaşımlarının hiçbirinde etiketlenmemiştim. Kampüsteki Yunan yaşamında yer alan herkes artık yetişkin filmlerinde oynadığımı biliyordu ama hepsi bu kadardı. Arkadaş çevrem geniş değildi ve ailem de hayatımın içinde değildi.

Colin benden çok daha büyük bir darbe almıştı. *Herkes* biliyordu.

Yine de çok iyi idare ediyordu. Utanmayı ya da utandırılmayı reddediyordu ve bu o kadar etkileyiciydi ki hayranlık içindeydim.

Ortalık yatıştıktan sonra Riley'nin peşinden gitmemek zordu ama zor bir karar vermiştik. Misilleme yapmak bizi evlerimizden attırmıştı, bu yüzden Colin büyük adam olmaya çalışacağını ve hatalarından ders çıkaracağını söyledi.

Ama Riley'nin hak ettiğini bulduğuna dair fanteziler kurarak pek çok gece geçirdik. Umarım zaman ona olan öfkemizi dindirir ve yolumuza devam edebilirdik. Ayrıca odaklanmamız gereken daha acil şeyler vardı.

Nina sürücü koltuğundan, "Görünüşe göre herkes burada," dedi. Sadece bizim evdeki herkesi de kastetmiyordu. Konuştuğumuz ev sahiplerinin çoğu otoparkta toplanıyordu.

"Hazır mısın?" Colin'in içinde zerre kadar endişe yoktu ama belki biraz heyecan vardı.

Bunu ben de biraz hissettim ama sinirlerim çok daha yüksekti. Eğer işler yolunda gitmezse, bu gece evsiz kalan sadece Colin ve ben olmayacaktık. Kalın bir şekilde yutkundum ve kapımı iterek açtım. "Hadi yapalım şu işi."

Toplantı alanı, ev sahiplerinin partiler için kiralayabilecekleri çok amaçlı bir odaydı, bu nedenle içerisi yavan ve geneldi. Bir ucunda uzun bir masa, karşısında da tek sıra katlanır sandalyeler vardı.

İçeri girdiğimizde, beş yönetim kurulu üyesi masanın arkasında oturmuş birbirleriyle sohbet ediyordu, ancak oda arkamızdaki diğer ev sahipleriyle dolmaya başladığında tüm konuşmalar durdu.

Colin'in arkadaşlarıyla tanıştığım Erika odayı gözden geçirdi ve bakışları arka köşedeki katlanır sandalye arabasına odaklandı. "Daha fazla koltuğa ihtiyacımız olacak."

Judy ayağa kalkarken kaşlarını çatması dillere destandı. "İzninizle. Bu duruşma özeldir."

Woodson evinin bir parçası olmayan herkes onu görmezden geldi ve gürültülü bir şekilde sandalyeleri çekerek arabaya gitti.

Nina, "Mahremiyet hakkımızdan feragat ediyoruz," dedi.

Judy bundan hiç hoşlanmadı. "Kurulun hoşuna gitmiyor." Dikkatini bizim için ayrılan sıranın arkasına sandalyelerini yerleştirmekle meşgul olan insanlara çevirdi. "Hepinizin gitmesi gerekiyor."

O ana kadar yaşadığım tüm gerginlik buharlaştı. "Eğer bu kurul bu gece herhangi bir konuda oylama yapacaksa, kurallar toplantının ev sahiplerine açık olmasını şart koşuyor."

Dar bakışları üzerimdeydi ve bakışları altında solup gitmemi beklediği açıktı ama ben onun içini görebiliyordum. Kendini dokunulmaz, güçlü sanıyordu ama o zaman onu nasıl tuzağa düşürmüştüm?

Bu duruşma bir sahtekârlıktı ve ev sahiplerini gönderirse, yaklaştığından şüphelendiğim oylamayı - mahallenin geri kalanının haberi olmadan yapmayı umduğu oylamayı - kabul ettiremeyecekti.

Masummuşum gibi davrandım. "Gündemde bir önerge var mı?"

Gülümsemesi buz gibiydi. "Haklısınız. Benim hatam. Tartışmamız gereken bir önerge var." Bakışları önündeki masanın üzerinde duran kâğıtlara kaydı ve düşüncelerini gizlemek için çok kötü bir iş çıkardı. Bu aksilikten memnun değildi ama sonunda bunun önemli olmayacağından emindi. Yine de istediğini elde edecekti. "Herkes yerleştikten sonra toplantıyı başlatacağım."

Yeterli sandalye yoktu ve insanlar arkada durmak için içeri girdiğinde, Judy'nin iki yanında oturan yönetim kurulu üyeleri huzursuz görünüyordu. Bu biraz komikti. Bunların alt bölgedeki herkes olmadığını bilmiyorlar mıydı? Kısa sürede elimizden geleni yapmıştık.

Odadaki insan sayısı Judy'yi rahatsız etmişti ve sesi kısılmıştı. "Hadi başlayalım. Toplantıyı başlatıyorum." Herkese tepeden bakmak ister gibi duruşunu düzeltti. "Woodson'ların kendilerini yanlış tanıttıkları kurulun dikkatini çekmiştir. Buraya taşındıklarında bize yoksul üniversite öğrencilerine yardım etmek için bir program yürüttükleri söylendi. Gerçek şu ki, bu zavallı çocukları sömürüyorlar, onları pornografik filmlerinde kullanıyorlardı."

Dramatik bir etki yaratmak ya da belki de seyircilerin soluk soluğa kalmasını sağlamak için durakladı ama böyle bir şey olmadı. Kimse beklediği gibi tepki vermedi ve o da inanamayarak etrafına bakındı.

Ama Judy bir nefes aldı ve yeniden toparlandı.

"Eminim hepimiz bu konuda aynı şekilde hissediyoruz," diye devam etti, "ve insanların mahallemizde bu tür *pislikler* üretmesini istemiyoruz."

Arkamda oturan birinden "Benim için sakıncası yok," sesi geldi.

Lilith'in sırtıttığını görmek için geriye dönüp baktım. Onunla, erkek arkadaşları ve komşuları Clay ve Travis'le birlikte, geçen hafta araştırma çabalarımı hızlandırdığımda tanışmıştım. Şimdi onun iki yanında oturuyorlardı, biri eğlenmiş, diğeri ciddi görünüyordu.

Benden çok büyük değildi ve ondan hemen hoşlanmıştım.

"Sen ev sahibi değilsin," diye tersledi Judy.
Lilith'in sırtışı devam etti. "Ben ailemin vekiliyim."

"Peki." Yaşlı kadın dikkatinin dağılmasını istemediği için bunu elinin tersiyle itti. Elindeki kâğıtları topladı ve hedefine yeniden odaklanırken onları düzgün bir yığın haline getirdi. "Bu derneğin bir ev sahibini tahliye etme yetkisi yok, ancak yapabileceğimiz şey Woodson'larla yaptığımız, kira toplamalarına ve kiracıları olmasına izin veren anlaşmayı iptal etmek."

Abbie, Jaquan, Colin ve beni tahliye ettiği için kendini çok beğenmiş görünüyordu. Söylemek istediklerimi bastırmak için çenemi ne kadar sıktıysam o kadar acıdı.

"Bu nedenle Woodson'larla yaptığımız anlaşmayı feshetmeyi öneriyorum. Kiracılarının taşınması gerekecek ve Woodsonlar bu gerçekleşene kadar uyumsuzluk nedeniyle para cezasına çarptırılmayı bekleyebilirler." Yönetim kurulundan bunu isterken neredeyse başı dönüyordu. "Önergeyi kim desteklemek ister?"

Judy'nin yanında oturan ve muhtemelen başkan yardımcısı olan yaşlı kadın, "Yapacağım," dedi.

"Harika." Judy önce soluna sonra sağına bakarak kurulun geri kalanını kontrol etti. "Oylama için hazır mıyız? Önergeyi kabul edenler-"

"Bir dakika," dedim. "Tartışma ya da münazara için söz hakkı vermediniz."

Sanki ezmek istediği bir böcekmişim gibi dikkati bana yöneldi. "Tartışmaya gerek görmüyorum."

Ciddi miydi? "Eğer kürsüyü açmazsanız, oylama sayılmaz."

İçini çekti, kollarını göğsünde kavuşturdu ve sandalyesine geri oturarak hayal kırıklığını bir öğün haline getirdi. "Pekâlâ. Tartışma için söz hakkı doğdu. İlk kim başlamak ister?"

"Yapardım," dedim.

"Bu ne sürpriz." Sesi düzdü. "Bu önergede özellikle neyi tartışmak istiyorsunuz?" "Para cezaları."

Bu Judy'nin tereddüt etmesine neden oldu. "Peki ya onlar?"

"Bu paraların HOA'nın fonuna mı yoksa doğrudan sizin cebinize mi gireceğini bilmek istiyorum," diye nabzım yükseldi.

Kuruldaki diğer dört üye şaşkın görünüyordu ama Judy öyle değildi. Kıpırdamadan duruyordu ve yüz ifadesi boştu ama gözlerinin arkasında yanan ateşi kaçırmadım.

Sesi bir uyarıydı. "Affedersiniz?"

Sandalyemden kalktım ve yanımda getirdiğim dosyayı kaldırdım. "Bu, son iki yılda HOA'nın kestiği neredeyse tüm cezaların bir listesi. Hepsi değil, çünkü bazı insanlar taşındı, ayrıca herkesle konuşamadım. Ama buradaki veriler? Yönetim kurulunun üç ayda bir yaptığı açıklamalarla hiç uyuşmuyor."

Başkan yardımcısı Judy'ye dönerken şaşkın görünüyordu. "Neden bahsediyor bu?"

"Hiçbir fikrim yok." Judy'nin ön yüzünde ufak bir çatlak vardı ve bunu gören tek kişi ben değildim.

o.

"Yalan söylüyorsun," dedi Nina.

Kurul masasının sonundaki adam herkesin dikkatini çekmek için elini kaldırdı. "Diyorsunuz ki bir tutarsızlık var mı?"

"Evet. Toplanan paranın sadece bir kısmı beyanlara yansıtılmıştır."

Belki de bu başkan, bu adam hariç herkesi şaşkına çevirmişti çünkü yüz ifadesinde bir şeyler uçuşuyordu. Doğruyu söylüyor olabileceğimden endişeleniyordu. "Ne kadar?"

Emin olmak için rakamların üzerinden üç kez geçmiştim. "Yirmi beş binin üzerinde."

Kurul üyelerinden birinin nefesi kesildi ve odadaki tüm gözler Judy'ye döndü. Sandalyesine bir tahtmış gibi oturdu ve kraliçeyi sorgulamaya cüret eden bir köylü gibi bana dik dik baktı.

Omuzlarını çökertmedi, yıkılmadı ya da gergin görünmedi bile.

Tanrım, bana babamla yüzleştığım zamanki halini hatırlatması çok esrarengizdi. O

sertleşti ve kendini korumak için öfkesini içine gömdü. "Para nerede, Judy?" diye sordum.

"Bu çok saçma." Bir kaşını kaldırdı ve alay etti. "Boş ya da yalanlarla dolu olduğundan emin olduğum bir dosyayı sanki bir anlamı varmış gibi sallayarak buraya geliyorsunuz ve ben buna izin vermeyeceğim. Bu sadece dikkatimizi oylamamızdan uzaklaştırmaya yönelik umutsuz bir girişim."

Dosyayı açtım ve içindeki kâğıtları çıkardım. "Boş değil ve sayılar - senin aksine - *yalan söylemez*."

Sanki ona tokat atmışım gibi kaskatı kesildi, küfrüm ve suçlamam karşısında irkildi. Sonra ifadesi o kadar karardı ki çirkinleşti. "Yalan söyleyen tek kişi önümüzde para için insanlarla yatan kız. İncil'de senin ne olduğunla ilgili bir kelime var."

Hem Colin hem de Nina, belki de beni korumak için ayağa fırladılar ve onun tek kelimesi Judy'ye sert bir uyarı oldu. "Yapma."

"Cidden bu kurulun," ses tonu patronluk taslıyordu, "benim yerime sana inanmasını mı bekliyorsun?"

Bir an için ailemin evindeki oturma odasına geri dönmüştüm ve bana neden babam hakkında hikâyeler uydurduğumu soran anneme şok içinde bakıyordum. O günün onun için bir müdahale olmasını istemiştım ama o yalanlarını o kadar başarılı bir şekilde uydurmuştu ki, bunun yerine benim için bir müdahale olmuştu.

Kimse söylediğim tek kelimeyi bile dinlemedi.

Ama şu anda ailemin oturma odasında değildim ve yanımda duran, elini elime dolayan çocuk? Bana inanıyordu ve başka kimse inanmasa bile-

Bu kadarı yeterliydi.

Zımbalanmış beş kâğıt destesini Judy'nin önündeki masaya fırlattım ve Judy eliyle durdurana kadar deste düz yüzeyde dönmeye devam etti.

"Kendileri görebilirler," dedim. "Kopyalarını çıkardım."

Bakışlarımız birbirine kilitlenirken zaman uzun bir an boyunca asılı kaldı. Bir sonraki adımını değerlendirdiği, bana saldırmak için yeni bir açı bulmaya çalıştığı belliydi ama boşa gidecekti. Savaşı çoktan kaybettiğinin farkında değildi ve ben henüz büyük silahlarımı çıkarmamıştım bile.

Masanın sonundaki adam elini uzatarak bir kopyasını ona vermesini işaret etti, ama o bunu yapmak yerine ellerini yığının etrafına sardı ve ölümcül kavrayışının altındaki kâğıtları buruşturdu.

Sanki başka bir çocuktan çaldığı oyuncakı geri vermek istemeyen bir çocuk gibiydi.

Peki ya bu hareket? Her şeyi anlatıyordu.

"Judy," diye fısıldadı yanındaki kadın, afallamıştı.

"Dahası da var," dedim. "Walters Hukuk Bürosu kurula hangi hukuki hizmetleri sağlıyor?"

Judy'nin zırhındaki çatlak genişledi ve küçük bir dehşet sesi çıkardı.

"Judy buna hepimizden daha iyi cevap verebilir," dedi adam, "ama bize oylayacağımız yönetmelik değişiklikleri veya yeni kurallar olduğunda dili gözden geçirdikleri söylendi."

Ona sade bir bakış attım. "O zaman, Walters'a bu kurula karşı dava açmakta bir çıkar çatışması yaşayıp yaşamayacaklarını sorduğumda, hayır dediklerini bilmek ilginizi çekecektir. Daha önce bu HOA için herhangi bir iş yapmadılar."

Kurul üyelerinden biri "Ne?" diye sordu.

"Bu doğru olamaz," dedi bir diğeri. "Yıllardır hizmet veriyorlar." Kadın dönüp bakışlarını masanın üzerine dikmiş olan Judy'ye baktı. "Onları getirdiğinizden beri."

Başkan Yardımcısı, "O zaman bunu kim yapıyordu?"

diye sordu. "Benim tahminim mi?" Dedim. "Hiç kimse."

Masanın sonundaki adamı bir telaş aldı. "Yasal hizmetler için ne kadar ödedik?"

Tahtadaki hiç kimse hemen cevap vermeyince, yanındaki kadına ters ters baktı. "Vicky? Sen saymansın."

Vicky'nin belli ki hiçbir fikri yoktu ve mahcup bakışları bana doğru kaydı.

"En az on iki bin," dedim, "ama muhtemelen çok daha fazla. Bu yüzden fonda neredeyse hiç para yok."

Kurul birbirlerine öfkeli sorular yöneltmeye başladı. Bazıları bunun nasıl olduğunu öğrenmek isterken, diğerleri suçu başkalarına atmaya çalışıyordu.

"Ben asla sayman olmak istemedim!" Vicky ağladı. "Judy'ye zamanım olmadığını söyledim ama o bunun kolay olacağını söyledi. Bütçeyi ve raporları o hazırlıyordu, bana da sadece imzalamak kalıyordu."

Judy'nin kontrolü kaybettiğini ve artık geri dönüşü olmadığını anladığı an bu olmalıydı. Söyleyeceği hiçbir yalan ya da uyduracağı hiçbir hikâye bu işten sıyrılmasına izin vermeyecekti. Yüzü parçalandı, acı dolu bir feryat kopardı ve gözyaşları yanaklarından aşağı döküldü.

Ama yüzünü ellerine gömdüğünde ve omuzları hıçkırıklarla sarsıldığında bile ona inanmakta zorlandım. Duyguları çok zorlamaydı ve bu samimiyetsiz gözyaşlarının, sonuçlarıyla yüzleşmek zorunda kalmaması için bir yardım aracı olduğunu düşünmekten kendimi alamadım.

Adam hiç oralı olmadı. "Kes şunu. Çaldığın zaman mağduru oynayamazsın-" Bakışları bana kaydı.

"Otuz sekiz bin."

"Bizden otuz sekiz bin dolar," diye bitirdi. "Tanrım."

Nina, "Durumu bazı ev sahipleriyle görüştük bile," dedi. "Judy istifa eder ve her şeyi geri öderse herkesi dava açmamaya ikna edebileceğimizi düşünüyoruz."

Bu Judy'nin daha çok ağlamasına neden oldu. "Yok," diye hıçkırıklarının arasında boğuldu, "yok." "Çünkü kumarda kaybettin," dedim.

Gözyaşları aniden kesildi, şaşkın bakışları benimkilere kaydı ve aklından geçen düşünce yüzüne yansıdı. *Bunu nereden biliyorsun?* Ona bir cevap vermediğimde burnunu çekti ve burnunu sildi, güven verici bir tonda konuşmaya çalıştı. "Geri alabilirim."

Birkaç sıra gerideki bir sandalyeden "Evet," sesi geldi. Dr. Lowe'du. "Ya satarsınız ya da HOA çaldıklarınızı telafi etmek için evinize haciz koyar. Taşınmanızı heyecanla izleyeceğimi söylerken yalnız olmadığımıza eminim."

Ağzı bir karışık kaldı ama bir yanıt veremedi yeni bir ses yükseldi. Bu Lilith'in ciddi görünümlü erkek arkadaşı Clay'di, gözlük takan ve onunla tanıştığımda çekingen olan.

"Judy meselesini bir an için bir kenara bırakın," dedi, "çünkü masada öncelikle ele alınması gereken bir önerge var. Bu yönetim kurulu Woodson'larla bir anlaşma yaptı ve buna uymaya devam etmeniz gerektiğini düşünüyorum. Judy'nin istismar edildiğini iddia ettiği bu 'çocuklar' var ya? Şunlara bir bakın." Elini bize doğru savurdu. "Onlar *yetişkin ve* rızası olan yetişkinlerin kendi evlerinin mahremiyetinde ne yaptıkları kimseyi ilgilendirmez." Hayal kırıklığı sesine sızmıştı, sanki bu konu onun için son derece kişiselmiş gibiydi. "Bu kuruldan bir ömür boyu yetecek kadar yargı aldık ve bu kız olmasaydı, bunun ne kadar süreceğini kim bilebilirdi? En azından bunu yapabilirsiniz."

Colin elimi sıktı ve kurul bakışlarını değiştirirken nefesim ciğerlerimde sıkıca tutuldu. Judy kurula bakakaldı. "Bunu gerçekten düşünüyor musun?"

Başkan yardımcısı rahatsız bir şekilde kıpırdandı, gözle görülür bir şekilde gergindi. "Önergeye verdiğim desteği geri çekmek istiyorum."

Herkes bunun ne anlama geldiğini düşünürken ortalık sessizdi.

"Ne?" Judy çılgınlık attı, kendisi kovulmak üzereyken potansiyel olarak hiç kimsenin

başka bir şey olabilir.

Vicky, "Sanırım onun çekilmesini kabul etmeyi oylamamız gerekiyor," dedi.

"Kabul edenler?" Dördü de "Evet," dedi.

"Karşı mı?"

"Hayır," diye tısladı Judy, bunun nafile olduğunu biliyordu. Kaybetmişti ve odayı tararken tek bir sempatik yüz bile bulamamış olmalıydı çünkü yüz ifadesi acıyla doluydu. "Sizlerin nesi var anlamıyorum. Hepiniz bir avuç sapık ve cinsel sapkınsınız."

Nefesler ve onaylamama sesleri odayı doldurdu.

"Elbette öyleyiz," dedi Erika alaycı bir tavırla, sonra tamamen ciddileşti. "Ve hiçbir yere gitmiyoruz. O yüzden neden beş yüz dolarlık posta kutunuzu alıp mahallemizden defolup gitmiyorsunuz?"

Salonda alkış tufanı koptu.

Güz döneminin ilk gününde Nina beni sınıfa bırakırken Judy Malinger'in bahçesinde bir 'satılık' levhası gördüm.

Woodson'lara ve mahallenin geri kalanına yardım edebildiğim için mutluydum. Hatta daha sonra Judy'nin rejiminin yıkılmasını kutlamak için Dr. Lowe'un evinde küçük bir parti verdik ve herkes araştırmam için minnettarlığını ifade etti.

Colin'in arkadaşlarını, özellikle de Lilith'i daha yakından tanımak güzeldi.

Durumlarımız aynı değildi ama ikimiz de geleneksel olmayan ilişkiler içindeydik ve Clay ve Travis ile olan çoklu ilişkisini büyüleyici buldum. Bu, beş ay önce anlayabileceğimden emin olmadığım bir şeydi çünkü aşka çok dar bir bakış açım vardı. Şimdi gözlerim açılmıştı ve çok anlamlıydı.

Üçü birbirine mükemmel bir şekilde uyuyor, birbirini tamamlıyor ve bu bana Colin'le uzun vadede umut veriyor.

Okulun ilk haftasından sonra Nina'ya artık derse götürülmeye ihtiyacım olmadığını söyledim. Kendimi güvende hissediyordum ve her şey harika gidiyordu ... bu da daha iyi bilmem gerektiği anlamına geliyordu. Evrenin tam da gardımı düşürdüğüm anda saldırmak gibi bir alışkanlığı vardı.

Kurumsal finansman dersinden yeni çıkmıştım ve yeşil alanın yarısına gelmişim ki bir figür bir ağacın gölgesinden çıkıp yolumu kesti. Sarsıldım ve kalbim durdu.

Riley.

Garip görünüyordu. Gergindi. Bakışları avluda geziniyor, belki de Colin'in yakınlarda olup olmadığını kontrol ediyordu.

"Madison, selam. Konuşabilir miyiz?"

"Hayır." Etrafından dolaşmaya çalıştım ama önümde durmak için yan adım attı. "Lütfen? Sana üzgün olduğumu söylemek istedim."

Onu incelerken gözlerimi kısmıştım, bedenim güvensizlikle dolmuştu. "Ne için üzgünsün?"

Bir elini saçlarının arasından geçirdi, gözle görülür bir şekilde rahatsızdı. Asla yanlış bir şey yapmayan bir adamdı, bu yüzden özür dilemesine gerek yoktu ama şimdi bunu nasıl yapacağını

bilemiyordu. "Her şey için."

Cidden mi? "Bu kadar mı? Bunun için zamanım yok." Bir kez daha onu geçmeye çalıştım ve beni engellemek için hareket etti.

"Bekle. Siktir." İç çekti. "Turnuvada yoluna çıktığım için özür dilerim ama kazanmak istedim." Bunun kulağa nasıl geldiğini fark ettiğinde gözleri büyüdü. "Grady için," diye düzeltti. "Grady için kazanmak istedim."

Ona inanıp inanmadığımdan emin değildim ama artık ne önemi vardı ki? Bunu geride bırakmıştım. Ayrıca, özür dilemesi gereken çok daha kötü bir şey yapmıştı.

Ben de ona öylece baktım ve beklerken hiçbir şey söylemedim.

"Colin sana söyledi mi bilmiyorum," diye devam etti sonunda, "o paylaşımları yaptığımda kafam iyiydi. Zil zurna sarhoştum. Daha sonra kendime geldiğimde ve ne yaptığımı gördüğümde, onları olabildiğince hızlı bir şekilde kaldırdım." Ellerini beline koydu ve omuzları çöktü. "Colin'e söyledikleri ve bana yardım etmediği için çok kızmıştım. Yani, hadi ama. Fazla bir şey istemiyordum." Konudan saptığı için kaşlarını çattı. "Bakın, bunu neden yaptığımı bilmiyorum çünkü paylaşımları yaptığımı bile hatırlamıyorum ve belli ki sonrasını düşünmüyordum."

"Bu bir özür değil," dedim. "Bu bir bahane. Bunun bize ne yaptığını biliyor musun?"

Colin'e?" Sanki ona acı çektiriyormuşum gibi yüzünü buruşturdu. "Biliyorum ve özür dilerim. Keşke geri alabilseydim." Ama geri alamazdı. Nina'nın söylediği gibi, o çanı geri çevirmek mümkün değildi.

Riley'nin suçlu bakışları benimkilerden uzaklaştı. "Benim için Colin'e söyler misin? Sanırım numaramı engelledi."

Nabızım hızlandı. Özrü samimi görünüyordu ama muhtemelen bir nedeni vardı. "Bu seni Petal Productions'a sokmak için hiçbir şey yapmayacak. Bunu biliyorsun, değil mi?"

O köprüyü kül olana kadar yakmıştı.

"Evet." Ayaklarının üzerinde kaydı. "Sadece her şeyi berbat etmişim gibi hissetmekten nefret ediyorum." Ona baktım. "Ama tam olarak bunu yaptın."

Söylediklerim hoşuna gitmemişti ama tartışmaktan daha iyisini biliyor gibiydi. "Bak, yaptıklarımı geri alamam ama düşünüyordum da, belki bunu düzeltebilirim."

"Nasıl?" İstesem de sesim daha şüpheli çıkmazdı. "Sig'ler

Cuma günü bir parti veriyor."

"Pregame Rush Haftası," dedim. Rush Haftası boyunca sosyal etkinliklerde alkol yasaktı, bu yüzden her yıl bir önceki hafta sonu bir parti düzenliyorlardı. Bu, kardeşlik için gayri resmi bir üye toplama etkinliği idi.

Riley başıyla onayladı. "Tüm son sınıflar Sig evinin neden kampüsteki en iyi ev olduğuna dair iki dakikalık sunumlar yapacak." Yüzünde orantısız bir gülümseme belirdi. "Kulağa aptalca geliyor ama aslında çok komik."

Şüphesiz yüz ifadem ona sadede gelmesini haykırıyordu.

"İki dakikamı herkese hile yaptığımı söylemek ve senden ve Colin'den özür dilemek için kullanabileceğimi düşünüyordum."

Nefesim kesildi. Bunu geride bıraktığımı sanıyordum ama teklif ettiği şey çok çekiciydi. Çamurda geçirdiğim o günden beri arzuladığım alenen aklanmaydı bu ve sessiz kalmak için dişlerimi alt dudağıma gömmek zorunda kaldım.

"Ama sizin de orada olmanızı istiyorum," dedi. "Neden?"

Kafa karışıklığı, bana bariz bir şeyi kaçırıyormuşum gibi bakmasına neden oldu. "Gelmezsen üzgün olduğumu söyleyemeyeceğim için mi?"

"Hayır," dedim, açıklığa kavuşturma ihtiyacı duyarak. "Bunu neden yapasın ki? Senin bundan çıkarın ne?"

İç çekti ve sonra teslim olmak için omuz silkti. "Dediğim gibi, her şeyi berbat etmişim gibi hissediyorum ve

artık böyle hissetmek istemiyorum."

Bunu yapmak isteyecek kadar suçlu hissettiğine inanmak zordu, bu yüzden şüphe ölçüm cihazındaki ibre kırmızıya doğru sıçradı. Öne doğru bir adım atıp aramızdaki mesafeyi kapattığında durum daha da kötüleşti. Gözlerinde beni endişelendiren bir kararlılık vardı.

"Ne diyorsun? Geliyor musun?"

Riley bir şey istediğinde kolay kolay vazgeçmeyeceğini kanıtlamıştı ve şimdi bana bakışına bakılırsa, ona hayır dersem kabul edeceğinden şüpheliydim.

"Bilmiyorum." Kalın kalın yutkundum. "Bunu düşünmeme izin verir misin?"

İsteddiği cevap bu değildi ve tek bir nefes için zorlamayı düşündü ama yapmamanın daha iyi olacağına karar vermiş olmalıydı. Yüz ifadesi sabitti. "Tamam. Colin'le konuş ve kararını bana bildirmesini söyle."

Başımı salladım ve sonunda geçmeme izin verdiğinde vücudumda bir rahatlama hissettim.

Ben giderken dudaklarında hafif bir gülümseme belirmiş miydi, yoksa bunu sadece hayal mi etmiştim? Tanrım, Colin'e ihtiyacım vardı, çünkü o konuşma ...

Beni korkunç bir dehşet duygusuyla baş başa bıraktı.

YİRMİ ALTI

Colin

Mads'le bir ay boyunca çalıştıktan sonra beni çıldırttı. Karın kaslarını, özellikle de alt karın kaslarını çalıştırmaktan nefret ederdi ve bu yüzden ona bacak çemberleri yapacağımızı söylediğimde, bana yapacak milyonlarca başka eğlenceli şey düşünebileceğini söylemişti - örneğin, sikimi yalamak gibi.

"İyi deneme," dedim onunkinin yanındaki minderden. "Her yönde onarlı üç set yapıyoruz."

Nefesini bir hışımla dışarı verdi, sırt üstü uzandı ve ayaklarını yerden birkaç santim kaldırdı. Ben de aynısını yaptım ve spor salonunun bitmemiş tavanına bakarken ayaklarımızı saat yönünde daireler çizerek döndürmeye başladık.

"Bir sonraki sahnemiz için bir fikrim var." Sesi çaba sarf etmekten gerilmişti.

"Öyle mi? Neymiş o?"

"Ben senin kız arkadaşınım. Nina senin üvey annen." Saat yönünde ilerlemeyi bitirdi ve ayaklarını diğer yöne doğru sallamaya başladı. "Bizi oyalanırken görüyor ve" çok zorlayıcı olduğu için bir an konuşmayı kesmek zorunda kaldı, "sonra bize ders vermek için katılıyor."

Seti bitirdim ve onunla aynı anda ayaklarımı yere bıraktım, dinlenirken onun adımını düşündüm. Başımı ona doğru çevirdim ve alaycı bir gülümseme yaydım. "Sence bir öğretmene ihtiyacımız var mı?"

Kısa bir kahkaha attı. "Hayır, ama eminim bize bir iki şey öğretebilir." Başını bana doğru eğdi, böylece gözlerindeki arzuyu görebildim. "Bunu düşünüyordum çünkü ikinizi henüz birlikte görmedim. Yüz yüze değil." Sesi gırtlığa dönüştü. "Onu becerirken seni izleyemedim."

Şehvet içimde büyürken kanım ısındı. "Peki sen istiyor musun?" Dudaklarını birbirine bastırdı ve hevesle başını salladı.

Yan dönerek bizi birbirimize yaklaştırdım ve cevabını zaten bildiğim halde sordum. "Bu senin fantezin mi? Erkek arkadaşının başka biriyle sevişmesini izlemek mi?"

Bunu düşünmesine gerek yoktu. "Onlardan biri." Nefesini kovaladı. "Birçoğundan biri."

İçimden memnun bir kıkırdama yükseldi ve şortumun içinde kendimi ayarlamak zorunda kaldım çünkü vücudumdaki tüm ısı aletime doğru yükseldi. "Siktir, Mads. Beni sertleştiriyorsun."

"Öyle miyim?" Masumca göz kırptı ve sonra elini şişen ereksiyonumun üzerine koydu. "Bunu halletmene yardım edebilirim."

Evet, sikim zikretti.

Bekle bir dakika. Elini tuttum ve şortumun üzerinden beni kavrarken onu sabit tuttum. "Sadece dikkatimi dağıtmaya çalışıyorsun, böylece bacak çemberlerinden kurtulabilirsin."

"Kim, ben mi?" Alınmış gibi davrandı ama eli benimkinin altında hareket etti ve omurgamda zevk kükremesine neden olacak kadar doğru miktarda basınçla beni okşadı. "Asla yapmam."

Elini ittim ama minderime uzanmak yerine onun üzerine çıktım. Bu gelişmeye şaşırdı ve heyecanlandı. Hâlâ kıyafetlerimiz üzerimizde olmasına rağmen, kalçalarımı bacaklarının arasına soktum ve yavaşça ittim, hilesinin ne kadar başarılı olduğunu hissetmesine izin verdim ve verdiği inlemenin tadını çıkardım.

"Burada işimiz bittikten sonra setleri bitireceğiz," diye talimat verdim.

Bunun saçmalık olduğunu söylemek için bana tepeden bakan bir gülümseme verdi. "Elbette, öyleyiz."

Ağzımı onunkine doğru indirdim, kazanmasına izin verdim, çünkü bu ikimiz için de bir kazançtı.

Öpücüğü her seferinde olduğu gibi muhteşemdi. Beni içine çekti ve bir sır gibi hissettirdi. Sanki özel bir öpücüğü vardı ve dünyada bunu verebileceği tek kişi bendim. Ayrıca, onu diğer insanları öperken izlemiştim, bu yüzden aramızdakinin diğerlerine verdiği ile aynı olmadığını biliyordum.

Bizim için de seks böyleydi. Hiçbir şey birlikte olduğumuz zamanki kadar derin ya da kavurucu değildi. Başka hiçbir bağlantı karşılaştırılamazdı.

Telefonu bir mesajla çaldığında dilim ağzındaydı ve elim spor sütyeninin içine sıkışmıştı. Onu görmezden gelmeye ikna etmeye çalışarak daha sert öptüm ama ikinci kez çaldığında inledi ve telefonunu cebinden çıkardı.

Mesajı okuduğunda vücudu gerildi. "Sorun nedir?"

Tereddüt etti. "Ben Jack."

"Eski sevgilin mi? Ne istiyormuş?" "Birlikte kahve içmek."

Yabancı, sahiplenici bir his göğsümü delip geçti. Az önce beni başka bir kadınla izlemekten bahsetmişti ve ben şimdi burada, onun başka biriyle kahve içme fikrine üzülyordum. Kıskanmamalıydım.

Aynı şey değil, bunu sen de biliyorsun.

Çünkü ben Nina'ya karşı bir şey hissetmezken, Mads Jack'e aşık ve o pislik onun kalbini kırmıştı.

"Neden kahve içmek istiyor?" Sıradan görünmek için kendimi zorladım. "Sen içmezsin bile."

"Bana söyleyecek önemli bir şeyi olduğunu söylüyor."

Sanki onu geri istiyormuş gibi, kafamın içinde bir ses uyardı. "Mesajda söyleyemeyeceği bir şey mi?" diye sordum.

Kollarımın üzerinde yükselmişim, o minderde yatarken onu altıma hapsedmişim, dalgali kahverengi saçları etrafına dökülmüştü. Tanrım, şaşkınlık gözlerini aydınlattığında bile çok güzel görünüyordu.

Yanağıma dokunmak için elini kaldırdı. "Neler oluyor? Kıskandın mı?"

"Ne? Hayır." Çenemi sıktım, bunu hissetmesi gerekiyordu. Sikerim böyle işi. "Bilmiyorum. Belki." Topuklarımın üzerinde geriye yaslandım ve beynim beni durduramadan kelimeler döküldü. "Bazen senin için yeterince iyi olamayacağımı düşünüyorum. Çok seksi, çok akıllı ve çok," doğru kelimeyi aradım, "mükemmel."

Oturmak için ayağa kalktı ve yüzüme baktı. "Mükemmel olmaktan *çok uzağım*."

"Benim için mükemmel," dedim. "Ama nereye gittiğime dair en ufak bir fikrim yok, özellikle de ailemin güvenlik ağı ortadan kalkmışken." Yanındaki minderin üzerinde duran telefonunu işaret ettim. "Jack gibi bir adam her şeyi çözmüş ve ikinizin arasında rekabet edemeyeceğim bir geçmiş var."

"Yarışmak mı?" Kaybolmuş görünüyordu. "Colin, sen neden bahsediyorsun?"

Bir elimle çenemi ovuşturdum. "Diyorum ki, eğer bu seni geri kazanmak için bir girişimse, bu beni Bilmiyorum." Ama biliyordum. "Gergin."

Sersemlemiş gibi gözlerini kırptırdı ve sonra ağzından bir kahkaha döküldü. "Eğer beni geri

kazanmaya çalışıyorsa, bu asla işe yaramayacak." Bakışları benimkileri yakaladı ve bakışlarının ağırlığı gitmesine izin vermedi, ben de bunu istemedim. "Ben zaten başka birine aşığım."

Vay anasını.

Kalbim göğsümün yan tarafına çarptı, çılgınca atıyordu ama sakinliğimi korumak için elimden geleni yaptım. "Öyle mi?"

Başını salladı. "Peki ya sevdiğim adam? Her şeyi çözememiş olması umurumda değil çünkü ben de çözemedim ve düşündüm ki," diye omuz silkti, "belki birlikte çözebiliriz."

"Evet," dedim.

Başını eğdi ve utangaç bir şekilde gülümsedi. Onunla aynı şeyleri hissettiğimden emindi ama bunu söylemek yine de büyük bir olaydı ve cesaretini toplaması biraz zaman aldı.

"Seni seviyorum, Colin."

Ellerimi saçlarının arasına sokarak ileri atıldım ve dudaklarımı dudaklarına bastırmadan hemen önce fısıldadım. "Tanrım. Ben de seni seviyorum."

Jack'le sendikanın kahve dükkanında karşılaştığımızda iki kişilik bir masada oturuyordu. Mads'i görünce gözleri parladı ama beni Mads'in yanında görünce pek mutlu olmadı. Sanki planlarını bozmuş gibiydim.

Güzel.

Yakındaki bir masadan boş bir sandalye kaptım ve ayaklarını gürültüyle yere sürtecek şekilde sürükledim.

"Özür dilerim." Jack ona bakarken ses tonu samimiyetsizdi. "Yalnız gelmeyeceğini fark etmemiştim."

O karşısındaki sandalyeye çöktüğünde ve ben de onun yanındaki yerime oturduğumda, tek düşünebildiğim onu son gördüğüm zamandı. Bana onun asla benim olamayacağını, benim gibi bir adama gitmeyeceğini söylemişti.

Ona sırıttım. *Şimdi beni nasıl buluyorsun?*

Bana doğru zar zor baktı. Tüm dikkati kızın üzerindeydi. "Benimle buluştuğun için teşekkürler."

Başını salladı ama bir şey söylemedi. Bu onun için zordu. Bir yıldan uzun süre önce ayrıldıklarından beri ilk kez konuşuyorlardı. Onunla gelmemi istediğinde, ilk başta bunu beni daha iyi hissettirmek için yaptığını düşünmüştüm ama tam tersi olduğunu fark ettim.

Destek için yanında olmamı istedi.

Jack'in bakışları önündeki masada duran karton bardağa kaydı ve ne söylemek istiyorsa isteksizdi. Sabırsızlığım beni alt etti ve boğazımı temizleyerek ona devam etmesini emrettim.

"Almanya için üzgünüm," dedi. "Seni bırakmamalıydım." Oh,

vay canına. Bunu benim önümde yapması çok cesurcaydı.

Mads tepki vermedi. "Sanırım söylemek istediğin şey, seni aldattığım için üzgün olduğumdu." "Evet," dedi sessizce.

"Ve kardeşlerime yalan söylediğim ve onlara sen olduğunu söylediğim için özür dilerim." Sert bir yutkunmayla adem elması sallandı. "Evet."

"Tamam," dedi basitçe. "Teşekkürler." Sesi düzdü. "Bunun için bir araya gelmemiz gerekiyor muydu?"

Bakışları bana kaydı ve ben her şeyi gördüm. Hiçbir şey onun istediği gibi gitmiyordu. Burada olmamam gerekiyordu ve özrünün daha büyük bir etki yaratacağını ummuştum. Belki de onun hayatına geri dönmek için kullanabileceği bir açıklık yaratabilirdi.

Kaşlarını çattı. "Sana söylemem gereken başka bir şey var." Kollarını masanın üzerine koydu ve öne doğru eğildi. "Sig son sınıf öğrencileri Cuma günkü maç öncesi partide sunum yapacaklar. Eğer bir PowerPoint hazırladıysan, dosyalarımızı birliğin Dropbox'ına yükleyebileceğimizi söylediler ve ben kendiminkini eklemeye gittiğimde ... yanlışlıkla Riley'ninkine tıkladım."

Sesindeki gerginlik mideme bir taş düşürdü.

"Onu gördüğümü bilmiyor," diye devam etti Jack. "Bilmememiz gerekiyor çünkü en iyisinin kimde olduğu konusunda bir rekabet var." Bakışları ondan bana ve tekrar bana kaydı. "Orada ikinizin bir videosu var. "Birlikte olduğunuz" -doğru kelimeyi bulmakta zorlandı- "bir video var."

Yüzünü dehşet kapladı. "Videolarımızdan birini tüm öğrenci birliğine göstermeyi mi planlıyor?"

Riley'nin paylaşımları sayesinde, arkadaş olduğumuz herkes yetişkinlere yönelik içerik yayınladığımızı biliyordu, ancak çoğu yalnızca uysal bir ekran görüntüsü görmüştü. Bu çok daha kötüydü.

"Orospu çocuğu," diye homurdandım. "Bizi bu yüzden davet etti." Çünkü bana hafta başında onu nasıl köşeye sıkıştırdığını ve partiye gelmesi için ikna etmeye çalıştığını anlatmıştı. "Çaldığı zaman yüzümüzü görebilmek için bizi orada istiyor."

"Açıkçası bunun olmasına izin vermeyeceğim," dedi Jack. "İlk aklıma gelen silmek oldu ama sonra fark ettim ki bu salak okulun sunucusuna porno yüklemiş. Bunu rapor ettiğimde başka seçenekleri kalmayacak. Onu evden atmak zorunda kalacaklar ve eminim okul da onu disipline verecektir."

"Onun derdi ne lan?" Kendini savunmasız hissediyormuş gibi kollarını göğsünde kavuşturdu ve ben de elimi bacağına koyarak onunla bir bağ kurmak istedim. "O paylaşımları yaptı, hayatlarımızı mahvetmeye çalıştı ve biz karşılık bile vermedik. Ona *hiçbir şey* yapmadık."

Jack arkasına yaslandı ve elini kahve fincanının etrafına doladı. "Bakın, yaptığı şeyin hoş olmadığını herkes biliyor. Döndüğümüzden beri evde bir ton laf işitiyor. Hatta ilk hafta size iftira attığı için onu evden atmayı bile tartıştık ama Colin artık bir Sig değil ve sosyal medya gri bir alan."

"Tanrım," diye inledim. "Demek bu yüzden böyle yapıyor. Neredeyse kovulacak olmasının bir şekilde bizim suçumuz olduğunu düşünüyor."

"Bu sefer bundan kaçış yok," dedi Jack. "Onu ihbar ettiğimde, gitmiş olacak." Mads'e baktı. "Sadece önce seninle konuşmak ve bunu dekana göstermemin senin için sorun olmadığından emin olmak istedim."

"Hayır," dedim.

İkisi de dönüp şaşkınlıkla bana baktılar ama aklımda bir fikir şekillenmeye başlamıştı ve parçaları birleştirdikçe nabzım hızlandı.

"Jack," dedim, "sunumunun linkini bana göndermeni istiyorum." Gözlerini şüphe bulutları kapladı. "Neden?"

Dudaklarına yavaşça bir sırıtiş yayıldı. "Çünkü Riley'ye tam olarak istediği şeyi vereceğiz."

Kimlik kontrolü kuyruğu Sigma Phi Alpha evinin önündeki kaldırıma kadar uzanıyordu ve gözleri fal taşı gibi açılmış birinci sınıf öğrencilerini atlayıp doğrudan içeri girmemek çok tuhaftı.

Kapıya doğru ilerlerken Mads'in yanında durdum. Güneş bir saat önce batmıştı ve hava bu gece dışarının güzel olmasını sağlayacak kadar soğumuştı. Aşağıya inmek için sabırsızlanıyordum.

Bodrum katında, çok sıcak olacaktı ama aynı zamanda buna değeğinden emindim.

Kapıyı açan adam bizi görünce şaşırdı ama kimliklerimize bakmadan Mads'le bana el salladı. Sig'lerin genellikle sadece partiler için kullandıkları bodrum katına inerken bana yakın durdu. Bir çukura iniyormuşuz gibi mi hissediyordu?

Alan karanlık, kalabalık ve gürültülüydü.

Merdivenlerin dibine vardığımızda, bakışlarımız odanın diğer tarafına çekildi. Büyük bir ekran kurulmuştu ve geçen yılın fotoğraflarından oluşan bir slayt gösterisi gösteriliyordu.

Kardeşlerimle birlikte birçoğunda bulundum.

Bir futbol maçından önce kuyrukta beklerken.

Cadılar Bayramı partisi.

Ve sonra turnuvada bitiş çizgisini geçerken çamura bulanmış ve sıritan ben vardım. Beyaz kurdele kopmadan bir saniye önce göğsümde gerilmişti ve Mads hemen arkamdaydı, kaybettiği için kalbi kırık görünüyordu.

Tam bu sırada Riley kalabalığın arasından çıkageldi. "N'aber dostum? Gelmeyeceğini düşünmeye başlamıştım."

Hem rahatlamış hem de heyecanlanmış görünüyordu ve elini uzatarak onu tutmamı ve yarı kucaklamamı istedi, ama-

Siktir et.

Bunun yerine, jesti görmezden gelerek bir heykel gibi durdum.

Elini bıraktı, Mads'e baktı ve hızlı bir gülümsemeden önce onu onaylayan bir baş selamı verdi. "Başlamadan önce hepiniz içkilerinizi almalısınız. Sanırım ben ikinci sıradayım, o yüzden fazla beklemenize gerek yok."

Daha önce hiç bu kadar doğru sözler söylememiştim. "Dört gözle bekliyorum." "Evet. Ben de."

Bize söylemesine gerek yoktu çünkü gözleri kaotik bir enerjiyle doluydu. En azından kalabalığın içinde kaybolmadan önce şeytani gülümsemesini gizlemek için iyi bir iş çıkardı ve slayt gösterisini çalıştıran dizüstü bilgisayarın bulunduğu kapalı alana doğru ilerledi.

Mads ve ben, bazı insanların bize bakışlarını görmezden gelerek etrafta dolaştık. Bunu önceden konuşmuş ve durumumuzu idare etmenin en iyi yolunun bu olduğuna karar vermiştik. Eğer herkesin bilmesini büyütmezsek, belki onlar da bilmeyecekti. Ve insanların bizi görmeye, burada olduğumuzu bilmeye ihtiyaçları vardı.

Mads'in yanında dururken bazı erkeklerin bana kıskanç bakışlarını kaçırmadım. Günah kadar ateşliydi, gerçek bir porno yıldızıydı ve onunla birlikte olduğum için ne kadar şanslı olduğumun farkındaydım.

İçecek bir şeyler aldık, Jorge ile takıldık ve gösteriyi izlemek için odanın arka tarafına yakın bir yer bulduk.

İlk sunum Mike tarafından yapıldı ve iki dakikasını kampüs çevresindeki partilerde servis edilen alkolü tartışmak için kullandı. Şort ve tişört giymiş, çıplak boynuna kravat takmış ve her şeyi ciddiye alıyormuş gibi davranmıştı.

Hangi içkinin tadının en iyi olduğunu ve dönüş yolculuğunda çok fazla içtiğinizde hangisinin tadının en iyi olduğunu gösteren çizelgeler ve rakamlar vardı ve Mads'in tüm verilerinin uydurma saçmalıklar olduğunu belirten küçük yıldız işaretine kıs kıs güldüğünü duydum.

Sunumunu, deneysel kanıtlarına dayanarak Sig'lerin her iki kategoride de kazanan içkileri servis ettiğini kanıtlayan bir grafik göstererek bitirdi. Sunum sona erdi ve birasını yudumlayıp, kravatını çıkarıp mikrofonu bıraktığında insanlar alkışladı ve tezahürat yaptı.

Riley eğilip onu yerden alırken kalbim daha hızlı atıyordu ve ben de kolumu Mads'e doladım,

onu daha yakına çekerek. Hissettiğim endişenin yüzüne yansıdığını görmek için aşağıya baktım.

Buraya kadmış. Artık geri dönüş yok.

Riley dizüstü bilgisayarına dönüp PowerPoint'ini başlatmıştı ve çerçeveyi basit bir başlık dolduruyordu. *Sigma Phi Alpha'nın Büyük Adamları*. Özellikle de az önce izlediğimizle kıyaslandığında pek etkileyici değildi. Mike tüm performans için çok çaba sarf etmişti, ancak Riley onu taşımak için içeriğine güvenecek gibi görünüyordu.

Mikrofonu ağzına götürdü. "Neden Sigma Phi Alpha'ya katılmalısınız? Çünkü Sig olmak sizi harika şeyler yapmaya hazırlar. Örneğin," klavyedeki bir tuşa dokundu, "kongre üyesi olabilirsiniz."

Ekran değişti ve eyaletimizin kongre üyelerinden birinin adı ve seçildiği yıl da dahil olmak üzere bir resmiyle doldu.

"Bir astronot."

Görüntü, kaskını tutan NASA kıyafetli bir adamı gösteren, seksenli yıllardan kalma eski bir görüntüye dönüştü.

"Bir Olimpiyatçı."

Bu resim havuzda kelebek kulaç atan bir yüzücüye aitti.

"Bir porno yıldızı bile." Ortasında büyük bir oynatma oku olan bir video olan bir sonraki slayta geçerken Riley'nin yüzünde bok yiyen bir sırıtiş belirdi. Klavyedeki bir tuşa dokundu ve bakışları odanın arka tarafındaki Mads ve bana odaklandı.

Seçmelerimizin başlangıcından, ayrı durduğumuz ve birbirimizle yüzleştığımız bir klipteydi. Ekranda gömleğimi çıkarıp bir kenara fırlattım ve Mads'e meydan okurcasına baktım.

"Senin sıran," dedim ona.

Odadaki kalabalık sunuma ancak yarı yarıya dikkat kesilmişti, ancak video başladığında insanlar hızla sessizleşti.

Ön taraftaki bir kız ekrandaki gömleksiz halime "Merhaba," dedi ve birkaç kişi onun abartılı şehvetine kıs kıs güldü.

Videoda Mads süveterinin yanlarından tutup çekti ve saçları omuzlarından aşağı dökülürken gri sütyeni ortaya çıktı. Kahretsin, harika görünüyordu ve böyle düşünen tek kişi ben değildim. Seyirciler arasında ıslık çalanlar oldu.

Bu gece bu an için burada olduğumuzu belli etmiştik. Birçok kafa odanın arka tarafında bize bakmak ve ekrandaki video hakkında ne düşündüğümüzü görmek için döndü ve gerildi.

Şok olmuş gibi görünmek çok kolaydı. Ağzım açık kaldı ve başka bir şey yapamayacak kadar sersemlemiş gibi gözlerimi kırıştırdım ve onun yanımda sertleştiğini hissettim - bununla bir sorunu olmadığını bilsem de.

"İnsanların beni bikini üstüyle görmesinden farklı değil," diye beni temin etti.

Masum kurban rollerimizi o kadar iyi oynamıştık ki, Riley de buna kandı. Odanın diğer tarafından bize bakarken kollarını göğsünde kavuşturdu. Bize sahip olduğunu düşünüyordu.

Ekranda Mads kollarını arkasında kavuşturdu ve sütyeninin kopçasına uzandı. Kalabalık kırırdandı. Bazıları heyecanlıydı, bazıları ise Mads'in üstsüz olmasından çekiniyor gibiydi.

Riley bizi izlemekle ve böbürlenmekle o kadar meşguldü ki, tam sütyeni çıkmaya başladığında videonun yeni bir sahneye geçtiğini fark etmedi.

Bu yeni kamera açısı balıkgözüydü ve bel hizasına yerleştirilmişti; taş verandada duran üç figürü deforme ediyordu.

Mads videoda "Hile yaptın ve sonra herkese bu konuda yalan söyledin" dedi.

Ekranda Riley sinirli görünüyordu. "Yani, biraz yoluna çıktım ama biz sadece

biraz eğlence."

Asıl eğlenceli olan Riley'nin canlı versiyonunu izlemektir. Kibirli ifadesi dondu ve sonra Scott'ın sunuma eklediği kapı zili kamera görüntülerine bakmak için döndüğünde yerini şaşkınlığa bıraktı.

"Riley ekranda, "Demek istediğim, sopanın peşinden koşarken çok komik görünüyordun, ama sonra gidip hiçbir şeyi büyütme zorunda kaldın," diye gevezelik etti.

Kameraya belli bir açıyla bakıyordum, bu yüzden izleyiciler ben konuşurken yüzümün sadece yan tarafını görebiliyordu. "Diskalifiye edilmeliydin. Bunu anlıyor musunuz? Bu büyük bir olay çünkü Lambda'ların gerçekten kazandığı anlamına geliyor."

O ekranda nasıl onun tarafını tuttuğum hakkında sızlanırken, odanın önündeki canlı Riley sonunda videonun nereden geldiğini anladı. Dikkati bana yöneldi ve öfkesi yüzüne yayıldı.

"Evet, hile yaptım ama iyi bir amaç içindi." Dizüstü bilgisayarını kapatmak için uzandığında sesi hoparlörlerden geliyordu. "Grady'ye yardım edebilmek için kazanmamızı istedim-"

O bunu yapamadan video tekrar değişti ve yeni görüntü ekranı doldurduğunda, odunlaştı. Kendisini bir sandalyede gömleksiz otururken ve kameraya konuşurken tanıdı.

"Evet. Hoşuna gitti mi?" diye izleyiciye seslendi.

Riley'nin bana mesaj attığı videoydu. Scott bunu diğer kliplerle birlikte kurgulamış, Riley'nin aleti görünmesin diye kadrajı yakınlaştırmış ve yukarı taşımıştı ama geri kalanı çekimdeydi. Göğsü çıplak olduğu ve kolunu hareket ettirdiği için mastürbasyon yaptığı belliydi.

"Bu koca aletin hepsini sizi becermek için kullanacağım," dedi seyirciye.

"Ne oluyor lan?" diye inledi yanımdaki adam.

"Boo," diye alay etti bir kız.

"İğrenç," diye sızlandı bir başkası.

Riley dizüstü bilgisayarını kapatıp arkasındaki ekranı kararttı ve gergin bakışlarını odada gezdirdi. İfadesine bakılırsa, az önce gördüklerinden hoşlanan insanların yüzlerini göremiyordu.

Beni bulduğunda gözleri ekrandan daha karanlıktı. Eğer beyninde birazcık mantık kaldıysa bile, o da şu anda onu terk etmiş gibiydi. Riley göğsü kabarmış, elleri yumruk olmuş ve dövüşmeye hazırlanırken bana ve Mads'e doğru fırladı.

Buna hazırlıklıydım ve Jorge ile benim arkama geçmesi için onu teşvik ettim. "Seni lanet olası pislik," diye kükreyerek insanların arasına daldı.

Korkmuyordum. Daha büyük, daha hızlı, daha güçlüydüm. "Sen neden bahsediyorsun? *Benden istediğin gibi* videonu Scott'a verdim."

Neredeyse bize ulaşmıştı ki eski kardeşlerimden birkaçı araya girdi. İstedikleri son şey bir kavga çıkmasıydı ve ben yerimde dururken onu geri çekerek birbirlerine girdiler.

"Bunu kendi başına sen açtın," dedim. "Bizi yalnız bırakabiliirdin ama hayır. Zorlamaya devam etmek zorundaydınız. Bizi küçük düşürmek istedin ve bunun yerine bunun tadına baktın. Bu nasıl bir duygu?"

Riley etrafına kilitlenmiş kollara karşı kıvrandı. "Bırak beni."

"Şu anda kendine sormalısın, bana gönderdiğin video bu *kadar* mıydı?" Ona uyarı olarak sahip olduğum en ciddi bakışı attım. "Ya tamamı herkesin görebileceği bir yerde yayınlansaydı? Sence arkadaşların ve ailen bundan nasıl hoşlanır?"

Bu onun dikkatini çekti. Riley aniden kardeşleriyle boğuşmayı bıraktı ve yüzü karardı. "Yapamazsın."

Bir kaşımı kaldırdım. "Bizi zorlama."

"Hadi Riley," dedi onu tutan kardeşlerden biri. "Biraz yürüyelim."

Çünkü Sig'lerin durumu yatıştırması gerekiyordu. Onu evden ya da en azından bodrumdan çıkarıp sakinleştirebilirlerse herkes için daha iyi olacaktı. Ön taraftaki ekran bir masaüstü görüntüsüyle tekrar aydınlandı ve bir Sig mikrofonu eline alarak bir sonraki sunuma geçtiklerini açıkladı.

İnsanların dikkatini arkada bizden uzaklaştıracak herhangi bir şey.

Riley'nin planının ne olduğunu ya da Mads'le birlikte olduğumuz videoyu göstermenin neden iyi bir fikir olduğunu düşündüğünü bilmiyordum. Jack bize kardeşlerinin onun bizi ifşa etmesinden memnun olmadıklarını söylemişti. Videoyu onlara zorla göstermenin bir şekilde fikirlerini değiştireceğini ve kendisinin bir kahraman gibi görüneceğini mi düşünmüştü?

Belki de tam tersi oldu ve kaybedecek bir şeyi kalmadığını hissetti.

Şimdi bunun doğru olmadığını fark ediyordu. Hâlâ kaybedecek çok şeyi vardı. Herkes hile yaptığını itiraf ettiğini duymuştu, solo performansı iyi karşılanmamıştı ve Sig'lerin ona karşı herhangi bir sadakati var mıydı?

Artık gitmişti.

Yere yapışmış bir şekilde duruyordu, gerginlik onu sıkı, doğal olmayan bir pozda tutuyordu ve seçeneklerini düşünerek bana bakıyordu. Eğer serbest kalır ve benimle dövüşmeye çalışırsa, ben kazanırdım. Fiziksel gücüm ve etrafımızdaki adamların desteği vardı ve bu iş bittiğinde, onun montajlanmamış videosunu yayınlama tehdidim vardı.

Riley adamların elinden kurtuldu, yüzü öfke ve korku karışımıyla buruştu ve ilk kez yenildiğini kabul ediyor gibiydi. Düzensiz nefes alışıyla göğsü kabardı ve sonra aniden döndü. Merdivenlere doğru hışımla koşmaya başladı, o kadar hızlı ve kararlıydı ki omzu başka bir adamın omzuna çarpıp onu savurduğunda bile yavaşlamadı.

İki Sigs'in arkasından onu takip edip gittiğinden emin olarak merdivenleri çıkarken uzun, sakinleştirici bir nefes aldım. Mads'in eli benimkini bularak bizi birbirimize bağladı ve ben de rahatlamış bir şekilde ona baktım.

"Düşündüğümünden daha iyi geçti," dedim. "Evet."

Omuzları gevşedi. "Aynen."

Adrenalin vücuduma pompalanarak beni savaşa hazırlamıştı ve şimdi tehdit ortadan kalktığı için kafam iyiydi. Ama Sigs'in başkanı Charlie ortaya çıkmadan önce kendimize ancak bir an ayırabildik.

"Colin, hey." Bodrumun loş ışığında bile ne kadar utandığını görebiliyordum. "Riley ve yapmaya çalıştığı şey için özür dilerim."

"Haberiniz olsun, Mads ve ben onu etik kuruluna şikâyet edeceğiz."

Başını salladı. "Bu anlaşılabilir bir durum ama belki sizi zahmetten kurtarabilirim. Yarın sabah Riley'nin Sig üyeliğini kaybetmesi için bir oylama yapacağım." Bir elinde bira bardağı vardı ve diğer eliyle ensesine masaj yapıyordu. "Yaptığı onca pisliğe bakılırsa, oybirliğiyle geçeceğini umuyorum." Charlie'nin bakışları benden yanımdaki kıza kaydı. "Turnuvada hile mi yaptın?"

"Evet," dedi.

"Yani Lambda'lar mı kazandı?" Bu bir sorudan çok bir ifadeydi.

Ses tonu sivriydi. "Evet."

İç çekti. "Tam bir karmaşa." Bir şey düşünürken bakışları başka yöne kaydı. "Pekâlâ. Bunu konseye rapor edeceğim ve ne yapmak istediklerine bakacağım." Birasından bir yudum aldı ve ona odaklandı. "Özür dilerim. Ne olursa olsun, hiçbirimiz bilmiyorduk."

"Biliyorum," dedi. "Colin bana söyledi."

Birbirine kenetlenmiş ellerimizi inceledi. "Sizi son gördüğümde birbirinizi öldürmek istiyor gibiydiniz."

Omuz silkti. "İşler değişir."

Güldüm çünkü kesinlikle haklıydı.

Bak ne kadar değişmişsin.

Ailemin kontrolü altından çıkmıştım. Scott ve Nina'ya göre, eğer istersem kariyere dönüşebilecek bir işim vardı. Ve sadece bir kız arkadaşım yoktu. Aşık olmuştum.

Ben Mads'e sırıtırken, o da bana gülümserken, bizi nelerin beklediğini merak ediyordum. Tanrım, öğrenmek için sabırsızlanıyordum.

EPILOG

Madison

YouTube videosunu iki kez izlemiş ve tarifi aynen uygulamıştım ama buzdolabındaki cevizli turtta tuhaf ve çorba gibi görünüyordu ve Scott ve Nina'nın evine gitmeden önce onu atıp yeni bir tane almayı ciddi ciddi düşünüyordum.

İçimi çektim ve turtayı içeride bırakarak buzdolabını kapattım. İyi bir aşçıydım ve daha önce de iyi sonuç veren şeyler pişirmiştım. Neden o kadar gün içinde bugün başarısız olmuştım? B planına geçmeden önce Şükran Günü'nde hangi dükkânların açık olduğunu kontrol etmem gerekiyordu.

Çıplak ayaklarımla mutfaktan yatak odamıza ve Colin'in üzerinde sadece bir çift iç çamaşırı olduğu halde lavaboda dişlerini fırçaladığı banyoya doğru yürüdüm.

Sözleri diş fırçasından dolayı karışmıştı ama onu yeterince iyi anlıyordum. "Karar nedir?"

"Turtta hâlâ tuhaf görünüyor." Tezgâha yaslandım ve kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum. "Belki de durup onun yerine bir şeyler almalıyız."

Başını salladı, bir ağız dolusu diş macununu tükürdü ve fırçasını çalkaladı.

Bunu sormakta tereddüt ettim ama daha fazla erteleyemedim. "Sizinkilerden haber var mı?" Havluyla ağzını sildi. "Hayır."

"Bu senin için sorun olur mu?"

Çünkü bu, araları açıldığından beri ilk tatiliydi. Okul konusunda anlaşmaya vardıklarından beri onlarla bir kez konuşmuştu. Colin'in burs ve öğrenci kredisine başvurabilmesi için ona herhangi bir mali destek vermediklerini belirten bir mektup yazmalarını istemişti ve bunu yapmışlardı.

Ama Colin'le birlikte yaşamaya başladığımızı öğrendiklerinde sessizliğe büründüler.

Kampüse yakın ve hâlâ müsait olan tek yatak odalı daireyi bulmamız büyük şanstı. Kimsenin Woodson'ların kapısını çalıp bizi aramayacağından emindik ama bu en iyisiydi.

Riley partinin ertesi sabahı Sigma Phi Alpha'dan atılmış ve Jack dekana Riley'nin okulun sunucusuna porno yüklediğine dair kanıt sunduğunda akademik uzaklaştırma cezası almıştı.

Bize misilleme yapması pek olası görünmüyordu. Elimizde caydırıcı bir video vardı, ayrıca Rush Week partisinden bu yana üç ay geçmişti ve ondan ne bir haber ne de bir haber alabilmiştik.

Ama yine de yeni bir yere taşınmak en güvenli seçenektir.

Colin'e ailesinden haber alamamanın sorun olup olmadığını sordum ve bana orantısız bir gülümseme attı. "Sorun değil."

Onun için üzülmüştüm ama her şeyi anlıyordum. Hayat, onu zehirli insanlarla geçirmek için çok kısaydı.

Kasıla kasıla duşa gitti, cam kapıyı açtı ve suyu başlattı, sonra parmaklarını boxer külotunun içine soktu ve aşağı çekti. "Bana katılıyor musun?"

Çok cazip bir teklifti ama başımı salladım. "Ellerimi senden uzak tutamayacağım."

Yaklaşan bir sahnemiz vardı ve iyileşme süresi iyi olmasına rağmen performansında herhangi bir soruna neden olmak istemiyordum. Eve vardığımızda yapmamız gereken ilk şey büyük bir grup sahnesiydi. Altımız da aynı odada farklı partnerlerle oynayacak ve değiş tokuş yapacaktık.

Bunun bir hikayesi yoktu ama buna ihtiyacı da yoktu. Kahretsin, kendi başına yeterince sıcak olurdu. Ve sahne bittikten sonra birlikte Şükran Günü yemeği yiyecektik. Onlar içine doğduğumuz aile değil, bulduğumuz aileydi ve ben onlar için çok minnettardım.

Taşındıktan sonra da Petal Productions için çalışmaya devam ettik. Ara sıra sahneler için oraya gidiyorduk, bazen de onlarla mekânda buluşuyorduk. Çoğu zaman Colin ve ben bir çift olarak rol aldık ya da dairemizde solo sahneler çektik ve görüntüleri Scott ve Nina'ya teslim ettik.

Hatta bazı canlı gösteriler yapmaya bile başlamıştık, ki bu tamamen farklı bir şeydi, ama çok eğlenceliydi, kazançlı olmasından bahsetmiyorum bile. Yakında ihtiyacım olacak ikinci el bir araba almak için yeterince para biriktirmiştik. Mezun olmama sadece bir ay kalmıştı ve sonra şehir merkezindeki bir firmada bütçe analisti olarak ayarladığım işe başlayacaktım.

Colin ona katılma teklifini nasıl geri çevirdiğimi görünce kaşlarını çatı. "Ellerini benden uzak tutamaman umurunda değil."

Duşu işaret ettim. "Sıcak suyu boşa harcıyorsun."

İçeri girdi ve cam kapıyı kapattı. Lavaboya yaslanıp suyun onun kusursuz vücudundan aşağı süzülüşünü izledim. Onunla yedi ay önce o çamurlu arazide tanıştığımndan beri bu değişmemişti ama neredeyse her şey değişmişti. Küçük bir parçam muhtemelen onu hep öyle düşünecek olsa da o artık bir öğrenci derneği çocuğu değildi.

Ben de değişmiştim ve her şey daha iyiye gidiyordu. Aşka dair dar görüşüm daha derin bir şeye doğru genişlemişti. Daha şaşırtıcı, heyecan verici ve tatmin edici. Sadece bunu düşünmek bile kalbimde bir ateş yaktı ve aniden karşı koyamayacağım kadar güçlü bir ihtiyaç duydum.

Atletimi çıkardım ve şortumu aceleyle çıkarıp olabildiğince hızlı soyundum. Sonra ileri atıldım, duş kapısını açtım ve onun ödünü patlattım.

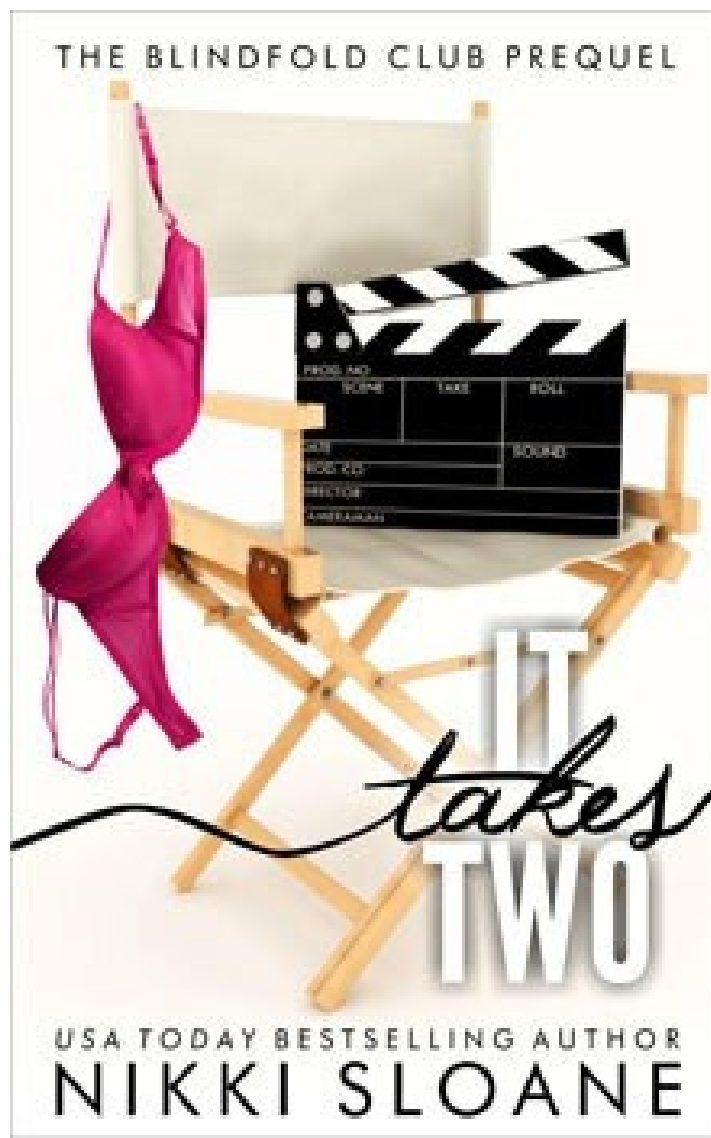
"Seni öpmek istiyorum," dedim.

Her tarafı şampuan içindeydi ve gözlerindeki köpükleri silerek bana şaşkınlıkla bakıyordu. "Şimdi mi?"

"Evet, şimdi," dedim nefes nefese. "Her zaman."

* * *

THE FRAT BOY'u okuduğunuz için çok teşekkür ederiz! Nina ve Scott'ın yer aldığı daha fazla kavurucu menage ister misiniz? Gözbağı Kulübü serimin ücretsiz ön kitabı [İKİ KİŞİ](#) ALIR'a göz [atın](#).

Seçmelerde ne olması gerektiğini biliyorum. Bir yabancı gelir, kıyafetlerimi çıkarırım ve amatör porno çekeriz. Sadece seksi bir adam gelmiyor, ikisi de geliyor.

[IT TAKES TWO'yu bugün ücretsiz olarak alın!](#)

Yeni kitaplardan ve satışlardan haberdar olmak için haber bültenime kaydolmayı unutmayın...
www.nikkisloane.com/newsletter

Ayrıca Facebook'taki okuyucu grubum [Nikki'nin Yaramaz Perileri](#)'ne katılarak özel kitaplar ve sıcak okuma önerileri alabilirsiniz.

Okuduğunuz için çok teşekkür ederim. Eğer kitabı beğendiyseniz, lütfen yayılmasına yardımcı olun. Bir arkadaşınıza anlatın, sosyal medyada paylaşın veya en sevdiğiniz kitap sitesinde bir yorum bırakın. Yeni okuyucuların hikayelerimi bulmasını seviyorum ve yardımınız için minnettarım!

TEŞEKKÜRLER

Her zaman olduğu gibi, yazdığım hiçbir kitap inanılmaz kocam olmadan gerçekleşemezdi. Colin ve Madison'ın hikayesini iki ay içinde yazmaya karar verdim - aynı zamanda ilk maratonum için antrenman yapıyordum - ve onun desteği ve cesaretlendirmesi bu çılgınca fikri mümkün kıldı. Teşekkürler Nick!

Editörüm Lori Whitwam'a teşekkürler. Size zamanında tamamlanmış bir taslak ulaştırmak için çok uğraştım. Bu günlerden birinde olacak!

Ve sana, sevgili okuyucu - Nashville Mahallesi serisine gösterdiğin tüm sevgi için çok teşekkür ederim. Bu hikayeleri yazmayı seviyorum ve insanların onları okumayı sevmesinden çok memnunum.

NIKKI'DEN DAHA FAZLASI

GÖZBAĞI KULÜBÜ SERİSİ

[It Takes Two](#) | *FREE*

[Üç Basit Kural Üç](#)

[Zor Ders Üç Küçük](#)

[Hata Üç Kirli Sır Üç](#)

[Tatlı Nothings Üç](#)

[Suçlu Zevk Bir Kural](#)

[Daha](#)

[Gözbağı Kulübü Koleksiyonu](#) | *Kitap 1-3 paketi*

SORDID SERİSİ

[Sordid](#)

[Torrid](#)

[İğrenç Düet Yok](#)

[Ediliyor](#)

SPOR ROMANTİZMİ

[Rekabet](#)

NASHVILLE MAHALLESİ

[Doktor](#)

[Havuz](#)

[Çocuğu](#)

[Mimar Frat](#)

[Çocuğu](#)

PİS ZENGİN AMERİKALILAR

[Başlatma](#)

[Saplantı](#)

[Aldatma Kefaret](#)

[Ayartma](#)

YAZAR HAKKINDA

USA Today çoksatan yazarı Nikki Sloane, garsonluk, senaristlik ve balo salonu dans eğitimliği kariyerleri başarısız olduktan sonra grafik tasarım işine girdi. Şimdi tam zamanlı olarak yazıyor ve Kentucky'de kocası, iki oğlu ve bir çift süper yıkıcı kedisiyle birlikte yaşıyor.

Dört kez Romance Writers of America RITA® & Vivian® Finalisti, Passionate Plume & HOLT Madalyonu sahibi, Goodreads Choice Awards yarı finalisti ve insanların onun seksi kelimelerini okumaktan keyif almasından daha mutlu olamazdı.

Web sitesi: NikkiSloane.com

Facebook: [Nikki Sloane](https://www.facebook.com/NikkiSloane)

Instagram: [nikkisloane](https://www.instagram.com/nikkisloane)

Twitter: [@YazarNSloane](https://twitter.com/YazarNSloane)

Goodreads: [Nikki Sloane Yazar Sayfası](https://www.goodreads.com/author/show/Nikki_Sloane)

TELİF HAKKI

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, 1976 tarihli ABD Telif Hakkı Yasası kapsamında izin verilen durumlar haricinde, yayıncının önceden yazılı izni alınmaksızın herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz, dağıtılamaz veya iletilemez ya da bir veritabanında veya erişim sisteminde saklanamaz.

Bu kitapta tasvir edilen karakterler ve olaylar hayal ürünüdür. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle olan benzerlikler tesadüfidir ve yazar tarafından amaçlanmamıştır.

Telif Hakkı © 2022 Nikki Sloane tarafından
Kapak fotoğrafı ve tasarımı © Shady Creek Designs Beta
Edition

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

